

ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 10
ΑΘΗΝΑΙ, 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1945

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

Διεύθυνσις Συντάξεως:
ΣΠ. ΜΕΤΑΞΑΣ - Π. ΤΡΟΥΜΠΟΥΝΗΣ - ΜΕΤΑΞΑΣΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΑΣ ΣΕΛΙΔΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΘΕΣ ΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ὁδὸς Λεωφόρου 6, Ἀριθ. τηλ. 33 209 ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἔτησ. 38.000. Ἐξ. 20.000. Τρίμ. 10.000 ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 800

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ:

Η περίφημη πρωταγωνίστρια τῆς «Γουόρνερ» Ἰντα Λουπίνα, ὅπως θὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ φῆμι «Ὁ δραπέτης τῆς Σιέρρα».

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΟΜΩΝ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ: Σελίς 51-57.

COPYRIGHT

ΤΟΥ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»:
Η «ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ», Σελ. 18-19.
ΤΑΞΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ. Τῆς κ. Λιλίκα Νάκου. Σελ. 7.

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ:
«ΚΟΥΛΕΡ-ΛΟΚΑΛ», Τοῦ κ. Στῆ. Μουσίου. —
«ΑΓΓΟΡΑΦΑΝΗΣΙΑ ΒΡΕΦΩΝ», Τοῦ κ. Σ. Παναγιωτοπούλου. Σελ. 5.
ΣΤΙΧΟΙ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ. Τοῦ κ. Ν. Προεστοπούλου. Σελ. 7.
ΠΟΡΑΔΕΤΣ: Ἡ σημερινή ἐπέτειος. Τοῦ κ. Ε. Ὠμοπούλου. Σελ. 10-11.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΟΥΜΠΕΡΤ. Σκέτς. Τοῦ κ. Κ. Κροντρά. Σελ. 13.

ΣΤΑ ΔΡΟΜΑΚΙΑ ΤΟΥ ΨΥΡΡΗ. Τοῦ κ. Κ. Δημητρίου. Σελ. 15-16.

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΑΚΑ: Τὸ πανηγύρι τοῦ Πανοριμί. Τοῦ κ. Περδῆ. Σελ. 17.

ΒΑΧΤΑΡΑ. Εὐθύμος μὲ νόστιμα. Τοῦ κ. Β. Ἰμμοπούλου. Σελ. 21.

ΠΑΡΑΜΗΔΙ: Ἡ ἔλπις τοῦ ποιητῆ ἀπὸ τῆς 144 φωνῆς ὡς σημεῖον. Σελ. 21.

ΤΟ ΠΑΤΑΙ. Τῆς κ. Δ. Πουλιανῆς. Σελ. 42.

ΣΑΤΥΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ. Τοῦ κ. Δ. Γιαννικίου. Σελ. 46-47.

ΤΑΙΝΙΟΓΡΑΦΙΑΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΚΑΙ ΝΟΥΒΕΛΛΕΣ:

«ΚΟΥΚΛΟΣΠΙΤΟ» —
«ΟΙ ΠΑΙΔΕΣ ΤΟΥ ΚΟΥΡ

ΣΑΡΟΥ», Σελ. 24-25.
ΝΑΣΤΟΛΙΒΕΡΟΣ ΘΡΙΛΛΕΡ», Σελ. 37.

«ΕΥΤΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ», Τοῦ Σώ. Μου. Σελ. 36.

Καὶ αἱ τακτικά μας Εἰδικαὶ Σελίδες.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΑ

ΦΑΛΑΚΡΑ

ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

Τρέχει σὲ Ὑπουργεῖα, Πρεσβεῖες, Διοικήσεις γιὰ τὴν πλὴν πρωτότυπη ζητιανία: Ἐπαιτεῖ ἕνα διαβατήριον, μιὰ εὐκαιρία ἀεροπλάνου γιὰ τὸ Ἐξωτερικόν, γιὰ τὴν Ἀμερικὴν. Δὲν εἶνε οὔτε δοσίλογος, οὔτε κληρονομὸς πλουτοῦ θείου ἐκεῖ κάτω οὔτε ἀτυχῆσας ἐραστής πού θέλει νὰ λησμονήσῃ σ' ἕνα ταξίδι μακριά. Εἶνε ἀγαθὸς κύριος, πολὺ καθῶς πρέπει ἄνθρωπος. Ἀλλὰ ἔχει μιὰ μικρὴ ἀδυναμία: τὴν φαλάκρα του!

Κι' ἐδῶ εἶνε ἀκριβῶς πού πάτησε τὴν πεπονόφλουδα! Καὶ τί δὲν ἔχει κάμει γι' αὐτὴ τὴ φαλάκρα: Ἠλεκτροισμός, ἐντρίβες, κινίνα, ξυρίσματα! Ἐχει γυρίσει ὅλους τοὺς κουρεῖς, πού τὸν «δουλεύουν» κανονικά, ὅτι ἔχουν τὸ μυστικὸ τῆς ἀναδασώσεως! Μεταχειρίστηκε ὅλες τῆς «σπεσιαλιτέ», τῆς ἀλοιφῆς, τὰ ξόρκια, τὰ βότανα! Εἰδὼς-ψε καιρὸ ἔξωδωψε χρῆμα!...

Ὁ Φάουστ πούλησε τὴν ψυχὴ του στὸ Διάβολο, ἀλλὰ γιὰ νὰ γίνῃ νέος... Αὐτὸν δὲν τὸν ἐνδιαφέρει αὐτό, (Γιατί εἶνε). Θάδῃ οὖν ὅπως τὴν ψυχὴ του ἂν μπορούσε νὰ ἰδῇ τὴ φαλάκρα του σκεπασμένη μ' ἕνα ὀποιοδήποτε τριχωμα: ξανθό, μελαχροινὸ γκρίζο...
Γιατί; Τί τοῦ φταίει;

Λόγοι αἰσθηματικοί, λῆει ὁ ἴδιος. Οἱ φίλοι του ὅμως διαφωνοῦν:

— Ἡ φαλάκρα, τοῦ λένε, εἶνε συμπαθητικὴ, ἀρχοντική ἐπιβλητικὴ... Μεγαλώνει τὸ μέτωπο, δείχνει ἄνθρωπο πού σκέφτεται.

— Καὶ πού ἔχει ἀρθρίτιδα... διακόπτει αὐτὸς ἀμέταπιστος.

Καὶ κόβει κάθε κουδέντα. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἡ δική του δὲν εἶνε φαλάκρα. Εἶνε ἕνα πεπὸνι λουστραρισμένο, πού γυαλίζει σὰν σφαῖρα μυλλιάδου. Ἐξ ἄλλου δὲν ἔχει μαζεμούς. Πιάνει ἀπὸ τὸ σβέρκο πίσω καὶ διατρέχει ὅλο τὸ κρανίον ἕνα πλάτος πολλῶν... μιλίων. Ἀλλ' αὐτὸ πού τὸν κάνει, νὰ τὴν μισεῖ ἰδιαιτέρως εἶνε δικαίωτος ἕνα φλέρτ πού εἶχε τοῦ εἶπε σὲ κάποιον τραγουδάκι ἀπάνω:

— Δὲν μπορῶ, καύμενε, νὰ σοῦ ὀρκισθῶ πὺς θὰ πεθάνω ἂν πάθῃ ἔστω καὶ μιὰ τρίχα τοῦ κεφαλοῦ σου!.. Δὲν ἔχεις καμμία!..

Καὶ ὁ τύπος μου θέλει νὰ φύγῃ τώρα γιὰ τῆς Χαθάγας, μὲ τὴν ἑλπίδα νὰ ἐπαναληφθῇ στὸ κεφάλι του τὸ θαύμα:

— Ἐγὼ ἔβαλα, μοῦ εἶπε σαρανταεὶς ὥρες τὸ κεφάλι μου στὸ ξύδι, γιὰ νὰ βγάλω τρίχες! Καὶ δὲν θὰ δοκιμάσω τὸν Χαθανέζικο ἥλιο!..

Τί νὰ τοῦ πῇτε... Τὴν ψώνισε! Καὶ μάλιστα τῶσπας... Γιατί στὴν ἐφημερίδα τὸ «Περίεργον» τὸ εἶχε βάλει γι' αὐτὸν ἕνας φαρσέρ συνάδελφος καὶ κοινὸς φίλος:

— Τράβα στίς Χαθάγες! τοῦ εἶπε. Λεπτὰ ἔχεις... Ἀλλὰ ἐκτός ἀπ' τὴ φαλάκρα σου, πάρε καὶ κανένα νόστιμο κορίτσι.

— Γιατί;

— Γιὰ νὰ γλεντήσῃς ἀγαπητὴ μου! Ὅλα τὰ ἄλλα στὴ ζωὴ εἶνε... τρίχες!..

ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

«ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΣΤΟ ΓΚΡΕΜΟ»

Ἡ ἀπρόοπτος ἀποστολὴ τοῦ συνεργάτου μας κ. Σπύρου Μελά εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, δὲν ἐπέτρεψε νὰ ἔχω μὲν τὴν συνέχειαν τοῦ μυθιστορήματός του «ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΣΤΟ ΓΚΡΕΜΟ», τὸ ὁποῖον κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην ἀναβάλλεται διὰ τὸ προσεχὲς τεῦχος

ΚΑΘΕ ΜΗΤΕΡΑ
ΚΑΘΕ ΠΑΤΕΡΑΣ
ΚΑΘΕ ΠΑΙΔΙΠρέπει νὰ διαβάσῃ τὸ
μυθιστόρημα τοῦ

ΤΖΑΙΗΜΣ ΚΕΡΝ

Θύελλα
σὲ μητρικὴ
καρδιάπού δημοσιεύεται ἀπὸ
σήμερον εἰς τὸ

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»

ἐνῶ συγχρόνως προβάλλεται ὡς κινηματογραφικὸν ἔργον εἰς τοὺς

Κινηματογράφους

«ΠΑΛΛΑΣ» καὶ
«ΤΙΤΑΝΙΑ»

Αὐτὸ τὸ μυθιστόρημα, μὲ τὴν βαθυτάτη κοινωνικὴν του ὑποβασιν, μὲ τῆς συγκλονιστικὰς θυελλὰς τῶν ἀλλήλοσυγκρουμένων αἰσθημάτων Μητέρας καὶ Παιδιοῦ, μὲ τῆς συναρπαστικὰς του εἰκόνες, τὸ μυθιστόρημα τοῦ ἐκκεντρίτου ΠΡΩΤΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΝ εἰς τὸν διεθνή διαγωνισμὸν τῶν Καννῶν ἦ

Θύελλα
σὲ μητρικὴ
καρδιά

δημοσιεύεται ἀπὸ σήμερον κατ' ἀριστοτεχνικὴν μεταφράσιν ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, τὸ ὁποῖον ἐσημείωσε τεραστίαν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπὸ τὸν τίτλον

ΜΙΑΝΤΡΕΝΤ ΠΗΡΣ

τὸ ὁποῖον ἐλάβομεν ἀεροπορικῶς ἐκ Ν. Υ. ὁρκῆς

Τὸ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» πιστεύει ἐιλικρινῶς ὅτι προσφέρει εἰς τοὺς ἀναγνώστας του τὸ καλλίτερον μυθιστόρημα πού ἐδημοσίευσεν μέχρι σήμερον.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΤΑΙ
Εἰς τὰς Σελίδας
30 — 31 — 32

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελίς 3

παιδιά μαθαίνουν το άπογευμα πώς να μεταχειρίζονται και να αγαπάνε τα ζώα, και τις πρώτες βοήθειες που μπορούν να δώσουν σε ό,τι άρρωστο ζώο βρεθεί στην αγροικία τους ή το σπίτι τους.

Ένα παιδί, όταν ήμου, ως επιθετικότητα στο σχολείο τους, σηκώθηκε, την ώρα που ήταν αφαιρεμένη στο να λύνει ή διασκάλλει τις άπορίες τους, για να ρωτήσει :

— Δασκάλινε, Γιόζα, σάς παρακαλώ μού εξηγήστε σε ποιες χώρες υπάρχουν αυτά που λένε κλέφτες;...

Και το παιδί είχε δίκιο να ρωτά γιατί στην περιφέρεια του Καντόνιου που κατοικούσε ποτέ δεν είχε ακουστή μια λέξη, αν και οι πόρτες των σπιτιών παραμένουν ανοιχτές, και όλα τα κύπελλα για το γάλα, τα πρωϊνά, μαζί με τα ποδήλατα στέκουν άπειρακτα μπροστά στις πόρτες. Γι' αυτό και το παιδάκι ρωτούσε με άπορία, τι είναι «αυτό που λένε κλέφτες»...

— Σας παρακαλούμε κυρία, σαν πάτε στην Πατρίδα σας να γράψετε πως έμεινε τα παιδιά της 'Ελβετίας αγαπημένα τα 'Ελληνόπουλα, και τόν καιρό που πενούσανε έμεις δάσαμε κατά μέρος ότι μπορούσαμε για να το στείλωμε»...

Η δασκάλα τους, μού διηγήθηκε, ότι ένα κοριτσάκι, μιά μέρα πήγε στην διευθύντρια, με ένα πακέτο. Μέσα σ' αυτό ηταν η αγαπημένη της Κούκλα.

— Κυρία, εμείς δεν έχω τίποτα που ν' αγαπώ περισσότερο από ότι κατέχω. Σας παρακαλώ να το στείλετε σε ένα κοριτσάκι, κάτω στην 'Ελλάδα που δεν θα έχω κορίτσια!

Οι 'Ελβετοί αναπάντεχα εξαιρέτικά τα παιδιά και τα ζώα. Μιά μέρα σ' ένα κεντρικό δρόμο ένα σκυλί λασπωμένο και κατακουρασμένο έκανε την εμφάνισή του. Σπάνια να δει κανείς αλητόσκυλα στην 'Ελβετία ή ζώα εγκαταλειμμένα.

Αμέσως συγκεντρώθηκε κόσμος γύρω από τον σκύλο και ο καθέας έλεγε το δικό του.

Κυρίες, προθυμοποιήθηκαν να το πάρουν σπίτι τους. 'Αλλά ο πολιορκημένος διέφυγε τον κόσμο. Πήγε τηλεφώνησε, και κατέφθασε ένα μικρό αυτοκίνητο — Ιατρούς, από το Νοσοκομείο των ζώων, το πήρε με τα μεγάλα προσοχή το αλητόσκυλο, και όλων η καρδιά πήγε στη θέση της. Και θυμήθηκε τα δικά μας αλητόσκυλα και τις κλωτσιές που τρώνε.

Η 'Ελβετία έχει τόσο, προσέδεψε στον πολιτισμό, που ο ίδιος ο Τοϊντορίσι στο τελευταίο του ταξίδι είπε, ότι «μακάρι αν δολοκλήρη η Εύρωπη καθάρθηκε να πάρη ός μοντέλλο την μικρή αυτή Όμοσπονδία που είναι στην καρδιά της Εύρωπης!».

Η 'Ελβετία με τους τρεις διαφορετικούς της πολιτισμούς, τις τρεις γλώσσες της έχει δύο σπουδαία πνευματικά Κέντρα. Την Ζυρίχη στην γερμανική 'Ελβετία, που είναι η πιο βιομηχανική και η πιο πλούσια πόλη της 'Ελβετίας, και που μεταφέρθηκε όλη η πνευματική ζωή

των γερμανογλώσσων χωρών, και τη Γενεύη που είναι η ετερόφωνη πόλη του γαλλικού πολιτισμού.

Η 'Ελβετία έχει να παρουσιάση για το βραβείο Νόμπελ των μυθιστοριογράφων Ρομί και τον φιλόσοφο καθηγητή 'Αρνό, που πιθανώς να έλθει και φέτος εις τάς 'Αθήνας να δώσει μερικές διαλέξεις του. Η γυναίκα του είναι επίσης γνωστή μυθιστοριογράφος, και έγραψε ένα μυθιστορημα «Σεβερν» όπου η ύπθεση πλέκεται στην 'Ελλάδα και ο ήρωας είναι 'Ελληνας. Είναι πιθανόν, το έργο αυτό γρήγορα, να μεταφραστεί 'Ελληνικά γιατί ασφαλώς θα κινήσει το ενδιαφέρον των 'Ελλήνων άνα γνωστών.

Η ζωή στην 'Ελβετία είναι πολύ πιο ακριβή από πριν του πολέμου. Σε μιά μέτρα πανσίων, πρέπει να υπολογισθεί ο ξένος, ότι θα ξοδέψει τριακόσια 'Ελβετικά κατά μήνα. 'Εάν οικιακή δωμάτιο, φυσικά μπορεί να παροσχηθόνε. Πάντως, οι 'Ελβετοί μπορούν και ζουν και με 250 φράγκα κατά μήνα, όταν είναι μια μικρή οικογένεια.

Στα ξενοδοχεία «λούσου» πρέπει να υπολογισθεί είκοσι και τριάντα φράγκα την ημέρα. 'Αλλά σ' αυτά συνάχουν οι πλούσιοι. Φτωχοί 'Ελληνες δεν είναι πολλοί στην 'Ελβετία, γιατί όταν η άστυνομία μάθει ότι οι ξένοι δεν έχουν να συντηρηθούν, τους άφαιρεί το δικαίωμα παραμονής.

Είς τον ξένον είναι πολύ δύσκολο να δοθεί άδεια εργασίας, και αυτό είναι φυσικό, γιατί η 'Ελβετία είναι μιά μικρή χώρα, που με κόπο κρατείται και τη την Ισορροπία της.

Ρώτησα μίαν 'Ελβετίδα που εργαζόταν στα Νοσοκομεία, εάν υπάρχει φτώχεια μεγάλη στην 'Ελβετία, γιατί το μάτι του ξένου είναι αδύνατον να την άνακαλύψει. Όλα του φαίνονται πλούσια, και τέλεια και νομισμένα.

Με άπορία μου άκουσα, ότι υπάρχει και μεγάλη φτώχεια στις μεγάλες πολιτείες. Όμως, οι οργανώσεις βοηθούν όσο μπορούν τους άνέργους και τους φτωχούς, σε τρόπων τέτοιον, που εδώ σ' έμάς, αυτό να μη μας φαίνεται και τόσο ή φτώχεια!

Κάθε άνθρωπος, που εργάζεται έχει δικαίωμα κλινής σε ένα καλό Νοσοκομείο, και κάθε περίθαλψη. Τα νοσοκομεία είναι τέλεια στην καθαριότητα, και οι νοσοκόμας έχουν κατανοήσει την άποστολή των. Ποτέ στα χρονικά της 'Ελβετίας δεν άκούστηκε, λόγου χάριν, οι νοσοκόμες να κάνουν άπεργία, αν και εκεί οι μισθοί τους δεν είναι και τόσο καλοί. Οι νοσοκόμες δεν κερδίζουν περισσότερα από έκατό φράγκα το μήνα, και δημολογούμενος για τον τόπο δεν είναι και μεγάλος μισθός.

Και το πιο μικρό χωριό έχει το νοσοκομείο του, που λάμπει σαν παλάτι, με τις βράντες του και τα φώτα του το βράδυ πάνω σε κανένα βουνό.

Η συγκοινωνία όλη γίνεται με ηλεκτρισμό. τα τραίνα είναι

καθαρά, άνετα, και σχεδόν δόλοι φτωχοί και πλούσιοι ταξιδεύουν τρίτη θέση.

Και στο πιο άπομακρυσμένο χωριό περνά τραίνο. 'Ακόμα και στα κατασάβρα των 'Αλπεων άνεβαίνει οδοντωτός σιδηρόδρομος μεταφέροντας περιηγητές, νεολαία, έκδρομείς και χωρικούς.

Κάθε Καντόνι 'Ελβετικό έχει την δική του τοπική Διοίκηση, αλλά και τα δικαστήρια ή τα ύπουργεία δεν θα τα βρής μόνο στην πρωτεύουσα την

ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΠΟΥ ΦΟΡΟΥΜΕ

Τα ρούχα που φορούμε πρέπει να προστατεύουν την υγεία μας και να μην εμποδίζουν την ανάπτυξη του σώματος μας και τις λειτουργίες που κάνει ο οργανισμός μας: τη κυκλοφορία, την άναπνοή, τη πέψη. Γι' αυτό δεν πρέπει να είναι ούτε πάρα πολύ εύρηχρα ούτε και σφιχτά. Να έχουν πόρους όπως είναι τα πλεκτά και δεν είναι τα αδιάβροχα, για να γίνεται η σπουδαία λειτουργία που κάνει το δέρμα μας σε όλο το σώμα με τους πόρους και μίας έλευθερώσει από πολλά δηλητήρια. Ο οργανισμός του σώματος και η σκόνη λερώνουν τα ρούχα και είναι ανάγκη να αλλάζονται συχνά, τασώρρουχα πρό πάντων οι κάλτσες και να πλένονται, γι' αυτό ποτισμότερο να είναι ύσπρα για να σάφηνονται άμέσως κατά πόσον θα είναι καθαρά, ιδίως για τα παιδιά, και από ύφασμα τέτοιο που να μη καταστρέφεται με το συχνό πλύσιμο, το ζεστό νερό και το σαπούνι. 'Ιδιαίτερη προσοχή νοείται για τα ρούχα των παιδιών να μη εμποδίζουν τις κινήσεις τους και τα παιχνίδια τους, που είναι η ζωή τους. Παιδιάκια με το καλό τους φόρεμα, αιδέριο βέβαια και κεντημένο, έχουν την άπογύρευση να σκύουν, να πιύσουν, πρσινύδα, να παίξουν, για να μη λερώσουν τα καλά. Ένα ύμωφο, αλλά φηνύ και γερό χρωματιστό φορεματάκι τους γαρίζει την έλευθερία τους. Θα πλυθή στην ανάγκη και με μέρα και δε θα σχισθή με τις ζωηρές, άπότομες και άτέλειωτες κινήσεις που πρέπει να κάνει το μικρό σωματάκι.

Κι' όταν, το παιδάκι μεγαλώσει, μιά ποδιά για τη δουλειά του, το σχολείο του, προστατεύει τα ακριβότερα ρούχα του, αλλάζει και πλένεται εύκολότερα και δίνει τη συνήθεια της καθαριότητας και της απλότητας. Κι' έμεις νά τις δουλειές μας, την κοινότητα, την καθαριότητα του σπιτιού, την περιποίηση ενός άρρώστου, τον κήπο, μιά ποδιά ύσπρα ή χρωματιστή ή από μουςαμά (μικρή) μας εύκολίνει, μας προφυλάσσει. 'Ιδιαίτερη επίση προσοχή χρειάζεται για τα βρεφικά ρουχαλάκια, να είναι μαλακά χωρίς κουμπιά και χονδρές ραφές και κεντήματα γιατί τούδεσμα καίσκει

καθαρά, άνετα, και σχεδόν δόλοι φτωχοί και πλούσιοι ταξιδεύουν τρίτη θέση.

Και στο πιο άπομακρυσμένο χωριό περνά τραίνο. 'Ακόμα και στα κατασάβρα των 'Αλπεων άνεβαίνει οδοντωτός σιδηρόδρομος μεταφέροντας περιηγητές, νεολαία, έκδρομείς και χωρικούς.

Κάθε Καντόνι 'Ελβετικό έχει την δική του τοπική Διοίκηση, αλλά και τα δικαστήρια ή τα ύπουργεία δεν θα τα βρής μόνο στην πρωτεύουσα την

Βέρνη, αλλά σε κάθε άλλη πολιτεία. 'Ετσι και οι μικρές πόλεις παίρνουν κίνησι και ζωή.

Ο,τι δη κανείς σ' αυτόν τον μικρόν και πολιτισμένον τόπον του κινεί τον θαυμασμόν και του δίνει έλπίδα, ότι ίσως μιά μέρα δολοκλήρη η κατεστραμμένη Εύρωπη μωρεσή να γίνη σαν την 'Ελβετία που άθόρυβα και ταπεινά, με την την εργασία έθωσε εις το άνώτερο σημείο του πολιτισμού.

Ο ΕΙΔΙΚΟΣ

ΑΙΔΙΚΑ ΝΑΚΟΥ

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙΣ—Σελίς 8.

ΤΟ ΛΑΙΚΟ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΤΙΣ ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΜΑΤΙΝΑΔΕΣ

Βασικό συντελεστή στην όμορφιά της γυναίκας όμνήσανε τα μαλλιά όλοι οι ποιητές. Δικοί μας και ξένοι, και τα τραγούδησε μ' άνατολική περιπάθεια ο Φημιος της Δημοτικής μας Μούσας, Κι' ο άγνωστος λαϊκός ποιητής των Κρητικών μαντινάδων τον ίδιο αισθητικό παλμό του κρητικού λαού άποκαλύπτει. Τα μαλλιά της γυναίκας τα τραγουδάει μαζί με τα πρωταρχικά στοιχεία, που σχηματίζουν την κρητική όμορφιά:

Μάθια γλυκά, στόμα γλυκό, πόρ (σώπο) ζαχαρένιο, άσπρο, λαμύς σγουρά μαλλιά, (κορμί κυπαρισσένιο).

Κι' είναι τέτοια η άνεπιτήδευσή της χώρα των μαλλιών, που άγνωστος ποιητής λέει στην Κρητική ποίκα:

«Ο ήλιος, όντε, πρωτοβγεί, λάμπει (στο πρόσωπό σου), και δαχτυλίδια κάνουνε οι γι—ά (κρες τω μαλλιά σου).

Κάνουνε δαχτυλίδια όπως ρίχνουνε κι' άντιφωγνίδες σά λου—στούν στα κρητικά νερά και χτενισθούν «μέ τ' άσπμμένο χτένι»:

«Όντο λουστεις και χτενισθείς, (τρεις ήλιοι πάν όμπρός σου κι' άντιφωγνίδες ρίχνουνε οι (γι—ά κρες τω μαλλιά σου).

Κι' άπ' όλα τα μαλλιά, τα σγουρά τα τραγουδάει 'Ιδιαίτερα Φέρνουν στο μυαλό του τ' άφορκύματα, που μιά ζωή άντικρύζει άπ' το πανάσσο Νησί του κι' η ηρωϊκή ψυχή του Κρητικού τραγουδιστή ρωτάει :

«Ζαχαροζυμωμένη μου και ποιά (σου τα σγουρά) τα κατσαρά σου τα μαλλιά με τ' (άσπμμένο χτένι).

Και μέσα στα σγουρά μαλλιά της «μπερζανόγειλη» Κρητικιάς κι' ο ήλιος βασίλευει:

«Ο ήλιος, όντε, πρωτοβγεί στα (στην σου κοιλίε), σγουρά σου τα μαλλιά (πάει και βασίλευει).

Κι' ένθ' με το ηρωϊκό εύτράπελο πνεύμα του όμολογεί το πάθημά του:

«Μπέρδε και μπέρδε και μπέρδε (και μπέρδεμένο είμαι και στα σγουρά σου τα μαλλιά (περιπλεγμένοι είμαι).

Νοιώθει πως τέτοια μαλλιά μπορούν να τον τρελλάνουν:

«Άγγελος φώς μου γίνεσαι με (τον τζιζέ που κάνεις, με τα σγουρά σου τα μαλλιά θα (μ' άποκουζώνεις).

«Ένα σημείο άξιοπρόσεχτο είναι όσον άφορά το χρώμα των μαλλιών. Ο κρητικός Φημιος μιλάει πάντα για ξανθά και τεπρά ξανθα μαλλιά, ένθ' τα μαλλιά τα θέλει μαύρα. Μας λέει, λοιπόν για την ξανθομαλλούσα:

«Δεν είδανε τα μάθια μου τέθα (ξανθομαλλούσα (ξανθομαλλούσα που στή να γλυκάνει το «σεβένι» που στή «φωβιά» του δε μπορεί να «αντιβαντίσει», άφοδ η όμορφολούσα κόρη της Κρήτης με τα πλούσια της μαλλιά έπλεξε δίχτυ δολοκλήρη για να πιύσει τον «κακορίζικο».

Και η όμορφιά της είναι μοναδική!

«Άσπρα και ροδοκόκκινα, έα— (θα ναι τα μαλλιά σου, άλλην δεν είναι στην ντουσιά (νάχει την όμορφιά σου).

Γι' αυτό τα ξανθα μαλλιά δεν πρόκειται ποιάνα να τον άποκουζώνουν» καθώς τα σγουρά, έλά κάνουν κάτι παραπάνω,

«Ξανθά μαλλιά στην κεφαλή, πλε— (γμένα με την τάξη, τρία και τρία γίνεται μαχαίρι (να με σφάξη».

Τα μάτια όμως τα θέλει άπαρανκλικά μαύρα ο άγνωστος Ποιητής της Κρήτης και σ' όλοκληρές σειρές μαντινάδες τραγουδάει τα «λιόσυρα μάτια» τα «ναζαλδικά» τα «μαυρομάτα και τη «συρικομαυρομάτα». Σε μιά μάλιστα μαντινάδα γίνεται στην ίδια τη συνταίριασμα ξανθής και μαυρομάτας:

«Ξανθή και μαυρομάτα μου, κλει— (δι το ρολογιό μου, κοιτό να μ' έχη στην καρδιά, (ώς σ' έχω νω στο νω μου»:

Το αισθητικό περίεργο έπιτείνει η όμολογία του κρητικού Φημιου πως ο συνδυασμός που θέλει είναι εξαιρετικά δύσκολος, καθώς λέει μιά μαντινάδα που παίρνει από παράδοση στοματικά:

«Δύσκολο είναι να βρεθεί άραί (και που να λάχη κόρη με τα ξανθά μαλλιά και μαύ (ρα μάτια νάχη».

Ο κ. Συνανδίνος στην όρρα διαλέξη του για «Τα κομμένα μαλλιά» καθώς και ο κ. Μελάς στην πρωτότυπη μελέτη του για την «όμορφιά της γυναίκας» μας λένε πως τα πλούσια μαλλιά είναι το πρώτο χαρακτηριστικό στην όμορφη γυναίκα. Μαλλιά μακρύν, άφθονα πυκνά, σαν κοπέδι, αλών που κατεβάζουν άπ' το όρο Γαλαών, όπως τα θέλει ο ποιητής στο «Άσμα Άσμάτων». Και ο άγνωστος λαϊκός ποιητής της Κρήτης, που έκτος από την αισθητική άποψη έρμηνεύει τις άντιλήψεις, τα ήθη και τα έθιμα του κρητικού λαού, τη «λαμψόδυνη» και «ζαχαροζυμωμένη» κοπελούδια του δε μπορεί να φαντασθεί παρά μιά άφθονα πλούσια, μακρύν μαλλιά. Τα θέλει, τόσο μακρύν, που σαν πέφτουν λυγμένα, να σκεπάζουν τις πλάτες της άνοιχτοκουτσάτης κρητικοπούλας.

«Α θερ έού να νά σ' άγομώ και— (λύτερ' άπού τ' άλλες χτένισε τα ξανθά μαλλιά, ρίξε τα (το κορτάλες».

Τα θέλει πλεόονδες που να μπορούν να πλεχθούν στο λαμό του:

«Άποψε τόδα πόνειρο χωρό το— (πνέειρο μου, πως ήταν τα μαλλιάκια σου πλεμ— (μένα στο λαμό μου).

Κι' έτσι καθώς είναι μακρύν, πιο μακρύν κι' άπ' τη «επρωτολυγή» κομμωσσία της «κανακω— (λαμψόδας) κοπέλας, μπορούν να γίνουν και σκάλες για ν' άνέβει ο «άντρωμένος νεός» κοντά στη «μυχοπερδικά» του.

«Ψηλά ν' τα παραθύρια σου, σαν (κοραβίο κατόρτια, ρίξε μου τα ξανθά μαλλιά να κά— (μω σκαλοπάδια».

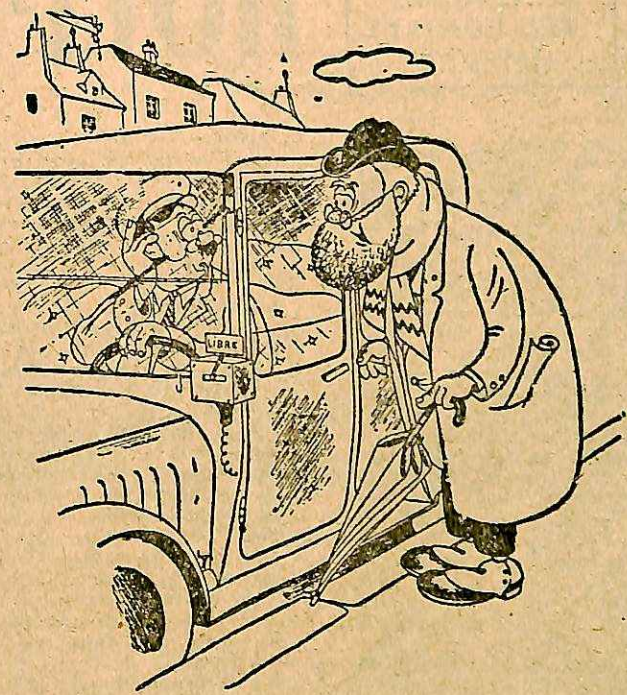
Να κάμει σκαλοπάτια και να βρεθεί κοντά της για μιά στιγμή να γλυκάνει το «σεβένι» που στή «φωβιά» του δε μπορεί να «αντιβαντίσει», άφοδ η όμορφολούσα κόρη της Κρήτης με τα πλούσια της μαλλιά έπλεξε δίχτυ δολοκλήρη για να πιύσει τον «κακορίζικο».

«Αεροδίχτυ μου πλέξε στην ά— (κρα τω μαλλιά σου) θέλω δε θέλω, γίνουμαι παγινίδι (τω γεριά σου).

ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΑΤΟΣ

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙΣ—Σελίς 9.

ΔΙΠΛΗ ΑΦΗΡΗΜΑΔΑ

— Σωφέρ! Στην όδον Τρίτης Σεπτεμβρίου...
— Συγγνώμη... Τίνος έτους ;
— Να πάρ' η όργη!... Δεν θυμάμαι...

Μιά κλινική μαλλιών!...

Στο Παρίσι άνοιξε τελευταίως μιά κλινική για τις άσθένειες των μαλλιών. 'Ιδρυτής της μοναδικής αυτής στον κόσμο κλινικής είναι ο νεαρός βιολόγος ΜαρσέλΚοντιέ, πρώην διευθυντής του τμήματος έρευνών των έθνικών έργαστηρίων της Γαλλίας, που έχει ειδικευθεί στις παθήσεις του δέρματος και ιδιαίτερα του τριχωτού της κεφαλής.

Τα έργαστήρια της έν λόγω κλινικής έχουν έφοδιασθή με λεπτότατα έπιστημονικά όργανα ακριβείας που καταπλήσσουν πραγματικά. Για να λάβη κανείς μιά πρόχειρη ιδέα της εργασίας που γίνεται εκεί μέσα, άρκεί να θυμηθεί τις άσθένειες των μαλλιών, που είναι άπειρες. Συμπεσσότερα όμως είναι ο τριχοφάγος ή αλωπεκία, ή τριχοπύση, ή πρόωγη λεικαση και διάφορες άλλες που θεραπεύονται άποτελεσματικά στην κλινική του δόκτορος Κοντιέ.

Μονάχα μιά πάθηση δεν θεραπεύεται: Η φαλάκσα που άποτελεί τον μεγάλον κινδύνο έκατομμυρίων άνδρών, αλλά και γυναικών. Γι' αυτήν, όπως έπρεπε, είναι άπολύτως άσχετος ο γιατρός προχωρεί στη διάγνωση της άσθενείας.

Οι παθήσεις των μαλλιών είναι άπειρες. Συμπεσσότερα όμως είναι ο τριχοφάγος ή αλωπεκία, ή τριχοπύση, ή πρόωγη λεικαση και διάφορες άλλες που θεραπεύονται άποτελεσματικά στην κλινική του δόκτορος Κοντιέ.

Μονάχα μιά πάθηση δεν θεραπεύεται: Η φαλάκσα που άποτελεί τον μεγάλον κινδύνο έκατομμυρίων άνδρών, αλλά και γυναικών. Γι' αυτήν, όπως έπρεπε, είναι άπολύτως άσχετος ο γιατρός προχωρεί στη διάγνωση της άσθενείας.

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙΣ—Σελίς 9.

Δεύτερη — από τις φωτεινότερες — σελίδα μέσα στον δοξασμένο Τόμο που η νεοελληνική ιστορία θα επιδεικνύει «έσσει» για την εξάμηνή εποποιία του 1940—1941 θα είναι η μάχη και η νίκη του Πόγραδετς. Ήρθεν 8 ημέρες μετά την απελευθέρωσι της Κορυτσάς και θεία ήταν η σύμπτωση όπως είπαν τότε — ή Μεγαλόχαρη το θέλησε! Έλεγαν οι νικηταί φαντάροι μας — να ύψωθι ή τιμημένη Έλληνική Σημαία την ίδια ημέρα της γιορτής του πρωτακλήτου των Αποστόλων Αγίου Ανδρέου στην μικρή γραφική πόλι με την άσπρη λίμνη και τις ψηλές λευκές, και αείεπαυον γεγονός είνε πως η ήγερσις του Στρατού μας εξεμεταλλεύθη με την δυνατότερη γοργότητα των παράγοντα της καταπτοήσεως του έχθρου από την ήττα της Κορυτσάς. Με έγκαιρους έλιγμούς, που τους έκαμαν εκπληκτική πραγματικότητα παρά την γλίσχρότητα των μηχανοκινήτων μέσων, πεζοί και πυροβοληταί μας. Έτσι οι Ιταλοί δεν κατόρθωσαν να ανασυνταχθούν και να παρατάξουν δυνάμεις να ηθελαν και μπορούσαν μινυντικές δυνάμεις μέσα στο Πόγραδετς. Αργότερα και με πρωτοφανή λύσσα και για πολλές εβδομάδες έως ότου εξεκαθαρίσθησαν από όλες τις γειτονικές δυνάμεις της Κάμιας, προσπαθούσαν να το άνακαταλάβουν. Ενδείξεις υπάρχουν, ότι η άπώλεια της ωραίας πολίχνης είχε θρηνηθι από το Ιμπερο του Ντούσε ως μεγαλύτερη συμφορά απ' εκείνη της Κορυτσάς. Το Πόγραδετς γινόντο ο συνδυασμός κρίκος των Ελλήνων και των Σέρβων του 1940. Στο Βελιγράδι υπήρχε, τότε, Κυβέρνησις υποπτη για τον Άξονα και η είσοδος των ήρωικών μας φαντάρων στο Πόγραδετς είχε χαίρειται με άκράτη ενθουσιασμό από τα άπέναντι της λίμνης γιουγκοσλαβικά φυλάκια. Βάρκες κατάφορες με τρόφιμα και μάλλινα ρούχα είχαν έρθη από την αντίκρουνη όχθη της λίμνης και αξιωματικοί και στρατιώτες Σέρβοι φιλούσαν τους δικούς μας με πραγματικά δακρυσμένα τα μάτια τους από χαρά. Τέτοιες σκηνές είχαμε ήδη πολυάριθμες μέσα στην ελευθερωμένη πολίχνη και ο ήγέτης του Έθνομικτού Κόμματος κ. Παν. Κανελλόπουλος τότε έβελοντή φαντάρος — πρισκε κολλημένος στην δύναμι της θουλικής 13ης Μεραρχίας εκκωνούσε με την γνωστή του θέρμη φλογερούς λόγους στους Σέρβους που έβθοναν στο Πόγραδετς να κοσμοώσουν την ελληνική νίκη.

Με λίγα λόγια η νίκη του Πόγραδετς μετέφερε το Μέτωπο χιλιάδες υίλια βορειοδυτικά εις τόν Δούναβι. Ήνυνε τους Σέρβους με τους Έλληνες στον ήγωνα κατά του Χιτλερικού σισμοφύ. Και πιθανόν είνε πως αν η τότε Κυβέρνησις

του Βελιγαδίου δεν έδειχνε την γνωστή της διστακτικότητα αλλά τοεπόταν σε άνεπιφύλακτη έλληνοσερβική συνεργασία οι Άξονικές δυνάμεις να μη έσχιζαν με τόση εύκολία τόν Άπρίλη του 1941 την γιουγκοσλαβική στρατιωτική ισχύ. Το Πόγραδετς — ή άρχαία ελληνική Όχρις — με την δμώνυμη λίμνη του, επανελάμβανε σε άλλο επίπεδο την παλιά εύλογημένη ιστορία του. Από εκεί είχαν περάσει 12 αιώνες πριν οι Έλληνες Μοναχοί — Συμεών και Ισίδωρος — προς τις γάρες του Σλαβισμού για να διδάξουν την ημερότητα του Χριστιανικού πολιτισμού και να τους βαπτίζουν Σέρβους. Βουλγάρους και Μαυροβούνιους στο όνομα του Χριστού στα νερά της Όχρας.

Κάτι παρόμοιο ήταν και η

νικηφόρος είσοδος του Έλληνικού Στρατού στις 30 Νοεμβρίου του 1940. Άλλο φαινόμενο είνε γιατί η δειλία της τότε Βελιγαδίνης Κυβερνήσεως δεν ήξεμεταλλεύθη.

Όστόσο να το περιστατικό που συνέδεσεν άλλη μιá φορά τα ελληνικά όπλα με την θρησκεία της Χριστιανωσύνης. Ο Διοικητής της 13ης Μεραρχίας καταγόταν από την περιφέρεια των Πατρών και όπως συμβαίνει με όλους τους Έλληνες των οποίων οι ιδιαίτερες πατρίδες έχουν κάποιον ξεχωριστόν Άγιο, το θεωρούσε «βαρύ» να φθάσι ημέρα της γιορτής του πολιούχου της Πελοποννησιακής πρωτεύουσας δίχως να του

Στρατιώται μας ανασύρουν τραυματίες από τα έσείπια, που άφησαν οι Ιταλικές βόμβες με την πρώτην μετά την απελευθέρωσιν της επιδρομήν κατά της Κορυτσάς.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΝΙΚΗΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΟΓΡΑΔΕΤΣ

άναψη ένα κερί. Η θρησκόληψία, αναπόσπαστο και πηγαίο φαινόμενο σε όλους τους πολέμους — δεν έξηρέθη κατά τόν πρόσφατο Πόλεμο ούτε ο κόκκινος Στρατός των Σοβιέτ — τόν είχε καταλάβει. Ένα δνειρο του σταυρωμένου χιαστί Άγιου Ανδρέου τόν είχαν ένοχλήσει και στην Ποδγορίτσα — μιá άραίοκατηχημένη χαράδρα πηγμένη στο γιόνι — που είχε την έδρα του δεν υπήρχε, παρά μόνον ένα τρισάθλιο τζαμί.

— Και όμως ένα κερί πρέπει ν' ανάψουμε στον Άγιο Ανδρέα έλεγε, δγάζοντας τα γυαλιά του κάθε στιγμή σχεδόν από άδηνονία προς τόν επιτελάρχη του κ. Λίωση.

Και μόνος του προσέθετε: —Το Πόγραδετς δεν είνε δυατύν θα έχει ελληνική έκκλησία.

Έκείνο το απόγευμα παρά μόνι του Αγίου Ανδρέου έφθασε στην Ποδγορίτσα ένα τάγμα Άχαιών. Ήσαν φρεσκοφερμένοι στο Μέτωπο. Ο Μέρσαρχος γνωρίζοντας ότι δεν ήταν δυνα τόν παρά να κατέχονται από την ίδια θρησκευτική ιδέα, πήγε και τους εύρηκε καθώς κεφατοί, γρήγοροι προωθοίντο στα άραία φυλάκια. Τους έβγαλεν ένα ζωρό λόγο παρόδοιο για στρατιωτικό, ήγέτη. Φυσικά για έσεν χριστιανό.

—Παιδιά, τους είπε, καθώς δολοίστε με την λεβεντιά του Χελιού και του Πονααϊκού. Ο άπιστος Ιταλός όπως ποισέβαλε τήν, Μεγαλόνησον στο νησί της έτσι προσέβαλε τόν πρωτακλήτο των Αποστόλων Άγιο Ανδρέα μέσα στην σκήτη

του — σ' αλήθεια την α' ημέρα της κηρύξεως του πολέμου οι Ιταλοί είχαν βομβαρδίσει έντε λώς αϊφνίδια τόν παραλιακό δρόμο της Πάτρας όπου ευρίσκειται ο ναός και η προαίονισ σκήτη του Αποστόλου με το αγιασμένο νερό — και δόλια και δολοφονικά σκότωσαν γυναίκες, παιδιά, αδέρφια, συγγενείς μας. Ο Άγιος και οι σκοτωμένοι ζήτου, τώρα δικαιούσιν, και έσρετε παιδιά πως αϊριο έγουμε την γιορτή του πρωτοκλήτου Αποστόλου μας πολλοί ούχου, την βοήθειά του να έχου με όλοι και η χριστιανική μας πίστη και παρόδοιο έπίστασει να πανηγυρίσουμε ούριο την μνήμη του, να του άναψου με ένα κεράκι μέσα στις ελληνικές εκκλησίες του Πόγραδετς. Παιδιά, από σας εξαστάται, αϊριο να έμιαστε στο Πόγραδετς να ανάψουμε το κερί μας στον πολιούχο Άγιο.

Συγκινητική σιγή με μιá τια βουρκωμένα από δάκρυα κράτησε για πολλές στιγμές. Την ακολουθήσε το όχλαγωγή το της αποφασιστικότητας.

—Έμπρός για το Πόγραδετς!

—Χρόνια πολλά Αντρέηδες για το Πόγραδετς. Η χάρη Του μαζί μας.

Ο ενθουσιασμός και η απόφασι των Άχαιών έγινε διαδοχικό κύμα και στις ψυχές των άλλων στρατιωτικών τμημάτων. Δεν άποζητά μεγάλα δικαιολογητικά ο ενθουσιασμός, ή μετάδοσι του στις δρες του πολέμου. Έγινε λοιπόν από την θολή ώρα του μεσημεριού που ο Μέρσαρχος έδγαλε τόν υποβλητικό άπλό του λόγον.

ώς το σύρουμπο αλήθινι, και και αξιοθαύμαστη ψύχωση. —Έμπρός για το κερί του αγιαντρέα.

Και με αυτή την κραυγή και τόν ψιθύρο στο μούχρωμα του δειλινού άρχισεν η έπίθεσις. Δεν τó παίρνω στο λαιμό μου. Άλλά από όσα θυμάμαι πιστεύω πως η μάχη του Πόγραδετς ήταν και η πρώτη που έξετελέσθη ολοκληρωτικά μέσα στην νύκτα. Όπτασιάζομαι και τώρα μέσα στην άχνόφωτη νύχτα τις φωτιές που άναψη δοίσαν, από ράχι σε ράχι, το γάλαμα του πολυβόλου, την χλαπαγή του «δρεός», όπως λέγανε τα φανταστικά μας το καλονίδι του πυροβολικού μας.

Ήταν σά, μιá έξορμησι άγγέλων και διαδόλων μέσα στην νύχτα. Και μέσα στην τόση βουή, την άντάρα και τα ούρλιαχτά ή δία φωνή, σαν να την έφεραν από λύφο σε λύφο και από σφαγγί σε σφαγγί οι άνεμοι με καλοπροαίρετη άποδοχή και θαυσεύαστη άπόδοσι.

—Αϊριο λειτουργία για τόν αγιαντρέα.

Και τó θαύμα έγινε! Οι Ιταλοί αϊφνιδισμένοι από την άπρόσπτη ελληνική θέλλα της νύχτας τα έχασαν. Τσακίστηκαν, σαρώθηκαν. Την χαράννη ή πρώτη περίπολος, τμήμα του τάγματος των Άχαιών, Πατρινοί, Αιγιώτες και Κολαδουτινοί, εισχωρούσαν μέσα στην πολίχνη του Πόγραδετς. Άκοι λείθησαν ή μιá κατόπι της άλλης από τα ριά των γύρω βουνών και την Όχριδα, άλλοι περίπολοι. Θά ήταν 7 το πρωί όταν η τελευταία σύγκρουσις

στην ανατολική πλευρά της πολίχνης έγινε ή τελευταία σύγκρουσις. Μιá πάλη σώμα προς σώμα. Εί ισκόταν εκεί μιá τεράστια δενζιναποθήκη που οι Ιταλοί με την λαχτάρα της φυγής είχαν λησιμονήσει να πυροπολήσουν. Τώρα ένας δμιλος από... γενναίους φρατέλλους είχε επιστρέψει με την έντολή να την καταστρέψιν. Τους πρόλαβεν όμως την τελευταία στιγμή μιá ελληνική περίπολος. Δεν έκράτησε πολύ ή προσπάθεια της άπαωθήσεως των «γενναίων» του Ντούσε. Πιάστηκαν όλοι αιχμάλωτοι, προτιμήσαντες την άτιμωσι από τόν θάνατο. Και στις 7 1/2 ή ώρα κάποια τέτοια στιγμή χτυπούν και τα σήματα του ναού του πολιούχου της Πελοποννησιακής πρωτεύουσας — χτυπούν χαριμόσυνα οι κομπάνες μιáς εκκλησίας του Πόγραδετς, Σύμπτωσις θυσίας. Στην νύφη της Όχριδος ένας φαντάρος οδηγούμενος από τους κατοίκους της Έλληνες είχαν ευρη ότι ύπνοχε και έκκλησία του Αγίου Ανδρέου. Εκεί συνέρευσαν όλα τα τμήματα της 13ης Μεραρχίας που είχαν λάβει μέρος στο νυκτερινό έπος. Και εκεί όλοι έψαλλαν Άχαιοί, Θεσσαλοί και Μακεδόνες το γλυκύ τοπκάριο που έγινε βοήθος τους στην νίκη της νύχτας. «Ός τών Αποστόλων πρωτακλήτος, και τόν κορυφαίου απάδελφος τόν Δεσπότην των όλων Άνδρέαν...»

Έτσι ή πίστις στεφανώσε με την νίκη για μιá άλλη φορά τα όπλα των Ελλήνων το 1940.

Ε. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

Με την ευκαιρία της μεταδόσεως από το Ραδιοφωνικό Σταθμό Αθηνών της όπερας του Μασσενέ «Μανόν» θα θέλαμε να δώσουμε μια γενική ιδέα του έργου αναλύοντας συγχρόνως με κάθε συντομία το περιεχόμενο των πράξεων.

Ας κυτάξουμε από κοντά το πούσωπο της Μανόν που του έδωσε την ευκαιρία να γράψει τη γλυκεία του μουσική. Την ηρώδα αυτή εμφάνισε για πρώτη φορά ο Αββάς Πρεβώ στο μυθιστόρημά του «Μανόν Λεσκώ» το 1731. Το πολύκροτο αυτό μυθιστόρημα που έγινε στο είδος του μια αισθηματική αφήγηση όλο ζωντανία και χάρη, θεωρήθηκε δίκαια σαν αριστούργημα για τη δεξιοτεχνική περιγραφή των χαρακτήρων και ιδιαίτερα των δύο ηρώων και πρωταγωνιστών του: Της έλαφρομυαλής και ερωτιάρας Μανόν και του θερμού, ασυλλόγιστου και αιώνια απάτημένου έραστή της, του ιππότη Ντε Γκριέ, δυο τύποι που έμειναν σαν αθάνατα σύμβολα γιατί ο δημιουργός τους τους είχε προικίσει με το μοναδικό χάρισμα, να είναι αληθινοί. Η δυνατή γεμάτη ερωτικό παλμό ιστορία τους συγκίνησε πολλές καρδιές έρωτευμένων και έκανε αρκετά γυναικεία μάτια να δακρύσουν. Θα μπορούσε κανείς να πη πως η Μανόν στάθηκε με κάποιο τρόπο η πρόδρομος μιας άλλης αλησμόνητης γυναίκας του έρωτα, της Μαργαρίτας Γκωτιέ. Ο Δουάς υιός μάλιστα, μας αναφέρει πως ο Αρμάνδος, μετά το θάνατο της Μαργαρίτας, στον πλειστηριασμό του σπιτιού της άγορασε και φύλαξε με κάθε στοργή το βιβλίο του Αββά Πρεβώ «Μανόν» κι' αυτό γιατί το είχε ο ίδιος χαρίσει κάποτε στη Μαργαρίτα. Την έξις ενδιαφέρονσα αφοίωση: «Η Μανόν, στη Μαργαρίτα, Αρμάνδος Ντυβάλ». Όπως για την «Κυρία με τις καμέλιες», έτσι, και για τη «Μανόν» θα ίσχυε αυτό που κάποιος συγχρόνως κάποτε είπε: «Δέν ήταν τίποτε περισσότερο, τίποτε λιγώτερο, απλόστατα ήταν γυναίκες, κι' αυτό αρκεί».

Και έρχομαστε στο έργο. Ο Μασσενέ μελοποίησε το κείμενο των Μελάκ και Ζίλλ, που ήταν μια διασκευή για το θέατρο, του μυθιστορήματος του Αββά Πρεβώ. Πρωτοπαίχτηκε στην «Όπερά Κωμική» των Παριίων στις 19 του Γενάρη του 1884.

Στις δύο πρώτες πράξεις που μας έδωσε ο Ραδιοφωνικός Σταθμός Αθηνών από διόσκους την περασμένη Κυριακή το βράδυ παρακολούθησαμε την αρχή της ερωτικής περιπέτειας της Μανόν και του Ντε Γκριέ. Η δεύτερη πράξη τελείωσε με την πρώτη άπιστία της έλαφρομυαλής Μανόν που δέ δίστασε να προτιμήσει το χρήμα απ' τη βαθεία αφοσίωση

του έραστή της, εγκαταλείποντας τον για ν' ακολουθήση κάποιο πλούσιο θαυμαστή της τόν Ντε Μπρετινύ.

Ας δούμε τώρα σύντομα τη συνέχεια του έργου που οι άκροατές του Ραδιοφωνικού Σταθμού Αθηνών θα έχουν την ευκαιρία ν' ακούσουν αύριο Κυριακή 1η Δεκεμβρίου στις 22,20' το βράδυ. Στην τρίτη πράξη παρακολουθούμε τη Μανόν, που αϊθέρα μέσ' στην έξωμη τουαλέττα της τριγυρίζει μέσ' στην αίθουσα του κέντρου διασκεδάσεως «Κουό-λάρ-νέ», κοντά της βρίσκεται η Γκιγιώ που με κάθε τρόπο προσπαθεί να την άποστασή από τα δίχτυα του Ντε Μπρετινύ, για να την βαμπίρσει, μάλιστα έχει φέρει το μπαλέ-

το της Όπερας που θα χορέψει μπροστά της. Μα της Μανόν ο νους τρέχει άλλοι. Πληροφόρηθηκε πως ο άπατημένος έραστής της Ντε Γκριέ, δεν έπαψε να καρδιοχτυπά γι' αυτήν κι' ακόμα πως είχε άποφασίσει, στην άπελπισία του άπά να νά κλειστεί στο μοναστήρι του Σαιν-Συλπίς. Όλ' αυτά άναστατώνουν τη Μανόν και την άναγκάζουν να φύγει απ' τη γιορτή και να πάει άμέσως στο Σαιν-Συλπίς.

Ο ιππότης Ντε Γκριέ στο μοναστήρι άποχαιρετά τόν κόμητα πατέρα του, γιατί σε λίγο θα προφέρει τις εύχες εκείνης που θα τόν άποστασουν μια για πάντα απ' τα εγκόσμια και θα τόν φέρουν πλησίον στο Θεό που θα ύπηρετήσει πιστά, σαν μοναχός. Ο πατέρας του είνεθλιμμένος για την άπόφαση αυτή του γιου

του, γιατί έτσι, θα τόν χάσουν οι δικοί του και το σπύτι του. Σε λίγο φάνει η Μανόν και καταφέρνει, με τα γλυκόλογά της, ύστερα από μια τρυφερή παθητική σκηνή, να τον ξαναβάλει το μεγάλο έρωτα που κοιμάται προσωρινά στην καρδιά του και να τόν κάνει, κατά τη συνήθειά τους, να τόν σκάσουνε μαζί.

Η τέταρτη πράξη παίζεται στο «ξενοδοχείο της Τρανσυλβανίας». Τα καμπίρια της κοκέτας κι' άμυαλής Μανόν δεν άργησαν να εξαντληθούν το μικρό κομπόδεμα της ιππότης και να τόν άφήσουν άδέσποτο. Τόν ξαναβρίσκουμε σ' ένα πολυσύχναστο χαρτοπακίετο της μόδας, όπου τόν είχε παρασύρει, ο έξαδερφος της Μανόν, ο Λεσκώ. Έπαιξε κι' εκέρδιε, χωρίς να ξέρει όμως πως τα χαρτιά ήσαν σημαδεμένα. Συντροφός του στο παιχνίδι έτυχε νάνα ο αντίπλητος του Γκιγιώ, που μόλις έχασε εξαγριώθηκε κι' έσπευσε να ειδοποιήσει την άστυνόμε. Ο φίλος μας ο ιππότης, οδηγείται στις φυλάκες του «Σαιν Λαζάρ», ενώ η Μανόν την κλείνουν στο «Ο-τέλ-Ντιέ».

Στην πέμπτη και τελευταία πράξη του έργου η σκηνή παριστάνει έναν άνώμαλο δρόμο που οδηγεί στη Χάβρη. Ο ιππότης, χάρη στην επέμβαση του πατέρα του, άπολύθηκε απ' τη φυλακή. Το δυστύχημα όμως είνε πως η Μανόν θα την μεταφέρουν μαζί με άλλες κοπέλες, κακής διαγωγής, στη Γουάνα. Ο Ντε Γκριέ με τόν Λεσκώ περιμένουν άνυπόμονοι το διάβα της θλιβεράς πομπής. Καταφέρνουν δοροδοκάντας γεννιάς τους φίλους να μιλήσουν για λίγο με τη Μανόν. Έξαντλημένη και μισολιπόθυμη, όπως είνε ριχνόται η δυστυχισμένη άγκαλιά του ιππότη, δεν άργει όμως να επέλθει, το μοιραίο. Ξεφυλά στα χέρια του έραστή της μέσς, ψιθυρίζοντας ενώ πεθαίνει αυτές τις λέξεις: «ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΟΛΗ ΚΙ' ΟΛΗ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ».

ΔΗΜ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

INSTITUT «APHRODITE»

Soins et Maquillages
Parisiens

Produits de Beauté
d'Hygiène
et d'Esthétique
«Clark's Venus»

10-1 3.30-6.30

CONSTANT GEORGOPOULOS
Représentant Tél 26389
Rue Métropole
Ypatias 11

ΕΝΑΣ ΦΤΩΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Σκέτς του Κ. Κ. ΚΡΟΝΙΗΡΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ :

Ο Σούμπερτ Η Μαρία
Η Καρολίνα Ο Κόμης

(Όταν άρχίζει το σκέτς, παίζεται ένα κομμάτι του Σούμπερτ για 4 χέρια. Ύστερα από άρκετο χρόνο, το κομμάτι διακόπτεται).

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Έδώ νομίζω άδελφούλα μου, έκαναμε ένα μικρό λάθος...

ΜΑΡΙΑ : Νομίζετε, κυρία κόμηση ; Έ, λοιπόν κι' εγώ σου λέω ότι παρασκοτίστηκα μ' αυτό το κομμάτι και θα τόν παραστήσω.

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Τι είνε αυτά που λες, Μαρία ;

ΜΑΡΙΑ : Λέω ότι ο κύριος δάσκαλός μας θα μπορούσε να μας δίνει καλύτερα κομμάτια.

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Ο κ. Σούμπερτ ξέρει τι κάνει και δεν έχει ανάγκη από ύποδείξεις. Δεν σ' εύχαριστεί ή τιμή να μελετάς έπάνω σε κομμάτια που ο ίδιος έγραψε για μās ; Ο κύριος Σούμπερτ θα είνε αύριο ένας από τους καλύτερους μου συγρούς της Ευρώπης !

ΜΑΡΙΑ : Νά σου πώ : οι συνθέσεις του είνε θαυμάσιες και η εύκολία με την οποία τις γράφει μ' έχει σκοτίσει. Οι συστάσεις του μπαμπά γι' αυτόν είνε περίφημες. Είνε όμως πολύ άπαιτητικός κι' αυτό με κουράζει. (Πειρακτικά) : «Ίσως δεν έχω την ιερή λόγια της μουσικής».

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Έχεις άδικο. Πώς μπορεί κανείς μαζί του να μην άγαπήση την μουσική ; ΜΑΡΙΑ : Ποιος να τώλεγε ότι αυτός ο κοντός και παχύς νέος με τα καστανά μαλλιά και το ρόδινο πρόσωπο θα κινοήσει τόσο πολύ την συμπάθεια της άδελφούλας μου Καρολίνας ;

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Δεν σ' το κομώ ! Τόν συμπαθώ, και σαν άνθρωπο και σαν καλλιτέχνη !

ΜΑΡΙΑ : Μα τί βρίσκεis σ' αυτόν τόν δειλό και άδέξιο άνθρωπάκο που μόλις σε βλέπει κοκκινίζει ως τ' αυτιά ;

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Έχει ψυχική ώμορφιά.

ΜΑΡΙΑ : Όστε η κόμηση Καρολίνα Έστερχάου είνε έρωτευμένη μ' ένα φτωχό και άσημο μουσικό !

ΚΑΡΟΛ : Δεν είπα τέτοιο πράγμα άλλα κι' αν συνέπιπνε κάτι τέτοιο δεν θάταν καθόλου περίεργο.

ΜΑΡΙΑ : Τού μπαμπά εδ τούτουνε έντύπωση...

ΚΑΡΟΛ : Στόν μπαμπά !... Ο μπαμπάς έχει τις σημειώσεις άντιλήψεις. Η μουσική κι' η Καρολίνα θεωρούνται τότε ύποδέστεροι στην κοινωνία μας.

ΜΑΡΙΑ (σ' απληρόνωντας) : Όστε τίς άφίνουν να τρώνε στην κουζίνα... Για τόν κύριο Σούμπερτ θα μπορούσε φυ

σικά να ζητήσει υπά εξάίρεσι. Μια τέτοια μουσική δόξα του μέλλοντος και να τρώη με τις καμαριέρες μας και τούς άμαξάδες μας !

ΚΑΡΟΛ : Τους ανθρώπους πρέπει να τους ξεχωρίζει κανείς σύμφωνα με την αξία τους κι' όχι με την καταγωγή τους. Άλλά δες τ' άφήσωμε αυτά...

Στό μάθημά μας τώρα...

ΜΑΡΙΑ : Η δική μου σειρά είνε αύριο. Μόλις έλθει σάς άφίω και παίζετε τότε ως τόν μεσημέρι.

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Δεν έχει σημασία. Πρέπει να τόν περάσης και πάλι το κομμάτι σου. Θα σου τόν παίξω πρώτα εγώ να τ' άκούσης.

(Παίζεται σχεδόν ολόκληρο το κομμάτι. Περί τόν τέλος έχει μπη ο Σούμπερτ).

ΣΟΥΜΠΕΡΤ : Θαυμάσια, κυρία κόμηση θαυμάσια ! Έχετε προσδεύσει πολύ, τελευταία !

ΚΑΡΟΛΙΝΑ (σταματώντας) : Ω κύριε Σούμπερτ !

ΣΟΥΜΠΕΡΤ : Έχετε έλευθερώσει τόν παίδιμό σας άπ' τα δεσμά της τεχνικής. Παίζετε πιο άνετα, πιο ελεύθερα, πιο προσωπικά. Καλημέρα σας κυρίες !

ΜΑΡΙΑ : Καλημέρα σας κύριε Σούμπερτ ! Πώς τα περάσατε χθές ;

ΣΟΥΜΠΕΡΤ : Σας εύχαριστώ για τόν ενδιαφέρον σας...

ΜΑΡΙΑ : Και βέβαια ένδ' άφίω για σάς, τόσο μάλιστα, ώστε στη χθεσινόβραδυνη μας συγκέντρωσι πρόσερα πως άποσυρθήκατε άμέσως μετά τόν παίδιμο της Ούγγρ'ικής σας Μελωδίας. Γιατί αυτό ;

ΣΟΥΜΠΕΡΤ : Ίσως ή παρουσία μου να μην ήτο άρεστή εις τόν κύριον κόμητα !

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Κι' όμως έπαίξατε ύπέροχα ! Ζωντανέψατε τις όμορφίες της πατρίδας μας.

ΣΟΥΜΠΕΡΤ : Είμαι εύ-

χης που βλέπω πως ή μουσική μου βρίσκει τόση άπήχρη στις εύαίσθητες κι' εύγενικές καρδιές σας.

ΜΑΡΙΑ : Η Καρολίνα στην εύαισθησία με περνάει. Σας θαυμάζει ως καλλιτέχνη και σάς συμπαθεί ως άνθρωπο !

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Τι επίπολοιό τητες είνε αυτές, Μαρία ; Θάκανες καλλίτερα να μάς άφήσης να κάνωμε τόν μάθημά μας.

ΜΑΡΙΑ : Άλλο που δεν θέλω... (Με κομική εμφάνιση) : Άποσύρμασι λοιπόν στα διαμερίσματά μου για να παραδοθώ στις καρφίτσες της ράφτρας μου. Σε λίγες μέρες έχωμε στο κτήμα τη Γιορτή του Θεού... κι' έτοιμάζω ένα χωριάτικο όρεμα. Χαίρετε κυρίες Σούμπερτ !

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Κύριε Σούμπερτ ! Μη δίνετε σημασία στη Μαρία ! Είνε ένα τρελλόπαιδο !

ΣΟΥΜΠΕΡΤ : Δεν τολμούσα να σκεφθώ ότι έχω κερδίσει τόσο τόν ενδιαφέρον σας...

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Μα δεν ήθελα να πώ αυτό ! Α, Θεέ μου ! Τι τρελλόκοίτος που είνε !

ΣΟΥΜΠΕΡΤ : Είνε μια άγνη καρδιά.

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Είμαι άπλώς φλύση.

ΣΟΥΜΠΕΡΤ : Έχετε μελετήσει τόν κομμάτι που πρέπει να παίζετε ;

ΚΑΡΟΛ : Νά ! Νά !... βέβαια θέλω ν' άρχίσω Σούμπερτ. Θα ήταν προτιμότερο !

Η Καρολίνα άρχίζει να παίζει.

ΣΟΥΜΠΕΡΤ : Θαυμάσια ! Θα μω έπιτρέψετε να έδακ-λουήσωμε μαζί ;

(Τό κομμάτι παίζεται τώρα με τους δυο μαζί. Μόλις τελειώνει άκούγονται γέλια της Καρολίνας).

ΣΟΥΜΠΕΡΤ : Μα, γιατί γελάτε ;

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Δεν είνε κομικό να παίζω εγώ μαζί σας ;

Ο Κολασμένος

Σφάλισαν χρόνοι έφτά ποίχε περάνη κι' ακόμα μέσ' 'ς τη γή δεν έχει λυώση του κάκου τόν και τόν λιθάρι, κρίμα βαρύ τόν έχει μαρμαρώσει.

Ξεθάψαν τόν κορμί. Σ' ένα πλατάνι άκέρωτο, όλόρωτο τώχουνε στυλώς όποιος περσση τρεις σταυρούς να κάνει και 'ς τόν νεκρό συχώρεση να δώσει.

Περνούν πολλοί μ' άνώφελα περνάνε Περνά κι' εκείνος ποίχε άδικημένο και σιγολέει :—Συχωρεμένος νάνε !

Τό λόγο δεν άπόσωσε ακόμα και τ' άλυτο κορμί τόν κολασμένο στάχτη, καπνός, σωριάστηκε στο χώμα.

(1915)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Μου φαίνεται Βεβήλωσι ! ΣΟΥΜΠΕΡΤ : Έχετε μεγάλη ιδέα για τόν φτωχό σας δάσκαλο.

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Σας άξίζει ! Κι' ως τόσο δεν ξέρω... Παίζοντας μαζί σας αισθάνομαι πως με συνεπαίρνετε...

ΣΟΥΜΠΕΡΤ : Κυρία κόμηση !

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Άφήστε τόν τεμάχιο αυτό «Κυρία κόμηση» όταν είμαστε μόνοι !... Καλήτε με άπλως με τόν όνομά μου, έκτος αν σας κάνει τρόμο...

ΣΟΥΜΠΕΡΤ : Τρόμο ! Είνε τόν γλυκύτερο όνομα. Θα τόν θυμάμαι σ' όλη μου τη ζωή !

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Είστε ύπερόβολικός ! Θα τόν ξεχάσετε μόλις γυρίσετε στη Βιέννη...

—Ο κ. Σούμπερτ θα γίνη σε λίγο πασίγνωστος. Οι συνθέσεις του θα κατακτήσουν τόν κόσμο. Δεν θα θυμάται τότε την μικρή χωριατοπούλα της Ούγγρας την άσημαντή Καρολίνα !

ΣΟΥΜΠΕΡΤ (με άδεξιότητα) : Κυρία κόμηση... Με συγχωρήτε !... (Τρυφερά) : Καρολίνα... άκούστε με !... Δεν ξέρω να μιλώ ώραιο... Δεν τόν ξέρω αν τόν μέλλον μου θα είνε τόσο εύχάριστο όσο θέλετε σεις να τόν βλέπετε... Σας όρκίζομαι όμως πως δεν θα ξεχάσω ποτέ τα τρυφερά σας αισθήματα !

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Σε λίγο θα φύγετε...

ΣΟΥΜΠΕΡΤ : Πράγματι ή άδεία μου τελειώνει. Θα πρέπει να γυρίσω στην πατρίδα μου, όπου με περιμένει ένα έπαγγελμα που δεν διάλεξα, που δεν άγάπησα... Δημοδιδάσκαλος στο Λίχτενσταλ ! Τι φιλοδοξία για ένα καλλιτέχνη !

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Θα φύγετε, κι' όμως δεν μω άφιεύσατε ποτέ κανένα σας έργο !

ΣΟΥΜΠΕΡΤ : Μα δεν κατάλάβατε πως όλα είνε σε σας άφιερωμένα ! Άφήστε με να σας πω κάτι που χθές άκόμη έγραφα για σάς... Όλη μου ή σκέψις όλο μου τόν είνε είνε δωσμένη σε σας !

(Μετά την έκταλεσι της Σοφίας).

ΚΑΡΟΛΙΝΑ : Σας εύχαριστώ Φράνς ! Η συνάτα αυτή θα είνε για μένα τόν πολυτιμότερο δώρο της ζωής μου...

ΥΠΗΡΕΤΗΣ : Με συγχωρήτε κυρία Κόμηση. Η Α.Ε. ο κύριος Κόμης μω άνέθεσε να σίς έρωτήσω αν έτελειώσατε τόν μάθημά σας και αν μπορεί να σας δώ.

ΚΑΡΟΛΙΝΑ (σαστισμένη με παρατήρησι) : Όχι. Χάος, τόν μάθημα δεν έτελειώσε... Μα δεν έχει σημασία. Μπορούμε να συνεχίσουμε άργότερα !... Ο κύριος πατέρας μου μπορεί να περσση.

(Άκούονται βήματα του ύπηρέτη).

ΚΑΡΟΛΙΝΑ (ψιθυριστά) :

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 13

Θεέ μου! ο πατέρας μου σε μιὰ τέτοια στιγμή! Προαισθάνομαι κάποιο κακό!...

ΣΟΥΜΠΕΡΤ (τὸ ἴδιο): Θάρρος, Καρολίνα! Θάρρος! Είμαστε δυὸ τώρα γιὰ νὰ ὑποφέρουμε!

ΚΟΜΗΣ: Καλημέρα, ἀγαπητό μου παιδί!

ΚΑΡΟΛΙΝΑ: Καλημέρα, μπαμπά!... Εἶσθε καλὰ σήμερα;

ΚΟΜΗΣ: Γιὰ τὴν ὥρα δὲν μ' ἔχει πειράξει αὐτὸ τὸ καταραμένο τὸ στομάχι! Καλημέρα κύριε Σοῦμπερτ!

ΣΟΥΜΠΕΡΤ: Κύριε Κόμη, τὰ σέβει μου!

ΚΟΜΗΣ: Μὰ τί ἔχεις σήμερα ἐσύ Καρολίνα; Μοῦ φαίνεται χλωμὴ, σὺν ἀναστατωμένην.

ΚΑΡΟΛΙΝΑ (μὲ γέλιο βεβιασμένο): Δὲν ἔχω τίποτε, μπαμπά... Πῶς σὰς ἦρε αὐτὴ ἡ ἰδέα; Ἰσως νὰ μὲ ἐπείρασε λίγο μιὰ θαυμασιὰ σονάτα πού μοῦ ἔπαιξε μόλις τώρα ὁ κύριος Σοῦμπερτ...

ΚΟΜΗΣ: Ὡ αὐτὴ ἡ μουσική! Δὲν τὴν καταλαβαίνω, ἀλλὰ φαίνεται πὺρ ἐπιδρά πολλὰ ὀσχημα στὶς εὐαίσθητες φύσεις!... Ἀ! ναί!... Γι' ἄλλο ἦλθα... Ἐλαβα κύριε Σοῦμπερτ γράμμα ἀπὸ τὸν πατέρα σας.

ΣΟΥΜΠΕΡΤ (ταραγμένος): Ἀπὸ τὸν πατέρα μου, ἐξοχώτατε.

ΚΟΜΗΣ: Ἀκριβῶς! Ὁ κ. πατέρας σας μὲ ἔχει γράψει ἐπαινετικὴν τὴν προθέσειν τοῦ γιὰ σας καὶ ὀφείλω νὰ σὰς πῶ ὅτι τις βρίσκω ἀπόλυτα σοβαρὰ καὶ θαυματοποιήμενες.

ΣΟΥΜΠΕΡΤ (ζωηρά): Ὁ πατέρας μου θέλει νὰ μὲ κἀν δασκάλον ἐξοχώτατε!

ΚΟΜΗΣ: Πολὺ ὠραία! Πολὺ θαυμασιὰ ἰδέα!... Θέλει νὰ σὰς ἐξασφαλίσῃ ἕνα ἐπάγγελμα χρησιμὸ καὶ θετικό. Εἶσθε νέος, μὲ θέλησι, μὲ ζωὴ, μὲ ἐργατικότητα; θὰ μπορέσετε ἀντὶ τὸν θάλλετε νὰ δημιουργήσετε ἕνα καλὸ μέλλον καὶ μιὰ μέρα... θὰ πάρετε ἀσφαλῶς τὴν θέσιν τοῦ πατέρα σας.

ΣΟΥΜΠΕΡΤ: Ἀλλὰ ἐξοχώτατε... μὲ συγχωρεῖτε! Δὲν θέλω βεβαίαν νὰ υποτιμῶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δασκάλου... Εἶνε ὠραῖο εὐγενικό!

ΚΟΜΗΣ: Ἐνὰς δασκάλου δημιουργεῖ ἀνθρώπους... χαρακτηρεῖ! Ἀλλὰ δὲν εἶμαι γεννημένος γι' αὐτό... Αἰσθάνομαι ὅτι ὁ προορισμὸς μου εἶνε ἄλλος.

ΚΟΜΗΣ: Στὴ Μουσική! Τὸ ξέρω. Αὐτὸ δὲν θέλετε νὰ μοῦ πῆτε; Ἀλλὰ, νέε μου, ξεχά-

τὴν τὸ κυριώτερο: Ἡ μουσική δὲν εἶνε ἐπάγγελμα! Δὲν θὰ μπορέσετε ποτὲ νὰ ζήσετε ἀπ' αὐτήν... Καὶ εἰς ἔχετε ὑποχρεώσεις πατέρα, μητέρα, ἀδελφές.

ΣΟΥΜΠΕΡΤ (ἐντονα): Ὅ,τι δὴποτε ἄλλο κι' ἂν κάμω ἐξοχώτατε, θὰ εἶμαι ἕνας ἀποτυχημένος.

ΚΟΜΗΣ: Ὅπως δὴποτε, νέε μου, δὲν εἶμαι ἐδῶ γιὰ νὰ συζητήσω τὴς ἀποφάσεις τοῦ κυρίου πατέρα σας. Ἡρᾶ ἀπλῶς γιὰ νὰ σὰς τις ἀνακοινώσω. Βλέπω μὲ λύπη μου πὺρ ἔχετε τὸ κεφάλι παραφουσκωμένο μὲ ἰδέες πού θὰ σὰς βλάψουν πολὺ μιὰ μέρα...

ΚΑΡΟΛΙΝΑ: Ἀλλὰ, πατέρα... Ἄν ὁ κ. Σοῦμπερτ ἐξακολουθήσῃ μὲ τὴν αὐτὴν σπῖθα πού ἔχει μέσα του νὰ γράφῃ, γρήγορον θὰ γίνῃ ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους μουσικοποιήτες τῆς Εὐρώπης!

ΚΟΜΗΣ: Πῶς; Καὶ σύ, Καρολίνα!... Καὶ σὺ αὐτὲς τὴς ἐπαναστατικῆς ἰδέας!... Ὁρίστε κύριε! Καμαρώστε τὸν δημιουργημά σας!... Βλέπω κόρη μου, ἀρετὰ νωρὶς εὐτυχῶς, τὴν ἐπιδράσιν πού ἔχει ἀπάνω στὴ ψυχὴ σου ὁ νεαρὸς αὐτὸς κύριος... Μιὰ κόμησης! Ἐστερχάzu νὰ μιλήσῃ μὲ αὐτὸν τὸν τόνον πατέρα της!... Καὶ ἕνας κύριος ἐκεῖ νὰ ἀπειθῇ στὶς ἀποφάσεις τοῦ δικτοῦ πατέρα! Ὁραῖο παράδειγμα προσφέρετε στὴ μαθήτριά σας, κύριε!

ΣΟΥΜΠΕΡΤ (μαλακά): Κύριε Κόμη!... Μὲ συγχωρεῖτε!... Ποτὲ δὲ μίλησα γι' αὐτὰ τὰ πράγματα στὴν κυρία Κόμηση καὶ μάλιστα σὲ τρόπο πού νὰ σχηματίσῃ ἔστω καὶ γιὰ λίγο διαφορετικὴ ἀντίληψιν γιὰ τὴς ὑποχρεώσεις της ἀπ' ὅτι σὲς τὴν ἔχετε διδάξει.

ΚΟΜΗΣ: Αὐτὸ εἶνε ὑπόθεσις πού ἀφορᾷ τὴν κόρη μου καὶ ἐμένα. Σεῖς νὰ ἔχετε ὑποψέσειν σὰς μόνον ὅτι φεύγετε μὲ τὸ αὐτοαντὸ λεωφορεῖο. Ὁ πατέρας σας σὰς καλεῖ κοντὰ του γιὰ νὰ ἀναλάβετε τὴν ὑπηρεσίαν σας.

ΣΟΥΜΠΕΡΤ: Αὐτὸ δὲ θὰ γίνῃ ποτέ!... Σὰς τὸ βεβαίαν ὅτι ἐστὼ καὶ ἂν πρόκειται νὰ ἐγκαταλείψω τὸ πατρικὸ μου σπίτι...

ΚΟΜΗΣ: Ἀρκεῖ κύριε!... Τὰ σχέδιά σας μπορεῖτε νὰ τὰ κρατήσετε γιὰ τὸν αὐτὸν σας. Τὸ βῶδου θὰ σὰς περιμένω στὸ γραφεῖο μου γιὰ νὰ κανονίσωμ τὴς λεπτομέρειες τῆς ἀναχωρήσεώς σας. Βλέπω τώρα ὅτι παρητάθη πολὺ ἡ διαμονὴ σας σ' αὐτὸ τὸ σπίτι!... Καλημέρα σας κύριε Σοῦμπερτ!

(Ὁ Κόμης ἐξέρχεται μὲ βήματα δυνατὰ. Πίσω του κλείνει τὴν πόρτα).

ΣΟΥΜΠΕΡΤ: Τὸ ὠραῖο δ-ντρο τελείωσε. Καρολίνα!... Ποῦπε νὰ σὰς ἀποχαιρετήσω ἴσως γιὰ πάντα!

ΚΑΡΟΛΙΝΑ: Φράνς! Δὲν ἔχει καμμιὰ σημασίαν ἀν φεύγετε... Καὶ ἡ καρδιά μου κομματιάσεται ἀπὸ τὸν πόνο τοῦ χωρισμοῦ μας... Σημασία ἔχουν γιὰ μένη τὸ μέλλον σας, ὁ προορισμὸς σας!... Ὁρίσθητε μου αὐτὴ τὴν ἱερὰ σπιν-νὴ πὺρ δὲ θὰ δειλιάσετε... Καὶ δὲ θὰ λυγίσετε... πῶς

δὲν θὰ προδώσετε τὴν Τέχνην σας!

ΣΟΥΜΠΕΡΤ: Μά, σὰς τὸ ὀρκίζομαι μὲ δὴν μου τὴν καρδιά! Ὅθι τραβήξω τὸ δρόμου μου ὅτι κι' ἂν συμβῇ... ὅτι κι' ἂν μοῦ κάνουν! Ὅθι ζήσω μονάχα γιὰ τὴν μουσική! Καὶ γιὰ νὰ σὰς θυμῶμαι!

ΚΑΡΟΛΙΝΑ: Ἀντίο Φράνς! Ἡ σκέψις μου θάναί πάντα μαζὶ σας!

ΣΟΥΜΠΕΡΤ: Ἀντίο Καρολίνα! Σὰς εὐχαριστῶ γιὰ ὅλα... Ἰσως θ' ἀκούσετε κάποτε νὰ μιλοῦν γιὰ μένα. Εἶ-

μαι βέβαιος ὅτι αὐτὸ θὰ σὰς δώσῃ τὴ μεγαλύτερη χαρὰ... Μὴ μὲ ξεχνάτε!... Ἀντίο! (Βήματα ἀργά).

ΚΑΡΟΛΙΝΑ: Τὰ λόγια εἶνε φοιχτὰ μπροστὰ στὴ μουσική γιὰτὶ αὐτὴ κλείνει μέσος τῆς τῆς ἀπειρίας...

(Ἡ Σονάττα).

(Μόλις τελειώνει ἡ σονάττα, μὲ λυγμούς):

— Φράνς! Φράνς!... ἀγαπημένη μου!...

ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΟΝΤΗΡΑΣ

Η ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΣΤΑ ΔΡΟΜΑΚΙΑ ΤΟΥ ΨΥΡΡΗ

Τοῦ Ἀθηναιογράφου ΚΩΣΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Στὰ χαμηλὰ σπιτάκια τοῦ Ψυρρή, ζοῦνε ἀκόμα ἀρκετοὶ ἀσπρομάλληδες, παλαιοὶ νοικοκυραῖοι τῆς γειτονίας, πού ἱστοροῦν νοσταλγικά κατὰ πρόθυμα τὰ Περσασμένα.

Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς εἶνε κι' ὁ ἀμαξὶς ὁ κύρ Ἀντώνης ὁ ἐπιλεγόμενος «Τζέντλεμαν» πού συναντᾶμε τὰ βραδύκια στὴν παλιὰ ταβέρνα τοῦ Θιάσπρας· σ' ἕνα στενὸ τοῦ Ἀη-Φίλιππα.

Τὸ παρατσούκλι τοῦ ὁ λεβεντόγερος τοῦ πῆρε γιὰ τὸ περιποιημένο του πάντα ντύσιμο. Ὅλοι τὸν προτιμοῦσαν γιὰ ἕναν περίπατο ὡς τοῦ Ἡεροτάγαρου, στὸ Φάληρο μὲ τὸν καμαρωτὸ λαντῶ του, γιὰτὶ ἦταν — ὅπως μᾶς εἶπαν οἱ ἄλλοι παλαιοὶ Ψυρριῶτες — «Γλυκὸντρουνα»· δηλαδὴ φερνόνταν σὲ ὅλους μὲ γλύκα καὶ μ' εὐγένεια.

Ἀπ' τοὺς πιδ σπουδαίους πελάτες τοῦ Τζέντλεμαν — καὶ τὸ λέει μὲ καμάρι — ἦταν πολλοὶ ἀξιωματικοί, ὅπως ὁ Ἱλαρχος ὁ Γιώργης ὁ Μουρούλης ὁ διάσχιμος γιὰ τὰ ἄλλα του Μουρούλης, πούχε τὴ λῶσα νὰ τὰ σπᾶει ὅλα καὶ νὰ τὰ πληρώνει, ὁ θεοτρελλὸς γόνος τῶν γυναικῶν πού γράφτηκαν γι' αὐτὸν τόσα βιβλία καὶ ἐπιφυλλίδες, καὶ θεατρικὰ ἔργα ἀκόμα, ὁ Δὸν Ζουὰν τῆς Ἀθήνας τῆς Παλιᾶς, πού εἶχε τὸ «Στρατηγεῖο» τοῦ στοῦ Ψυρρή. Ἄλλοι πελάτες τοῦ ταχτικὸ ἦταν τ' ἀρχικτόπουλα ὁ Μάγος καὶ ὁ Βάσος πού τὸ γλεντιῦσαν τότε πλούσια.

Ὅπως μᾶς ἐμπιστευθήκαν κι' ἄλλοι ἀτόμαχοι... ἀπὸ χρόνια γέρω-ἀμαξάδες — ὁ Τζέντλεμαν ἦταν κέρδερος στὰ ἐρωτικά τὰ λαβρεμπορία.

Μιὰ φορὰ ἕνας ψευτοπαλληκαρὸς τῆς γειτονίας ὁ Κουραμάνης, μπῆκε στὸ ἐστῆναι μὲ μιὰ κοπέλα καὶ τὸν διόταξε νὰ τραβήξῃ ἀργὰ-ἀργὰ γιὰ τὸ Φάληρο. Κι' ἦταν τὸ ἀγῶγι τότε γιὰ τὴν ἀκτὴ τοῦ Ἡεροτάγαρου, ὅπου

καὶ τὸ τέρμα τῶν τερμάτων, μὲ παραμονὴ στὸ ἐρημικὸ ἀκρογιάλι κι' ἐπιστροφή στὴν Ἀθήνα, τὸ «ὄλον» δραχμὲς Δύο καὶ λεπτὰ πενήντα!

Καθὼς ὁμας φτάνανε σκοτάδι πιά, στὸν Ἀη-Σώστη, ὁ Τζέντλεμαν κατάλαβε πὺρ τ' ἀλογὰ του τόν... κοροῖ-δεύανε παραπατώντας. Κακὸ σημάδι! Καὶ καθὼς κἀπὶ εἶχε μυριστεῖ, γυρίζει μὲ τρόπο καὶ βλέπει τὸ ζευγάρι πούχε ἀρχίσει κιόλας τὰ ἱαχάρωματα... Τότε τοῦ ἀνέβηκε τὸ αἷμα στὸ κεφάλι.

Μεγάλη προσβολή!

Σταματᾷ ἀμέσως μ' ἕνα δυνατό «Σσσο!» τ' ἀλογὰ του κι' ἀναγκάζει μὲ ἀγριοφωνάρες τὸν Κουραμάνη καὶ τὴ λεγόμενη νὰ κατέβουν ἀπ' τὸ ἀμάξι του, πού κατὰ λάθος τὸ πῆραν γιὰ ξενοδοχεῖο καὶ νὰ τραβήξουν ποδαρόδρομον γιὰ τὴν Ἀθήνα.

Ὁ Τζέντλεμαν μᾶς διηγήθηκε ἀκόμα καὶ γιὰ τὴς φάρσες πού σκάρωναν τὰ πέντε πρωτοπαλῆκαροι τοῦ Ψυρρή: ὁ Τσοῦτης ὁ Παρασκευᾶς ὁ Τρικιάλης, ὁ Τσοῦτης ὁ Τσοῦτης, πούχε τὸν μεγάλο καφενεῖο τῆς Πλατείας Ἡρώων.

Γιὰ νὰ ρεζιλιῇ στὴ γειτονία ἕνα καλλιτέχνη, τὸν Καραβίδα, πού ἡ δουλειὰ του ἦταν νὰ φορτώνεται βερρεῖα σακκὰ καὶ κάσες στοὺς ἐμπόρους — καὶ πού τοῦκανε τελεῖστα τὸν ἔξυπνο — ὁ Τσοῦτης ἔβαλε μυστικὰ σὲ μιὰ κόφα τὸν ἀλτὴν τοῦ Ψυρρή τὸν χοντρο-Χάβαρο, τὸν σκέπασε ἐστὶ πού νὰ μὴ φαίνεται, καὶ φώναξε τοῦ Καραβίδα:

— Ἀίντε, γιὰ σου λεβέντη! Κόψε τὴν κόφην στὴν πλάτη καὶ τὰ μάτια σου τέσσερα, κατακαμήνε! Εἶνε γεμάτη φορητοῖα καὶ γυαλικά ἀξίας! Θὰ τὴν πᾶς στοῦ Σκλέπα. Εἶνε προικὸ τῆς κόρης του. Ἐγὼ θάρω πίσω γιὰ νὰ βᾶνω ἕνα χέρι ἂν θὰ χρειαστεῖ!

Φορτώνεται, τότε τὴν κόφα ὁ καλὸς σου, προχωρεῖ προσεχτικὰ μὲ τὴ συνοδεία τοῦ Τσοῦτη καὶ τῶν φίλων του καὶ ὦχ!

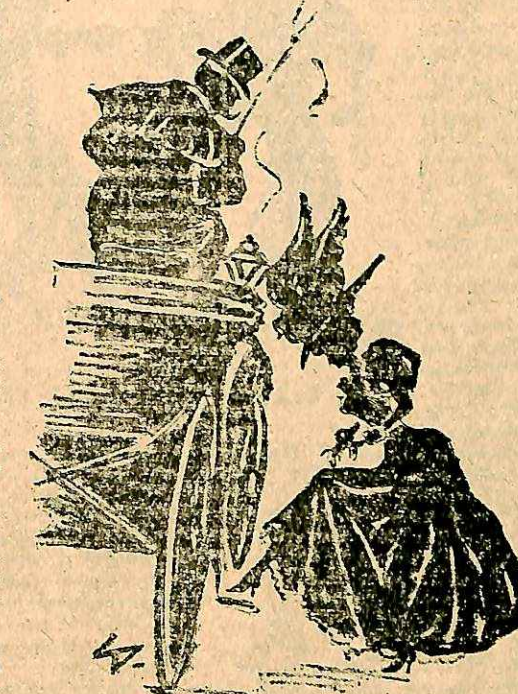
Κάθε λεπτὸ — μυστήριο! — αἰσθάνεται νὰ τὸν τιμω-πᾶνε κατὶ δυνατὲς βελονιές στὰ ψαχνά!

Ἦταν ὁ Χάβαρος μέσ' ἀπὸ τὴν κόφην, πού τοῦχανε δώσει μιὰ σκεκασμένη νὰ τὴν κορφώνει κάθε τόσο στὸ δύστυχο τὸν Καραβίδα!

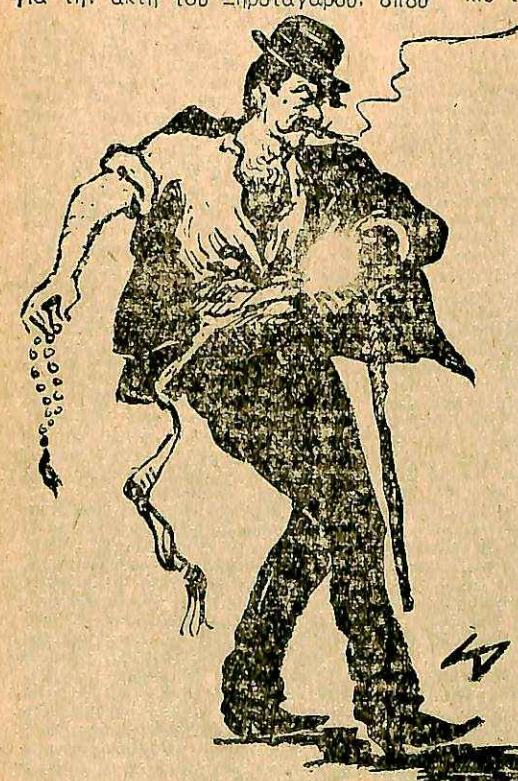
Πίσω ἡ παρέα τῶν σταυρωτῶν, μὲ δυσκολία ἐπὶν-γε τὰ γέλια. Κι' ὅταν πιά κατάλαβε κι' ὁ ἴδιος τί τοῦ-χανε φτιάξει πέταει μὲ βία χάμου τὰ «γυαλικά», σαράβα λ' αἰεὶ τὸ Χάβαρο, πούβλεπε τὴς φωνές, καὶ χάνεται τρέχοντας ἐνῶ τὰ γέλια τοῦ κόσμου γύρω ξεσποῦσαν πιά σὲ πρόγος.

Ἀπὸ τότε ὁ Καραβίδας ἀλλάξε στέκι καὶ δὲν ἔκανε πιά τὸν ἔξυπνο.

Τὸ κοφίνι μὲ τὰ γυαλικά μᾶς θυμισε μιὰν ἄλλη «μπα-γανή» πού οἱ ἀλτῆτες τοῦ Ψυρρή ἔστηναν τὰ παλιὰ χού-νια στοὺς νεφερομένους ἑσπ-χιώτες μὲ τὴς χουστὲς καδένες, στὰ γυλέκια, πού τριγυρίζανε

Ἀθηναία πελάτισσα τοῦ Τζέντλεμαν τῆς παλιᾶς ἐποχῆς...

Ἐνας Κουτσαδάκης τοῦ Ψυρρή στὰ 1900.

στὴ γειτονία. Οἱ ἀλτῆτες ἐκεῖνοι εἶχαν πάντα ἑτοιμα κοφίνια γεμάτα μὲ σπασμένα γυαλικά, σκεπασμένα μ' ἐπιμέλεια. Κι' ὅταν ἐμπάνταν κανέναν ἀπ' αὐτοὺς, φορτανόντουσαν τὸ κοφίνι καὶ καθὼς προχωροῦσαν τρακάρizαν μὲ τὸ θυ-μα ἔρχιναν τὸ φορτίο χάμα καὶ χαλούσε ὁ κόσμος ἀπὸ τὸ... ξανασπασίμο τῶν γυα-λικῶν.

Τότε ἀρχίζαν τὰ ψευτοκλάμματα γιὰ τὴ «με-γάλη» ζημιά καὶ τὴς ἀπειλὲς στὸν ἐπαρχιώτη πού τοὺς ἐσπράζε. Μαζεύονταν κόσμος καὶ στὸ τέλος τὸ «κοροῖδο» ἐπλήρωνε τὰ... σπασμένα καὶ τῶσκανε γιὰ νὰ μὴ δρῇ μεγαλύτερο μελῶδ!

Ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ ἱδρύθησαν κι' οἱ «μεγάλες» σχολές τῶν Παπατζήδων, τῶν Πορτοφολάδων, τῶν Μανιταρτζήδων καὶ τῶν ἄλλων εἰδικότη-των «εἰδικῶν» τῶν ἀφηρημένων πού καὶ σήμερα ἀκόμα δίνουν καὶ παίρνουν στὴν Ἀγο-ρά κι' ὅπου εἶνε συνωστισμός.

Τὰ δρομάκια τοῦ Ψυρρή μᾶς ἱστοροῦσαν σήμερα λίγα ἀπὸ τὰ μυστικὰ τους.

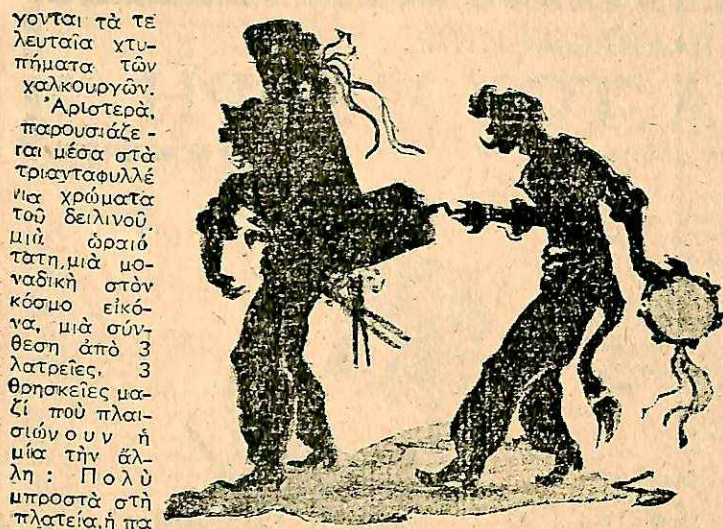
Κι' ἀφίνομε τώρα τὴ γειτονία τῶν πιδ διά-σημων κρασποατέρων, βγαίνοντας ἀπ' τὴ πόρ-τα τῆς τοῦ νότου — τὴν ὁδὸ Μισοῦλη — πρὸς τὸ Μοναστηράκι καὶ τὴ Πλατεία τοῦ.

Ἀληθινά! Τί πλούσια εἰκόνα ἀντικρύζει κανεῖς — μὲ μιὰ ματιά — στὴν παλιὰ αὐτὴ πλα-τεία τῆς Ἀθήνας! Μπροστὰ σειρὲς ἀπὸ σού-στες καὶ ἱταλικὲς μὲ τ' ἀλογὰ τους: Τὸ καρ-ποαζάρου.

Γύρω οἱ λουστροὶ μὲ τὰ κασελάκια τους. Μπαρμπερί, Σαυοπαλῆς, Σαμαράδικα, Κερ-δικα, Καφενέδες, Παλατζίδικα. Τὰ περίφημα Παλατζίδικα τῆς γραφικῆς καὶ πολὺ στενῆς ὁ-δοῦ Πανδρόσου μὲ τὰ καλντερίμια καὶ τὸ ρεῖ-θο τῆς τότε στὴ μέση, πού θυμίζει τὰ τσαρ-σιὰ τῆς Ἀνατολῆς καὶ μὲ τὰ μαγαζιά τῆς γε-μάτα ἀπὸ ἀσημικὰ φοροφυρία, κεντήματα, κι-λίμια παλιῆς βυζαντινῆς εἰκόνης, ἀρχαίτητες, καὶ κάθε λογῆς ἀπομεινάρια τῶν παλιῶν καιῶν!

Ἀντίκρου, ὁ Σταθμὸς τοῦ Ἡλεκτρικοῦ. Ἀπ' ὅσω, παμπάλαια μονόπια μὲ τοὺς νωρῆδες τους, Τσαρουχάδικα, Ἀμπατζίδικα, Μαγέρικα — πού τηγανίζανε ὅσω σκοτάδια — Μπαχουκά-δικα, Ἀπ' τὴ γειτονικὴν ὁδὸν Ἡφαιστίου, ἀκού-

RETROGRAD
STADIΟΥ ST. 29
1937-1945
ALWAYS LEADING
IN FANCY PASTRY
BAR-TEA ROOM

Οι οργανοπαίχτες της παλιάς Γειτονιάς.

γονται τα τε
λευταία χτυ-
πήματα των
χαλκούρων.
Αριστερά,
παρουσιάζε-
ται μέσα στα
τριανταφυλλέ-
νια χρώματα
του δειλινού,
μιά ωραία
ταττή, μιά μο-
ναδική στον
κόσμο εικό-
να, μιά σύν-
θεση από 3
λατρείες, 3
θησκείες μα-
ζί, που παί-
ζουν ο ένας
πάλι, μιά αλ-
λη: Πολύ
μπροστά στη
πλατεία, ή πα-
λιά μικρή χο-
ρική, Εκ-
κλησία της
Κοιμήσεως—
το Μοναστήρι, — με το καμ-
παναριό της, τον τρούλο της,
τά κύκελά της.

Λίγο παραπίσω, ή Μωσαμ-
θανική περίοδο της Αθήνας:
Τό τζαμί με τις καμάρες του,
τον τρούλο του και τον άνατο-
λίτικο ρυθμό του.
Στό βάθος ψηλά, ή 'Ακρό-
πολη με τό υπέροχο άλθινα
'Ιερό του 'Ερεχθείου και τον
Παρθενώνα για κορώνα της.
Στό μενεξεδένιο πιά σούρου
πο κι' οι τρείς αυτοί νοοί της
'Αθήνας, κι' οι τρείς αυτές έ-
ποχές δείχνονται σφιχτάγκα-
λισμένες!

Φαντάζουμε, σά να μάς προ-
σκαλούν να μείνουμε κοντά
τους όταν σέ λίγο θα σκοτει-
νιάσει όλότελα κι' όταν θ' ά-

ποσυρθούν, οι κουρασμένοι άπ'
τή διοπάνη, να μάς μιλήσουν
για τους θρύλους τσών αιώ-
νων, που ζήσανε και δέχσαν
έτσι σέ μιά σύνθεση, κοντά ή
μιά έποχή με την άλλη.
Θά είχαν τόσα ώραία να
μάς ιστορήσουν για τους και-
ρούς που πέρασαν στή δοξα-
σμένη και ιερήν αυτή Γή της
'Αθήνας!...

ΚΩΣΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

(Ανέκδοτες σελίδες από
τις «Παλιές Γειτονίες», τό
νέο βιβλίο του τόσο γνωστού
από τίς διηγήσεις του στή Ρα-
διόφωνο 'Αθηναϊογράφου Κώ-
στα Δημητριάδη, του κυκλο-
φορεί προσεχώς με εικονο-
γράφειν τον ίδιο από τον
'Εκδοτικό Όικον Σαλιτέ-
ρου).

ΛΑΪΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΚΕΡΑΗ ΔΡΑΧ. 144 000.000

Διανεμόμενα ως εξής:

Κερδίζοντα	Κέρδη κατά	Σύνολον
Λαχεία	Λαχείων	Κερδών
3	πρὸς 10.000.000	30.000.000
3	» 4.000.000	12.000.000
3	» 2.000.000	6.000.000
6	» 1.000.000	6.000.000
12	» 500.000	6.000.000
33	» 200.000	6.600.000
60	» 100.000	6.000.000
120	» 40.000	4.800.000
150	» 20.000	3.000.000
120	» 10.000	1.200.000
2.400	» 6.000	14.400.000
12.000	» 4.000	48.000.000
14.910		144.000.000

Κατά δωδεκάδα ό πρώτος αριθμός
κερδίζει 30.000.000, ό δεύτερος
12.000.000, ό τρίτος 6.000.000 κλπ.

ΕΠΤΑΝΗΣΙΟΙ ΣΥΝΘΕΤΑΙ ΣΠΥΡΟΣ ΞΥΝΔΑΣ

Ό γλυκός αυτός ψάτης γεν-
ήθηκε από άρχοντική οικογένεια
τό 1814 στήν Κέρκυρα.

Η πρόοδος του Ξύνδα ήταν
καταπληκτική, μουσικό φαινόμε-
νο για τον καιρό εκείνο. Δεν πέρα-
σαν καλά - καλά τρία χρόνια που
άρχισε τα μαθήματα με τό Μάν-
τζαρο όταν ξαφνικά του παρουσία-
σε ένα τραγουδάκι μελοποιημένο
πάνω στήν κιθάρα του. Ό Μάν-
τζαρος τον συνεχόρη και του συ-
νέστησε να εξακολουθήσει ή συν-
θέτη. "Επειτα από την ηθική αυτή
ένταξη, το δίδασκά του ό Ξύνδας
άρχισε να καταγίνεται με
συνθέσεις έρωτικών τραγουδιών
και να τραγουδή ό ίδιος με την
έξοχη φωνή του (γιατί ήταν και
βαρύτονος με γερό ταλέντο) σέ
σεσενάδες τα φεγγαρόδερα σά
στενά δρομάκια της Κερκύρας ή
και τό σούρουπο μέσα από καμιά
βαρκούλα, σ' όμορφο λιμανάκι
της Γορίτσας που θυμίζει τή
Σάντα Λουσία στή Νεάπολι.

Τά παιδικά έρωτοτρογούδα
του Κερκυραίου συνθέτου έγινον-
το άμέσως δημοτικώτατα κι' έκα-
ναν τό γύρο όλης της 'Ελλάδας.
Πέρασαν χρόνια και χρόνια άπ'
τή στιγμή που έμελοποιήθηκαν
στήν γλυκεία κιθάρα και μέχρι
σήμερα ή μελωδική άρμονία τους
ακούγεται παντού σά ησάκι στήν
Στερεά 'Ελλάδα και την Πελο-
πόννησο, με την ίδια δροσερότη-
τα των παλιών ημερών. Αί μελω-
δίες του κλειούσαν όλη τή γαίη
σά γλυκάδα και άρμονία της ι-
διαίτερης πατρίδος του, του Λου-
λουδιόπλεχτου νησιού με τά δαντελ
λωτά άκρογιάλια του χωρίς
στήν κοιλή μας πατρίδα, ότ' καλ-
λίτερο παρουσίασαν τά γράμμα-
τα, ή τέχνη κι' έπιστήμη.

Ποσα κεράλλια χελιάκια δέν
τραγουδούσαν τάς συνθέσεις του
με τή ζωή και την έμπνευση της
καλλιτεχνικής του ψυχής. Πόσα
και πόσο έρωτευμένοι δέν κατέ-
φευγαν στίς μελωδίες του Ξύνδα
για να διακοφίσουν τό πόννο της
καρδιάς των.

Τό πρώτο μελόδραμα του Ξύν-
δα είνε «Οι Τρείς Σωματοφύλα-
κες» ή προμερία του όποιου δόθη-
κε στήν Κέρκυρα και σημείωσε
καταπληκτική έπιτυχία, τόσος δέ
ήταν ό έθουσιασμός του κόσμου
ώστε στό τέλος της παραστάσεως
τον παραθέσαν άπ' τό θέατρο του
'Αγ. 'Ιωάννου μέσα σ' άμάξι, γε-
μάτο λουλούδια π' έσυραν τιμη-
τή κάρ, είκοσι νέοι άριστοκράται ά-
κόλουθούσαν από χιλιάδες α-
κούσιοι. Τον περιέβαλαν είνε τους κεν-
τρικούς δρόμους με ζητωκραυγές,
ένώ άπ' τά παράθυρα των σπιτιών
έβριγχαν βροχή λουλούδια για να
καταλήξουν στό σπύτι του. "Επει-
τα από τή μεγάλη αυτή έπιτυχία
στήν Κέρκυρα «Τών Τριών Σωμα-
τοφύλακων» ό Ιταλικός 'Εκδοτι-
κός Όικος Ρικκόντι, που γνώ-
ριζε καλά τή δύσκολη κρίση του
Κερκυραϊκού κοινού για τίς "Ο-
πείρες, μετέφρασε στήν Ιταλική τό
έργο κι' εκάλυψε τό συνθέτη να
μεταβή στήν 'Ιταλία να διευθύνη
προσωπικά τήν άρχιστρα έστια
και στήν προμερία του έργου του,
ό Ξύνδας όμως δέν μετέβη, γιατί
δέν του άρεσαν αί επιδείξεις, ή-
ταν δέ τότε και οικονομικός άνε-
ξάρτητος.

Μετά τους «Τρείς Σωματοφύλα-
κες» συνέθεσε τον «Κόμητα 'Ιου-
λιανό» που δέχθηκε ό κόσμος με
τόν ίδιο έθουσιασμό, και άκόλου-
θησαν άπειρα έργα, μονωδία, δυ-
ωδία, τριωδία, ρεμίσσμοι, λεμ-
ωδία, χωρίς να σταματήσει ή ά-
στείρευτη πηγή του και ή μου-
κή του ιδιοφυία όπως είνε ό Μάν-

τζαρος. Τ' όνομα του Ξύνδα έγι-
νε πασίγνωστο είνε όλη τήν 'Ελλά-
δα και τό 'Εξωτερικό, ό δέ Ιταλι-
κός Τύπος έδημοσίευε καθημερι-
νώς ένθουσιώδη άρθρα.

Ό άκούρατος συνθέτης έξηκο-
λούθησε τό έργο του μελοποιήσας
τά «Στή Μακεδονία», «Στά Κρη-
τικά πεδία», «Σάν τή Σπίθα κρυμ-
μένη στή στάχτη», «Στών Ψαυ-
ρών τήν δόμουρη ράχη», «Τό
'Ονειρο», «Νάνι - Νάνι», «Η Χή-
ρα», «Υμνος στό άγαλμα του Κα-
ποδίστρια», «Γιά δέ τί ώραίο
φεγγάσι», «Η Λυγούλα», «Στόν
Ισκίο να καθίσουμε», «Ζεστό είνε
τό ήλιμα σου», «Η 'Αθλία ψυ-
χη», «Τού πατέρα σου όταν έλθης
δέν θα βρή κανά τόν τάφο», «Ι-
σπανική άπογώρησις», «Είς τό μνή-
μα μου έπάνω θε νάρθης μιά μέ-
ρα», κτλ.

Πασιγνωστός πλέον έπεχείρησε
περιοδεία είνε τήν 'Ιταλία όπου έ-
προκάλεσε παζουρλισμό με τήν
τέχνη του, τήν κιθάρα του και τή
φωνή του. Είς τήν Νεάπολιν άνε-
κρησύθη έκπληκτος δημότης ή δέ
συνθέτης ό 'Ισπανική άποχώρη-
σις» έπαίετο παντού από τό ά-
ριστοκρατικώτερο σολόνι μέχρι τά
φτωχόσπιτα των φεγγαρόδε-
ρων. «Εκεί τον έγένον-
το προτάσεις να αναλάβη τήν δι-
ευθυνση του Κονσερβατόριου και
άλλων μουσικών ιδρυμάτων και
Σχολών, άλλ., ό συνθέτης ευνε-
νικά άρνήθηκε και εξακολούθησε
τήν περιοδεία του στήν Αίγυπτο.

Τό 1888 σέ ηλικία 74 χρό-
νων συνέθεσε τό καθάρως 'Ελληνι-
κό Μελόδραμα «Ό 'Υπομήφιος
Βουλευτής» τό όποιου τούτη τή
δόξη στήν Κέρκυρα δέ άφάνταστη
έπιτυχία και κατόπιν έπαίετο για
πολλά χρόνια στήν 'Αθήνα και τό
'Εξωτερικό, με τό έργο δέ αυτό ό
Ξύνδας θεωρείται ό ιδρυτής του
'Ελληνικού Μελοδραματός, τό ό-
ποιο άνυψώσαν οι 'Επτανησίοι Μου-
σουργοί, Σμαράς με τήν «Μάρτυ-
ρα», τήν «Ρέα», τήν «Κρητικοπού-
λα», «Πόλεμος εν Πόλεμω», Πριγκί-
πισσα της Σάσας», κτλ., ό Λαμπέ-
λες με τήν «Ανδρομήκη», «Κερκυρα-
ίοι», ό Λουράγκας με τήν «Διζώ»,
κτλ., με τόν «Μάρκο Μπότσαρη», Ζακινθί-
νους, για τους όποιους θα γράφω
με σέ άλλα σημειώματα χωριστά
για τόν καθένα.

Μετά τόν «Υπομήφιο» άκολού-
θησε τό Μελόδραμα, «Δού 'Αντε-
ρασταί» και τέλος έγρος 82 χρο-
νών άρχισε τή σύνθεση του Μελο-
δραματος «Γαλατίας», που δέν πρό-
φθασε να τελειώσει και ένα πρό-
νάτικο δειλινό τις 12 του χειμέ-
ρη του 1896 έσβυσε ό γλυκός
τραγουδιστής, με τόν άχώριστο
σύντροφο της ζωής του, τήν κθα-
ρά του στήν άγκαλιά του και τά
μή που πραγματοποίησε τή στιγ-
μική της «Γαλατίας».

Σέ μιά γωνιά του Νεκροτα-
φείου 'Αθηνών βρίσκεται ένας έ-
ρημος και έγκαταλειμμένος τά-
φος, σκεπασμένος με άνθόχορτα,
χωρίς ποτέ να βρεθεί ένας φίλος
της μουσικής ν' άφήσει ένα
ή να ρίξει δυό λουλούδια. Ό κερ-
φός αυτός είνε τό συνθέτου της
'Γαλατίας» και του «Είς τό μνή-
μα μου έπάνω θε νάρθης μιά μέ-
ρα», δυστυχώς όμως και δέν
τον θυμήθηκε, κανείς δέν πήγε στό
μνήμα του! Τόν θυμώσα, όμως
όταν πρόκειται να παρουσιάσουν
έργα του για δικά τους, όπως
γίνεται χρόνια τώρα

ΓΩΡ.-Ι. ΔΕΥΤΕΡΙΩΤΗΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΝΑΣ ΓΑΜΟΣ

ΤΟΥ Κ. Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑ-ΛΑΥΡΑ

Υπάρχουν λοιπόν ακόμη γά-
μοι έξ έρώτος:

Θά ένομιζε κανείς ότι ό κό-
σμος είχε πεισθή πλέον ότι τό
πρώτο πρῶει τό δεύτερο. Εί-
χα συναντήσει κάποτε είνε μι-
αν παλαιάν συνοικίαν των 'Α-
θηνών ένα γεροντικό ζευγάρι,
Ζούσε μόνο του, χωρίς παιδιά
κι' έγγονία. Γεμάτοι τρυφερό-
τητα ήταν ό ένας για τόν άλ-
λον. Τρόποι έκφράσεις, χειρο-
νομίες, βλέμματα, ήταν άπα-
ράλλαχτα σά να βρισκόταν
στό πρώτο στάδιο τής έρωτι-
κής περιόδου τής ζωής. Ό Θά-
νατός τους άκόμα έσφράγισε
με τήν παγωμένη βούλα του τό
μακροχρόνιο έρωτικό τους ελ-
δύλλιο. Τήν ίδια μέρα τους πή-
ρε και τους δυό. Κι' έκαμε κα-
λά, γιατί θά ήταν μαρτύριο ά-
βάσταχτο για κείνον που θά
έμενε, και χωρίς να ξέρουν τό
στίχο του Μαβίλλη, οι γείτο-
νες θά θρηνούσαν τόν ζωτα-
νό, που θάμενε έρημος κι' ά-
πόμονος.

Αυτές οι άναμνήσεις στρίφο
γύριζαν στό νού μου όταν έ-
μπαινα στήν έκκλησία χθές,
προκαλεσμένος σέ γάμο έ-
νας παλληκαριού εργατικού με
μιά κοπέλλα άπ' τήν ίδια τά-
ξη μ' αυτόν.

Και ξέρετε, μου εί-
παν ό κουμπάρος και οι άλλοι.
Ό γάμος γίνεται από έρωτα!
Πέντε χρόνια άγαπιούνται και
πρόσμενον γάμπτουν τήν ημέρα
για να εύλογήση τήν άγάπη
τους!

Σ' όλο τό διάστημα τής έ-
ροτελεστίας είχα άφαιρέθ ό-
λότελα. Κι' έτοξε ό νους μου
σέ κάποια μακρινή συνοικία,
με τ' άσπία χαμηλά σπιτάκια
της σπαρμένης σά περίγυρα
της νύρας άνάμεση σ' άκαλ-
λιέργητα χωράφια. Τώβλεπα τό
μικρό μονόδρομο με τή μοναδι-
κή άγριελιά του στήν ορόση-
ση, με τήν κληματαριά του τή
σκονισμένη, τό πηγάδι του
στήν αλή, τις πουλακίδες να
σκαλίζουν, και τόν πετεινό ά-
νεσασμένο στό σαμάρι του χα-
μηλού τοίχου, να λαλή πρός
τό περίγυρο τήν ευτυχία που
πρόκειται, να φωλιάσει εκεί με-
σα. "Εβλεπα τόν ήλιο να ξε-
μυγίζει πάνω από τή ράχη του
ξερόβουνου, να χτυπά στή
προσπαυοφυλλία, και να τά στο-
λίζει με τό κατακόκκινο χρώ-
μα, κι' από μέσα οι μικρές
κουρτινίτσες, έργασμένες με τό
χέρι, τής να παίρνουν τά χρώ-
ματα τής σούλης, και τό οδύ-
νο χρώμα που έχουν αυτή τήν
ώρα που τά εύλογεί ό ππάς,
τά μάγουλν' τής νύρας. Τή βλέ-
πω να γυρίζει πέρα-δωδε, στήν
κοχλία στήν αλή, στό κοπέ-
τι, στό πηνάδι. Άνασκουμπ-
μένη ν' άποτάξει τή ζωή, και
να λέν «Θά τόν κάνω ευτυχι-
σμένο!» Όθ' τού έτοιμάξη τόν
καφέ και θά τόν πναινή
έκεί στήν άκρη τής αλής, έ-
κεί που πλένει αυτός τό πα-
λιά του «Φορτάκι» και τό έτοι-
μάζει να τόν τιμούν άνάνα
του τής ήμερας. Θά τόν πει-
μένη ύστερα κοπιά τό μεσημέ-

ρι να του γλυκάνη τις πίκρες
και τις στενοχώριες που πέρα-
σε με τους άλλους ανθρώπους.
Τις λαβωματιές που δίνει ή
ζωή, θά του δώση τό ζεστό φι-
λί τής άγάπης, που θά φρον-
τίση να μη σβύση ποτέ. Και
κάτω από τά μαύρα συννεφια-
κια που θά μαζεύονται πάνω
στών ούρανό τής αλής, θά τόν
τραβά ήρεμα στό καταφύγιο
για να φυλαχθούν άπ' τό κακό
τρόπο στοιγείο, τήν μπόρα
που χτυπάει τους ανθρώπους.

Εχώρεσαν τόν 'Ησαία αρ-
πάξια μιά φουχτιά ρυζι και τό
έρριξα άπάνω άπ' τά στεφανά
τους, και έγω ό άπίστεος έκα-
μα μιά παράκληση πρός τά
έπάνω: «Κάμε, Θεέ μου, να
περάσουν τή φοβερή δοκιμασία
όσο γίνεται πιά μαλακά κι' ά-
νύδυνα! Δώσε τή δύναμη στόν
έρωτα, αυτόν ν' άντισταθί σέ
όλα τά χτυπήματα που θά κα-
ταφέρωνται άπάνω του, σά να
θέλουν τάχα να τόν εκδίκηθουν
γιατί ύπάσχει και βασιλεύει
παντού! Κόψε του τά φτερά,
και δέσε τον γερά με τις κορ-
δέλλες από τά στεφανά τους,
να μένη κλειστός μέσ' στή στε-
φανοθήκη τους, πάγω άπ' τό
κρεβάτι τους.

Φαίνεται πως είχα ζαλίσθ
έκεί μέσα και δέν ήξερα τί ζή-
τούσα και τί εύχόμουν. Για-
τί ό άνθρωπος, φαίνεται σέ ό-
λα τά μεγάλα προβλήματα τής
αλή, και τ' άνεξήγητα κατα-
φύγει σέ εύνες και σέ παρα-
κάλια. Καταβάλλει πώς αυτό
που εύχόμουν ήταν λιγάκι δύ-
σκολο. Μέσα σέ μιά αιώλιση
σ' ένα χαμηλό σπιτάκι, να πιά-
σης και να φυλάγης τό πιά
ατίθασσο, άνημέρωτο άγρίμι,
να βάλης σέ κλουβί τόν κορυ-
δαλλό που πετάει σά γαλά-
ζια ούρανια, και χαίρεται τις
λίγες ώρες του μονάχα εκεί ψη-
λά, να πιάσης τή χαρά τής πε-
ταλούδας, και να τήν καρφώ-
σης μ' άνοιχτά τά φτερά της
τά μετωπιά στό κουτί τής
βάρβαρης συλλογής σου! Να
συλλάβης έναν ποιητή ούρανο-
τάξιδι κι' άσύδοτο, και να τόν
βάλης σέ συμβολαιογραφείο
ν' άντιγράφη κάθε μέρα για
νοήνια δόλακερα, τά ίδια λόγια
τις ίδιες φράσεις! Και τ' ά-
γρίμι θά φοφή με τή νοσταλ-
γία του λόγγου, κι' ό κορυδαλ-
λός θα βρεθεί άνωχός ένα πρωί
στό κλουβί του, κι' ή πετα-
λούδα θα ξεμυγίση μ' υπο-
ρόντας να παίξη πιά τρελλά
τά δελουδίνα καρφωμένα φτε-
ράκια της!

Μού είπαν πως άγαπιόντου
σαν πέντε χρόνια, και σήμερα
φάσκουν στό γάμο και στή χα-
ρά τους. Τους έσφίξα τό χέρι
με όλη μου τήν καρδιά. Μα δέ
ξέρω πώς, τήν ώρα που κλει-
σμένο, κι' οι δυό στό «Φορτά-
κι» παίρνουν τό δόσιμο για τή
μακρινή φωλιά τους εκείνο
τό σκονισμένο «Φορτάκι» που
χτύπησε σά μάτια άσχημα:
μιά φάνηκε πως έφερνε κλει-
σμένο έναν 'Ερπητα και πή-
γαινε να τόν κηδέψ!

ΛΑΥΡΑΣ

ΣΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΠΑΝΟΡΜΙΤΗ

"Ενα χαρμόσυνο μήνυμα πή-
ρα προχτές από τή Σύμη μου.
Παλιός μου φίλος μου έγραψε
ότι ύστερα από 34 χρόνια τής
πιο σκληρής σκλαβιάς, πανηγύ-
ρισε ή Σύμη τήν ήμερα των
Ταξισαχών, στόν Πανορμίτη
της. Σημειώνω για όσους δέν
τό ξέρουν ότι ό Πανορμίτης είνε
ό 'Πολιούχος των Δωδεκανή-
σων 'Αρχάγγελος Μιχαήλ.

Η Παράδοση μάς λέγει ό-
τι έδώ και 600 χρόνια ό Μιχα-
ήλος τής 'Ασπραθενής — έτσι
λένε στή Σύμη τήν Ούρνια, —
ένα θαλασσοπούλι 15 χρο-
νών είδε στό όνειρο του τόν
'Αρχάγγελο Μιχαήλ να του
δείχνει με τή σπάθα του τό λι-
μανάκι του Πανορμίτη και να
του λέει:

— Τράβα εκεί στό λιμανά-
κι να ψάξης και θά βρης χα-
μένη στήν άμμουδιά τήν εικό-
να μου! Θά τήν πάρης θά τήν
πάς κάτω στό χωριό, θά τήν
δώσης στόν πάτερ Σεραφείμ,
και θά τού πής να μού γτίστ
ένα μοναστήρι εκεί που τήν
βρήκες!

Έτσι και έγινε. Χτίστηκε
τό μεγαλόπρεπο Μοναστήρι του
Πανορμίτη με τά 150 κελλία,
και με τόν άσημένιο γίγαντα
'Αρχάγγελο Μιχαήλ, τόν θαυ-
ματούγο, που και στόν καιρό
του Σουλτάν Χαμίτ πανηγύρι-
ζε έλευθέρους μέχρι τήν ήμερα
που πλάκωσε ή μαύρη Ιταλική
σκλαβιά.

«Στόν καιρό λοιπόν του Χα-
μίτ τις παραμονές του πανηγυ-
ριού στόν Γιαλό τής Σύμης ά-
ράσαν όλα τά σφουγγαράδικα
της. Ντεπέζιτα υπαλάνες, σκά-
φες, γκαγκάδες και οι καμακά
δικες γιάλες.

Από τήν κορφή του Μαύρου
Βουνού θά δοθή τό σύνθημα ά-
πό τόν Στάθη, τόν κουπά του
κορά, τόν νεότα του ένα τρυ-
μπόνι του 21, κληρονομία του
πόππου του, και θά ρίξη τήν
πρώτη τρουμπουνιά για να ξε-
κινήσουν πρώτα για τό λιμα-
νάκι του Πανορμίτη τά μηχανο-
κάκισα τρεναγέτρια.

Είνε όλα φρεσκοβαμμένα ά-
σπρα, σαν περιστέρια, και μο-
νάν, με μιά μπουνοτύρα μαύ-
ρη έναν βαμμένη τήν κουπα-
στή. "Υστερα ό Στάθης άπ' τό
Μαυροβούνι θά ρίξη τήν δεύ-
τερη τρουμπουνιά και θά ξεκί-
νησουν οι περηφάνες σκάφες,
των νυνών βουτηχτάδων.

«Ομορφες οι σκάφες, σαν
κοπέλλες με τις γαλανόλευκες
κορδέλλες στολισμένες.

Με τήν τρίτη τρουμπουνιά
του Στάθη, του κοιπά, ξεκί-
νάνε και οι γκαγκάδες — τά
σκαφία Γκαγκάκια — με τό
δίχτυ τό σκαίνιο, που είνε
ραμμένο σ' ένα μακού σιδερέ-
ο, μόνο λαστό και ξεριζώνει ό-
χι μόνο σφουγγαρία παρά και
βράχια από τό βυθό τής θά-
λασσας.

Μονάχα οι μεγάλοι και τσα-
νοί δέν ξεκινάνε από τή Σύμη
για τόν Πανορμίτη, γιατί
δέν καταδέχονται να πάνε μα-
ζί με τους ξανθομάλληδες Βου-
τηχτάδες και τους γκαγκαβά-

τζήδες.
Και οι Δημογέροντες, κι' ό
Καϊμακάκης και τ' άφεντικά
όι ξεκινάδες πούχουν χύμα
τά «λουζία» περιμένουν τό
«Φουάτ», με τους πελώριους
ξυλένιους τροχούς, που τούτελ-
λαν κάθε χρόνο, άνήμερα τήν
παραμονή του Πανηγυριού, για
να μεταφέρη, άπ' όλα τά Δω-
δεκάνησα, τους χριστιανούς
προσκυνητάδες, που καδέναν
θα πήγαινε στόν Πανορμίτη
και τό τάξιμό του.

Εκατοστάρδες όκάδες άση-
μι και μεγάλα και άμερότητα
μπριλλάντια και διαμάντια θά
κρεμαστούν στόν άσημένιο γί-
γαντα, τόν 'Αρχάγγελο Μιχα-
ήλ, και χιλιάδες όκάδες κερι θά
σφαιρασθ ύπυστά του για να
κάμψι τό θύμα του, όπως τώ-
κανε για τή «σκοτωμένη πά-
τισ», που βρίσκεται ψηλά κρε-
μασμένη για χάρη τής ή άση-
μένης πάπια του καπετάν Γι-
ουσούφ.

Μά γιατί είνε κρεμασμένη ή
άσημένια πάπια μόνο ό πάτερ
Σεραφείμ, ό γούμενος, ξέρει
και να πής τήν διηγάτα, στούς
προσκυνητάδες.

«Ανήμερα του 'Αρχάγγελου
Μιχαήλ στις 8 του Νοέμβρη
του 1821 διάταξε ό γούμενος
του Πανορμιώτη άπάνω στήν
κορφή του καμπαναριού να
ύψωσουν τήν γαλανόασπρη παν-
τίερα μας. Μά ύστερα από
τρεις μέρες τώμαθε ό Πάσας
της Ρόδος και έστειλε ένα θε-
όρατο τρικάρταρο πολεμικό,
που είχε σά πλεύρα καί πε-
λώριους ξυλένιους τροχούς και
αφρίζανε από τό θυμό τους.

Σάν βγήκε έξω ό καπετάν
Γιουσούφ με καμιά δεκαριά
ναύτες, διάταξε ν' ανέβουν στό
καμπαναριό τρεις και άφού κα-
τέβασαν τήν ελληνική παντιέ-
ρα τήν κουρελιάσανε.

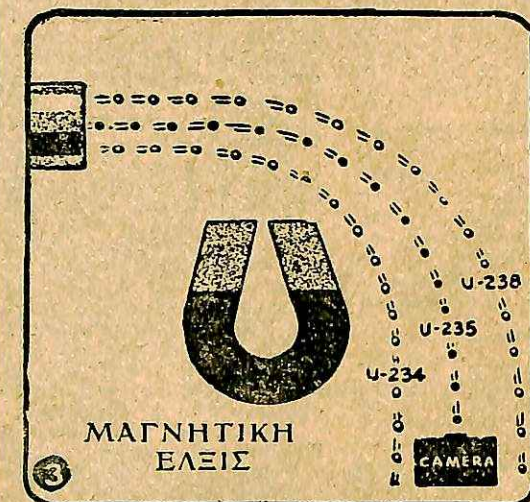
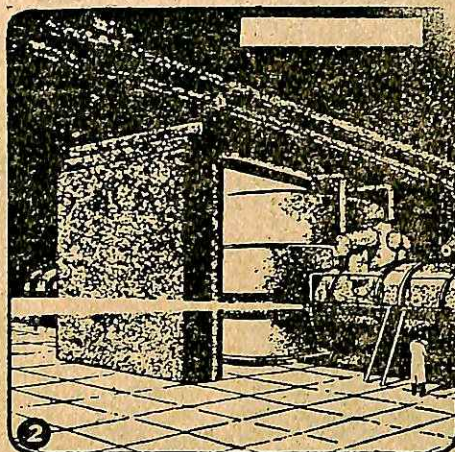
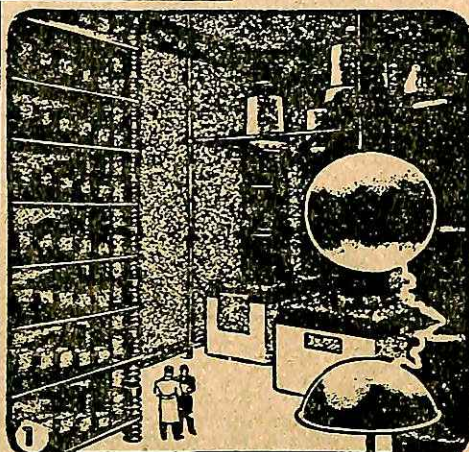
Σάν τελείωσαν όλα ξεκίνη-
σε να φύγη από τό λιμανάκι
τό τρικάρταρο καράβι του Γιου-
σουφ, μιά υαλίς έβγαίνε από
τους κάδους του τρακούρησε
σε μιά έξοα και κόλλησε άπάνω
της. Τού κάκου προσπαθούσε
ό Γιουσούφ να τό εκολλήσει.
Είδε κι' άπείλει και φώναξε
τόν πάτερ Σεραφείμ και τούπε
να κάμψι 'Αγίασμό για να ξεκι-
νήσει τό καράβι.

"Ηταν θρήσκος ό Γιουσούφ,
γιατί όλοι οι Τουρκοκρατικοί
είνε θρήσκοι.

Πήγε ό πάτερ ηγούμενος
στό καράβι κι' είπε στόν κα-
πετάν Γιουσούφ. Θά κάμουμε
πασά μου τόν 'Αγίασμό μά-
πριν πρέπει να τάξης μιά ά-
σημένια πάπια στόν 'Αρχάγ-
γελο, γιατί σκότασε ένας ναύ-
της σου μιά από τις τριαντα-
τρείς όσα και τά χρόνια του
Κυρίου ήμάν 'Ιησού Χριστού,
στού καράβι κι' είπε στόν κα-
πετάν Γιουσούφ. Θά κάμουμε
πασά μου τόν 'Αγίασμό μά-
πριν πρέπει να τάξης μιά ά-
σημένια πάπια στόν 'Αρχάγ-
γελο, γιατί σκότασε ένας ναύ-
της σου μιά από τις τριαντα-
τρείς όσα και τά χρόνια του
Κυρίου ήμάν 'Ιησού Χριστού,
στού καράβι κι' είπε στόν κα-
πετάν Γιουσούφ. Θά κάμουμε
πασά μου τόν 'Αγίασμό μά-
πριν πρέπει να τάξης μιά ά-
σημένια πάπια στόν 'Αρχάγ-
γελο, γιατί σκότασε ένας ναύ-
της σου μιά από τις τριαντα-
τρείς όσα και τά χρόνια του
Κυρίου ήμάν 'Ιησού Χριστού,
στού καράβι κι' είπε στόν κα-
πετάν Γιουσούφ. Θά κάμουμε
πασά μου τόν 'Αγίασμό μά-
πριν πρέπει να τάξης μιά ά-
σημένια πάπια στόν 'Αρχάγ-
γελο, γιατί σκότασε ένας ναύ-
της σου μιά από τις τριαντα-
τρείς όσα και τά χρόνια του
Κυρίου ήμάν 'Ιησού Χριστού,
στού καράβι κι' είπε στόν κα-
πετάν Γιουσούφ. Θά κάμουμε
πασά μου τόν 'Αγίασμό μά-
πριν πρέπει να τάξης μιά ά-
σημένια πάπια στόν 'Αρχάγ-
γελο, γιατί σκότασε ένας ναύ-
της σου μιά από τις τριαντα-
τρείς όσα και τά χρόνια του
Κυρίου ήμάν 'Ιησού Χριστού,
στού καράβι κι' είπε στόν κα-
πετάν Γιουσούφ. Θά κάμουμε
πασά μου τόν 'Αγίασμό μά-
πριν πρέπει να τάξης μιά ά-
σημένια πάπια στόν 'Αρχάγ-
γελο, γιατί σκότασε ένας ναύ-
της σου μιά από τις τριαντα-
τρείς όσα και τά χρόνια του
Κυρίου ήμάν 'Ιησού Χριστού,
στού καράβι κι' είπε στόν κα-
πετάν Γιουσούφ. Θά κάμουμε
πασά μου τόν 'Αγίασμό μά-
πριν πρέπει να τάξης μιά ά-
σημένια πάπια στόν 'Αρχάγ-
γελο, γιατί σκότασε ένας ναύ-
της σου μιά από τις τριαντα-
τρείς όσα και τά χρόνια του
Κυρίου ήμάν 'Ιησού Χριστού,
στού καράβι κι' είπε στόν κα-
πετάν Γιουσούφ. Θά κάμουμε
πασά μου τόν 'Αγίασμό μά-
πριν πρέπει να τάξης μιά ά-
σημένια πάπια στόν 'Αρχάγ-
γελο, γιατί σκότασε ένας ναύ-
της σου μιά από τις τριαντα-
τρείς όσα και τά χρόνια του
Κυρίου ήμάν 'Ιησού Χριστού,
στού

ΣΧΕΔΙΟΝ Ζ.

ΕΙΚΟΝΕΣ 4

μαρρος ατομικών σφαιρών εξαπολυομένων από κυκλοτρόνιον με δύναμιν 40.000.000 ηλεκτρονίων βόλτ, μεταβάλλει τεμάχιον χάλυβος εις ατμόν. Τα νετρόνια αποτελούμενα από θετικόν και αρνητικόν ηλεκτρισμόν, πηγαίνουν κατ' εὐθείαν εις τὸν στόχον, διότι δὲν ἐκτρέπονται εις τὴν πορείαν των ἀπὸ δύναμιν εὐρισκομένην εις τὸ ἐξωτερικὸν κάλυμμα τοῦ ατόμου. Ἀνεκαλήφθη ἀπὸ τὸν Τζάιμς Τσαντγουίκ εις τὴν Ἀγγλίαν.

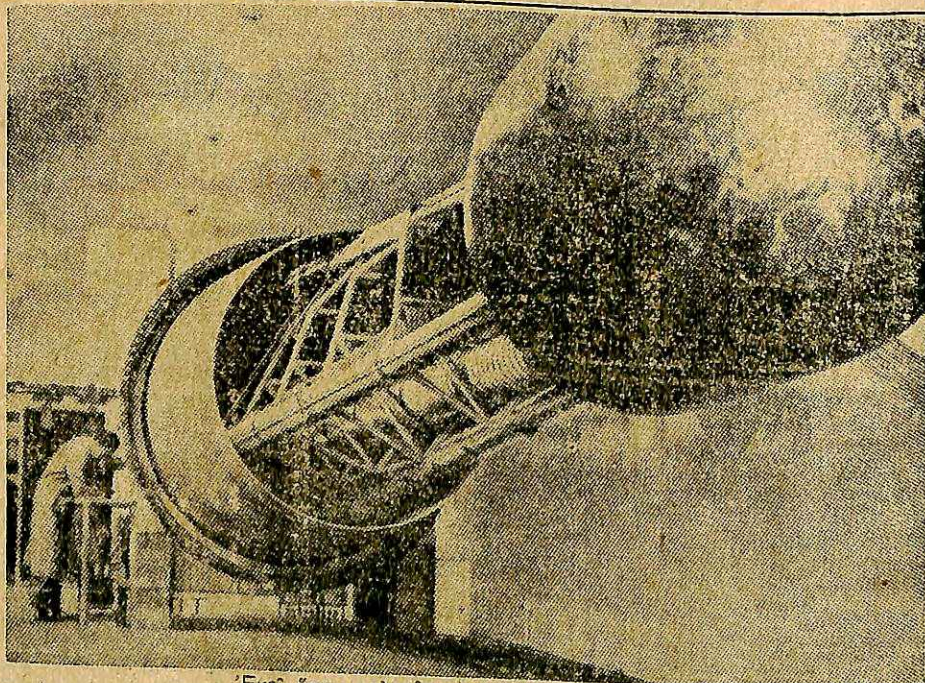
3 Με τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ νετρονίου, ἡ Ἐπιστὴμη κατέειχε τὴν πρώτην οὐσιώδη βάσιν τῆς ατομικῆς βόμβας. Τὸ δεύτερον οὐσιώδες στοιχείον, U-235, ἀνεκλύφθη μετὰ διεικνείαν ἀπὸ τὸν Ἀρθούρον Ντέμπστερ εις τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Σικάγου. Ἀνεκαλύφθη μετὰ τὸ ατομικὸν μικροσκόπιον, ἡ φασματογράφου τοῦ Ντέμπστερ. Ἀτομα Οὐράνιου ἐδλήθησαν διὰ ηλεκτρικοῦ πεδίου καὶ ἐπεσον ἐπὶ φωτογραφικῆς πλᾶκος. Τὸ U-235 ἔφησεν ἴχνος ἐπὶ τῆς φωτογραφίας. Τὸ σύνθετος Οὐράνιον εἶνε μίγμα U-234, U-235, καὶ U-238.

4 Καθ' ὃν χρόνον ὁ Ντέμπστερ ἔκρινε τὴν ἀνακάλυψίν του, ὁ Χίτλερ συνήγειρε τὸν γερμανικὸν λαὸν πρὸς κατάκτησιν τοῦ κόσμου. Πλησίον τοῦ τόπου ὅπου οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ ἔκριναν τὸ βῆμα τῆς «χήνας» πρὸ τοῦ Φύρερ, μία ὁμάς ἐπιστημόνων εἰργάζετο ἡρέμα. Εἶχον συνενώσει τὰ δύο στοιχεῖα τῆς ατομικῆς βόμβας — U-235 καὶ νετρόνια — τὰ ὅποια θὰ εἶχον ἴσως δώσει τὴν νίκην εις τὸ Ράιχ, ἂν τὰ γεγονότα εἶχον ἐξελιχθῇ διαφορετικῶς.

1 Τὰ πρώτα τεχνητὰ ραδιενεργὰ στοιχεῖα κατασκευάσθησαν εις τὸ Παρίσι, τὸ 1934, ἀπὸ τὴν θυγατέρα καὶ τὸν γαμβρὸν τῆς Μαρίας Κιουρί, τὴν Εἰρήνην Κιουρί-Ἐλιοτ καὶ τὸν Φ. Ἐλιοτ, τὸν ὁποῖον τὸ ἐργαστήριον μετὰ τὴν τεραστίαν ηλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν φαίνεται εις τὴν εἰκόνα. Διὰ τὰ ἐπιτύχουν ἐβομβάρδισαν τὰ στοιχεῖα Ἀλουμίνιον καὶ Μαγνήσιον μετὰ μόρια Ἀλφα. Εἴν, γνωστὸν ὅτι δύναται νὰ παραχθῶν ραδιενεργοὶ μορφὰι ὄλων τῶν στοιχείων. Πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἔχουν ἤδη ἀποβῇ χρησιμώτατα εις τὴν ἱατρικὴν καὶ εις ἄλλας μορφὰς βιολογικῶν ἐρευνῶν.

2 Τὰ νετρόνια, τὰ ὅποια χρησιμοποιοῦνται εις τὴν ατομικὴν βόμβαν ἀπεδείχθησαν χρησιμώτατα βλήματα πρὸς διάσπασιν τῶν ατόμων. Χεί-

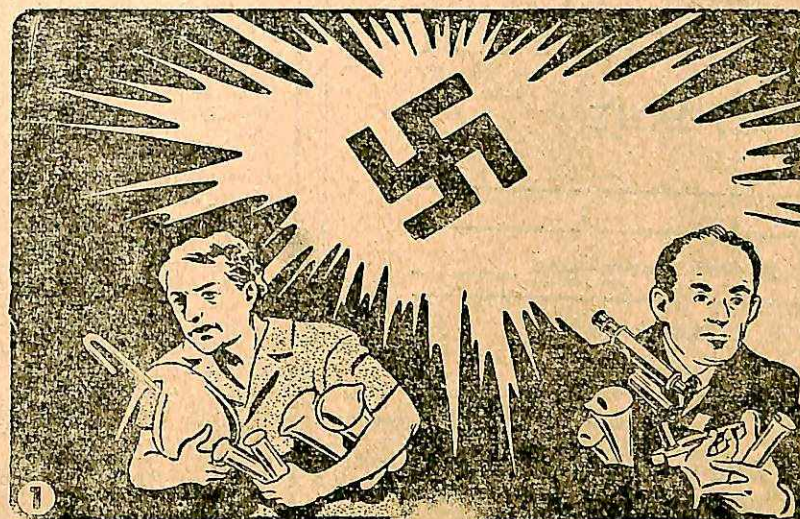
Η ΠΡΩΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» ΕΙΝΑΙ Η ΕΚΛΑΙΚΕΥΜΕΝΗ «ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ» ΠΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΤΑΙ ΕΙΣ ΑΥΤΑΣ ΤΑΣ ΣΕΛΙΔΑΣ.

Ἐκεῖ ὅπου μελετᾶται τὸ «Ἀτομον».

ΣΧΕΔΙΟΝ Η.

ΕΙΚΟΝΕΣ 3

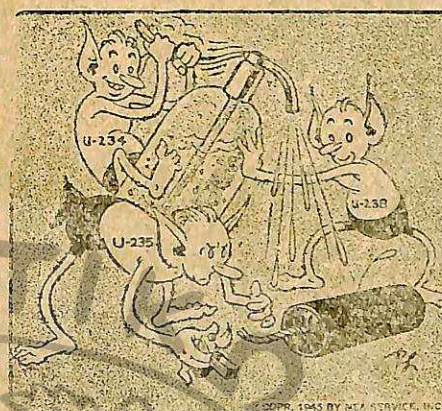
1 Ὁ καθηγητὴς Ἑνρίκο Φέρμι, ἔχων τιμηθῇ μετὰ τὸ Βραβεῖον Νόμπελ, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν φασιστικὴν Ἰταλίαν διὰ νὰ ἐργασθῇ εις τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κολούμπια. Ἐκεῖ ἡ ἀνακάλυψις του ὅτι τὰ βραδέα νετρόνια εἶνε ἀποτελεσματικώτερα εις τὴν διάσπασιν τῶν ατόμων ἀπὸ τὰ ταχέα, ἀπεδείχθη ἀποφασιστικὸν βῆμα εις τὸ νὰ γίνῃ ἡ ατομικὴ βόμβα πραγματικότητα. Εἰς ἓνα ἐργαστήριον τῶν Βερολίνου ἡ κυρία Λίζα Μάιτνερ, ὁ Ὀττο Χάν, ὁ Ρ. Στσασμάν καὶ ὁ Ο. Φοίε ἐπιναλαβόντες τὸ πείραμα τοῦ Φέρμι διήνοιξαν ἀπ'εὐθείας ὁδὸν πρὸς τὴν ἀποδέσμευσιν τῆς τεραστίας ατομικῆς ἐνέργειας. Οἱ ἐθνικοσοσιαλιστοὶ μισούντες τοὺς μὴ Ἀρίους ἐπιστήμονας ἐξώρισαν τοὺς Μάιτνερ καὶ Φοίε.

2 Ἐνδιεφερομένη περισσότερον διὰ τὴν ἐργασίαν τὴν ὁποῖαν ἐγκατέλειπεν εις τὰ ἐργαστήρια τοῦ Βερολίνου παρὰ διὰ τὴν ἐξορίαν ἀπὸ τὴν πατρίδα τῆς ἡ κυρία Μάιτνερ ἤρχισε νὰ κάμνῃ τὸν ἀπολογισμὸν τῆς πλήρους σημασίας τῆς ἐργασίας τῶν Γερμανῶν ἐπιστημόνων. Διεπίστωσεν ὅτι ἐκεῖ ὅπου οἱ προσηγμένους ἐπιστήμονες δὲν εἶχον κατορθώσει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἀποσπᾶσιν μερικὰ ριζίσματα ἀπὸ τὸ ατομὸν, αὐτοὶ εἶχον διασπᾶσαι τὸ Οὐράνιον. Τὰ προϊόντα τῆς διασπάσεως ἦσαν τὸ βόριον, τὸ κοινὸν μέταλλον Θεϊκὸν Βόριον, τὸ ὁποῖον κατοπίνεον οἱ ἀσθενεῖς ὅταν πρόκειται νὰ ἀκτινοσκοπηθῶν σ' ἓνα σπάνιον εἶδος ἀερίου τὸ ὁποῖον ἀνομάζεται Κρυπτόν. Ὑπελόγησεν ὅτι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἡδύνατο νὰ ἀποδεσμευθῇ ἐνέργεια 200 ἑκατομμυρίων ηλεκτρονίων.

Ἐκλαίκεσις τῆς μεγαλύτερας ἀνθρωπίνης κατακτήσεως τοῦ 20οῦ αἰῶνος εἰς σείραν 50 περίπου εἰκόνας μετ' ἐπεξηγηματικὸν κείμενον τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσις ἤρχισεν εις τὰ προηγούμενα Τεύχη.

βόλτ, δηλαδὴ 5.000.000 φορές μεγαλειτέρα ἀπὸ τὸν ἀνημμένον ἀνθρακ. Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες ἤρχισαν ἀμέσως ἐργαζόμενοι διὰ νὰ ἐπιναλάβουν τὴν ἐργασίαν ἡ ὁποία εἶχε γίνῃ ἀρχικῶς εις τὴν Γερμανίαν. Εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Κολούμπια ὅπου ὑπῆρχε μέγα κύκλωτρον 75 τόνων, εἰργάζετο ὁ Φέρμι μετὰ τὸν Τζωρ Πέγκραμ καὶ ἄλλους Ἀμερικανούς ἐπιστήμονας. Αἱ σχετικαὶ μελέται ἀπεκάλυψαν, ὅτι, ὅταν διασπᾶται εις δύο ἓνα ατομὸν Οὐράνιον, ἀποδεσμεύεται πράγματι ἡ ποσότης ἐνέργειας τὴν ὁποῖαν εἶχεν εἶπει ἡ Μάιτνερ. Ἀλλὰ τὸ πρόβλημα ἦτο σύνθετον καὶ ἔπρεπε νὰ δοθῇ ἀπάντησις εις αἰετὶς ἐρωτημάτων.

3 Βάσει τῶν γενομένων ὑπολογισμῶν οἱ ἐπιστήμονες κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ατομικὴ διάσπασις θὰ ἐπῆρχετο κατὰ πιν οὐκ ἀντιδράσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ προσέκλινον ἐκτίναξιν τοῦ Οὐράνιου μετὰ τρομερὰν ἐκρηκνίαν. Ἀλλὰ δὲν συνέβη τοῦτο. Τὰ ἀποτελέσματα κάθε ἄλλο παρὰ θεσπαστικὰ ἦσαν. Οἱ ἐπιστήμονες Νιλς Μπόρ εις τὴν Κοπεγχάγην καὶ Α. Χουήλερ εις τὸ Γιορτστάουν ἐξήγησαν τὸ φαινόμενον. Εἶπον ὅτι σείρα ἀντιδράσεων ἡδύνατο νὰ προκληθῇ ἐὰν οἱ ἐπιστήμονες ἐχρησιμοποιοῦν α-

μιγὲς U-235, δηλαδὴ τὸ εἶδος τοῦ Οὐράνιου τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐπεξεργασθῇ ὁ Ντέμπστερ. Τὸ σύνθετος Οὐράνιον U-234 εἶνε 234 φορές βαρύτερον ἀπὸ τὸ ὕδρῳγονον, τὸ U-238 εἶνε 238 φορές βαρύτερον ἀπὸ τὸ ὕδρῳγονον. Τὸ U-235 γρησμεύει ὡς ἑναυσμα πυρᾶς, ἀλλὰ ἡ πυρὰ σβήνει, μετὰ U-238 καὶ U-234.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Εἰς ἀναζήτησιν τοῦ σπανίου U-235.

ΣΕΛΙΣ 30
ΣΕΛΙΣ 31
ΣΕΛΙΣ 44

Τρεῖς σελίδες πού πρέπει

νό τις προσέξετε πολύ. Γιατί σ' αὐτὲς δημοσιεύεται τὸ νέον μας μυθιστόρημα τοῦ ΤΖΑΙΜΣ ΚΕΡΝ

Θύελλα σὲ μητρικὴ καρδιά

ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐγίνε καὶ τὸ σενόριον τοῦ ὁμωνύμου ἔργου πού παίζεται αὐτὴ τὴν ἐβδομάδα εἰς τοὺς κινηματογράφους:

ΠΑΛΛΑΣ καὶ ΤΙΤΑΝΙΑ καὶ ἡχηλωτῖσε κυριολεκτικῶς χιλιάδες θεατῶν. Η ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΑ

Θά κάθεται στο χῶλλ και θά
μέ περιμένει... Ουού! Λές και
φοβάται, μήπως χάση την ευ-
καιρία για να με περιαδράση
και να με χορήγη στο ταψί! Κι'
όλο θά κόβη βόλτες και θά
ρουσκώνει και θ' ανάβει, κι' αίνι-
τε να βγάλει άκρη! Βρέ, τί έ-
παθα ο κακομοίρης! Τίταγε
εγώ το που με βρήκε! Και σού-
χει κι' ένα σύστημα, παπώ!
Θεούλη μου! Καταπληκτικό!...
Τρομερό! Σαδιστικό! Ούτε α-
γριοφάνες κι' ούτε παντόφλα
και σκουπόβυλο, όπως λένε οι
...είδικοί στα «περί τα τρι-
αύτα». "Α, όχι! "Η Έλενίτσα
μου είχε... πολύ ξευγενισμέ-
νη και αξιοπρεπή. Βεβαίως α-
τά! Μόλις μπώ μέσα... θά τη
δω... θά με δη... κι' ούτε
μία λέξη δε θά ξεφύγει απ' το
γλυκό της στοματάκι. "Εγώ φυ-
σικά θά τρέξω να της πω πως
συνέβη τό... μοιραίο κι' εκεί-
νη με ύστες... κόμησας θ' α-
ξιώση σε μία στιγμή να ρίξει
τη ματιά της ήρεμα-ήρεμα απ'
την κορφή μου ως τα νύχια...
"Επειτα, θ' αποσυρθεί στα...
...όχι ιδιαίτερα!— αλλά στα κοι-
να διαμερίσματά μας. Γδύνει-
ται με άερα... πριγκιπέσσας,
καρφώνει για λίγο και πάλι τη
ματιά της μέσα απ' το παρά-
θυρο προς το άπειρο και... εί-
μαι ή δεν είμαι, εγώ κοντά της,
αυτό είναι πιά δικός μου λογα-
ριασμός! Βάλε τώρα και μία
ολόκληρη βδομάδα ώσπου να
...εὐδοκίση να μου δώσει επί
τέλους άφροση... άμυρτιών, σε
πιάνει σωστή τρέλλα! Μεγάλο
μαρτύριο!... Στρατόπεδο του
«Μπέλεν»! ("Άμεσως πάλι):
Σάπα! Πέρασα το Μοναστη-
ράκι! Τι ώρα γάνα; Μία πα-
ρά έντεκα... "Όπως τόπα:
"Ακριβώς μία παρά δεκα θάμα
σπίτι. Βρέ, αλήθεια! Νά βά-
λω πίσω το ρολόι μου και να
πώ πως σταμάτησε κατά τις
έννλη και...: Μπιά! Είναι πα-
ληλό κόλπο αυτό και δε θά πιά-
ση όπως σήπτε. (Νευριασμέ-
νη): Ούφ! Τι κάνω έτσι, στο
κάτω-κάτω της γραφής; Για
στάσου, βρέ άδερφέ! Δεν έκα-
να και κανένα έγκλημα! "Ορί
στε μας! "Αργησα... Μάλι-
στα, κυρία μου, άργησα! Τι
θες λοιπόν να γίνη; Μαρέ θά
της άγριέω και θά της πάρω
άμέσως τον άέρα... Θά της
πώ: "Ακουσε εδώ "Έλενίτσα
μη νομίζεις πως... ("Άμεσως):
Τίποτα! Είμαι ένας χαμένος!
Είμαι... για να με κλαίς!...
Είμαι... (Πού έφτασε σπιτί
σου): Νά ή πόρτα! "Εφτασα!
Κουράγιο, Μιχαλάκη μου! Μήν
κάνης έτσι! Κι' ο ήλιος βγαί-
νει για όλους, δε βγαίνει μο-
νάχα γι' αυτούς που πάνε
στην ώρα τους... Αυτό δά
μάς έλειπε! Να χτυπήσω το
κουδούνι: "Ονί! Ήχι! Καλί-
τερα ν' ανοίξω με το κλειδί
μου... Πιό σίγουρα! (Έκλει-
ώνει): Μπαίνω μέσα... Θεέ
μου, μην έγκαταλείψης τον δού-
λο σαν Μιχαλάκη! "Οχι! Δεν
πρέπει! (Κλείνει την πόρτα
και προχωρεί): "Ας ανάψω το
φώς της σκάλας... "Ας άνε-
δώ... Καρδιά μου βάστα!...
Βάστα σου λέω! Δέ μου ήθε-
λες παντρέψαι; Τράβα τα τώρα!
(Πού ανέβηκε τη σκάλα): Νά,
το χῶλλ! (Μέ άπορία): Θεο-
σκότεινο! Περιεργό! Μήπως
άλλάξαμε σύστημα; Μήπως...
"Ας άνψω το φῶς... Φαίνε-
ται άσχη... ("Άμεσως, πολύ

ΑΠΟ ΤΟ ΞΕΝΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

"Όλοι οι άνθρωποι έχουν την
περιέργεια να μάθουν πως και πό-
τε θά έρθη το τέλος του κόσμου.
"Η περιέργεια αυτή ικανοποιείται
όταν επισκεφθεί κανείς το Μουσεί-
ο της Φυσικής "Ιστορίας στο
Χάουζ Πάρκ του Λονδίνου. Σύμ-
φωνα με τις θεωρίες των έπιστη-
μόνων, το τέλος του κόσμου θά
άγείθη κατά ένα από τους έξις
τέσσερες τρόπους: Μπορεί να
συγκρουσθούν άναμεταξύ τους
δύο μεγάλα σφαιρικά σώματα και
τό ένα από τα δύο να έξασκον-
σθῃ στο ήλιακό μας σύστημα, με
άποτέλεσμα να διαταραχῇ ή
ισορροπία των σφαιρικών δυνάμε-
ων και να καταστραφῇ ο δικός
μας ήλιος. "Αν συμβῇ αυτό, τότε
θά πεθάνουμε όλοι από ψύξη.
Μπορεί επίσης να συγκρουσθῇ ή
να κομήτης με τη Γῆ και να την
κοινοποιήσῃ μέσα σ' ελάχιστα
δευτερόλεπτα. Κατά την τρίτη πι-
θανότητα, μπορεί να συμβῇ ένα
από τα δύο: "Η να έκρηξη ο
"Ηλιος και να μετασβῇ ή Γῆ
σε στάχτη ή να μεταβληθῇ σε αέ-
ριο και ν' αφοίση τη Γῆ στο σκο-
τάδι και στοδύχος. "Η τέταρτη,
τέλος, περίπτωση είναι να πῆσῃ
το φεγγάρι πάνω στη Γῆ.
"Όλα αυτά τα θέλει κανείς
στο Μουσείο που άναφίρασε. Μη
φοβῆσθε, όμως. "Ότι κι' αν συμ-
βῇ, θά συμβῇ ύστερ' από ένα ή-
κατομύριο χρόνια!...

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΣΤΡΟ

"Ο δόκτωρ "Ότο Σπρόυβε,
διευθυντής του "Αστεροσκοπείου
Γέριες, του Πανεπιστημίου του
Σικάγου, διεπίστωσε κατά τρώ-
πο άναμφισβήτητο, ότι το άστρο
«Υψίλον», του άστερισμού του
«Άρριανος» είναι το μεγαλύτερο α-
πό όλα τα μέλη, σήμερα γνωστά
άστρα. Το γιγαντιαίο αυτό άστρο
—που ώστόσο δεν φαίνεται, καθό-
λου έξαιρετικό — έχει σύμφωνα
με τους υπολογισμούς του δόκτω-
ρος Σπρόυβε, διάμετρο τεσσα-
ραῖς δισεκατομμυρίων χιλιομέ-
τρων, είναι δηλαδή τρεῖς χιλιά-
δες φορές μεγαλύτερο από τον
"Ηλιο και τριακόσιες χιλιάδες φο-
ρές μεγαλύτερο από τη Γῆ. "Άλλο
μεγάλο άστρο, είναι κι ο "Αρκτού-
ρος, με διάμετρο 330 εκατομμυ-
ρίων χιλιομέτρων. Το άστρο αυτό,
α' όλο που είναι άναος, μπροστά
στο «Υψίλον», λάμπει ζωηρότα-
τα στο στερέωμα.

ἀνήσυχια): "Ενα σημείωμα στο
τραπέζι!... Λές... (Τό παίρ-
νει, και διαβάζει κάπως στα
γλήγορα): «Μιχαλάκη μου!
Μόλις έφινες τ' άπόγευμα, πέ-
ρασε απ' εδώ και με πήρε ο
μπαμπάς και πάω στο Φάλη-
ρο γιατί με ζήτησε ή μαμά,
που είχε λιγάκι άρρωστη. Μήν
ανήσυχης διόλου. Θά μείνω έ-
κεί κι' αύριο, έλα να με πάρης.
Σ' τάχω έτοιμάσει όλα, φάε
και κοιμήσου ήσυχα-ήσυχα!
Πολλά φιλάκια, ή γυναικούλα
σου...»! (Για μία στιγμή, με
χορομένη έκπληξη): "Όστε;
("Άμεσως όμως με δυνατό ξέ-
σπασμα): Τι έκανε λέει; Και
να φάω και να κοιμηθῷ ήσυχα-
ήσυχα; "Αι! όχι "Έλενίτσα
μου! "Οχι όλα δικά σου! (Δυ-
νατά): Θά βγά δω να τρέξω,
να γλεντήσω! (Πιό δυνατά):
Νά πα—τσι—σω για καλά να
τέτοι... λα—χιά—ρα!!!
ΒΑΣ. ΙΜΠΡΟΧΩΡΗΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ
— ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ —

Μιά τουαλέττα με.. νέτες!

"Η άδημόνη βεντέττα του
αμερικανικού κινηματογράφου
Γκραίς Μούρ, που «γύρισε» τα
καλλίτερα μελοδράματα, ένεφανί-
σθη τελευταίως σε μία συνέντευξη,
στο Λίβερπουλ, φορώντας μία του-

ΚΑΟΥ - ΜΠΟ-Υ. ΤΟΥ... ΓΛΥ-
ΚΟΥ ΝΕΡΟΥ

"Υπάρχει στο Παρίσι μία λέ-
σχη, με 20 μονάχα μέλη, που συγ-
κεντρώνονται κάθε Κυριακή, για
νά... λησμονήσουν ότι ζούν σε
μιά από τις μεγαλύτερες πόλεις
του κόσμου και ν' άπολαύσουν,
για μερικές ώρες, τη ζωή των
Κάου - Μπούς. Πραγματικά, ό-
ποιας μπῆ μέσα στην παράδειση
αυτή λέσχη, θά νομίσῃ πως βρέ-
σκει στο Μεξικό. Οι άνδρες φο-
ρούν άκρωστ' πλατεία πανταλόνια
από άσπρο δέριμα, χοντρά πολυ-
χρώμα πουκάμισα, πλατύγυρα κα-
πέλλα και χρωματιστά ζωνάρια.
Τα ίδια φορούν και οι γυναίκες.
Το προσφιλέστερο παιχνίδι, κατά
τις συγκεντρώσεις αυτές είναι το
«άστσο». "Ελλείψει άλλων, οι
Κάου - Μπούς αυτοί του γλυκού
νερού προσπαθούν να συλλάβουν
τους... συντρόφους των με την πε-
ρίφημη θηλεία που ξέρουμε όλοι
από τον κινηματογράφο. "Εννοεί-
ται ότι όπληθύνουν αυτούς τους
τρομερούς και φοβερούς «Καου-
μπόδες», κανένας δεν πήγε στην
"Αμερική όλοι τους δε είναι ειρ-
ηνικάτοι άνθρωποι, που άπλως
την έχουν... ψωνίσει!

ΤΟ ΑΣΤΕΡΙ ΤΗΣ ΑΛΑΣΚΑΣ

"Η... γηραιά δεσποινίς "Ελλα
Μόρελαντ που διευθύνει στη Βά-
σινγκτον το μεγαλύτερο άτέλει
κατασκευής άμερικανικών σημα-
ίων, θρόνηκε τον τελευταίο καιρό
σε μεγάλη δημοχαιρία. Μέχρι τό-
ρα, οι άμερικανικές σημαίες εί-
χαν 48 άστρα όσοι είναι και ο
άρθρος των "Ηνωμένων Πολιτει-
ών. Με την προσχώρησι, όμως,
και της "Αλάσκας, που άποφασί-
σθηκε τώρα τελευταία, τα άστρα
γίνονται 49 και ή συμμετρική
τοποθέτησί τους στη σημαία κα-
θίσταται προβληματική. Πού θά
βῇ το 49ο άστρο ή τις Μόρε-
λαντ, ώστε να μη χαλάσῃ ή συμ-
μετρία;

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΛΟΜΒΟ

Στο Καϊμπριτζ της Μασσα-
χουσέτης, άνεκαλόφθη τελευταία
μία άρχαία επιγραφή, που ένι-
σχύει την θεωρία εκείνων που ά-
ποστηρίζουν ότι, πολύ πριν από
τον Χριστόφορο Κολόμβο, είχαν
φθάσει από την Εὐρώπη στην "Α-
μερική οι Νορμανδοί. Κάτι πα-
λαιά ισλανδικά έγγραφα που θοί-
σκονται, στην "Εθνική Βιβλιοθήκη
της Κοπεγχάγης, αναφέρουν ότι
ο Λάιφ "Ερικσον, γιός του δια-
σώμου Νορβηγού Βίκινγκ "Ερκε
του "Ερυθρού, άναγκασμένος ύστε-
ρα από πόνο που διέπραξε να φύ-
νῃ από την "Ισλανδία, κατέφυγε
στη Γροιλανδία όπου και έμεινε
άφοκτα χρόνια. Οι Ιστορικοί που
άσχολήθηκαν μ' αυτά τα έγγραφα,
υπολογίζον ότι ο "Ερικσον πά-
τησε στο άμερικανικό έδαφος πε-
ρί το έτος 1000 μ.Χ. "Ενας καθη-
γητής του Πανεπιστημίου του
Χάβερς πιστεύει, ότι άνεκαλόφθη
το μέρος όπου ο Λάιφ "Ερικσον
έχτισε ένα μικρόν πύργο, κοντά
στο Καϊμπριτζ. Τελευταία, ή κό-
ρη του έν λόγω "Αμερικανού κα-
θηγητού συνεχίζοντας τις άνασκα-
φές του πατέρα της, άνεκαλόφθη
μιά πλάκα με περιεργή επιγρα-
φή, που χρονολογείται όπως υποτί-
θεται από την εποχή του "Ερικσον.

—Σας φέρνω πίσω το δα-
χτυλίδι που άγόρασα χθές
για την μνηστή μου.
—Γιατί, δεν της άρέσει;
—Οχι. "Αλλά δεν της... ά-
ρέσω εγώ!

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΚΟΥΡΣΑΡΟΥ

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της, τη
λαίδη Μίλμπανκ και ψιθύρισε με δάκρυα
στα μάτια:
— Δεν μπορώ να τό επαναλάβω! "Ω!
μητέρα, είναι τρομερό!...
— Εκείνη τη στιγμή άνοιξε μία καταπα-
κτή. Το άμπάρι μισοφωτίσθηκε και ή Μαί-
ρη διέκρινε έναν άνδρα που κατέβαινε με
άνεμόσκαλα. "Ηταν ντυμένος με κουρέλια.

— Τί λέει;
— "Η Μαίρη δεν άπήντησε.
— Δεν μπορείς να καταλάβης τί λέ-
ει: Δεν μιλάει γαλλικά;
— "Η Μαίρη άγκάλιασε τη μητέρα της,

SONETTO

Κοιμάτ' η πλάση του Μαγιοῦ, τ' ἀγέρι, τὴν μυρώνει,
γλυκὰ λαλεῖ τ' ἀπδόνι,
κρυμμένο 'ς τὰ κλαδιά.

Τ' ἀστέρια τρέμουν τ' οὐρανοῦ κι' ἀπ' τὸ βουνὸ μὲ χάρι
προβαίνει τὸ φεγγάρι
σὲ μαγικὴ βραδυά...

Ὡ' ξύπνα, μὲ τῆς ἀνοιξης, ἀγάπη μου, τὰ κάλλη,
σὰν ἀδελφὴ τῆς ἄλλης,
ν' ἀλλάξεις δυὸ φιλιὰ.

Σ τὴν ὄψι σου τὴν πρόσχαρη, ποὺ λάμψι χύνει τόση,
θαρρῶ, θὰ ξημερώσῃ
νὰ ψάλλουν τὰ πουλιὰ...

ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ

Ἡ συναυλία τῆς Κρατικῆς

Ὁ κ. Φ. Οἰκονομίδης διηύθυνε τὴν περασμένη Κυριακὴ εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ἓνα πλούσιο πρόγραμμα συμφωνικῆς συναυλίας.

Ἡ Συμφωνία «ἡ Ἀρκούδα» τοῦ Χαΰν (ἀριθ. 82), γραμμένη τὸ 1786, ἐξετελέσθη μὲ ἐπιτυχία καὶ μὲ ἀκρίβεια, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ δεύτερο μέρος (ἀλλεγκρέττο), ὅπου παρατηρήσαν μερικὰ ἐλαττώματα εἰς τὸν συγχρονισμό τῶν ὀργάνων τῆς ὀρχήστρας.

Ἐπίσης καλὴ ἦτο ἡ ἐκτέλεσις τῶν Συμφωνικῶν Ποιημάτων τοῦ Σιμπέλιους «ὁ Κύκνος τῆς Ταγονέλας», καὶ τοῦ Σμέτανα «ὁ Μολδαύας». Ζήτημα ὑποκειμενικῆς προτιμήσεως, γὰρ τὸ χορευτικὸ μέρος τοῦ «Μολδαύας», θὰ ἦτο, ἐάν ἐτονίζετο περισσότερο, εἴτε ὑπὸ μορφὴν χρόνου ὀλίγον «κρουμπάτο» ἢ ἄλλως πως ὥστε νὰ γίνῃ ἀκόμη πιὸ ζωηρὸ καὶ ἐκφραστικόν.

Ἡ κυρία Κρινῶ Καλομοίρη ἐξετέλεσε τὸ συμφωνικὸ κινεσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα τοῦ κ. Μ. Καλομοίρη. Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἔργο αὐτὸ ἐξεχωρίζεται ἀπὸ τὰ ἄλλα τῆς συλλέξεως. Χρησιμοποιώντας τὸ ὠρεῖο δημοτικὸ τραγούδι τοῦ «Λύγκου», ὁ κ. Καλομοίρης μᾶς ἐμφανίζει παραλλαγὰς ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσας, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ πῶς ἡμποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ ἐλληνικὰ θέματα. Τὸ ὅλον ἔργον ἔχει βέβαια χαρακτηριστὰ «συρραφίς», ἀλλὰ δὲν στερεοῖται πρωτοτυπίας ἐμπνεύσεων. Ἡ κα Κ. Καλομοίρη ἀπέδωσε τὸ δύσκολον μέρος τοῦ πιάνου, μὲ ἱκανὰ προσόντα δεξιότητος καὶ μουσικότητος.

Ὁμοίως καλὴ ἦτο ἡ ἐκτέλεσις τῆς Εἰσαγωγῆς τῆς 3ης πράξεως τοῦ «Λόενγκριν» τοῦ Βάγκνερ. Τὸ στασιαστικὸν τῆς ὁμῆς εἰς τὸ σημεῖον ὅπου διεκδικεῖται δὲν νομιζομεν ὅτι ἦτο ἐπιτυχές. Φυσικὰ, εἰς τὸ θεατρικὸν δὲν στασιάζει ἡ Εἰσαγωγή, ἀλλ' ἡ μουσικὴ συνεχίζεται ἐνῶ ἀνοίγει ἡ αὐλαία. Καὶ ἐδῶ ὁμως, ἐάν συνεχίζετο περίπου 10—15 μέτρα ἀκόμη, θὰ μπορούσε νὰ κλείσῃ ἡ Εἰσαγωγή χωρὶς τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἀποτόμου τέλους καὶ τοῦ κενοῦ.

Γ. ΡΟΠΑΪΤΗΣ

τὴν πήρε στὰ χέρια του καὶ τράβηξε γιὰ τὴν καμπίνα του λέγοντας στὶς ἄλλες δυὸ γυναῖκες νὰ τὸν ἀκολουθήσουν.

Μόλις μπήκαν στὴν καμπίνα, ὁ Μαρὰν ξάπλωσε τὴ Μαίρη στὸ κρεβάτι του, τὴ σκέπασε μὲ μιὰ κουβέρτα καὶ ξεμέθυσε πιά ἐντελῶς, εἶπε στὴ λαίδη Μίλμπανκ :
— Αὐτὴ τὴ νύχτα, κυρίες, θὰ εἰσθῇ ἐλεύθερες! Μᾶλλον τὴν ὥρα ποὺ θὰ φύγετε, θὰ μένετε στὴν καμπίνα μου... Δὲν θὰ σὰς ἐνοχλήσῃ κανεὶς!...

«Ὑστερα βγῆκε ἐξω κι' ἀνέθηκε στὴ γέφυρα, θυσιάζοντας σὲ συλλογὴ. Ὁ νοθε τοῦ ἔτρεχε στὴν Ἰωάννα, τὴ γυναῖκα του ποὺ σὲ λίγες μέρες θὰ γινόταν μητέρα... Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ σκέψις ἦταν ποὺ ἔσωσε τὴ Μαίρη. Τὴν ὥρα ποὺ ἡ κοπέλλα θρυσκόταν στὰ χέρια τῶν πειρατῶν μισόγυμνη, ὁ Ζὰν Μαρὰν εἶδε τὸ λευκὸ στήθος τῆς. Τὸ ἀπαλὸ αὐτὸ στήθος ἔφερε στὴ μνήμη τοῦ ἀρχιπειρατῆ τὴν ἀναμνησμένη γέννησι τοῦ παιδιοῦ του, τοῦ γιοῦ του, ποὺ θὰ θύλαξε ἀπὸ τὸ μαστὸ τῆς μητέρας του τῆς Ἰωάννας...
«Ἐτοί ἡ γλυκεῖα αὐτὴ ὄνειροπόλησις ἐγίνε ἀφόρητὴ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὸν βέαιο θάνατο ἡ Μαίρη, ἡ μητέρα τῆς καὶ ἡ λαίδη Κάστερ, ποὺ τὸ ἴδιο ἐκεῖνο βράδυ ἐπέστρεψαν ἐλεύθερες στὴν Ἀγγλία.

ΖΑΝ ΜΟΝΤΩ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ!

ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΡΟΜΠΕΡΤ ΓΟΥΩΛΛΕΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Ἐν τούτοις, αὐτὸ ποὺ ὑπνίσσετο, φαινότανε τερατώδες, φαινότανε κυριολεκτικῶς ἀπίστευτο.

Ὁ γέρος οὐρλιάζε :
— Ἀθλίε! Θὰ μοῦ τὸ πληρώσης, αὐτό!

Ὁ Τζέφφρυ τὸν ἐκοίταξε μ' ἐσχάτη περιφρόνησι :

— Σὰς περιφρονῶ!

— Ἐμένα;

— Ἐσὰς! Ἀλλὰ καὶ σὰς λυποῦμαι! Σὰς οἰκτῶ! Γιατὶ σ' αὐτὴ τῇ γεροντικῇ ἡλικίᾳ ποὺ βρίσκεσθε σὰς ἀναμένει ἡ κρεμάλα!

Ὁ κ. Φράνσις ἔγινε πελιδνὸς ὡς ὁ θάνατος. Κατόπιν οὐρλιάζε :

— Χάρρυ! Ὁ φίλος σου μὲ προσέβαλε θανασίμως! Τολμᾷ νὰ πῇ ὅτι ἐγὼ ἐπιδικῶ τὸ θάνατόν σου. Γὰρ νὰ σὲ κληρονομήσω. Εἰς ἐνδεικνὴν λοιπὸν ἐσχάτης διαμαρτυρίας, ἀποχωρῶ!

Ἐξαίρετος μὲ πληγωμένη ἀξιοπρέπεια. Καὶ κατόπιν, ἔφυγε, ἀφοῦ πρώτον ἐξασκόντις κατὰ τοῦ Τζέφφρυ Λάγκαν ἓνα βλέμμα θανασίμου μίσους — ἓνα βλέμμα φόνου!

XXXI

Ὁ ΤΖΙΜ ΚΟΙΜΑΤΑΙ...

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Τζέφφρυ ἦταν πολὺ σκυθρωπός. Ἐγευματίσε χωρὶς ὄρεξι... ἐδοκίμασε νὰ διαβάσῃ μιὰν ἐφημερίδα, εἵτα ἐβγῆκε ἐξω μὴπως εὕρῃ στὸν περὶπατο κάποιον πεισιπασμό, κάποιαν ἀνοχοσύνη.

Ἐξάφνα, ἔρχεται ὁ Χάρρυ καὶ τοῦ λέει, μὲ παράπονον, γιομάτο μωμῆς :
— Ὡ! Τζέφφρυ! Τί ἔκανες; Τί ἔκανες;

— Τί ἔκανα;

— Ὁ θεὸς μου Φράνσις... ὕστερα ἀπὸ τὴν χθεσινὴ φιλονικίαν σὰς, ἔπεσε στὸ κρεβάτι τοῦ μὲ μεγάλῳ πυρετῷ. Καὶ τόσα εἶνε ἄρρωστος... ἀλλοίμονο... πολὺ ἄρρωστος... Ἐλα νὰ συμπληρώθῃς μαζί του...

Στὴ σκέψις ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ συγγνώμην ἀπὸ τὸν ἀποτρόπαιον γέροντα, ὁ Τζέφφρυ ἐπαναστάτησε.

Ἐκραύγασε :
— Ὅχι!

— Τζέφφρυ!

— Ἀς ἀφήσωμε κατὰ μέρος, ἐπὶ τοῦ παρόντος, τὴν συμπλοκὴν μου μὲ τὸν κ. Φράνσις. Καὶ ἔς ἐξακριβώσωμε πρώτα, ἀγαπητέ μου Χάρρυ, ἐάν ὄντως εἶνε ἄρρωστος!

— Ὁ Τζέφφρυ πῶς ἡμπορεῖ νὰ μιλήσῃ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο γιὰ ἓνα δυστυχισμένον γέροντα, ποὺ σχεδὸν εἶνε ἐτοιμὸν θάνατος;

— Ἀγαπητέ μου φίλε, Χάρρυ μου, εἰσαι τὸ καλύτερον παλληκάρει τῆς Ἀγγλίας. Ἐχεις ὅμως ἐν ἐλάττωμα ἓνα μεγάλο ἐλάττωμα, ποὺ σ' οἰδεῖται κατ' εὐθειαν εἰς τὸν θάνατον! Κατ' εὐθειαν εἰς τὴν καταστροφὴν...

— Ποιός;

— Ἀπλούστατα, εἰσαι ἀφελὴς καὶ ἀγαθός. Ἐως ἐκεῖ ποὺ δὲν παίρνεις. Δὲ βασίς περὶ κακοῦ στὸ νοῦ σου. Καὶ αὐτὸ θὰ σ' οἰδηγῇ—ἐπαναλαμβάνω—στὸν ἑλβερ. Ἐγὼ, ὁ Σέρ Τζέφφρυ Λάγκαν, ἐγὼ ὁ πιστὸς σου, ἐγὼ ὁ ἀδελφικός σου φίλος, σὲ βεβαιῶνω ὅς ἂν Ἀγγλος εὐπατρίδης ἐπὶ τὸ λόγιόν τῆς τιμῆς μου ὅτι κρύβεις μὲς στὸν πύργον σου τὸν μεγαλύτερον κακοῦργο τῶν αἰώνων, ἀκούς;

τὸ μόνο σὰς λέω: Προσέχετε ἀπὸψε ἰδιαίτερως τὸν μιλιόρδο, γιὰτὶ κινδυνεύει νὰ πεθάνῃ...

Ὁ Τζέφφρυ τοῦ εἶπε :

— Ἀγαπητέ μου, φαίνεται, ν' ἀγαπᾷς ἐξαιρετικὰ τὸν κύριόν σου! Λοιπὸν, μάθε τοῦτο : Ὑποπτεύομαι ποίος θὰ εἶνε ἀπόψε ὁ ἐκτελεστής...

— Ποίος, κύριε;

— Ὁ Σάντερς, ὁ θαλαμηπόλος τοῦ κ. Φράνσις!

Ὁ Τζιμ ἐσφίξε τὶς γροθιές του μὲ λύσσα :

— Αὐτὸν ὑποπτεύομαι κι' ἐγὼ, κύριε, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμουσα νὰ τὸν ἀποκαλύψω...

Ὁ Τζέφφρυ, ὁ Τζιμ καὶ ὁ ἐμπιστὸς ἱατρός Ἀρμιτατζὶ κατέστρωσαν, τότε τὸ σχέδιον, γιὰ νὰ συλλάβουν ἐπ' αὐτοφῶρον τοὺς δολοφόνους, ἔστω καὶ παρὰ τὴ θέλησιν τοῦ λόρδου Βαίλ.

Ὁ ἱατρός εἶπε :

— Τζιμ! Πάρε τὴν καραμπίνα καὶ ἀνάλαβε τὸν Σάντερς! Κύριε Τζέφφρυ, ἔλατε μαζί μου. Ὅ,τι γίνῃ, θὰ γίνῃ ἀπόψε...

Ὁ Τζέφφρυ εἶπε :

— Πρέπει ν' ἀφίσσωμε τὰ γέ... α νὰ ἐκδηλωθῶν. Ὁ Χάρρυ δὲν θὰ πιστεύσῃ ἐάν δὲν ἰδῇ αὐτόφωρον τὸ ἐγκλημα ἐναντίον του...

Ἐφαγὰν ὀλίγα σάντουιτς γιὰ νὰ ταναθῶν.

Ἐπειτα κρύφθηκαν μέσα στ' ἀδιὰπὲ ραστὸ σκοτάδι.

Ἡ ὥρα τῆς δράσεως μπορούσε νὰ σημάνῃ ἀπὸ τῆς μίας στιγμῆς στὴν ἄλλη... Στὸ ἔρεβος, ἦταν πολὺ δύσκολο νὰ ὑπολογίσῃ κανεὶς τὴν ὥρα...

Ἀφ' ἑνός, ἀκούστηκε ν' ἀνοίγῃ μιὰ θύρα. Δυὸ σκιεὲς ἐπέρασαν... Ὅταν οἱ ἱσκιαι αὐτοὶ ἀπεμακρύνθησαν, ὁ ἱατρός Ἀρμιτατζὶ ἐκύτταξε τὴν πόρτα καὶ διέκρινε τὸν κ. Φράνσις καὶ τὸν ὑπηρετὴν τοῦ Σάντερς ν' ἀπομακρύνονται...

Οἱ δύο κακοῦργοι ἐστάθησαν μπροστὰ στὴν κάμαρα τοῦ Λόρδου Βαίλ καὶ συζητήσανε χαμηλόφωνα. Ἐπειτα ὁ κ. Φράνσις ἐτοπιοτάτησε ἓνα μπουκαλάκι πᾶν σ' ἓνα τραπέζι τοῦ διαδρόμου. Καὶ κατόπιν οἱ δύο συνένοχοι κατέβηκαν ἀπὸ τὴ σκάλα...

Ὁ γιαντὸς ἐπλησίωσε γλῆγορα-γλῆγορα στὸ τραπέζι καὶ ἀνοίξε τὸ μπουκαλάκι. Ἡ βαρεῖα ὀσμὴ τοῦ χλωροφόρμιου προσέβαλε τὴν ὀσφρὴν τοῦ!

Ὁ γιαντὸς ἐκάλεσε τὸν Τζιμ :

— Ἐλα γλῆγορα!

Διέταξε τὸν ὑπηρετὴν νὰ ἀφαιρῇ τὰ ρούχα του καὶ τὸν ἐξάπλωσε στὸ κρεβάτι τοῦ Λόρδου Βαίλ. Ἐπειτα ὁ γιαντὸς ἐκρύφθηκε πίσω ἀπὸ τὸ παραπέτασμα...

Ἐπὶ τὴν ὥρα ποὺ ἡλεκτρικὲς λάμπες στὴν κάμαρα, ἡ μίαν κοντὰ στὴν πόρτα, ἡ ἄλλη πᾶν ἀπὸ τὸ κρεβάτι.

Ὅταν ὁ Τζιμ ἐπλάγισε στὸ κρεβάτι τοῦ κυρίου του, ὁ γιαντὸς ἐβόησε καὶ τὰ δύο λαιμπίονα. Ἐπειτα ἐγλύστρησε καὶ πάλι πίσω ἀπὸ τὰ βελούδινα παραπέτασμα, φιθιρρίζοντας :

— Ὅταν ἀνάψω τὸ φῶς, πετάξου ὀρμητικὰ ἀπὸ τὸ κρεβάτι, ἀλλὰ ἔως τότε μὴ σολέψης καθόλου... Νὰ κάνῃς τὸν κοιμισμένον...

— Μάλιστα, κύριε! ἀποκρίθηκε ὁ Τζιμ. Ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ὁ γιαντὸς ἐμάνεψε γιὰ παῖδ λόγον εἶχε ἀνέβῃ ὁ κ. Φράνσις. Ἐξήτουσε τὸ «Μαγικὸν Κυτέλλιον»...

Ἀτελείωτα λεπτὰ τῆς ὥρας ἐπέρασαν. Ἐπειτα κάποιος ἀνεπαίσθητος θόρυβος ἀκούστηκε κοντὰ στὴν πόρτα τοῦ δωματίου.

Ὁ γιαντὸς δὲν μπορούσε τίποτα νὰ ἰδῇ, ἀλλὰ κατέλαβε ὅτι κάποιος εἶχε εἰσελθεῖν.

— Μάλιστα, κύριε! ἀποκρίθηκε ὁ Τζιμ. Ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ὁ γιαντὸς ἐμάνεψε γιὰ παῖδ λόγον εἶχε ἀνέβῃ ὁ κ. Φράνσις. Ἐξήτουσε τὸ «Μαγικὸν Κυτέλλιον»...

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ—Σελὶς 27

πε γιὰ νὰ δικαιολογηθῇ.
Ἡ Μαίρη ἐξηκολούθησε μὲ τόνο γεμάτο θυμὸ καὶ περιφρόνησι :

— Κι' ἐμένα, ἐμὰς, τὴ μητέρα μου, τὴ λαίδη Κάστερ, τί περιμένετε λοιπὸν, καὶ δὲν λέτε νὰ μᾶς κρεμάσουν;... Μήπως φοβάσθε νὰ δῆτε γυναῖκες νὰ πεθαίνουν;...

Ὁ Ζὰν Μαρὰν ἔριξε μιὰ ἐξεταστικὴ ματιὰ στὴν κοπέλλα, διέκρινε κάτω ἀπὸ τὴ μάσκα τοῦ πόνου τὸ γλυκὸ πρόσωπό τῆς, κύτταξε τὸ νεανικὸ τῆς σῶμα, ποὺ τὸ ἐμάνεψε λιγερὸ, καὶ εἶπε :

— Πόσων χρόνῶν εἰσθε, δεσποινίς ;

— Εἰκοσι χρόνῶν...

«Εἰκοσι χρόνῶν!», ἐπανάλαβε μέσα του ὁ κουρσάρος. «Εἰκοσι χρόνῶν ὅπως ἐκείνη ἡ Ἰωάννα...»

Εἶχε θυμῆθαι τὴ γυναῖκα του, ποὺ τὸν ἐπερίμενε σ' ἓνα χωριὸ τῆς Βρετανίας, καὶ τὸ μικρὸ ἀγοράκι ποὺ θὰ τοῦφερνε στὸν κόσμον σὲ λίγες μέρες. Ὑστερα εἶπε μὲ κουρασμένον τόνο φωνῆς :

— Ὅ,τὰ σὰς παραδώσω στὸν βασιλεῖα !

Καὶ φώναξε ἔναν πειρατῇ, ἀπὸ τοὺς λίγους ποὺ δὲν ἦταν ἀκόμα ἀναίσθητοι ἀπὸ τὸ μεθύσι, καὶ τοῦδωσε διαταγὴ νὰ κατεβάσῃ πάλι τὴ Μαίρη στὸ ἀμπάρι.

Ὑστερα προχώρησε στὴ γέφυρα καὶ φώναξε πρὸς τοὺς συντρόφους του :

— Ἡ θάλασσα εἶνε ἡσυχία, ὁ ἀέρας καλός, φάτε καὶ πιτὲ στὴν ὑγείαν τὸν βασιλιά!

Μ' ἓνα ὁμαδικὸ μουγκρητὸ οἱ πειραταὶ ξανάπεσαν στὸ φαγοπότι. Ὁ Ζὰν Μαρὰν τοὺς παρακολούθησε κάμποσα λεπτά, κι' ὕστερα τῶρριξε κι' αὐτοὺς στὸ φαγητὸ καὶ πτό πιότο!

Ὁ πειρατὴς ποὺ ἀνέλαβε νὰ ὀδηγήσῃ τὴν Μαίρη στὸ ἀμπάρι, διαζόταν νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ συμπόσιο.

Τὴν ἀφῆσε λοιπὸν κοντὰ στὴν καταπακτὴ καὶ τῆς εἶπε :

— Ἀνοίξε τὴν καὶ κατέβα κάτω!

Ἡ Μαίρη προσποιήθηκε ὅτι ἐκτελεῖ τὴν προσταγὴν τοῦ πειρατῆ. Ἀντὶ ὅμως νὰ κατεβεῖ στὸ ἀμπάρι, ὅπου τὴν περιμέναν μὲ ἀγωνία ἡ μητέρα τῆς καὶ ἡ λαίδη Κάστερ προχώρησε στὴ γέφυρα ἀνάμεσα σ' ἓναν τραυματία ποὺ ψυχωρραγοῦσε καὶ σ' ἓνα μεθυμένον ποὺ ροχαλίζε. Τώρα ἡ ξερε πιά ἡ Μαίρη ὅτι δὲν θὰ ξανάβλεπε πιά τὴν μητέρα τῆς καὶ τὴν λαίδη Κάστερ. Γιατὶ νὰ προσθέσῃ στὴν τελευταία στιγμὴ καὶ ἄλλα δάκρυα; Προτιμώτερον ἦταν νὰ τελειώνῃ μιὰ ὥρα γλῆγορῶτερα, καὶ μὲ τὸ ἴδιο χτύπημα νὰ ἐξεδιкиτὸ τὸν θάνατό τοῦ πατέρα τῆς.

Ἀφοῦ πήρε δυὸ-τρεῖς ἀναπνοὰς, ἔπεσε στὸ κατὰστρωμα καὶ προχώρησε ἔρποντας ἀνάμεσα στὰ πτώματα καὶ τοὺς πληγωμένους. Στὰ παιδικὰ τῆς χρόνια ταξίδευσεν συχνὰ μὲ τὸν πατέρα τῆς καὶ γνῶριζε καθελε λεπτομέρεια τῶν πλοίων.

Ἐξάφνα, ὠρῶθηκε μπροστὰ τῆς ἓνας ἀνδρας ποὺ ἀρχισε νὰ οὐρλιάζει :

— Μιὰ γυναῖκα ! Κυττάξτε, μιὰ γυναῖκα !

Χωρὶς νὰ χάσῃ δευτερόλεπτο, ἡ Μαίρη

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελὶς 26

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 28

ΤΟ ΜΥΘΙΣΙΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΜΠΕΡΛΙΟΥΖ

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΡΩΣ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΥΝΘΕΤΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

—Μέθυσέ την μ' ένα καλό και παλιό κρασί, Βουργουνδίας. Όταν η γυναίκα είνε μεθυσμένη από κρασί εύκολα παρὰ σέρνεται και σ'αυτό μεθύσι του έρωτα. Αυτό διδάσκει τουλάχιστον η «μακραίων πείρα», φίλε μου.

—Χμ! 'Ο δεύτερος έρμος κάτι λέει. 'Αλλ' άς ακούσω και τον τρίτο:

—Δείρ' την!

'Ο Μπερλιόζ ανετινάχθη:

—Πώς;

—Δείρ' την! Το ξύλο βγήκε απ' τον Παράδεισο, έτσι λένε. 'Αλλά, το αντίθετο συμβαίνει. Το ξύλο καμιά φορά εισάγει τον άνδρα στον έρωτικό παράδεισο. Κι' αυτός ο τρόπος, αγαπητέ μου φίλε, είνε απάυγασμα πείρας και προσωπικής παρατηρήσεως. Κάποτε, σχετίσθηκα με μιά μικρούλαγκριζέτα, τή Μιμή... 'Η Μιμή, λοιπόν, εάν δεν έτρωγε πρώτα δυο ή τρία γερά χαστούκια, δεν έννοούσε νά... νά μου αποδείξη έμπρακτα την αγάπη της. Το ξύλο της εκέντριζε τὰ αισθησιακά νεύρα της ώςντε τή λατρεία. Με κατάλαβες;

—Σε κατάλαβα!... 'Αλλά δεν μ' ενδιαφέρει ή Μιμή σου... Μ' ενδιαφέρει ή Μαρία μου. Λοιπόν...

—Τί λοιπόν; Αυτόι είνε οι τρεις έρμοι. Τέταρτος δεν υπάρχει. Ποιόν αποφασίζεις να εκλέξεις, φίλτατε για νά έρω;

'Ο Μπερλιόζ εσκέφθηκε κάμποσο. Κι' έπειτα, μ' απόφασι:

—Το δεύτερο!

—Α... το Βάχχο! Καλός τρόπος, ή μάλλον όχι άσχημος. 'Ανέκαθεν, άφ' ότου υπάρχουνε θηλυκά σ' αυτό τον καταραμένο πλανήτη, ο Βάχχος εφύσκειτο σέ πολύ στενές και πολύ τριφερές σχέσεις με την 'Αφροδίτη... και μάλιστα με την 'Αγοραία, με την Πάνθημο. 'Αλλά πρόσ-

—Τί;

—Εσύ νά μ'ήν πίνης! Πότιζε τή Μαρία σου στα γιομάτα κι' εσύ χύνε το κρασί κάτω από το τραπέζι, με τρόπο νά μ'ήν το πάρη μυρωδιά. Κι' έπειτα... όταν ο Διόνυσος επενερίση, μ'ήν περιμένης νά εξασμισή ή φιλερωτική του ένέργεια. Κάμε την έπίθεσι!

'Ο Μπερλιόζ, όταν έφυγε από τὸ δωμάτιο του Σαρμποννέλ, έπήγε κατ' ελθέον σ' ένα κρασοπωλείο. 'Εκει, αντί τριών φράγκων — ποσό μέγαλο για τὸ 1834. — έπρομηθευθή ένα μικροκάλι του κιλού κρασί Βουργουνδικό, κόκκινο, σπιθότο και παλιό (δέκα ετών...).

'Επειτα, έφωδιασμένος μ' αυτό τον κύρο γαλέτο, μ' αυτόν τον κάλκοολικό διάμεσο, έχτύπησε τή θύρα του δωματίου της μικρής και σκληρής του φίλης — που δεν έννοούσε νά του χαρίση τή γλυκερά θάπεια της. 'Η θύσα άνοιξε άμέσως. 'Η Μαρία Μαρτέν — άκτινοδόλησε σ' όλη τή γοητεία της — έφάνη στο κατώφλι.

—'Ω, μάστορ μου!

Και τὸ έπρόσεξε πάλι — κατὰ τὰ συνήθιστα κλίμα της — τὰ χείλη της. 'Εξάφνα είδε τὸ μπουκάλι. Και τὸ πρόσωπό της έήνε μίαν έκφρασι πομπό νηρι:

—'Α! Μπά! Τί βλέπω! 'Οά τὸ τσούξιμο απόψε, μάστορ μου;

—Αί... λιγάκι.

('Η Μαρία Μαρτέν, όπω- ήδη έρεε, ο άναγνώστης... ήταν «κάλτα» του δια-

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ—Σελίς 34,

βόλου». Δεν άργησε νά μαντεύση, όταν είδε τὸ παλιό γαλλικό κρασί, ότι ο Μπερλιόζ είχε έλθει α π ο ψ ε στο δωμάτιο της πονηρεμένης ή μάλλον όχι: δασκαλεμένης για νά κατακτήση διά του δόλου τὸ σαρκικό φρούριο που δεν ήμπορεσε έως τώρα νά κατακτήση εξ' εφόδου! Τὰ μάτια της άστράνανε κι' έψιθύρισε: «'Θά σέ κανονίσω...»).

'Αλλ' έξωτερικώς, δεν έδειξε ότι είχε έννοήσει τὸ παίγνιο. 'Ετοίμασε τὸ τραπέζι κι' άρχισε τὸ φαγοπότη μεταξύ των δυο «έρωτευμένων»...

'Η Μαρία Μαρτέν ήπτε από τὸ «υπό-πτο» κρασί: ένα - δυο ποτηράκια. Κατόπι έκρατήθηκε. Και για νά μὴ δείξη ότι δεν έπινε, έχυνε τὰ ποτηράκια στο πάτωμα, με κίνδυνο νά λεικίσω τὸ ταπέτο του οικότοφρείου. 'Αλλά ο Μπερλιόζ, άφοφ ήπτε όσο έπρεπε, τὸ υπόλοιπο τὸ έχυσε στο πάτωμα...

—'Ετσι τὸ πάτωμα... ήπτε τὰ δύο τρίτα του μπουκαλιού. Στο τέλος ή Μαρία Μαρτέν δεν μπόρεσε πιά νά κρατήση τὰ γέλια της. 'Επεσε στο δίδανι, ξερή από τὰ χάχανα. Κι' έτραύλισε:

—Μαέστρο μου... κουτέ μου μαέστρο...

—Τί; έρώτησε ο 'Εκτω μὴ μπορῶντας νά εξήγηση αυτή τήν εξαφνική ήλαρότητα του διαβολοκορίτσιου.

—Ποιός σέ δασκάλεψε, μπουλουόκο μου; Αί: Για πέσ μου. Πέσ μου; Ποιός ήλίθιος σέ δασκάλεψε; 'Ετσι με τὸ κρασί φαντάσθηκες ότι κατοκτάται ή Μαρία Μαρτέν, τὸ «κουκλί του 'Ωδείου»; 'Οχι δά, φιλαράκο μου. 'Οχι δά. Πολύ κακή συμβουλή σου έδωκε κείν' — ο θάλας που σὺ τήν έδωσες. 'Η Μαρία Μαρτέν δεν είνε «καμιάγκριζέτα... δέ, είνε καμιά λορέττα... δεν είνε καμιά του έρόμου γυναίκα!... για νά νά κατακτηθῇ... με τὸ κρασί!... Αυτό νά πῆς στον ήλίθιο, που σου έρριξε αυτή τήν ιδέα... Καημένε μαέστρο... κρίμα στα έξοδά σου...

Και ή σατανική μικρούλα, κυλισμένη τώρα στο δίδανι — σέ στάσι έξάσισα προκλητική, εξακολουθούσε νά καγχάζη... κυριολεκτικός έδάκουζε από τὰ γέλια της.

'Ο Μπερλιόζ έμεινε έμβρόντης. 'Εκοίταζε με γουρλωμένα μάτια σαν χαμένος αυτή τή σατανική γόησσα που έτολμούσε νά τον ειρωνεύεται, νά τον κοροϊδεύη νά τον σαρκάζη...

Και τότε, θυμήθηκε επίκαιρα τήν τρίτη συμβουλή του Σαρμποννέλ αυτού του πιστού Σαρμποννέλ:

«'Εάν αποτύχη τὸ κρασί, μεταχειρίσου τον τρίτο τρόπο: Το ξύλο! Κι'ίτωσε αυτό φέρει άποτέλεσμα...».

'Ο θυμός τον έπνιγε. Κι' έτσι, καθώς ήταν ή χαριτωμένη, μικρούλα ξαπλωμένη πάνω στο δίδανι κι' έχανόνη, ... κι' έγελοοσε δυνατά—ο μουσουργός όρμψ και τις δίδει δυο γερά χαστούκια στα μάγουλα.

'Αλλοίμονο.

'Ηταν, φαίνεται, πεπρωμένο όλα αυτά τὰ μέσα και τὰ «ήρωικά φάρμακα» νά φέρουν αντίθετο άποτέλεσμα.

'Η Μαρία Μαρτέν, αντί νά σαγηνευθῇ απ' αυτή τήν έκδήλωσι του «κτηνώδους άνδρισμού», έγινε θηρίο!

Σταματώντας άπότομα τὰ γέλια, τινάχτηκε πάνω σά νά τήν είχε άνοήσισε, ένα έλατήριο. Και με τὰ μάγουλα κατα-

κοκκίνα από τον άγριο θυμό της, έπρόσταξε:

—Φύγε!

'Ο Μπερλιόζ μετάνοισε τώρα πικρά, που είχε ακολουθήσει τούς «τρεις θάυμα τουργούς» τρόπους του Σαρμποννέλ.

'Ετραύλισε:

—Συγγνώμη...

—Συγγνώμη; 'Υστερα απ' αυτά τὰ καμώματά σας; Συγγνώμη δεν υπάρχει, κύριε. 'Υπάοχη μόνον ή πόρτα, που σας άναμνεί! 'Εξω...

—Μαρία...

—'Εξω, σάς είπα! Διαφορετικά θά φωνάζω τήν ύπηρεσία του οικότοφρείου, για νά σάς βγάλη έξω.

—Συχαίρεσέ με!...

—'Εξω! Και άλλοτε νά μπατσίζετε έτσι τή γυναίκα σας, όχι έμένα!

'Ηταν τόσο θυμωμένη, ώστε ο Μπερλιόζ έκστάλαβε ότι δεν θά έδισταζε πάνω στην έξαλλη όργη της νά πραγματοποιήση τήν άπειλή της. 'Εβαλε, λοιπόν, ο άμικρος τήν ούρά υπό τὰ σκέλη κι' έφυγε.

Μόλις έκλεισε πίσω του τήν πόρτα, ή Μαρία Μαρτέν... έξεθύμωσε, ως δια μαγείας. 'Επεσε και πάλι στο δίδανι, έτάνασε τὸ προκλητικό κορμάκι της φαρδύ - πλατύ πάνω του κι' έμουρμούρισε:

«'Από τώρα ο Μπερλιόζ είνε δικός μου. Είνε κτήμα μου...».

Υ

Ο ΜΠΕΡΛΙΟΥΖ ΥΠΟΚΥΠΤΕΙ

'Η ψυχολογία της Μαρίας ήταν ακριβής. 'Ο Μπερλιόζ ποτέ δεν ήταν τόσο έρωτευμένος μ' αυτό τὸ εωσφορικό πλάσμα μ' αυτή τήν «τερατόψυχη» καλλιωνή, όσο τώρα. Κι' άφοφ διηγήθη πάλι στο Σαρμποννέλ τὸ οκτὸρ τέλος των έρωτικών του έπιχειρήσεων—έπειτα του ζήτησε και πάλι τή συμβουλή του «περί του προκλήτου».

'Ο φίλος του εγίόμισε και πάλι σοφά, μεθοδικά τήν πίπα που και κατόπιν του είπε με ύφος βαθυτάτης μελαγχολίας:

—'Ακου 'Εκτωρ...

—'Ακούω.

—Οι συμβουλές που σου έδωσα έως τώρα έχειρύτερεψαν τήν κατάστασι. Μ' όλα ταύτα, άφοφ δεν έδαρέθηκες νά με συμβουλευέσαι θά σου δώσω μιά συμβουλή, τήν τελευταία:

—Λέγε!

—Στείλε τήν στο διάβολο.

—Πώς;

—Αυτό τὸ κορίτσι είνε διαβολικό. Στείλε το λοιπόν, στον πατρώνα του στο διάβολο. Και άφοφ δεν έννοείς νά έπιστρέψης στη συζυγική φωλιά...

—'Αδύνατον!

—'Εστα! 'Ανάτησε μίαν άλλη. Τί διάβολο! Στο Παρίσι βρισκόμαστε, δεν βρισκόμαστε στον 'Αβω, όπου λέν ότι δεν υπάρχει κανένα θηλυκό, μήτε γάτα. Το Παρίσι, είνε ή Πρωτεύουσα της 'Αγάπης... 'Ε; Τί λές; Σ' άρέσει, αυτός ο όρισμός του Παρισίου; Είνε δικός μου... του Σαρμποννέλ. Λοπόν, επανέρχουσι στο θέμα: άγάπης μίαν άλλη μικρούλα... και μάλιστα σου συνιστώ νά είνε μὲν μικρούλα νά είνε δέ χήρα, ώστε νά μ'ήν έχη όρεξι για γάμο... 'Υπάρχουν κάτι τέτοιες χήρες, που έχουν άπογοητευθῇ από τὸ μακροίτη και δεν έδλουν με κανέναν τρόπο νά ξανασκαλωθούν νομίμως, έννόηρες.

'Ο Μπερλιόζ άκουσε με καταφανή νευρικότητα, όλη αυτή τήν άστεία φλυαρία του Σαρμποννέλ, ο όποιος ρυθόποτε έννοοοσε νά σοβαρευθῇ κι' ο όποιος έσυνήθιζε χορταπιστικά νά λέη:

—'Ακόμα και στήν κηδεία μου θ' άστειεύομαι!...

('Ακολουθεί)

Πώς θα γίνετε Ραδιο-έρασιτέχνες

Προτού μπούμε στο κεφάλαιο των στοιχειωδών γνώσεων για τὸ πὸς δουλεύει ένας Σταθμός, πρέπει νά σάς πούμε ακόμα μερικά για τις ευχάριστες περιπέτειες που θά δοκιμάζη ένας έρασιτέχνης και τις άτέλειωτες ποικιλίες χαράς και δράσεως.

Κάθε νύχτα που θά έργάζεσθε με τὸ 'Σταθμό σας, θά δοκιμάζετε πάντα και μιά καινούργια περιπέτεια στον αθιερικό χώρο. Ποτέ δεν ξέρετε, όταν θά δουλεύετε με τον πομπό σας ή με τον δέκτη σας για λίγες ώρες μετά τή δουλειά σας τὸ θράδυ, τί μπορούν νά σάς φέρουν αυτές οι ώρες. Μπορεί ν' άρχίσετε π.χ. ψιλή κουβέντα με κανένα νεοφώτιστο έρασιτέχνη. Μπορεί νά είνε ή πρώτη του έπικοινωνία τή νύχτα αυτή. 'Αλλοι πάλι μπορεί νά είνε έρασιτέχναι που νά έχουν έργασθῇ και άλλες φορές και με τούς όποιους νά έχετε όρισει και συνέντευσι μιά-δυο φορές τήν εβδομάδα. 'Ετσι θά σάς παρουσιάζεται και ή ευκαιρία νά περνάτε τήν ώρα σας μαθαίνοντας νέα από τούς φίλους σας των 'Αθηνών, των περιχώρων ή της έπαρχίας, νά έπικοινωνήτε ακόμα άν ξέρετε λίγα γαλλικά ή αγγλικά με έρασιτέχνες άλλων χωρών (υπό όμαλάς συνθήκας).

Ξεχάσαμε κάτι πολύ σημαντικό για τὰ παιδιά, που κάποτε θά έλθη ή ήμέρα των νά καταταχθούν στο 'Στρατό ως κληρωτοί και είνε γεμάτα άνησυχία για τὸ όπλο στο όποίο θά τὰ κατατάξουν: Να μιά καλή ευκαιρία για νά έπιτύχουν νά καταταχθούν οι έρασιτέχναι του 'Ασυρμάτου στο τόσο έλκυστικό για τούς νέους «Σχολία των Διαδιδάσεων», κατὰ πρόμηρη, γιατί θά έχουν πιά αρκετές τεχνικές γνώσεις, πείρα και εξάσκηση.

Η ΑΔΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Προσοχή όμως! Γιατί άν κατὰ τή διάρκεια του πολέμου ή των άναμάλων καταστάσεων στη χώρα θά άπαγορεύεται άπολύτως ή χρήσις πομπῶν ή και δέκτρων από οιονδήποτε έρασιτέχνην και τὰ μηχανήματά τους θά σφραγίζονται, για τή συνήθη περίοδο, τήν ειρηνική, άπαιτείται πάντοτε για τήν κατοχή ενός τέτοιου Σταθίου προηγουμένη άδεια του Κράτους. Ποινάι προστίτουν προβλέπονται από τον Νόμον έναντίον εκείνων που δεν θά φροντίσουν νά άποκτήσουν τήν άδεια προτού καν λειτουργήση ο πομπός, από τὸ άρμόδιο ύπουργείο των ΤΤΤ., για τὸς άλλους και τὰ μηχανήματά ακόμα μπορεί νά κατασχεθούν!

'Η άδεια του Κράτους θά περιλαμβάνει και τούς όρους χρήσεως τῶν έρασιτεχνικῶν πομπῶν. Γιατί δεν θά είνε δυνατόν βέβαια ένας τέτοιος πομπός νά λειτουργή σέ οποιοδήποτε κῆμα και νά παρενοχλή άλλους κρατικούς Σταθμούς ασυρμάτου, τηλεγράφου ή τηλεφώνου, που έργάζονται με τὰ πλοία, αήφνης, ή νά έκτελή άπηγορευ-

μένες συνειληήσεις ή ακόμα νά ανταλλάσση τηλεγραφήματα ή μηνύματα επί πληρωμή, γιατί αυτές οι δουλειές είνε άποκλειστικό προνόμιο του Κρατικού Τηλεγράφου.

ΤΡΙΑ ΣΤΑΔΙΑ

Τρία είνε τὰ στάδια που θά περάση ο κάθε νέος ή ή κάθε νέα για νά μωρεσή νά γίνη έρασιτέχνης.

1) Νά διδαχθῇ κάτι στοιχειώδες γύρω από τον 'Ασυρμάτο.

2) Νά βρῇ τὰ άναγκαία όργανα για τὸν πομπό, τον δέκτη και τήν κεραία, και νά φτιάξη τὸ Σταθμό του.

2) Νά μάθῃ τον Μορσικό Κώδικα, τον τρόπο άσκήσεως σ' αυτόν, ως και τούς κανόνες συνεργασίας με άλλους Σταθμούς.

Τήν εισαγωγή των φίλων του 'Ασυρμάτου στο πρώτο στάδιο θά κάνουμε με κάθε δυνατή άκρίβεια, λαμβανομένων πάντοτε υπό όψει των δυσχερειών που έμφανίζει ένα τόσο εύρύ τεχνικό θέμα όταν θά έπιχειρήση κανείς νά τὸ συντάμη και νά δώση παρ' όλα αυτά, σαφείς και χρήσιμες τεχνικές γνώσεις. Θά τὸ κάνουμε όμως ευχάριστα, γιατί από ό,τι είπαμε παραπάνω, έχουμε τήν συναίσθησι ότι έκτελούμε έτσι ένα καθήκον έπιβεβλημένο άπέναντι των ραδιοφίλων της 'Ελλάδος όχι άπλως για τή διασκέδασί τους, αλλά για τή μόρφωσί τους και τήν κατάρτισί τους ως χρησίμων στρατιωτών και χρησίμων πολιτών γενικώτερα.

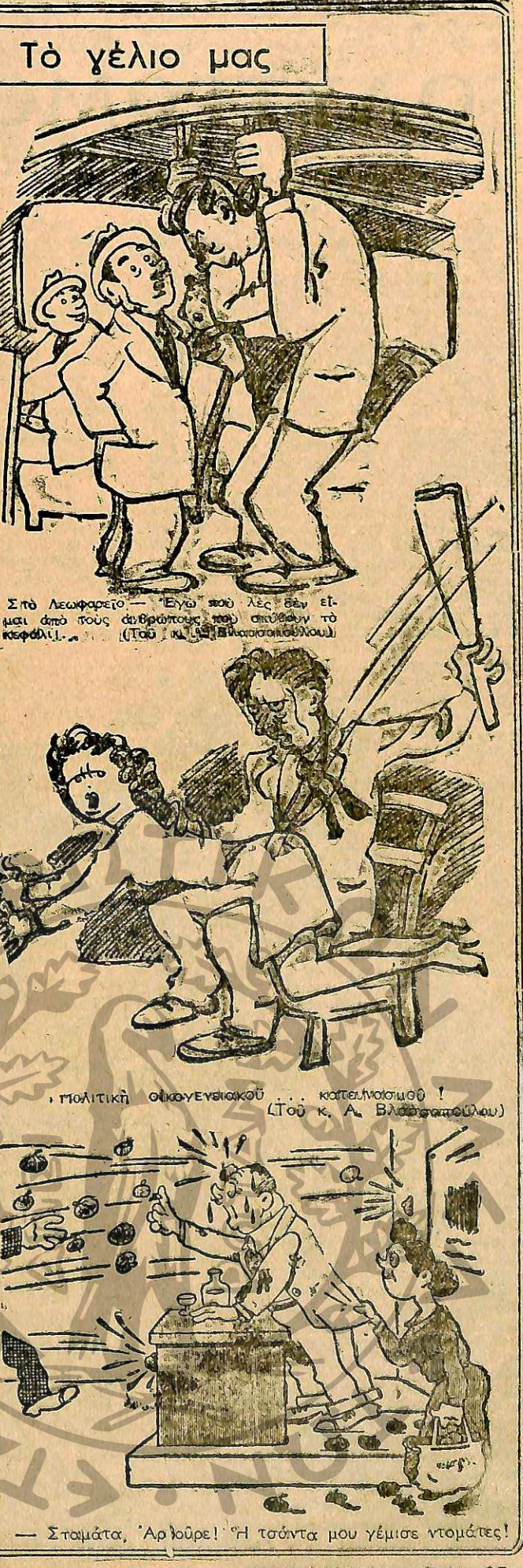
Για τὸ τρίτο στάδιο τήν εκμάθησι, δηλαδή του Μορσικού Κώδικος δεν άπαιτείται πολλός κόπος. Με μικρή διανοητική προσπάθεια ο κάθε άπονήμο νέυεται. Χρειάζεται όμως μεγαλύτερη τσιούτη για τήν εξάσκηση στο χειριστήριο.

Για τὸ δεύτερο στάδιο, δηλαδή τήν κατασκευή του δέκπου και του πομπῶν, από τον ίδιο τον έρασιτέχνη, θά διαβήσουμε μεγαλύτερο χώρο και θά προσπαθήσουμε με τήν παράθεσι σχεδιαγραμμάτων και φωτογραφιών νά βοηθήσουμε τόν έρασιτέχνην κατὰ σκευαστή όσο τὸ δυνατόν πληρέστερα.

Ε. Μ.

ΚΑΛΤΣΕΣ ΦΘΗΝΕΣ	
Γυναικείες μεταξωτές	Δρχ. 5900
Γυναικ. Μπαρολέ έστρας	» 3500
Γυναικ. 'Αράχνη ζωίκες	» 16000
Λεπτε	» 6800
ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ	» 20000
Κυλίστες βαμβακι	» 2500
Σανδόνια μόδας	» 1800
ΚΑΛΤΣΕΣ άνδρων	
'Όλα τα είδη μας σέ τιμές άποθηκής	

ΘΗΣΕΩΣ 17
(Πάροδος Κολοκοτρώνη)
'Ελάτε και τ' άπόγευμα νά έξυμνηρηθήτε καλύτερα.

— Σταμάτα, 'Αρλῶρε! 'Η τσόντα μου γέμισε ντομάτες!

Ο ΛΥΤΡΩΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Του ΣΩΜΕΡΣΕΤ ΜΩΜ

10Ν

Ένας λογικός άνθρωπος δεν ταξι-
δευεί παρά μόνο με την φαντα-
σία του. Κάποτε ένας Γάλλος ε-
γραψε ένα βιβλίο : «Ταξίδι γύρω από το
δωμάτιό μου! Δεν το διάβασα, ούτε ξέ-
ρω και την ύπόθεσιν του βιβλίου, αλλά ο
τίτλος του σταματά την προσοχή μου.
Και εγώ κάνω τον γύρο του Κόσμου. Το
καδράκι που έχω άπανά από το τζάκι
του δωματίου μου με μεταφέρει στη Ρω-
σία. Ο Βόλγας είναι ατέλειωτος. Σ' ένα
άπομακρυσμένο χωριό, μέσα σε μία τα-
θέρινα βλέπω ατημέλητους ανθρώπους σκε-
πασμένους με προβλήματα να πίνουν συνε-
χώς... Ορδός άπανά στο λόφο απ' ο-
που ο Ναπολέων είδε τη Μόσχα αντίκρυ-
ζω κι' εγώ την πόλη... Αλλά το βλέμμα
μου πέφτει σε ένα μικρό «μπιμπελό» από
πορσελάνη και τότε αναπνέω τις παράξε-
νες μυρωδιές της Κίνας. Περνώ κατέ στε-
νούς δρομάκους... Από καιρό σε και-
ρό ακούω τον μακρινό και μυστηριώδη
ήχο της καμπάνας ενός μοναστηριού.
Στους δρόμους του Πεκίνου τρέχει ένας
παράξενος κόσμος ανάμεσα στις καμήλες
που περπατούν με βαρυστιμιάρα.

Στην Αγγλία, στο Λονδίνο, καμιά φο-
ρά το χειμώνα, κατά το απόγευμα όταν
τα σύννεφα κατεβαίνουν πολύ χαμηλά, ο
χρωματισμός αδυνατίζει τόσο πολύ που
νοιώθετε πως κάτι σφίγγει την καρδιά
σας... Αλλά κυττάτε από το παρό-
θυρο και θα δείτε κάτι μπανανιές άπανά
στην άκτῃ ενός κοραλλένιου νησιού. Η
άμμος είναι άσημνη... Πάνω από το κε-
φάλι σας πετούν πουλιά... Το κύμα έ-
πιτίθεται έναντιόν των βράχων... Τα ω-
ραιότερα ταξίδια είναι αυτά που κάνουμε
καθισμένοι δίπλα στο άναμμένο τζάκι, δί-
χως ποτέ να νιώθουμε απογοήτευσι!

Μερικοί άνθρωποι βάζουν αλάτι στον
καφέ τους. Υποστηρίζουν πως έτσι ο κα-
φές έχει ξεχωριστή γεύσι. Κατά τον ίδιο
τρόπο, υπάσχουν μέρη φημισμένα για τὸν
ρομαντισμό τους μπροστά στα οποία
νοιώθετε μιά αναπόφευκτη απογοήτευσι!..
Είναι και οι άδυναμίες ενός ανθρώπου που
τά κάνουν λιγότερο αξιοθαύμαστα αλλά
άσφαλώς πιο ενδιαφέροντα...
Τίποτα δεν με είχε προετοιμάσει για
την Χονολουλού. Είπε τόσο μακριά από την
Ευρώπη, ακόμη και από τὸν «Άγιο Φραγ-
κίσκο», τόσες εικόνες γοητευτικές γεννιούν-
ται στο άκουσμα του ονόματος αυτού, ὥ-
στε δεν μπορούσα να πιστέψω τὰ μάτια
μου. Δεν ξέρω τί ακριβώς περίμενα από
την Χονολουλού που έβλεπα εκεί ανάμε-
σα από μίαν διήγησιν αλλά η πραγματικό-
της μου χάρισε μιά βαθειά έκπληξι. Είπε
ὁ τόπος της πόλεως του Ειρηνικού. Καλύ-
βες ὀρθώνονται δίπλα σε πέτρινα ξενοδο-
χεία. Ετοιμώροπα σπίτια δίπλα σε πολυ-
τελέστατα καταστήματα. Στους δρόμους
πηγαίνονται ηλεκτρικά τράμ. Υπό-
σχουν εκατοντάδες αυτοκίνητα. Τα είδη
του αμερικανικού πολιτισμού γεμίζουν τὰ
καταστήματα. Σε κάθε βήμα περνά κα-
νείς μπροστά από μιά Τράπεζα ή από
κανένα Πρακτορείο ταξιδιών. Στους δρό-
μους κυκλοφορεί ο πιο έτερόκλητος κό-
σμος. Αμερικανοί που περιφρονούν τὸ
κλίμα, ντυμένοι σὰ μαύρα με κολλάρια
σκληρά, καί καπέλλα. Μαύροι, χρώματος
καφέ-δελ με κατάνυρα καί σγουρά μαλ-
λιά με ένα πουκάμισο κι' ένα παντελόνι
για μόνο ένδυμα. Καλοντυμένοι μιγάδες
με χτυπητές γραβάτες καί λουστρίνια πα-
πούτσια. Γιαπωνέζοι που ἀκατάπαυστα

Υπήρχαν εκεί κι' γοητευτικές 'Αμερι-
κανίδες...

χαμογελούν, με κάτασπρα κοστούμια συ-
νοδευόμενοι από τις γυναίκες τους—ντυ-
μένες με κυανό — που κρατάν ένα μω-
ρό στην ράχη. Τα παιδιά τὸν Γιαπωνέζων
μοιάζουν σὰν ψεύτικες κούκλες. Νά και οι
Κινέζοι, χοντροί με περιέργα πρόσωπα...
Οι γυναίκες τους όμως με τὰ κατάνυρα
καί τραηγμένα μαλλιά τους, είναι χαρι-
τωμένες... Τέλος νά και οι Φιλιππίνου που
φορούν πελώρια ψάθινα καπέλλα, κι' οι γυ-
ναίκες τους ντυμένες με φορέματα από
μουσελίν.

Η Χονολουλού είναι τὸ ραντεβού της
Ανατολής καί της Δύσεως. Οι πιο αρχαί-
ες φυλές πλησιάζουν τις πιο καινούργιες.
Δεν υπάρχει καμιά ποιήσις αλλά συναν-
τάτε κάτι αρκετά παράδοξο. Όλοι οι πα-
ράξενοι αυτοί τύποι ζουν ἀνακατεμένοι
οι μὲν με τους δέ. Έχουν δυο κοινὰ πάθη:
τὸν Έρωτα καί τὴν πείνα. Κι' ἂν τους προ-
σέφετε, σὰς δίνουν τὴν ἐντύπωσιν μιάς ε-
ξαιρετικής ζωτικότητας. Παρά τὴν γλυκυ-
τητα τοῦ αέρα, τοῦ γαλανοῦ οὐρανοῦ,
νοιώθετε — δεν ξέρω γιατί — κάτι τὸ
παθιασμένο, πὸν κτυπᾷ σὰν σφιγμός ἀ-
νάμεσα στο πλῆθος... Μπορεί ὁ Ἰθαγε-

νης αστυνομικός να ρυθμίζει τὴν κυκλο-
φορία αλλά πιο κάτω υπάρχει τὸ σκο-
τάδι καί τὸ μυστήριο... Αισθάνεσθε ένα
σφίγμο στήν καρδιά καί περιμένετε κάτι
τὸ ἀπρόσδοκτο...

Ἄν ἐπέμενα ἐπὶ της παραδοξολογίας
της Χονολουλού, εἶνε γιατί πιστεύω πως
εἶνε ἡ αἰτία τοῦ ἐνδιαφέροντος της ἱστο-
ρίας πὸν διηγηθῶ. Εἶνε μιά ἱστορία
μαγείας. Σε ἕναν τέτοιο πολιτισμό, ἕνα
τέτοιο φανώμενο προσεῖν... ἐκπληξι!
Πως εἶνε δυνατόν λοιπὸν να συμβαίνω
τέτοια ἀπίστευτα γεγονότα ἀνάμεσα σὰ
τηλέφωνα, σὰ τράμ καί στις ἐφημερίδες!
Ο φίλος ὁ ποῖος μου γνώρισε τὴν Χονο-
λουλού ἦταν ἕνας ἰδιόρρυθμος τύπος.

Ἦταν ἕνας Ἀμερικανὸς λεγόμενος
Γουίντερ. Μου εἶχαν δώσει ἀπὸ τὴν Νέα
Ἰόρκη μιά συστατική ἐπιστολή γι' αὐ-
τόν. Ψηλός, αδύνατος με λίγα γκριζὰ
μαλλιά φαίνονταν μεταξύ 40 καί 50 χρό-
νων. Παρ' ὅλον ὅτι τὰ μάτια του φαίνον-
ταν ἔξω, τὰ μεγάλα γυαλιά του τοῦ-
διναν κάποιο ὕψος σοβαρὸν ἀλλὰ κα-
μικὸ. Ἦταν γεννημένος ἐπὶ Χονολουλού.
Ο πατέρας του ἦταν ἰδιοκτήτης ἑνὸς με-
γάλου καταστήματος ὅπου ἐπολιούντο τὰ
πάντα. Οι δουλειές πῆγαιναν θαυμάσια
καί φαντάζομαι τὴν ἐκπληξι τοῦ πατέρα
Γουίντερ ὅταν ὁ γιὸς ἤρνησθ να ἐργασθῇ
ἐπὶ τὸ καταστήμα κι' ἀπεφάσισε να γίνῃ ἡ-
θοποιός! Ο φίλος μου ἔπεισε ἐπὶ θέατρο
εἰκοσι ὀλόκληρα χρόνια πότε στήν Νέα
Ἰόρκη, ἀλλὰ τὸν περισσότερον καιρὸ στις
ἐποχές γιατί δεν εἶνε πολὺ ταλέντο.
Ἐπὶ τέλους εἶχε τὴν ἐξυπνάδα να κατα-
λάβῃ πως ἦταν καλύτερο να πουλᾷ καλ-
τοσδέτες στήν Χονολουλού παρά να εἶνε
ἀσήμαντος ἡθοποιὸς ἐπὶ Κληβελαντ. Ἐγ-
κατέλειπε λοιπὸν τὴν σκηνή κι' εἶνε ἐμ-
πορὸς.

Ἐπειτα ἀπὸ τὴν περιπετειώδη ζωὴ πὸν
εἶχε ζήσει, ἀσφαλὲς θὰ ἀπῆλθε, σὲ ἡ-
δονὴ να διευθύνῃ αυτοκίνητο καί να κά-
θεται κοντὰ στή Λέσχη τοῦ γκόλφ. Σ' ἕνα
θαυμάσιο σπίτι. Εἶμαι βέβαιος ὅτι διή-
θυε πολὺ καλὰ τὸ ἐμπόριό του παρ' ὅλον
ὅτι ὑπῆρξε ἡθοποιός. Αλλὰ ἐπειδὴ δεν
μπορούσε να ἐγκαταλείψῃ ὅλες τις τέ-
χνες ἄρχισε να ζωγραφίζει. Με ἔφερε ἐπὶ
ἀτελιέ καί μου ἔδειξε τὰ ἔργα του. Ζω-
γράφιζε μόνο φρούτα. Εἶχε μαγία με τις
πιο παραμικρές λεπτομέρειες. Ἡ ὑπομο-
νὴ του ἦταν θαυμαστὴ κι' εἶχε ἀσφαλὲς
πολὺ ταλέντο.

Μου ἔδειξε τὰ ἀξιοθέατα της Χονολου-
λού καί τὰ σπίτια τὸν πλουσιών.

Αὐτὸ εἶπε τὸ μέγαρο της οικογενείας
Στάμπ! μούπε. Στοιχίσε 100.000 δολλα-
ρία!.. Εἶναι ἀπὸ τις καλύτερες της
πόλεως. Πρὶν ἀπὸ 70 χρόνια, ὁ πα-
τέρας Στάμπ εἶχε ἔλθει ἐδῶ ὡς ἱεροκῆ-
ρυς.

Δίσπατε λιγάκι καί με κύτταξε περι-
εργα πίσω ἀπὸ τὰ μεγάλα γυαλιά του :
— Ἡ καλύτερη κοινωνία μας προέρχε-
ται ἀπὸ ἱεροκῆρυκας! Δεν εἶσθε τίποτα
σὴν Χονολουλού ἂν ὁ πατέρας ἡ ὁ πα-
πούς σας δεν διδάσε τους ἀθέους...
— Ἀλήθεια ;
— Ἐρετε τὴ Βίβλο σας ;
— Βεβαίως.
— Ἡ Βίβλος λοιπὸν λέγει : «Οἱ γυ-
ναῖς ἔσταν πρᾶσινα σταφύλια καί τὰ δόν-
τια τὸν παιδιὸν τὸν χάλασαν!» Στὴ Χο-
νολουλού τὰ πράγματα εἶνε διαφορετικά.
Οἱ πατέρες ἔφεραν τὸν Χριστιανισμό
ἐπὶ Μαύρους καί τὰ παιδιὰ κλέβουν τὸν
τόπο!

— Βοήθησε τὸν ἑαυτὸ σου, θὰ σε βο-
—

ΝΟΤΕΜΒΕΡΙΟΥ 1936

Του ΖΑΝ Β. ΛΑΜΟΝ

Ένας δλιβερός δρίσμβος

Καθὼς στερέωνε τὴ γραβάτα του, μπρο-
στὰ στὸν κρυστάλλινον καθρέφτη, ὁ
Πιέρ ἔρριχνε κλέφτικες ματιές στὴ γυναι-
κα του, πὸν ξεφύλλιζε νευρικά κάποιο
φιγουρίνι. Ἡ κατάσταση ἦταν πολὺ κρί-
σιμη. Χρειαζόταν μεγάλη προσοχή, ἕκ-
μέρους τοῦ Πιέρ, γιὰ να μὴ προκληθῇ ἡ
μοιραία σύγκρουσις. Ἐξαφνα, ἀκούσθηκε
ἕνα τραγουδί, πὸν ἀνέβαινε ἀπὸ τὸ δρό-
μο. Ἦταν κάποιος πλανόδιος τραγουδι-
στής, ἀπὸ κείνους πὸν λανσάρουν στοὺς
δρόμους τὸν συνιοκίων τις τελευταῖες
μουσικὲς ἐπιτυχίες. Τὸ τραγουδί πὸν ἀ-
κουγόταν ἐκείνη τὴν ὥρα, ἦταν ἕνα με-
λαγχολικὸ ταγκό, πὸν ἀρχινοῦσε μ' αὐτὰ
τὰ λόγια : «Μ' ἀφίνας καί πάλι μονάχη,
στὴ φρικτὴ μοναξιά μου...»

Στὸ ἄκουσμα της στροφῆς αὐτῆς, ὁ
Πιέρ ἐδάγκωσε τὰ χεῖλη καί κύτταξε με-
σα στὸν καθρέφτη τὴ γυναῖκα του, με
βλέμμα γεμάτο ἀγωνία καί φόβο. Ἡ
Σούζυ, ὅμως, ἐξακολουθοῦσε να ξεφυλλί-
ζῃ τὸ φιγουρίνι, καί δεν ἐφάνηκε να δει-
χνῇ προσοχή ἐπὶ τραγουδί τοῦ δρόμου.
«Πῶ... Τί δεν θάδινε κείνη τὴ στιγμὴ
ὁ Πιέρ γιὰ να βγῇ ἀπὸ τὴ δύσκολη θέ-
σις του. Χωρὶς ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν
καθρέφτη, ὅπου ἐξακολουθοῦσε να σιά-
χνῃ τὸν κόμπο της γραβάτας του, κύττα-
ξε τὸ ρολογάκι τοῦ χεριοῦ του. Ἦταν
ἑπτὰ ἀκριβῶς. Καί στίς ἐπτάμιση ἔπρε-
πε να βρισκτοῖ ἐπὶ «Καρντινάλ», ὅπου
θα τὸν περίμενε ἡ Μαρούζ... Ἡ Μαρούζ,
πὸν τόσο τὸν εἶχε ξεμυαλίσει, τώρα τε-
λευταία!..»

Καί ἡ Σούζυ; Εἶχε πάψει, λοιπὸν, ν'
ἀγαπᾷ ὁ Πιέρ τὴ γυναῖκα του;... Τό-
σο λίγο κράτησε ἡ ἀγάπη του;... Τρεῖς
μῆνες εἶχαν περάσει μόνον ἀπὸ τὴν ἡμέ-
ρα πὸν παντρεύθηκαν... Καί τώρα...
Αὐτὸς ἦταν λοιπὸν ὁ ὅρκος της αἰώνιας
ἀγάπης πὸν εἶχε δώσει κάποτε, κα-
θὼς τὴν κρατοῦσε σὴν ἀγκαλιά του, καί
τὼ ἀπὸ κείνο τὸ ἀνθισμένο δέντρο;...

Ἀφοῦ ἔρριξε μιά τελευταία ματιὰ
στὸν καθρέφτη, γύρισε ὕστερα καί κύττα-
ξε τὴν γυναῖκα του.

— Ἄν ἤξερες, της εἶπε πόσο βαρυνέ-
μαι πὸν θγαίνω πάλι ἀπὸψε... Δεν ἔ-
χω καμιά διάθεσι... Θὰ προτιμούσα
χιλὲς φορές νάμεινα ἐπὶ σπῆτι... Ἀλ-
λά, βλέπεις, ἔχω δώσει τὸ λόγο μου
στὸν Ρομπέρ...

Τί ἀσχημα πὸν ξεστόμισε αὐτὰ τὰ
λόγια!... Ο τόνος της φωνῆς του φαι-
νόταν ὅτι ἦταν ψεύτικος. Ἡ Σούζυ πὸν
σταμάτησε τὸ ξεφύλλισμα, χαμήλωσε τὸ
κεφάλι, χωρὶς να πῇ τίποτε.
«Ὁρισμένως, κάτι εἶχε ὑποπτευθῇ,
συλλογίσθηκε ὁ Πιέρ. Μὰ δεν εἶνε καί
καμιά κουτὴ. Αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα βγῆ-

τήθησιν κι' ὁ Θεός! ἐπιθύρισα.

— Σωστά! Τὴν στιγμὴ πὸν οἱ Ἰθαγε-
νεῖς υἱοθέτησαν τὸν Χριστιανισμό, δεν ὑ-
πάρχει ἐκλογὴ. Οἱ βασιλεῖς προσέφεραν
γῆ στοὺς ἱεροκῆρυκας καί αὐτοὶ ἐπὶ πλέ-
ον ἀγόρασαν σὰ να ἤθελαν να συγκεν-
τρώσουν θησαυροὺς γιὰ τὸν οὐρανό...
Ἡ ποιοθέτησις ἦταν καλὴ.

Ο Γουίντερ κύτταξε τὸ ρολοῖ του :

— Ὁραῖα! Σταμάτησε! Εἶνε λοιπὸν ἡ
ὥρα τοῦ κοκτέιλ.

Με τ'αυτοκίνητο διασχίσαιμε τὴν πόλι.
— Ἐρεῖς τὸ καφενοῖ της Ἐνώσεως;
— Ὅχι ἀκόμα...
— Πάμε λοιπὸν !

Ἦταν τὸ πὸν γνωστὸ κέντρο της Χο-
νολουλού, κι' ἀλήθεια μῆκα ἐκεῖ γεμάτος
ἀπὸ περιέργεια.

(Ἡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐπὶ ἐπόμενον.)

τιζόταν ἀπὸ τὴν διτρίνα ἑνὸς ἀνθοπωλεί-
ου. Χωρὶς να σταματήσῃ καθόλου, συνέ-
χισε τὸ δρόμο του, ὅταν ἔξαφνα εἶδε με-
σα σὲ μιά διτρίνα τὸ μπλε ταγιέρ καί τὸ
ξανθὸ μαλλιά της Σούζυ!

— Μὲ πῆρε, ἀπὸ πίσω! εἶπε μέσα

του.
Τὸ αἷμα ἀνέθηκε ἐπὶ κεφάλι του. Οὐ
μῶσε τρομερά. Τοῦ ἤρθε να γυρίσῃ πί-
σω, να βαδίσῃ κατὸπιν της, καί να της
πῇ.

Νὰ της πῇ τί; Ἡ Σούζυ εἶχε δικήν
πὸν τὴν ὑποπτεύονταν...

Αὐτὴ ἡ τόσο περήφανη!... Νὰ φθα-
σῇ σ' αὐτὸ τὸ σημείον, ὥστε να τὸν ἀκο-
λουθῇ κρυφὰ γιὰ να δῇ πὸν πηγαί-
νει!...

Με μιάς ὁ θυμὸς του ἔπεσε. Καί να
θύρισε με τρυφερότητα :

— Δυστυχισμένη Σούζυ!..

Χωρὶς να τὸ πολυσκεφθῇ, ἐτελὼς μὴ
χανικά, ὁ Πιέρ ἐσυνέχισε διασχίζοντας
τὸν μπουλβάρ-Σαιν-Ζερμαίν. λές καί
πῆγαινε σ' ἀλήθεια, ἐπὶ σπῆτι τοῦ φι-
λου του Ρομπέρ. Καί χωρὶς να τὸ θέλῃ,
χαμογελοῦσε γιὰ τὴν ἀπάτη.

Ὑστερα, κάποια στιγμὴ, θυμήθηκε τὴ
Μαρούζ... Τὴ Μαρούζ πὸν τὸν περίμενε
ἐπὶ «Καρντινάλ». Τὸ αἷμα ξανανέθηκε
ἐπὶ κεφάλι του.

Σκέφθηκε να παραπλανήσῃ τὴ Σούζυ,
να ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν παρακολούθησιν της.
Τὸ πράγμα δεν ἦταν καί τόσο δύσκο-
λο... Αλλὰ θὰ ἦταν γκάφα ἐκ μέρους
του... Ὅχι!... Ἐπρεπε να συνεχίσῃ
τὸ παίγνδι μέχρι τέλους. Νὰ ἐπωφεληθῇ
ἀπὸ τὴ μοναδικὴ αὐτὴ εὐκαιρία, γιὰ να
πέισῃ μιά γιὰ πάντα τὴν γυναῖκα του, να

την καθούλας δριςτικά, η αποκοιμή-
ση τις υπομίες της...

Ο Ρομπέρ καθόταν πέντε τετράγωνα
πιο πέρα. Ο Πιέρ συνέχισε το δρόμο
του. Δέκα λεπτά της ώρας αργότερα,
χτυπούσε το κουδούνι της πολυκατοικίας
του φίλου του. Η πόρτα άνοιξε άμέσως,
κι' ο Πιέρ μπήκε και τράβηξε προς το
άσπαστρο, όπου έμεινε κρυμμένος δέκα ο-
λόκληρα λεπτά. Όταν ξαναβγήκε, ο δρό-
μος ήταν έρημος.

Όταν ο Πιέρ έφθασε στο «Καρντι-
νάλ», η Μαριζ τον υποδέχθηκε μ' ένα:
— Ω!... Έρθες επί τέλους;... «Η
μουνη έτοιμη να φύγω...» Άρνησες πο-
λύ...

— Ναί, άρνησα, είπε και κείνος, άφθ-
ρημένα.

Τό βλέπω.
Άκολούθησε πολυλήπτη στιγμή. Η Μα-
ριζ φαινόταν πειραγμένη και έπέμενε να
μην ανοίγει το στόμα της... Ο Πιέρ
έξακολουθούσε να νάναι άφρημένος... «Υ-
στερ» από ένα τέταρτο, η Μαριζ σηκώ-
θηκε:

— Δεν ξέρω τί έχεις άπόψε, του είπε.
Ο νους σου βρίσκεται άλλοι... φαίνε-
ται πως η συμπροφία μου δεν σ' εύχαρι-
στεί... Προτιμώ να φύγω.

Η τελευταία αυτή άπειλή, έκανε τον
Πιέρ να συγκεντρωθεί και να επανέλθει
στην πραγματικότητα της στιγμής. Πολύ
γρήγορα, ξαναβρήκε τον τόνο της φωνής
του... Συμφώνησαν να συναντηθούν την
μεθεπομένη στο ίδιο μέρος, την ίδια ώ-
ρα... Άλλά στις επτάμιση ακριβώς,
δεν άφάνισαν.

Ο Πιέρ επέστρεψε στο σπίτι του, με
άργα βήματα. Δεν διασχίζαν καθόλου να
ξαναβρεθεί κοντά της γυναίκας του. Κά-
ποιος μεγάλος φόβος τον έκανε να τρέ-
μη τη στιγμή αυτή της συναντήσεως.
Άλλά γιατί αυτός ο φόβος, αφού η Σού-
ζυ είχε πεισθεί ότι δεν συνέβαινε τίποτε
το ύποπτο;

— Ίσως να κοιμάται τώρα... είπε
κάποια στιγμή μέσα του.

Στρίβοντας τη γωνία του δρόμου, κύ-
ταξε στο παράθυρο του διαμερίσματος
του. Ήταν φωτισμένο. Η Σούζυ δεν εί-
χε ακόμα κοιμηθεί.

Τη βρήκε να κλαίει.
— Σούζυ, τί έπαθες; Γιατί κλαίεις;
Εκείνη σήκωσε τα μάτια της και εί-
πε, χαμηλώνοντας το κεφάλι:

— Σε άκολουθησα στο δρόμο, Πιέρ.
Κι' άναλύθηκε σε λυγμούς. Είχα την έν-
τύπωση ότι μου έλεγε ψέματα... Τό
είχα ύποπτευθί από καιρό... Και ήθελα
να μάθω...

Ο Πιέρ έμενε άφανος, με τα μάτια
στο χαλί, χωρίς να τον λυγιά η μιλία.
Πηγόταν από την άγανάκη. Η Σούζυ έξα-
κολούθησε, άναμεσα σ' άναφυλλητά:

— Η χαρά που δοκίμασα όταν σε εί-
δα να χτυπάς την πόρτα του Ρομπέρ...
Άλλά πολύ γρήγορα, τη χαρά μου τη
διαδέχθηκε ένα συναίσθημα ντροπής...

Αναζήτησε το βλέμμα του, άλλ' εκεί-
νος άπέφευγε. Έξακολουθούσε να μένει
αμίλητος, καρφωμένος στο πάτωμα, με τή
βλέμμα χαμηλωμένο. Η προσπάθεια που
κατέβαλλε για να κούνη τη χαρά του, τον
κούραζε πολύ, του τσάκιζε τα νεύρα.

— Είσαι πολύ θυμωμένος μαζί μου,
Πιέρ;... «Ω!... Πώς θα σε κάνω να τή
ξεχάσεις;...» Φέρεθαι πολύ άσχημα πού
σε ύποπτευθίκα, πού σε κατεσκοπέυσα...
Δεν σου ξέρω... Ν' άμνησθήσων την
άγάπη σου, την ειλικρίνεια σου, την πί-
στη σου...

Κάθε λέξη που ξεστόμιζε η Σούζυ, ή
ταν τώρα και μιά μαχαίρα για τον Πιέρ.
Άρχισε να αισθάνεται ντροπή για την
άπάτη του.

— Μίλησέ μου λοιπόν, Πιέρ! Πές μου
κάτι, ό,τιδήποτε... Με περιφρονείς;

Ο Πιέρ τή έχε χαμένα κυριολεκτικά
«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»... Σελίς 38.

ΜΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ν' ΑΠΑΓΟΡΕΥΘΟΥΝ ΤΑ ΜΑΓΚΙΚΑ!

Αυτή τη φορά φαίνεται ότι τα πράγ-
ματα είναι σοβαρά. Ξεσηκώθηκαν ήδη ή
Ένωσις Έλλήνων μουσουργών, ή Συνδε-
σμος καθηγητών - καλλιτεχνών μουσικής,
και όλακληρος ή Πανελλήνιος μουσικός
σύλλογος και ζητούν ούτε λίγο ούτε πο-
λύ, την άπαγόρευση των μαγκικών και
λαϊκών τραγουδιών! Τό ζήτησαν έπιμό-
ως και δι' έπισήμου έγγραφου των και
διά καινού διαδηλώσεως των προς τό
Υπουργείον της Παιδείας.

Είπε καιρός να σταματήσει αυτό τό κα-
κό που μας κατεβάζει στη μοίρα του πιδ
άξεστού και άπολίτιστου τόπου. Όπου
κι' άν πάτε όπου κι' άν σταθήτε, ένα
γραμμόφωνο, κάποια συντροφία, κάποιο
στόμα θα σας σερβίρει τα φοβερότερα
τά πιδ συαμένα βλακώδη και άηρή κα-
τασκευάσματα των πιδ χυδαίων και νο-
σηρών έμπνεύσεων! Χάθηκαν τά θέματα,
χαθήκανε οι ώμορφίες της φύσεως και της
ζωής χάθηκαν ό «Έρωτας και ή Γυναίκα»,
που προσέφεραν και προσφέρουν στο τρα-
γούδι τις άτέλειωτες πηγές της πιδ άδο-
λης έμπνεύσεως, και καταφύγαμε στα χα-
σισοποιεία, στα χαματημένα, στα κάτεργα
για να άντιλήθουμε θέματα, με τά ό-
ποια άγωνίζομαστε να συνθέσουμε τά λε-
γόμενα μαγκικά τραγούδια! Οι μουσικές
γίνονται άναρπαστές! Οι δίσκοι τό ίδιο!
Αί λαϊκά συνοικιακά αυτά τραγούδια...
Η έπαρχία επίσης. Και τώρα τελευταία
μερικές από τις λεγόμενες «κοσμικές τα-
βέρνες» άρχισαν να λανθάνουν τά κατα-
σκευάσματα αυτά της βρώμικης μουσι-
κής:

Μάγκας βγήκε στο σεργιάνι
για να βρή ντεκέ...

Και οι κυρίες λιγώνονται, τά βιολιά
μερακλίνουν και οι καθολικοί χώνουν
με ύπερηφάνεια δεκαχίλιαρα στις τσέπες
των μουσικών.

Την αύγή με την δροσούλα
μέσα στη γλυκειά μαστούρα...

Και διά τους μη μεμνημένους εις τό
Σαϊξπήρειον λεξιλόγιο των χασικλήδων,
μαστούρα σημαίνει ύποτίθεται, ή
επίδρασι, τό μεθός, τό χάσις.
Άλλά τό πράγμα προχωρεί. Δεν είναι
μόνο τά τραγούδια πού τά τραγουδούν
κοπέλλες και παιδάκια άκόμη, πού μόλις
μπορούν να άρθώσουν άρτια. Είναι και ή
χορός. Σε κοσμικά θέματα, «ό λουλάς»,
και τό «κομπολογάκι» έγιναν συνήθη. Και
θεωρείται πολύ... «σικ!» όταν παίζει ή τζαζ

Όταν κοπνίζει ή λουλάς
κάνεις δεν πρέπει να μιλά...

Δεν ήξερε τί να πη. Ντρεπόταν να κυτ-
τάξη κατάματα τη γυναίκα του.
— Πιέρ, σου ζητώ σύγγνωμην πού σε
ύποπτεύθίκα.

Ο Πιέρ έκλεισε τά μάτια. Ο δρώμι-
κος θρίαμβός του τόν είχε συντρίψει. Έ
έξακολουθούσε να σιωπά. Ένοιωσε ότι ή
μελλοντική του γαλήνη άπαιτούσε άπ' αύ-
τόν να μη μιλήσει, ν' άφήσει όλη αυτή την
ύπόθεση στο σκοτάδι.

— Είδοποίησα τον Ρομπέρ, είπε τέ-
λος, ότι δεν θα ξαναπάω άλλοτε στο σπίτι
τι του νύχτα... Ποτέ πιά... Όταν βγαί-
νω, θα σε παίρνω πάντοτε μαζί μου,
Σούζυ!

Η Σούζυ έκρυψε τό πρόσωπό της στο
λαιμό του Πιέρ κι' άρχισε να κλαίει σιω-
πηλά. Να κλαίει και να γελάει συγχρό-
ως για τον θλιβερό της θρίαμβο.

Η δυστυχισμένη είχε άκολουθήσει τον
άνδρα της μέχρι τό «Καρντινάλ».

ZAN BELMON

M. KYP.

Η «ΠΡΟΕΘΝΙΚΗ» ΜΑΣ

Η Τεχνική Έπιτροπή του
ΣΕΓΑΣ έκάλεσε διά την «Προ-
εθνική» Έλληνική ομάδα τους
έξής αθλητές: Καραγιώργος,
Στρατάκος, Παντελιάδης. Άν
δριώτη Μαυραπόστολος, Ρα-
γάκος Άθ., Βαρτζάκης, Κυρια-
κίδης, Λυμπερόπουλος Κ., Φι-
λιππίδης, Πετροπουλάκης, Λάμ-
που, Ιακώβου, Μαρινάκης,
Μπαλάφας, Πρωταφύλης, Πα-
λαμιάτης, Στεφανάκης, Σύλ-
λας, Νάνος, Γιαταγάνης, Τρου-
λινός, Παπατάς, Κούτουζος,
Βούρος, Όρφανός, Λεκατσάς,
Γρανίτσας, Βαγετικίδης, Διακο-
γιάννης, Οικονόμου, Γρηγοριά-
δης, Κούτρας, Δουνάκης, Χολέ-
δας, Παπαγγελής, Άνανασσο-
πουλος, Τσουκαλάς, Θεωρά-
κης, Πανταζοπούλου, Παπού-
λιας, Τσιμπάσης, Ραγιάκος Ν.,
Άργυριώδης, Τεριάκος, Καρο-
τάκης, Καραγιάννης, Λιούγ-
κας, Μαστρογιάννης, Λυμπερό-
πουλος Χορ. και Παπατάς Α.

Τους άνωτέρω θα γυνάξει ή
κ. Σιμιτσεκ εις τόν μετοξύ του
Κλυμπερήριου και του Ο.Α.Α.
χθρον των οποίων παρεχώρη-
σεν ή τελευταία, δεδομένου
ότι τά άποδυτήρια του Σταδίου,
όπου κατά τό παρελθόν έ-
γίνοντο οι χειμερινοί προπονή-
σεις και ή «άνώμαλος δρόμος»,
έφωτοθιν να είναι έπιτε-
ταγμένα.

Ο νεοελληνικός πολιτισμός έχει άρκε-
τά υγεία στοιχεία ώστε συνεπικουρούμε-
νος και από τάς άξιολόγους παραδόσεις
του Παρελθόντος, να δύναται να δημιου-
γήσει τέχνην λαϊκήν άνάλογη προς τάς
συνθήκας διαβιώσεως του Έλληνος και
τάς ιδανικάς του προσαρμοζόμενος εις την
σημερινήν εξέλιξιν της μουσικής τέχνης.
Η άσυνδυασία περι την έκτέλεσιν μου-
σικής των χαματημένων είναι να έμφα-
νίσουν την Έλλάδα εις τά βήματα των ξέ-
νων ως ντεκέ του οποίου ή έξαλλη θα-
μώνας όργιάζουν άνερόχλητοι!

Αυτά καταγγέλλουν δημοσία οι πραγ-
ματικοί καλλιτέχναι. Αυτά ύποστηρίζουν
και γι' αυτά θα άγωνισθούν. Έμείς δεν
έχουμε τίποτε περισσότερο να προσθέ-
σωμε. Τον λόγον έχει τό Κράτος και τό
Υπουργείον Παιδείας ως άρμόδιον.

Δεν χρειάζονται πολλά πράγματα, ού-
τε ιδιαιτέρη δύναμις. Ένας άνθρωπος με
λίγα νεύρα και άρκετό πολιτισμό, ήρι-
σμένα άργανα της τάξεως μπορούν ν' ά-
ναλάβουν την δουλειά αυτή. Η δίωξις
πρέπει να φθάσει στα τυπογραφεία πού
τυπώνουν τις κακές αυτές μουσικές, στους
σπιχουργούς των έμπνεύσεων αυτών,
στις εταιρίες πού δέχονται, να τυπω-
σουν σε δίσκους τά άσχημα αυτά! Άκόμη
και στα καταστήματα πού τούτε πωλούν.
Κυρώσεις άσύμμετρες, χωρίς έξαγορά και
διάφορα τεροτίτια. Άν ύπάρξη μία πρα-
γματική και παραδειγματική κύρωση έλ-
νε βέβαιον ότι θα έχη τον άντίκτυπό της.
Πρέπει αυτό τό κακό πού μας παρουσιάζει
στα μάτια και σ' αυτιά των ξένων ένα
είδος άτέλειωτον ντεκέ να σταματήσει!

Και έπειδή ή Κοινωνία μας δεν είναι άκό-
μη παρεσκευασμένη ν' άντιδράση, καλό
θα ήταν ν' άρχισή πρώτα τό Κράτος. Και
από αυτό επί του παρόντος άναμένουμε.

Είς την Θεσσαλονίκην την
π. Κυριακήν διεξήχθη ποδοσφαι-
ρικός άγών διά τό πρωτόθλυ
μα μετοξύ «Άρεως και ΠΑΟΚ»,
εις τό οποίον νικητής άνεδεί-
χθη ή ΠΑΟΚ με τέσσερα 2-0.
Ο άγών διεκόπη εις τό 6' ήμι-
χρόνιον λόγω σοβαρών έπεισο-
διων και κατόπιν έπευδόσεως
της άστυνομίας. Ο διατητής
κ. Μαρίνης έξυλοκοπήθη ά-
νόμως.

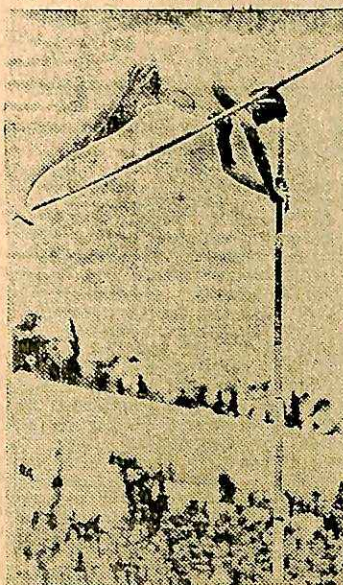
ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΩΝ ΔΙΑ- ΤΗΤΩΝ

Είς την Θεσσαλονίκην την
π. Κυριακήν διεξήχθη ποδοσφαι-
ρικός άγών διά τό πρωτόθλυ
μα μετοξύ «Άρεως και ΠΑΟΚ»,
εις τό οποίον νικητής άνεδεί-
χθη ή ΠΑΟΚ με τέσσερα 2-0.
Ο άγών διεκόπη εις τό 6' ήμι-
χρόνιον λόγω σοβαρών έπεισο-
διων και κατόπιν έπευδόσεως
της άστυνομίας. Ο διατητής
κ. Μαρίνης έξυλοκοπήθη ά-
νόμως.

..Θά περάση τά 4:70

στο άλμα επί κοντώ

Σε άλλη στήλη αυτής της σε-
λίδος δημοσιεύονται τά όνόμα-
τα των αθλητών πού θα μετά

Ο Μπαλάφας, εις άλμα 4-
3 83 μ.

σχουν στις προπονήσεις της
«Προεθνικής» ομάδος και από
τους άποίους ή καλύτεροι θα
περιβληθούν την Έλληνική αθλη-
τική φορεσιά για να άντιπροσω-
πεύσουν την Πατρίδα μας
στος διεθνείς άγώνες. Οι ή
λοθλοι πάντα ενδιαφέρονται
για τους «άσους» τους αϊτούς.
Σε μιά σειρά, λοιπόν, σημειώ-
μάτων μας θα σας παρουσιά-
σουμε τους συμπαικτες μας προ-
αθλητές.

Ο Θεοδόσιος Μπαλάφας εί-
νε σήμερα, μαζί με τον Κ. Πρω-
ταφύλη και τον Άρχυριάδη,
οι άθλητες μας του «επί κοντώ».
Ο Μπαλάφας άνέθηκε... άλ-
ματάδως κυριολεκτικά και σε
λίγο σχετικώς χρονικό διάστη-
μα σ' ήν 3.83 μ.

— Πρωτοπήδησε στην Καπό-
χη, μή λείει, έπειτα από προ-
πονήσεις με τον Άρχυριάδη.
Ξεπέρασε για πρώτη φορά τό 3
μέτρα και στους δεύτερους 3
μέτρας τά 3.20. Στους άγώνες
του 1944 υπερέβη τα 3.35.
Πέρυσι πηδούσα 3.60. Για πρῶ-
τη φορά υπήκα πέρυσι στην Έ-
θνική μ' άδεν πήγα εις την Κων-
σταντινούπολη όπου οι συνοηλη-
ταί μου θριαμβεύσαν. Από
τά άποτελέσματα—ό Τούρκος
πρῶτος έλήγον άντιπαλός μου πη-
δούσε 3.60 μ.—λυπήθηκα γιατί
έγασα μιά βέβαιη νίκη μ' άδεν
άπογοητεύθηκα. Συνέχισα με
περισσότερο φανατισμό τις
προπονήσεις μου, και έφέτος
ήλπισα να πηδή από 3.70 μ.,
έφθασα 3.83. Είχα βέβαια έφέ-
τος μιά άτυχία πού με κράτη-

σε άρκετό καιρό μακριά άπ' τό
στίβο: έπεσα κι' έχτύπησα
στα πλευρά μου. Ευτυχώς τω-
ρα είμαι καλά...

Ο «Σάκης» όπως τον φωνά-
ζουν καίθευτικά οι συναθληταί
του στον Πανελλήνιο Γ. Σ. γεν-
νήθηκε τό 1925—μικρός βλέπε-
τε κι' με μέλλον—στην Καρδί-
τσα. Έκεί έκανε και τις εγκύ-
κλιες σπουδές του ενώ άργό-
τερα φοίτησε στην Μέση Γεω-
πονική Σχολή. Παρ' όλα αυτά
δεν άσνολείται καθόλου με τη
γεωργία ή κάτι παρόμοιο. Διά
λέει ένα περιστατικό πεζό μ' ή
και έπικερδέστερο στάδιο: έγι-
νε τοπατζής της ύπ' αλληλίας.

Και τώρα λίγο, κουτσόμπο-
λά: Δεν πίνει ούτε καπνίζει.
Έχει μονία με τά λογοπαί-
γνια και ή παρ' ήν είναι περι-
ζήτητη λόγω ακοιδίας του χιού-
μορ πού τον διακρίνει. Μιά ά-
δυναμία του είναι τά γλυκά...
— Πόσο έλπιζεις να πηδή-
σεις: τόν ρωτούμε.

— Πιστεύω να ξεπεράσω τά
3.75 μ' άς λίγες, μή να μ' ή
γνώστε γιατί θα με... κρασί
δένουν. Πάντως έγώ τό πι-

Ο Μαρινάκης, εις άλμα τριπλούν
στεία. Έσείε να γράψετε ότι:
«Έλπιζω να πηδήσω πολύ ψη-
λά και περιμένα και ειδικό
κοντάκι».

Φυσικά βλέπετε κρατούμε τό
...λόγο μας. Τό όνειρο του
Μπαλάφα άσφαλώς πρέπει να
πραγματοποιηθί. Για δυό λό-
γους:

Πρώτον, για να μ' ή τον...κο-
ροϊδέυωμ και

Δεύτερον, για να κυματίση
στ' Ολυμπιακό κοντάρι ή να
λανόλευκη.

M. ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ

ΤΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΣΠΟΡ

Άθροισμα ή Όρειάτικος ή
τοιμής καινούριους χιονοδό-
μους. Έκατό και πλέον νέα παι-
διά συγκεντρώνονται στο Λα-
ϊκό Γυμναστήριο τρεις φορές
την εβδομάδα και έδασκούνται
πρακτικά και θεωρητικά στο
«σκι» από τον καθηγητή και δει-
νό σκιέρ κ. Μ. Ρ. Ζο. Πολλοί
από τους νέους χιονοδρόμους
έλ-
-θαν πέρυσι στη Ζήρεα τό
δάπτισμα του... χιονιού. Φέ-
τος μαζί με νέους πιστούς θα
επαναληφθούν, περι τά τέλη Δε-
κεμβρίου ή άγώνες στο ίδιο
καταφύγιο (Ζήρεας). Οι άνω-
γιστά Αλ χιονιστούν σε τρεις
ομάδες (άσφαλις, προχωρημέ-
νων, αθλητών).

Κατά τάς πληροφορίες μας
ή ΕΟΣ και οι χιονοδρόμοι μας
φιλοδοούν να λάβουν μέρος
στους χειμερινοίς Ολυμπια-
κούς άγώνες. Άν άκούσαμε
τις πασακηνιακές κουβέντες
είναι τίσις ή ένθουσιασμός
του κ. Ρίζου πού άσφαλώς θα
επιτύχη.

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΟΙ
ΑΘΛΗΤΑΙ ΜΑΣ

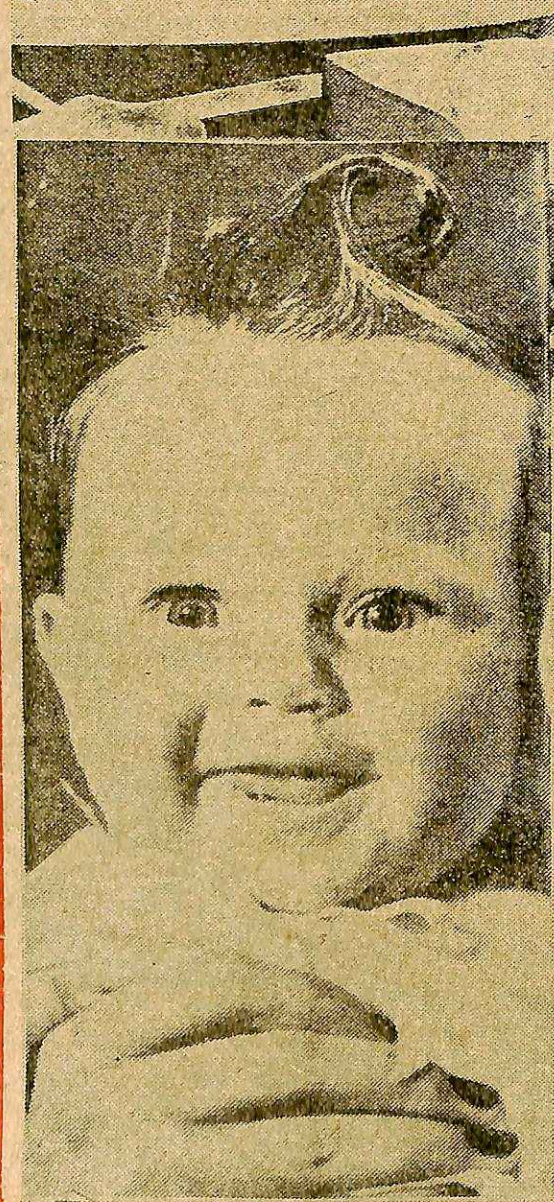
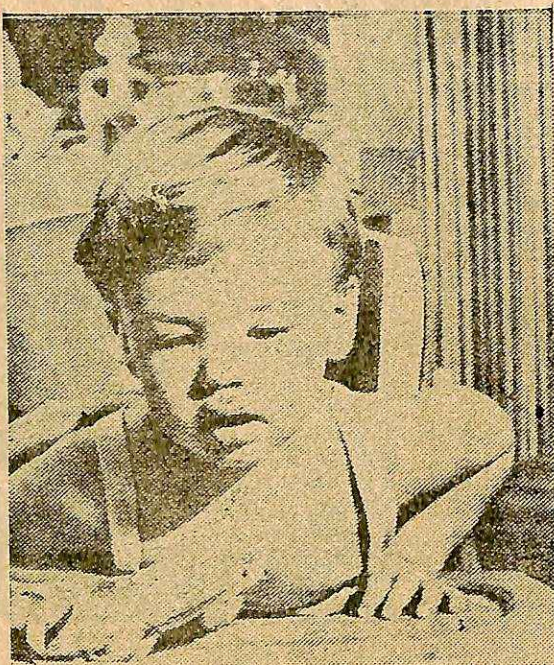
Σ' αυτό τον τόπο δεν ξέρει
κανείς τί ζητά. Πριν σχηματι-
σθί ή «Προεθνική» οι κύκλοι
των συλλόγων κάκιζαν γι' αυτό
τον ΣΕΓΑΣ. Τώρα πού έγινε
γκονομούν ότι τούτε παρίστανται
τους αθλητές και ερμηνεύονται
τά γυμναστήρια. Τά ίδια παρά-
πονά έχουν και οι συλλογοί
καλαθοσφαίσεως. Άν, λένε,
μ' άς παίρνουν τους παίκτες
δυό φορές για προπόνησι μ' ή
σκετ και μιά φορά για «σση-
δικά» κλπ. στον κ. Σιμιτσεκ,
δεν θα έχουμε καιρό να φιά-
ξουμε τις ομάδες μας και να
εφορμήσουμε τά νέα συστήμα-
τα μ' ήσκει—υπαλλά. Είναι δη-
λαδή για να τραβάτε τά μαλ-
αλιά σας. Έν τώ μεταξύ ή
τους υπενθυμίζουμε ότι πάνω
από τους συλλόγους και τις
ομάδες ύπάρχει ή Έλλάς. Έκ-
τός άν δεν ήγεται τό έθνικό
γυμναστήριο με άποτελέσματα
όπως τό μ' ή με την Τουρκία...

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ

Έλθεν την περασμένη Κυ-
ριακή αι συναντήσεως του α'
γύρου του ποδοσφαιρικού προ-
ταθλήματος, με τά έπιτευχθέν-
τα ή άποτελέσματα ή πίναξ
βαθμολογίας των α' ομάδων
έχει ως έξης: Απόλλων, βαθ.
18. Παναθηναϊκός 17, ΑΕΚ 17,
Πανιώνιος 17, Άστήρ 14, Φο-
σφόρ 13. Άθηναϊκός 9 και
Παγκράτι 7.

Τά άποτελέσματα των β'
ομάδων, είναι:

ΑΕΚ—Παναθηναϊκός 2-0
Πανιώνιος—Παγκράτι 5-1
Φωσφόρ—Άθηναϊκός 2-0
Σελίς 39.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

ΤΗΣ Κ. Δ. ΠΟΥΛΙΤΣΗ

Έχω γνωρίσει πολλούς γονείς που παραπονούνται πως τα παιδιά τους δεν τους ακούνε ή πως είναι νευρικά. Και δεν μπορούν να εξηγήσουν γιατί να συμβαίνει αυτό, αφού και τα παιχνίδια τους έχουν και σχετικά άνετα περνούν στο σπίτι και τον περίπατό τους δεν στερούνται, και ίσως κάποτε έχουν και την πολυτέλεια μίας δασκάλας που τα παρακολουθεί. Με δύο παραδείγματα θα καταλάβουμε που οφείλεται το κακό και πιστεύω πως θα μπορούσαμε να προσφυλάξουμε απ' αυτό τα δικά μας τα παιδιά.

Έχω ένα γνωστό άντράκι. Αυτός έχει ένα παιδάκι ίσα με έφτα χρονών. Παρηκολούθησα αυτό το παιδάκι σ' όλη του την ψυχική εξέλιξη. Γεννήθηκε στις παραμονές του πολέμου κι ο πατέρας του σε λίγο έφυγε, γιατί τον κάλεσε η πατρίδα. Το μικρό μεγάλωσε με τη μαμά, με τα χέρια της και με την επιθυμία να δει τον πατέρα του. Φυσικό γιατί κ' η μάνα ποθούσε πολύ το γυρισμό του.

Σ' ένα χρόνο γύρισε ο πατέρας. Δύσκολες στιγμές ήταν με την κατοχή. Άνεση οικονομική δεν υπήρχε στο σπίτι. Η μάνα όμως ήθελε λύση. Νέα ήταν κ' είχε υπό μία μεριά δική. Δεν μπορούμε όμως να παραβλέπουμε τις περιστάσεις. Αρχισε λοιπόν η γκρίνια. «Δεν ξέρω τι σε ήθελα που δεν κυττάς το σπίτι σου, που δεν νοιάζεσαι για μένα» κλπ. κλπ. Το παιδάκι παρακολουθούσε τον καυγά. Κι' επειδή η μάνα είχε πει πολλή επίδραση πάνω του έπαυσε συνεισίστατα το μέρος της και λίγο-λίγο στάλλαζε στην ψυχή του ψυχρότητα για τον πατέρα του. Άλλοτε πάλι η μάνα έκανε κάτι χειρότερο. Όταν μάλλωνε με τον άντρα της και τύχαινε το παιδί της να της ζητήσει τίποτε του έλεγε: «Πες το του πατέρα σου που δεν φροντίζει για τίποτα, που τα βάζει μαζί μου στα καλά καθούμενα» κι άλλα παρόμοια. Αποτέλεσμα: Το παιδί αυτό δεν ακούει τον πατέρα του καθόλου ακόμα λιγότερο ακούει τη μάνα του γιατί δεν έχει πια κύρος απέναντί του κ' είχε με λίγα λόγια ένα κακοσυνθρεμμένο παδί.

Άλλο πάλι παιδάκι ζούσε με τη μητέρα του και τους θεούς του. Οι θεοί του αδιάκπα φέρνονταν βάνουσα στη μητέρα του και κείνο δενόταν όλο πιο πολύ μαζί της. Έπειδή όμως φοβόταν να εκδηλώσει την αντίπαθεια που ένιωθε για τους ανθρώπους που βασάνιζαν τη μητέρα του κατάντησε νευρικό, και με το παραμικρό απάζετο και θυμόνε. — και κυρίως μ' αυτούς που δεν φταίνε, γιατί δεν τολμάει να θυμώσει μ' αυτούς που του φταίνε.

Θα μου πείτε βέβαια ότι σ' όλα τα σπίτια δεν υπάρχουν αυτές οι γκρίνιες ή ότι τουλάχιστον φυλάγονται οι γονείς να μη υαλύνουν μπροστά στα παιδιά τους. Ωστόσο άσκει το ότι μαλλώνουν, το παιδί έχει οξύτατο βλέμμα και βιδομετρεί τους γονείς του μ' ακρίβεια. Κι αν δεν βλέπει πάντα τι έχουν, ξέρει όμως πως κάτι έχουν και ρίχνει στον ένα ή στον άλλο το άσικο και μένος του θλίβεται για τον αδικημένο.

Θυμάμαι όταν άλλαξα τα δόντια μου έγινε αίτια, με την επιμονή μου να μη βγάλω ένα δόντι να λογοφέρουν ή μαμά με το μπαμπά. Μία μικροποροξήγηση που έσβασε σχεδόν άμέσως. Έμένα όμως μου άφισε μία πίκρα μες στην ψυχή μου που δεν έσβυσε ως τα σήμερα.

Ένα παράδειγμα ακόμα, αντίθετο τούτης τη φορά θα μας πείσει πιστεύω πως οι σχέσεις των γονιών αντανακλούν στα παιδιά τους. Ξέρω ένα άντράκι με δυο παιδάκια. Πιο μονοιάσμενος άνθρωπος δεν έχω δει στη ζωή μου. Αν δάτε τα παιδιά τους θα τα χάσετε. Λατρεύει κι απόλυτη εμπιστοσύνη και στους δυο γονείς. Υποκοπή αφάνταστη. Και προ παντός ήρεμία ψυχική και νευρική. Δεν είδα να θυμώσει κανένα τους ποτέ όσο κι αν το προσέζει, και να το βασανίσουν ακόμα. Ποιος από μας αλήθεια έχει τόσο γερά νεύρα! Και πως να έχει ύστερα από τόσες παραινέσεις που έχουμε περάσει στη ζωή μας και που πολλούς τους τις ζήσαμε όταν είμαστε παιδιά κι' ίσως ούτε τις καλοθυμώμαστε.

Κυρίες μου, αν αγαπάτε τα παιδιά σας, φροντίστε τη ζωή σας στο σπίτι σας. Να είναι αρμονική ήρεμη γαλήνη, ή φρόνηση θα βοηθήσει πολύ σ' αυτό. Και μαζί της η αγάπη.

Δ. ΠΟΥΛΙΤΣΗ

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΤΥΠΩΜΕΝΗ Η ΣΦΗΚΕΡΙΟΔΟΥΔΑ ΜΑΣ! Ο ΠΑΙΔΟΚΟΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΓΛΕΝΤΙ ΤΟΥ

Η ιστορία των γαντιών

Ο Γιαννάκης από ώρα έψαχνε να βρή τη γιαγιά του. Τέλος φτάνει και στη σοφίτα και τη βρίσκει σκυμμένη στο μπαούλο.

ΓΙΑΝΝΑΚ. Μά τι ψάχνεις γιαγιά στο μπαούλο;

ΓΙΑΓΙΑ. Βγάζω τα χειμωνιάτικα ρούχα από τη ναφθαλίνη που βί μου, έπιασε κρύο πιά.

ΓΙΑΝ. Άλήθεια γιαγιά, κι' εγώ τη νύχτα κρύωνα. Να μου δώσεις μια κουβέρτα απόψε. Έ: «Α, νά τα γαντάκια μου. Μα για κύτταξ γιαγιά, μου μικρά ναν από πέρσι.

ΓΙΑΓΙΑ. Έ, υά βέβαια Γιαννάκη μου. Από πέρσι υπήλωσες και τα γεράκια σου μεγάλωσαν.

ΓΙΑΝ. Δε μου λες γιαγιά. Ποιος πρωτοδόρηκε τα γαντία;

ΓΙΑΓΙΑ. (Γελώντας). Πρέπει να το ξέρω κι' αυτό Γιαννάκη μου.

ΓΙΑΝ. (Σοβαρά). Μά έσύ όλα τα ξέρεις γιαγιά.

ΓΙΑΓΙΑ. Λοιπόν η ιστορία των γαντιών είναι πολύ παλιά, πειδί μου. Τα γαντία έχουν βρεθεί πρό πολλών χρόνων. Και η Αγία Γραφή ακόμα αναφέρει ότι ο Ιακώβ, φορούσε δερμάτινα τριχωτά γαντία.

ΓΙΑΝ. Ποιος Ιακώβ Γιαγιά, ο γιος τού Ισάκ;

ΓΙΑΓΙΑ. Ναι, παιδί μου! Μπαμπά που το θυμάσαι.

ΓΙΑΝ. Μά δεν ξέρνω εγώ τίποτα απ' ό,τι μου λες Γιαγιά. Κι' η χθεσινή ιστορία Γιαγιά μου που μου είπες για τον Όδυσσέα, ξέρεις πόσο μ' άρεσε;

ΓΙΑΓΙΑ. Α, τώρα μιά και μιλάς για τον Όδυσσέα, θυμήθηκα πως και ο πατέρας του ο Λαέρτης φορούσε γαντία από δέρμα βωδίου όταν καλλιερνούσε τον αγρό του για να μη του τρυπουν τα χέρια οι άγκαθεροί βάτοι.

ΓΙΑΝ. Ού τόσο πολλά χρόνια Γιαγιά φορούε γαντία ο κόσμος;

ΓΙΑΓΙΑ. Βέβαια.

ΓΙΑΝ. Μά μόνο στην Ελλάδα;

ΓΙΑΓΙΑ (γελώντας). Όχι Γιαννάκη μου. Σε όλες τις χώρες. Να δε πάρουμε πρώτα την Ιταλία που την ξέρεις πιο καλά από τον πόλεμο που είχαμε μαζί της αυτά τα χρόνια. Στη Ρώμη λοιπόν, τη πρωτεύουσά της, φορούσαν γαντία την άρχαία εποχή μόνο οι γεωργοί, αργότερα όμως

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΩΡΑΣ

Ο αγαπημένος φίλος των παιδιών το «Τρελλό λαγουδάκι», που ξετρελαίνει μικρούς και μεγάλους με τις άστείες του ιστορίες προκηρύσσει έναν μεγάλο Διαγωνισμό:

Τι είμ'εγώ που βρίσκομαι στα δάση στα ρυάκια, στον κάμπο στον αέρα, απάνω στα ψηλά βουνά, στ' άνθη και ακόμα πέρα:

Όποιο παιδί βρή τη λύση να τη στείλη στα γραφεία της Παιδικής Ωρας, Ρηγύλλης 4. Το «Τρελλό λαγουδάκι» θα βραβεύσει τις 3 ωραιότερα γραμμένες και διατυπωμένες απαντήσεις με 3 πολυτελέστατα χρυσόδετα βιβλία του. Λάβετε όλα τα παιδιά μέρος στο διαγωνισμό.

Φόρεσαν και οι άνθρωποι της πόλεως.

ΓΙΑΝ. Στην Ισπανία Γιαγιά.

ΓΙΑΓΙΑ. Α, εκεί είχαν ένα παράξενο έθιμο. Όταν έφεραν ευχάριστες ειδήσεις σε Ισπανό, αυτός για ανταμοιβή πρόσφερε ένα ζευγάρι γαντία.

ΓΙΑΝ. Στη Γαλλία;

ΓΙΑΓΙΑ. Στη Γαλλία τον καιρό που βασιλεύει ο Φίλιππος Αβγουστός (1165—1223) όταν ήθελε κανείς να προκαλέσει έναν αντίπαλο σε μονομαχία του πέταγε το γαντί. Αργότερα, επί Ερρίκου του Γ' (1551—1589) τα γαντία γίνανε είδος πολυτελείας.

ΓΙΑΝ. Και οι Άγγλοι Γιαγιά φορούσαν κι' αυτοί γαντία;

ΓΙΑΓΙΑ. Όλο, παιδί μου. Οι άριστοκράτες μάλιστα πολύ περισσότερο, γιατί έδιναν μεγάλη σημασία στην καθαριότητα και την λευκότητα του χεριού.

ΓΙΑΝ. Και κείνος γιαγιά που μούλεγες προχθές... πως τον λέγανε Γιαγιά; Αυτός που αναπορούσε πολύ την Ελλάδα ο Λόρδος...

ΓΙΑΓΙΑ. Ο Λόρδος Βύρων.

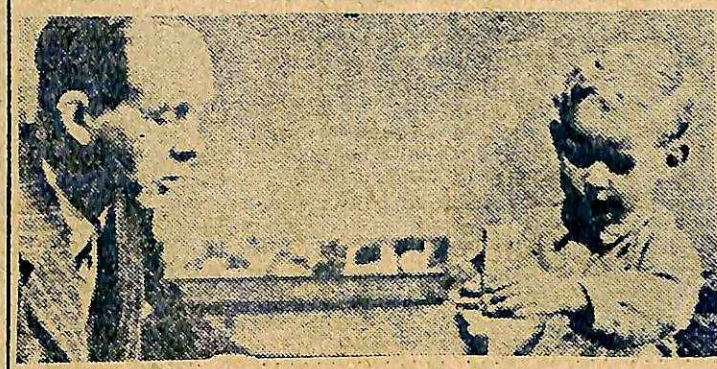
ΓΙΑΝ. Ναι.

ΓΙΑΓΙΑ. Αυτός πιά Γιαννάκη μου επειδή είχε πολύ ώρα και κάποιον χέρια τα φορούσε και την ημέρα και τη νύχτα και την ώρα ακόμα που κολυπούσε.

ΓΙΑΝ. Τάβγαλες όλα τα ρούχα Γιαγιά;

ΓΙΑΓΙΑ. Όσο χρειάζονται για τώρα Γιαννάκη μου. Αργότερα θα βγάλουμε και τα άλλα. Πάμε τώρα μέσα να στρώσω στο κρεβάτάκι σου την κουβέρτα.

ΣΤΕΛΛΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Η πεταλούδα

(ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ)

Έχουν να πούν πως αυτό που θα σας διηγηθώ συνήδη, πραγματικά, εδώ και πολλά χρόνια στην Ιαπωνία.

Ήταν ένας φτωχός βοσκός που ζούσε την οικογένειά του φαρμαίνοντας με τη βάρκα του. Για βοήθδο έπαιρνε μαζί του την κόρη του την Ιζα-Πι. Όλοι στο χωριό τον αγαπούσαν γιατί ήταν διακριτικός και σεμνός.

Μιά μέρα που η Ιζα-Πι περίμενε στις ακρογιάλιες τον πατέρα της για να φύγουν για ψάρεμα άκουσε δίπλα της τρία παιδάκια να δρομού να φωνάζουν. Γύρισε και είδε ότι κρατούσαν μια πολύχρωμη πεταλούδα και προσπαθούσαν να της περάσουν στο κορμί μια καρφίτσα. Η Ιζα-Πι πλησίασε στα παιδάκια και για να τα εμποδίσει να βασανίσουν την πεταλούδιτσα έκανε πως την ενδιαφέρει να την αγοράσει. Δεν είχε χρήματα, αλλά παζάρεψε αλλοίως.

Μου δίνετε αυτή την πεταλούδα; Κι' εγώ θα σας δώσω το κορμί μου το τυρί μου κι' αυτό το ξερό ψαράκι που μούδωσαν για να φάω.

Τα παιδιά που πεινούσανε κείνη τη στιγμή, πήραν το φαγητό και της άφησαν την πεταλούδα. Η μικρή πήρε την πεταλούδα στο χέρι της και κούρωσε τα πολλά γούματά της κ' ύστερα την άφησε ελεύθερη να φύγει στον ξαστερό ουρανό και να χαρή τη φύση και τον ήλιο.

Σε λίγο έφτασε ο πατέρας της Ιζα-Πι, την πήρε, φύγανε άνοιξαν το πανί στ' ανοιχτά και ψάχνανε να βρουνε μέρος κατάλληλο για να ρίξουν τα δίχτυα.

Άσφαινα σηκώθηκε ένας δυνατός άνεμος απ' αυτούς που τρέμουν οι ναυτικοί γιατί καθώς έρχονται, απότομα δεν προφθαίνουν να μαζέψουν το πανί της βάρκας τους και ο άνεμος το έσκιζε. Αυτό έπαθε κι' ο βοσκός μας. Έτσι παλιό μάλιστα που ήταν το δικό του το πανί γίνηκε άμεσως κουρέλλι. Η θύελλα έσπρωχνε εδώ κείνη τη βάρκα και ο ψαράς μας και η κόρη του δεν ξέρανε τι να κάνουν καθώς ο άνεμος δυνάμωνε. Τους είχε πάρει η απελπισία γιατί έξω απ' αυτή τη βάρκα και τα σύνεργά τους για ψάρεμα, δεν είχαν άλλη περιουσία.

Η Ιζα-Πι σήκωσε τα μάτια της στον ουρανό για να παρακαλέσει. Και τότε στο ψηλό κορτάρι, απάνω, είδε την ίδια πεταλούδα εκείνη που είχε σώσει ν' απλώνει τα φτερά της και όλο να μεγαλώνει, όσο που έγινε σαν ένα μεγάλο πανί που αντιστάθηκε στον άνεμο. Η βάρκα στάθηκε ίσα γερά κι' έτσι ο βοσκός μας μπόρεσε να ρίξει τα δίχτυα του και να μαζέψουν τόσο ψάρι που είδαν κ' έπαθαν με την κόρη του να βγάλουν απ' τη θάλασσα.

Έπειτα άρχισε η βάρκα να κυλά ήσυχα κατά την παραλία. Όταν έφωγαν πιά μέσα από τα ρεύματα του ανέμου, η πεταλούδα πτό κατάρτι άρχισε να μικραίνει και σαν έφτασε στο φυσικό της μέγεθος είπε με λεπτή φωνίτσα στην Ιζα-Πι:

Είμαι η πεταλούδα που έσωσε. Θέλησα να σε ανταμείψω για την συμπονια που μούδεις. Να είσαι πάντα καλή και θα εύτυχής.

Θύελλα σ' μητρική καρδιά

(Συνέχεια εκ της Σελίδος 31)
 Λευταία... Ποτέ μου δεν είχα φαντασθή ότι έχω στο σπίτι μου το καλλίτερο ούτσυ... Τώρα τώμαθα κι' αυτό...

Στα τελευταία αυτά λόγια της Μιλντρεντ, ο Βάλλυ διέκρινε κάτι σαν έμμεση πρόσκληση. Κι' αρπάζοντας την εύκαιρία με το θράσος που τον χαρακτηρίζει σ' όλες του τις δουλειές φώναξε:

— Δηλαδή, με προσκαλείς; Δέχομαι την πρόσκληση!... Μ' άρεσει το καλό ποτό!...

Και προσέθεσε χαμηλόφωνα:

— Ποιος ξέρει; Ίσως να σταθώ τυχερότερος σήμερα...

Η Μιλντρεντ δεν είπε τίποτε, ούτε τον κύτταξε. Σηκώθηκε μόνο από το γραπείο και τράβηξε προς την έξοδο του κέντρου. Ο Βάλλυ την ακολούθησε.

.....

Καθώς το αυτόκιντο έτρεχε πάνω στη δροσμένη ασφάλτο, ο Βάλλυ γεμάτος αισιοδοξία συλλογιζόταν πως θάκανε ώστε να μη του ξεγλωστρήσει πάλι από τα χέρια η Μιλντρεντ. Κυνικός όπως ήταν και υπερβολικά σίγουρος για τις ικανότητές του, ούτε θέλησε ν' αναζητήσει την αιτία που παρεκίνησε τη Μιλντρεντ να τον οδηγήσει τέτοια ώρα—σχεδόν 3 μετά τα μεσάνυχτα—στο σπίτι της. Γι' αυτόν, η πρόσκληση της γοητευτικής αυτής γυναίκας ήταν κάτι που θα γινόταν μία μέρα... Όσο για τον τρόπο με τον οποίον τον προσκάλεσε, αυτό δεν ήταν για τον Βάλλυ παρά ένα γυναικείο καπρίτσιο και τίποτε άλλο. Ένα μόνο πράγμα τον ανησυχούσε κάπως: Πώς τον πήγαυε η Μιλντρεντ στο σπίτι της τέτοια ώρα; Δεν φοβόταν τον άνδρα της; Και της τώπε την ώρα που περνούσαν το κατώφλι της βίλλας;

— 'Ο άνδρας σου απέκτησε ελεύθερες ιδέες;

— 'Ο Μόντε λείπει! απάντησε η Μιλντρεντ. Και προχώρησε στο εσωτερικό της βίλλας χωρίς ν' ανάψη τα φώτα.

Ο Βάλλυ την ακολούθησε με ένα χαμόγελο βριαμού. Ή σκεπι ότι άποψε η Μιλντρεντ έπρεπε να γίνει άποσδηποτε δική του τον είχε κάνει, να μη προσεχη τίποτε γύρω του, ούτε τα άναποδογυρισμένα έπιπλα, ούτε κάποιον μεγάλο κάρεφτη σπασμένον. Ακολουθούσε τη γυναίκα τον όνειρόν του μέσα στο μισοσκοτάδι και ούτε καν ύπωπιετο ότι στο μεγάλο χώλω, που το διέσχισαν διαστικά ήταν ξεπαλωμένο ένα πάτωμα, το πάτωμα του Μόντε. Η Μιλντρεντ όμως που ήξερε σε ποιά ακριβώς σημείο βρισκόταν ο σκοτωμένος, φρόντισε ώστε να μη σκοντάψουν επάνω του, και ώδηγησε τελικά τον καλεσμένο της στο δωμάτιο του υπάδ, όπου άναψε τα πολύφωτα. Ο Βάλλυ σαν καλός νοικοκύρης πρόσεξε άμέσως πίσω από τον πάγκο, κι' άρχισε να ετοιμάζει δυο κοκτέιλ.

— Είσαι εύχαριστήμένος εδώ; τον ρώτησε η Μιλντρεντ σε λίγο, καθώς έπιναν το κοκταίλ καθισμένοι ο ένας πλάι στον άλλον. Μου φαίνεται πως είσαι λίγο νευρισμένος...

— Είμαι τρισευτυχισμένος! απάντησε ο Βάλλυ. Ή καρδιά μου όλο τραγουδάει! Πλημμυρίζει από ρομαντισμό!... Δεν πούω όμως να είμαι και πρακτικός...

Και για να αποδείξει αυτό το τελευταίο ποηχώρησ' άκάθεκτος:

— Θέλω να υοβ' έξηγήσης μερικά πράγματα. Μιλντρεντ... Έχω μερικά άπορίες... Δεν ξέρω γιατί μ' έφερες εδώ άποψε... 'Ο Μόντε λείπει... Φώτα άπα-

λά, ήσυχο δωμάτιο! Εύκαιρία πρώτης τάξεως...

— Ίσως γιατί σε βρίσκω άκαταμάχητον! απάντησε η Μιλντρεντ με ένα ύφουςτε ένθαρρυντικό άλλ' ούτε και άποκαρδιωτικό.

— Πάντα με κάνεις να τρέμω, είπε ο Βάλλυ.

— Είσαι, τόσο πολύ ρομαντικός...

— Άλλά και πρακτικός, Μιλντρεντ... Μη τ' ξεχνάς αυτό το τελευταίο. Ό,τι και αν βελήσας στη ζωή, το άπεκτησά... Μπορεί ν' άργώ κάποτε... Άλλά το άποκτώ.

Και πάνω σ' αυτά τα λόγια έσκυψε να τη φιλήσει στο λαιμό. Έκείνη όμως για να ξεφύγει έρριξε το ποτήρι της σε χίλια κομμάτια στο πάτωμα.

Το πρόσωπό της είχε πάρει μιάν έκφραση... 'Ω! Άν έδωπε ο Βάλλυ αυτή την έκφραση! Δεν ήταν μίσος μαζί και άηδία. Ήταν μία έκφραση που άντικαθέρφτιζε όλη την ψυχική κατάστασι της πονεμένης αυτής γυναίκας, με την κομμάτια σμενη καρδιά...

— Βάλλυ! είπε και σηκώθηκε. Πρέπει να σ' άφησω για λίγο... Αισθάνομαι κάτι σαν άσφυξία! Καλλίτερα να πάω να άλλας φορεμα... Δεν θ' άργήσω περισσότερο από ένα λεπτό...

Και πέρασε στο δίπλανό δωμάτιο μισοκλείνοντας την ένδιόμηση πόρτα.

— Άς μιλάμε όμως στο μεταξύ! της φώναξε ο Βάλλυ.

—Ναι, άς μιλάμε! είπε κι' η Μιλντρεντ που στεκόταν πίσω από την πόρτα χωρίς να δείχνει ότι έσκόπευε να βγάλει το γούλινο πανωφόρι της. Μ' άρεσει να σ' άκούω να μιλάς, Βάλλυ...

Κι' ενώ η Μιλντρεντ έδάγκανε νευρικά τα χείλη της πίσω από την πόρτα, έτοιμη να συνεχίση την έκτέλεσι του σχεδίου που είχε καταστρώσει, ο Βάλλυ άρχισε να φλυαρή:

— Εύτυχώς δεν θύμωσες, Μιλντρεντ, που σου πήρα το μαγαζί... Δεν ήθελα να καταστρέψω τη δουλειά σου. Άλλά δεν χάνω και τις εύκαιρίες που μου παρουσιάζονται... Στις δουλειές χρειάζεται έξυπνάδα... Άλλά... γιατί άργείς; Έλα σε παρακαλώ!... Δεν μπορώ να πίνω μόνος!

Η Μιλντρεντ όμως είχε πάψει να τον άκούει. Άφου κλείδωσε άθρουδα την πόρτα που ώδηγούσε προς το μπάρ, βγήκε από την άλλη πόρτα που έδινε σ' ένα στενό διάδρομο, προχώρησε διαστικά προς την έξοδο, βγήκε έξω, κλειδώνοντας την έξωπορτα, κατέβηκε τρέχοντας τις σκάλες, μπήκε στο αυτόκίνητό της, έβγαλε μπρός τη μηχανή κι' άπομακρύνθηκε με ίλιγγιώδη ταχύτητα.

Όλα αυτά έγιναν άστραπιαία, την ώρα που ο Βάλλυ παινευόταν για την έξυπνάδα του στις έπιχειρήσεις. Όταν της είπε: 'Έλα, δεν μπορώ να πίνω μόνος!', η Μιλντρεντ ελκεκίόλας βάλε μπρός τη μηχανή του αυτόκινήτου της. Άλλά εκείνος ούτε άκουσε καν τον θόρυβο. Και άνυποπτως πάντα, ξαναείπε δυνατότερα για να τον άκούσει, η Μιλντρεντ:

— Μα γιατί δεν μιλάς; Πές κάτι...

Δεν θά μιλάω διαρκώς εγώ!

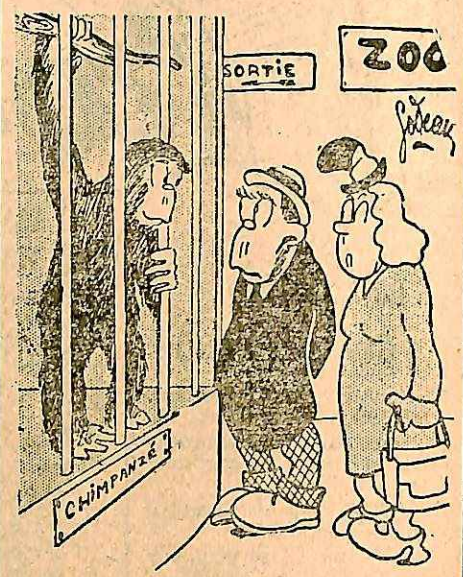
Τότε ακριβώς πρόσεξε ο Βάλλυ, που μέχρι τότε έπιανε και μιλούσε άκατάπαυστα, ότι η πόρτα που ώδηγούσε στο δίπλανό δωμάτιο είχε κλεισθ' έντελως. Νομίζοντας ότι κι' αυτό ήταν ένα από τα κομπίσια της Μιλντρεντ, σηκώθηκε και πλησίασε στην κλειστή πόρτα κι' έκανε να την άνοίξει. Βλέποντας όμως ότι ήταν κλειδωμένη, φώναξε:

— Έλα τώρα... Μη κάνει άστεία!

— Υπερβαίνεις τα όρια...

Κοιμήσ' όμως, άπάντησε από μέσα.

— Μιλντρεντ! ξαναφώναξε ο Βάλλυ.

Ο χιμπαντζής στον έπισκέπτη του Ζωολογικού Κήπου:

— Πώς τα κατάφερες και βγήκες από το... κλουβί σου!...

κουρδισμένος αυτή τη φορά. Δεν είχε άστεία αυτά! Άνοιξε σε παρακαλώ!

Άλλ' η Μιλντρεντ δεν ήταν εκεί για να τον άκούση.

Τότε ο Βάλλυ, πειραγμένος στα γερά, έτρεξε να βγ' από την άλλη πόρτα του μπάρ. Κλειδωμένη κι' αυτή! Τρέχει στην τρίτη πόρτα, τη βρίσκει άνοιχτή. Περνάει στο δίπλανό δωμάτιο, διασχίζει τρέχοντας όλα τα συνεχόμενα σαλόνια, φθάνει από άλλη πόρτα στο δωμάτιο όπου είχε περάσει η Μιλντρεντ για ν' αλλάξει δίσκον φόρεμα, τίποτε... Είχε γίνει άφαντη!...

— Μιλντρεντ! άρχισε να φωνάζει, τσελλάε από το θυμό και την έκπληξη ο Βάλλυ.

— Μιλντρεντ!...

Καμιά άπάντησι.

— Μιλντρεντ!... ξαναφώναξε, διασχίζοντας το μεγάλο χώλω για να φθάση στην έξοδο.

Και τότε πιά κατάλαβε. Βλέποντας ότι η έξωπορτα ήταν κλειδωμένη άπ' έξω, έσμέυσε τελείως. Τώρα, ήταν πιά φως φανάρι, ότι η Μιλντρεντ τώσκασε κρυφά άφίνοντας τον μόνον μέση στη βίλλα.

Άλλά πάλι, ο έγωίσμός του δεν τον άφινε να παραδεχθ' ότι την έπαθε έτσι σαν πρωτόγονος. 'Ίσως να είναι κάπου κρυμμένη συλλογίσθηκε και άρχισε πάλι να τρέχει... Σαστισμένος όμως όπως ήταν, έσκόταψε κάποινα στιγμή πάνω σ' ένα μονόστηλο άμπαζούρι και τώρριξε γάμω. 'Ο γλόμπος δεν έσπασε. Καθώς έπεσε, όμως, έρριξε όλη τη λάμψη του στη βάση του πέτινου καναπέ και φώτισε έκτυφλικά το πάτωμα του Μόντε Μπέργκον. 'Ο Βάλλυ αισθάνθηκε ένα παγερό ρίγος. Και τρελλάε από τον τρόμο, έτρεξε σε μία μπαλκονόπορτα έσπασε τα τζάμια με μία καρέκλα και βγήκε έξω με άπόφασση να βρεθ' μακριά άπ' το κατασραμένο σπίτι.

Δεν πρόλαβε όμως, να κάνει ούτε πέντε βήματα και στάθηκε θαμνωμένος από τους άναμμένους προβολείς ενός αυτόκινήτου. Ταυτόχρονα άκούσθηκαν τρεις πιστολιές και ο Βάλλυ ένιωσσε τις σφαίρες που πέρασαν έυστα από το κεφάλι του.

Το αυτόκίνητο ήταν της άστυνουσίας

(Η συνέχεια στο έπόμενο φύλλο)

Ο «Γυάλινος κόσμος»

«το θέατρο «Αλίκης»

Όσα ξέραμε κι όσα μπορούσαμε πριν άπ' τον πόλεμο να μάθουμε για την Αμερική περιορίζονταν στη φράση: «Ο Νέος Κόσμος είναι ο τόπος του θαύματος και της τεχνικής». Σήμερα μπορούμε να διαπιστώσουμε πως η Αμερική έχει πιά ξεπεράσει το στάδιο του εμπορίου, έχει ακόμα ξεπεράσει και το στάδιο της τεχνικής τελειοποίησης, και βρίσκεται στο τρίτο στάδιο του εκπολιτισμού της, το στάδιο των πνευματικών αναζητήσεων. Και τη διαπίστωση αυτή τη χρυσάμει ποδιά και κύρια στα δείγματα της θεατρικής της παραγωγής, όσα παρουσιάστηκαν άπ' τις άθηναικές σκηνές κι όσα διαβάσαμε τυωμένα σε βιβλία. Τα πιο πολλά άπ' τα έργα που ξέρουμε του Άντερσον, του Κώνσταντ, της Χέλμαν, του Γουάιλντερ ακόμα και του μεγάλου 'Ο Νήλ σ' ένα σημαντικό τσερ ποσοστό, δεν είναι τίποτα άλλο άπ' αναζητήσεις και πειραματισμούς, λιγότερο ή περισσότερο πετυχημένοι.

Έναν παρόμοιο πειραματισμό, τον πειραματισμό του να παρουσιάσει τη σκηνηκή παράση σαν πρόέταση της άναπόλησης, άποτελεί κι ο «Γυάλινος Κόσμος» το πιο σωστά—του Τέννεση Γουάιλντερ, που άνέθεσε την περασμένη βδομάδα στο θέατρο Αλίκης το συγκρότημα του «Θεάτρου Τεχνης». Χιρίς να ξεφεύγει όλοένα άπ' τη ρεαλιστική πραγματικότητα, θέλησε ο συγγραφέας να βρεί μία ζωντανή, έκφραση των πραγμάτων. Χρησιμοποιώντας έκφραστικότερα μέσα—έξπρεσιονιστικά σχέδια—και συνταυριζοντας το ρεαλιστικό διάλογο με την άφήληση και τη μουσική, προσάθηκε ν' άσκαλώσει τη βαθύτερη ούρία της ζωής και να τη φωτίσει με τα φώτα του προσκήνιου.

Με έναν πειραματισμό, όσο κι αν είναι γόνιμος, δεν άποτελεί—δεν μπορεί ποτέ, κι' τώως, δεν είναι κι άναρτητο ν' άποτελέσει—μιάν έπίτευξη κατασταλαγμένη και, συνακόλουθα, γενικά παραδεχτή. Έτσι κι ο πειραματισμός του «Γυάλινου Κόσμου» δεν κατάφερε να μάς πείσει πως έλυσε το πρόβλημα της άνέωσης των έκφραστικών του θεάτρου μέσων. Χρειάζονται ακόμα πολλοί πειραματισμοί και πολλές διαζητήσεις για να φτάσουμε σ' ένα τέμμα, που έσως και να μην άνκει στη χρονική περίοδο της γενιάς μας.

Ο «Γυάλινος Κόσμος» δεν είναι τίποτα άλλο παρά μία—πιο πολύ άφηλη—γυμναστική πειραματισμού, βυθισμένη σε άμωμο ρεαλισμό, βυθισμένη σ' ένα σκοτάδι κατάθλιψης. Ένα σκοτάδι, που πολύ λίγες άκτινες, στη δεύτερη πράξη, το διαπέρασαν. Και την πινυρή του έργου άτμόσφαιρα την έκαναν ακόμα πιο καταθλιπτική ή σκηνοθεσία του κ. Καρ. Κούν—που δείχνει το πως θέλει πολύ μά δεν το βλεπ' να ξεφύγει άπ' το 'Ίψεν το κλίμα—και το σκοτάδι που επικρατούσε στις σκηνές με τις «φωτεινές» εναλλαγές που υποβόλωναν το πέρασμα άπ' τη μιν' ελκώνα στην άλλη.

Εναν παρόμοιο πειραματισμό, τον πειραματισμό του να παρουσιάσει τη σκηνηκή παράση σαν πρόέταση της άναπόλησης, άποτελεί κι ο «Γυάλινος Κόσμος» το πιο σωστά—του Τέννεση Γουάιλντερ, που άνέθεσε την περασμένη βδομάδα στο θέατρο Αλίκης το συγκρότημα του «Θεάτρου Τεχνης». Χιρίς να ξεφεύγει όλοένα άπ' τη ρεαλιστική πραγματικότητα, θέλησε ο συγγραφέας να βρεί μία ζωντανή, έκφραση των πραγμάτων. Χρησιμοποιώντας έκφραστικότερα μέσα—έξπρεσιονιστικά σχέδια—και συνταυριζοντας το ρεαλιστικό διάλογο με την άφήληση και τη μουσική, προσάθηκε ν' άσκαλώσει τη βαθύτερη ούρία της ζωής και να τη φωτίσει με τα φώτα του προσκήνιου.

Με έναν πειραματισμό, όσο κι αν είναι γόνιμος, δεν άποτελεί—δεν μπορεί ποτέ, κι' τώως, δεν είναι κι άναρτητο ν' άποτελέσει—μιάν έπίτευξη κατασταλαγμένη και, συνακόλουθα, γενικά παραδεχτή. Έτσι κι ο πειραματισμός του «Γυάλινου Κόσμου» δεν κατάφερε να μάς πείσει πως έλυσε το πρόβλημα της άνέωσης των έκφραστικών του θεάτρου μέσων. Χρειάζονται ακόμα πολλοί πειραματισμοί και πολλές διαζητήσεις για να φτάσουμε σ' ένα τέμμα, που έσως και να μην άνκει στη χρονική περίοδο της γενιάς μας.

Ο «Γυάλινος Κόσμος» δεν είναι τίποτα άλλο παρά μία—πιο πολύ άφηλη—γυμναστική πειραματισμού, βυθισμένη σε άμωμο ρεαλισμό, βυθισμένη σ' ένα σκοτάδι κατάθλιψης. Ένα σκοτάδι, που πολύ λίγες άκτινες, στη δεύτερη πράξη, το διαπέρασαν. Και την πινυρή του έργου άτμόσφαιρα την έκαναν ακόμα πιο καταθλιπτική ή σκηνοθεσία του κ. Καρ. Κούν—που δείχνει το πως θέλει πολύ μά δεν το βλεπ' να ξεφύγει άπ' το 'Ίψεν το κλίμα—και το σκοτάδι που επικρατούσε στις σκηνές με τις «φωτεινές» εναλλαγές που υποβόλωναν το πέρασμα άπ' τη μιν' ελκώνα στην άλλη.

Εναν παρόμοιο πειραματισμό, τον πειραματισμό του να παρουσιάσει τη σκηνηκή παράση σαν πρόέταση της άναπόλησης, άποτελεί κι ο «Γυάλινος Κόσμος» το πιο σωστά—του Τέννεση Γουάιλντερ, που άνέθεσε την περασμένη βδομάδα στο θέατρο Αλίκης το συγκρότημα του «Θεάτρου Τεχνης». Χιρίς να ξεφεύγει όλοένα άπ' τη ρεαλιστική πραγματικότητα, θέλησε ο συγγραφέας να βρεί μία ζωντανή, έκφραση των πραγμάτων. Χρησιμοποιώντας έκφραστικότερα μέσα—έξπρεσιονιστικά σχέδια—και συνταυριζοντας το ρεαλιστικό διάλογο με την άφήληση και τη μουσική, προσάθηκε ν' άσκαλώσει τη βαθύτερη ούρία της ζωής και να τη φωτίσει με τα φώτα του προσκήνιου.

Εναν παρόμοιο πειραματισμό, τον πειραματισμό του να παρουσιάσει τη σκηνηκή παράση σαν πρόέταση της άναπόλησης, άποτελεί κι ο «Γυάλινος Κόσμος» το πιο σωστά—του Τέννεση Γουάιλντερ, που άνέθεσε την περασμένη βδομάδα στο θέατρο Αλίκης το συγκρότημα του «Θεάτρου Τεχνης». Χιρίς να ξεφεύγει όλοένα άπ' τη ρεαλιστική πραγματικότητα, θέλησε ο συγγραφέας να βρεί μία ζωντανή, έκφραση των πραγμάτων. Χρησιμοποιώντας έκφραστικότερα μέσα—έξπρεσιονιστικά σχέδια—και συνταυριζοντας το ρεαλιστικό διάλογο με την άφήληση και τη μουσική, προσάθηκε ν' άσκαλώσει τη βαθύτερη ούρία της ζωής και να τη φωτίσει με τα φώτα του προσκήνιου.

Εναν παρόμοιο πειραματισμό, τον πειραματισμό του να παρουσιάσει τη σκηνηκή παράση σαν πρόέταση της άναπόλησης, άποτελεί κι ο «Γυάλινος Κόσμος» το πιο σωστά—του Τέννεση Γουάιλντερ, που άνέθεσε την περασμένη βδομάδα στο θέατρο Αλίκης το συγκρότημα του «Θεάτρου Τεχνης». Χιρίς να ξεφεύγει όλοένα άπ' τη ρεαλιστική πραγματικότητα, θέλησε ο συγγραφέας να βρεί μία ζωντανή, έκφραση των πραγμάτων. Χρησιμοποιώντας έκφραστικότερα μέσα—έξπρεσιονιστικά σχέδια—και συνταυριζοντας το ρεαλιστικό διάλογο με την άφήληση και τη μουσική, προσάθηκε ν' άσκαλώσει τη βαθύτερη ούρία της ζωής και να τη φωτίσει με τα φώτα του προσκήνιου.

Εναν παρόμοιο πειραματισμό, τον πειραματισμό του να παρουσιάσει τη σκηνηκή παράση σαν πρόέταση της άναπόλησης, άποτελεί κι ο «Γυάλινος Κόσμος» το πιο σωστά—του Τέννεση Γουάιλντερ, που άνέθεσε την περασμένη βδομάδα στο θέατρο Αλίκης το συγκρότημα του «Θεάτρου Τεχνης». Χιρίς να ξεφεύγει όλοένα άπ' τη ρεαλιστική πραγματικότητα, θέλησε ο συγγραφέας να βρεί μία ζωντανή, έκφραση των πραγμάτων. Χρησιμοποιώντας έκφραστικότερα μέσα—έξπρεσιονιστικά σχέδια—και συνταυριζοντας το ρεαλιστικό διάλογο με την άφήληση και τη μουσική, προσάθηκε ν' άσκαλώσει τη βαθύτερη ούρία της ζωής και να τη φωτίσει με τα φώτα του προσκήνιου.

Εναν παρόμοιο πειραματισμό, τον πειραματισμό του να παρουσιάσει τη σκηνηκή παράση σαν πρόέταση της άναπόλησης, άποτελεί κι ο «Γυάλινος Κόσμος» το πιο σωστά—του Τέννεση Γουάιλντερ, που άνέθεσε την περασμένη βδομάδα στο θέατρο Αλίκης το συγκρότημα του «Θεάτρου Τεχνης». Χιρίς να ξεφεύγει όλοένα άπ' τη ρεαλιστική πραγματικότητα, θέλησε ο συγγραφέας να βρεί μία ζωντανή, έκφραση των πραγμάτων. Χρησιμοποιώντας έκφραστικότερα μέσα—έξπρεσιονιστικά σχέδια—και συνταυριζοντας το ρεαλιστικό διάλογο με την άφήληση και τη μουσική, προσάθηκε ν' άσκαλώσει τη βαθύτερη ούρία της ζωής και να τη φωτίσει με τα φώτα του προσκήνιου.

Εναν παρόμοιο πειραματισμό, τον πειραματισμό του να παρουσιάσει τη σκηνηκή παράση σαν πρόέταση της άναπόλησης, άποτελεί κι ο «Γυάλινος Κόσμος» το πιο σωστά—του Τέννεση Γουάιλντερ, που άνέθεσε την περασμένη βδομάδα στο θέατρο Αλίκης το συγκρότημα του «Θεάτρου Τεχνης». Χιρίς να ξεφεύγει όλοένα άπ' τη ρεαλιστική πραγματικότητα, θέλησε ο συγγραφέας να βρεί μία ζωντανή, έκφραση των πραγμάτων. Χρησιμοποιώντας έκφραστικότερα μέσα—έξπρεσιονιστικά σχέδια—και συνταυριζοντας το ρεαλιστικό διάλογο με την άφήληση και τη μουσική, προσάθηκε ν' άσκαλώσει τη βαθύτερη ούρία της ζωής και να τη φωτίσει με τα φώτα του προσκήνιου.

Εναν παρόμοιο πειραματισμό, τον πειραματισμό του να παρουσιάσει τη σκηνηκή παράση σαν πρόέταση της άναπόλησης, άποτελεί κι ο «Γυάλινος Κόσμος» το πιο σωστά—του Τέννεση Γουάιλντερ, που άνέθεσε την περασμένη βδομάδα στο θέατρο Αλίκης το συγκρότημα του «Θεάτρου Τεχνης». Χιρίς να ξεφεύγει όλοένα άπ' τη ρεαλιστική πραγματικότητα, θέλησε ο συγγραφέας να βρεί μία ζωντανή, έκφραση των πραγμάτων. Χρησιμοποιώντας έκφραστικότερα μέσα—έξπρεσιονιστικά σχέδια—και συνταυριζοντας το ρεαλιστικό διάλογο με την άφήληση και τη μουσική, προσάθηκε ν' άσκαλώσει τη βαθύτερη ούρία της ζωής και να τη φωτίσει με τα φώτα του προσκήνιου.

Εναν παρόμοιο πειραματισμό, τον πειραματισμό του να παρουσιάσει τη σκηνηκή παράση σαν πρόέταση της άναπόλησης, άποτελεί κι ο «Γυάλινος Κόσμος» το πιο σωστά—του Τέννεση Γουάιλντερ, που άνέθεσε την περασμένη βδομάδα στο θέατρο Αλίκης το συγκρότημα του «Θεάτρου Τεχνης». Χιρίς να ξεφεύγει όλοένα άπ' τη ρεαλιστική πραγματικότητα, θέλησε ο συγγραφέας να βρεί μία ζωντανή, έκφραση των πραγμάτων. Χρησιμοποιώντας έκφραστικότερα μέσα—έξπρεσιονιστικά σχέδια—και συνταυριζοντας το ρεαλιστικό διάλογο με την άφήληση και τη μουσική, προσάθηκε ν' άσκαλώσει τη βαθύτερη ούρία της ζωής και να τη φωτίσει με τα φώτα του προσκήνιου.

Εναν παρόμοιο πειραματισμό, τον πειραματισμό του να παρουσιάσει τη σκηνηκή παράση σαν πρόέταση της άναπόλησης, άποτελεί κι ο «Γυάλινος Κόσμος» το πιο σωστά—του Τέννεση Γουάιλντερ, που άνέθεσε την περασμένη βδομάδα στο θέατρο Αλίκης το συγκρότημα του «Θεάτρου Τεχνης». Χιρίς να ξεφεύγει όλοένα άπ' τη ρεαλιστική πραγματικότητα, θέλησε ο συγγραφέας να βρεί μία ζωντανή, έκφραση των πραγμάτων. Χρησιμοποιώντας έκφραστικότερα μέσα—έξπρεσιονιστικά σχέδια—και συνταυριζοντας το ρεαλιστικό διάλογο με την άφήληση και τη μουσική, προσάθηκε ν' άσκαλώσει τη βαθύτερη ούρία της ζωής και να τη φωτίσει με τα φώτα του προσκήνιου.

Εναν παρόμοιο πειραματισμό, τον πειραματισμό του να παρουσιάσει τη σκηνηκή παράση σαν πρόέταση της άναπόλησης, άποτελεί κι ο «Γυάλινος Κόσμος» το πιο σωστά—του Τέννεση Γουάιλντερ, που άνέθεσε την περασμένη βδομάδα στο θέατρο Αλίκης το συγκρότημα του «Θεάτρου Τεχνης». Χιρίς να ξεφεύγει όλοένα άπ' τη ρεαλιστική πραγματικότητα, θέλησε ο συγγραφέας να βρεί μία ζωντανή, έκφραση των πραγμάτων. Χρησιμοποιώντας έκφραστικότερα μέσα—έξπρεσιονιστικά σχέδια—και συνταυριζοντας το ρεαλιστικό διάλογο με την άφήληση και τη μουσική, προσάθηκε ν' άσκαλώσει τη βαθύτερη ούρία της ζωής και να τη φωτίσει με τα φώτα του προσκήνιου.

Εναν παρόμοιο πειραματισμό, τον πειραματισμό του να παρουσιάσει τη σκηνηκή παράση σαν πρόέταση της άναπόλησης, άποτελεί κι ο «Γυάλινος Κόσμος» το πιο σωστά—του Τέννεση Γουάιλντερ, που άνέθεσε την περασμένη βδομάδα στο θέατρο Αλίκης το συγκρότημα του «Θεάτρου Τεχνης». Χιρίς να ξεφεύγει όλοένα άπ' τη ρεαλιστική πραγματικότητα, θέλησε ο συγγραφέας να βρεί μία ζωντανή, έκφραση των πραγμάτων. Χρησιμοποιώντας έκφραστικότερα μέσα—έξπρεσιονιστικά σχέδια—και συνταυριζοντας το ρεαλιστικό διάλογο με την άφήληση και τη μουσική, προσάθηκε ν' άσκαλώσει τη βαθύτερη ούρία της ζωής και να τη φωτίσει με τα φώτα του προσκήνιου.

Εναν παρόμοιο πειραματισμό, τον πειραματισμό του να παρουσιάσει τη σκηνηκή παράση σαν πρόέταση της άναπόλησης, άποτελεί κι ο «Γυάλινος Κόσμος» το πιο σωστά—του Τέννεση Γουάιλντερ, που άνέθεσε την περασμένη βδομάδα στο θέατρο Αλίκης το συγκρότημα του «Θεάτρου Τεχνης». Χιρίς να ξεφεύγει όλοένα άπ' τη ρεαλιστική πραγματικότητα, θέλησε ο συγγραφέας να βρεί μία ζωντανή, έκφραση των πραγμάτων. Χρησιμοποιώντας έκφραστικότερα μέσα—έξπρεσιονιστικά σχέδια—και συνταυριζοντας το ρεαλιστικό διάλογο με την άφήληση και τη μουσική, προσάθηκε ν' άσκαλώσει τη βαθύτερη ούρία της ζωής και να τη φωτίσει με τα φώτα του προσκήνιου.

Εναν παρόμοιο πειραματισμό, τον πειραματισμό του να παρουσιάσει τη σκηνηκή παράση σαν πρόέταση της άναπόλησης, άποτελεί κι ο «Γυάλινος Κόσμος» το πιο σωστά—του Τέννεση Γουάιλντερ, που άνέθεσε την περασμένη βδομάδα στο θέατρο Αλίκης το συγκρότημα του «Θεάτρου Τεχνης». Χιρίς να ξεφεύγει όλοένα άπ' τη ρεαλιστική πραγματικότητα, θέλησε ο συγγραφέας να βρεί μία ζωντανή, έκφραση των πραγμάτων. Χρησιμοποιώντας έκφραστικότερα μέσα—έξπρεσιονιστικά σχέδια—και συνταυριζοντας το ρεαλιστικό διάλογο με την άφήληση και τη μουσική, προσάθηκε ν' άσκαλώσει τη βαθύτερη ούρία της ζωής και να τη φωτίσει με τα φώτα του προσκήνιου.

Εναν παρόμοιο πειραματισμό, τον πειραματισμό του να παρουσιάσει τη σκηνηκή παράση σαν πρόέταση της άναπόλησης, άποτελεί κι ο «Γυάλινος Κόσμος» το πιο σωστά—του Τέννεση Γουάιλντερ, που άνέθεσε την περασμένη βδομάδα στο θέατρο Αλίκης το συγκρότημα του «Θεάτρου Τεχνης». Χιρίς να ξεφεύγει όλοένα άπ' τη ρεαλιστική πραγματικότητα, θέλησε ο συγγραφέας να βρεί μία ζωντανή, έκφραση των πραγμάτων. Χρησιμοποιώντας έκφραστικότερα μέσα—έξπρεσιονιστικά σχέδια—και συνταυριζοντας το ρεαλιστικό διάλογο με την άφήληση και τη μουσική, προσάθηκε ν' άσκαλώσει τη βαθύτερη ούρία της ζωής και να τη φωτίσει με τα φώτα του προσκήνιου.

Θεατρικές είδησοϋλες

Μετά τις άφθονες πρεμιέρες της παρελθούσης έβδομάδος, δεν προβλέπεται διά τας ήμερας αυτές το άγέδασμα κανέ νος καινούργιου έργου.

—'Ο θίασος του κ. Γ. Παπ πιά έτοιμάζει βέβαια εις την «Βρεττανία» την καινούργια κομεντί του κ. Παλαιολόγου «Μην μετράς τα χρόνια σου», είναι όμως άμείβωλον εάν το καινούργιο αυτό έλληνικό έργο, θ' άνεβασθ' έντός της προσεχούς έβδομάδος.

—Εις την κομεντί του κ. Παλαιολόγου, θά πρωταγωνιστήση ή Νανά Σκιαδά.

—Εν τώ μεταξύ εγνώσθη ότι διά τον θίασον της «Βρεττανίας» έτοιμάζονταν μία σειρά σκέτος ο γνωστός λογοτέχνης κ. Καραγάτσης έν συνεοργσία μετά του κ. Κωνστ. Γιαννουκάκη.

—Η σάτυρα των κ.κ. Σακελάρειου—Γιαννακοπούλου «Οι Γερμανοί ξανάγονται» έξασκο λουθεί πάντοτε να σημειώνη ζωηράν κίνησιν εις το θέατρον Κοτοπούλη.

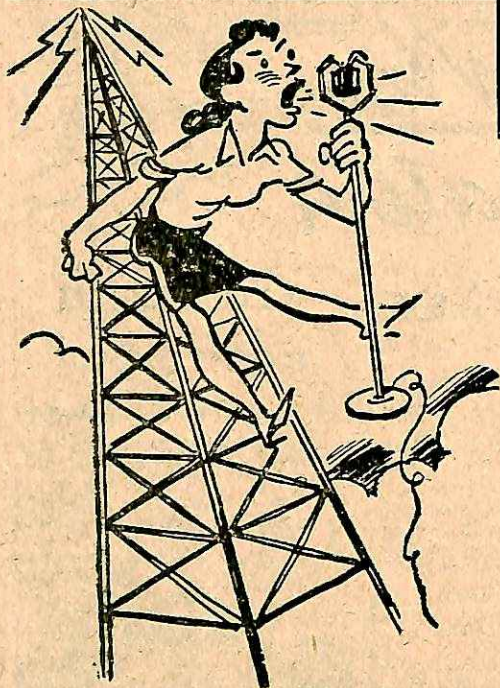
—Προβλέπεται ότι το διασκεδαστικόν αυτό έργον θά πραγματοποιήση έκατον παραστάσεις.

—Τόσον τώ «Κεντρικόν» με τον «Πρίγκιπα Μουρούζη» όσον και ο «Απόλλων» με την δραματική όπερέττα «Σφάλματα κοριτσιών», συγκεντρώνουν καθημερινώς πολύν κόσμον.

—Εις τώ δεύτερον έργον, έντύπωσιν προδενεί το παιδί της Μαρίας Νέξερ, ή όποία άποδεικνύει στον ρόλον της Λίνας ότι διαθέτει δυνατό δράματικόν τάλεντο.

—Ένα καινούργιο μουσικόν συγκρότημα καθρητάθη άπ' τον θεατρικόν, έπιχειρηματίαν κ. Μάτιον, το όποιο θά παίξη εις το θέατρον Άργυροπούλου, εναλλάξ με τον θίασον πρώας.

Πρωταγωνίστριες του συγκροτήματος αυτού είναι ή Κάιτη Βερόνη και ή Ρίτα Δημη

‘Η Σάτιρα...

Μελλόντων γάμων γνωστοποιήσεις
και ως έκ τούτων... παρεξηγήσεις

Καινούργια μόδα, φίλοι μου, του ‘Αστικού του Κώδικος.
Δεν φθάνει πού κάθε γαμπρός,
‘Αθώος ‘ασπιλος, λαμπρός,
Γίνεται με τον γάμο του, δια ζωής υπόδικος,
Και του κολλάν του φουκαρά
Χωρίς να τούχη χρειαστή
Εισαγγελέα : την πεθερά!
Και μία γυναίκα : Δικαστή!
Δεν φτάνει πού τον Χριστιανό τώρα τον κυνηγάνε
Σάν νάτανε δοσίλογος ή και ληστοφυγόδικος,
Ορίστε ότι έρχονται και νομικοί όποιοι νάναι
Και νέες μόδες βγάζουνε του ‘Αστικού μας Κώδικος!

‘Ενα ζευγάρι, φίλοι μου, πού πάει στόν παπά
Γιά ν’ αλληλοκουκουλωθή
‘Ακούγοντας τὸ «Στέφεται...» και όλα τὰ λοιπά
Σὲ θέσι μάλλον δύσκολη, πιστεύω θὰ βρεθῇ
Πού ὁ σεβάσιμος ἱερεὺς τὸν γάμο θ’ ἀρνηθῇ
Καὶ δὲν θὰ στεφανώσῃ
‘Εάν οἱ δυὸ νεόνυμφοι δὲν εἶχανε τὴ γνώσι,
Νὰ κάμουν γνωστοποιήσι προκαταβολικὴ
Τοῦ γάμου των τοῦ μέλλοντος σὲ μιὰ ἐφημερίδα
Εἶνε βεβαίως ἀποψηφιστὰ καὶ κωμικὴ,
Μὰ τώρα πού ἐφαρμόζεται παρέχει τὴν ἐλπίδα
Πὼς εἶνε μιὰ ἀποφυγὴ ἐκπλήξεων ἀνωμάτων
Γι’ αὐτὸ, πιστεύω μάλλον
(ὅτι τὸ μέτρον τὸ σοφὸ, τὸ μέτρον τὸ βαθύ
Μοιραίως θὰ ἐπεκταθῇ
Καὶ... ἐπὶ πράξεων ἄλλων !...
Γύρω διαβάζουμε ἀπλῶς εἰς τὰς ἐφημερίδας :
«Εὐλόγιστος ‘Απλορίδας
Υἱὸς τοῦ Ναπολέοντος καὶ τῆς Φανερωμένης
Τὸ γένος ‘Ανακούκουρδα κάτοικος Βουλιαγμένης
Προσωρινῆς διαμονῆς εἰς τὴν Πετρομαγούλα
Καὶ ἡ Μαρία Χάβσοου γνωστὴ ὡς Μαρινούλα
Τοῦ ‘Αναστάση Χάβσοου καὶ τῆς ‘Ελευθερίας
Τὸ γένος Στραβοκουενῆ, κάτοικος ‘Ικαρίας
Σήμερον διαμένουσιν εἰς τὴν Πλατεῖαν ‘Αγίων
Πρόκειται νὰ τελέσουνε τὸν πρῶτον τους τὸν γάμον...»

Σήμερ’ αὐτὰ διαβάζουμε κι’ ἄλλα παρεμφερῇ
Μὰ ἡ ἐποχὴ μας προχωρεῖ
Τὸ εἶπε κι’ ὁ ‘Ηράκλειτος θαρρῶ : «Τὰ πάντα ρεῖ!»
Καὶ θάπρεπε ἴσως πρὸ πολλοῦ
Τὸ μέτρο αὐτὸ τοῦ Κώδικος νὰ ἐφαρμοσθῇ κι’ ἄλλου!

Γυναικεῖες σιλουέττες ΕΤΩΝ 15... ΕΤΩΝ 25..

‘Εχει προθέσεις : ‘Ασφαεῖς
Γνώμες ἀλλάζει δέκα
Γαμπίτσες; Μάλλον εὐτραφεῖς
Καὶ πάει γιὰ... γυναίκα !..

Ψηλώνει γλήγορα πολὺ
Ψοφᾷ γιὰ κομπλιμέντα
Σάν ‘κάτι γέρω ραμολὶ
Τῆς πιάνουνε κουβέντα.

Καρδιάς δὲν γνώρισε καύμους
Εἶνε μικρὴ ὡς τόσο.
Μὰ λέει μ’ ἀναστεναγμούς :
— Πότε θὰ μεγαλώσω ;

Παντρεύτηκε... Καὶ ἡ ζωὴ
‘Μπρὸς τῆς χαμογελάει
Καὶ ὅλη ἡ νύχτα, ὡς τὸ πρῶτ
Σάν ὄνειρο κυλάει !..

Τι ἄλλο τάχα θὰ σκεφθῇ
‘Απ’ τὸ καλὸ τῆς ταίρι ;
Καὶ λέει πὼς ἡ ζωὴ αὐτὴ
Πετάει, σάν περιστέρι!...

‘Ετσι περνᾶν οἱ μέρες, μὰ
Κι’ ὥρες παραμυθιένες
Νοιώθει πὼς γίνεται μαμὰ
Κι’ ἀρχίζουν οἱ ἐννοιες !

...τῆς ἐβδομάδος

Τὸ μέτρον ἐπεκτείνεται
Νὰ ξέρωμε τί γίνεται!..

Μόνο στοὺς γάμους δηλαδὴ τὸ μέτρον θὰ ἰσχύσῃ ;
Σὲ κάθε μία σχέσι μας θὰ ἔπρεπε ν’ ἀρχίσῃ
Νὰ ἐφαρμόζεται πιστὰ
Διότι, θάχετε ἀκουστὰ

Πὼς γιὰ τοὺς γάμους ὠφελεῖ, δὲν φέρνει κἄν ζημία
Διότι... ἀποφεύγεται ἀπλῶς ἡ... διγαμία!
Μὰ σὲ δεσμούς ἐρωτικὸς πού ἔχουν τὸ σεκλέτι των
Αὐτὸ τὸ μέτρο, σίγουρα θὰ ἦταν ἀπαραίτητον!
Νὰ ξέρῃ ἡ Στέλλα φέρ’ εἰπεῖν ὁ Στέφανος τί κάνει
Μὲ ποιὰν πάλι μπερδεύεται, μὲ ποιὰν πάλι τὰ φτιάνει...
Νὰ ξέρῃ ὁ Κώστας ἄλλωστε τὸ τί τοῦ κάνει ἡ Εἰρήνη
Μὲ ποιὸν ἀνακατεύεται, μὲ ποιὸν τὰ σιγοψήνει
Καὶ νὰ μαθαίνωμε ὅλοι μας, γιὰ γούστο καὶ γιὰ τῖκα
Πὼς ἀγαπιούνται μυστικά, ὁ Τάκης κι’ ἡ Μαρίκα!..
‘Ετσι, θὰ εἶνε λογικὸ
Τὸ κάθε κέφι ἐρωτικὸ

Νὰ διατυμπανίζεται καὶ νὰ γνωστοποιήτῃ
Νὰ ξέρουμε τί γίνεται ποικίλοι συμπολίται
Γιατὶ μιὰ σχέσι ἐρωτικὴ, ἀν γίνεται γνωστὴ
Οἱ ἐρασταὶ θὰ φαίνονται πραγματικὰ πιστοὶ
Καὶ δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἐραστής νὰ κἀν πράξικόπημα
Ναί! Μέτρα τέτοια φαίνονται σωτήρια καὶ σκόπημα
Καὶ θάπρεπε νὰ γίνωνται, καὶ μ’ ἐνθουσιασμόν
Γνωστοποιήσεις τακτικὲς μελλόντων... χωρισμῶν!-
‘Ετσι, ἀν ἡ Κάκια φέρ’ εἰπεῖν χωρὶς μὲ τὸν Πέτρο
χάρις σ’ αὐτὸ τὸ μέτρο,
‘Ο χωρισμὸς θάνα, γνωστός, εὐθὺς τὴν ἴδια μέρα
Κι’ οἱ ὑποψῆφοι θὰ μποροῦν
Νὰ ξέρουν δίχως ν’ ἀποροῦν
Πὼς εἶνε διαθέσιμη ἡ Κάκια κι’ ἐλευθέρῃ!..

‘Αλλὰ, ἡ σπουδαιότερη τοῦ μέτρου ἐφαρμογὴ
Καὶ μὴ θαρρεῖτε ὅλ’ αὐτὰ πὼς εἶνε ἀηδίες :
Θὰ ἔπρεπε νὰ γίνωνται σ’ ὁλόκληρὴ τὴ Γῆ
Γνωστοποιήσεις τακτικὲς γιὰ μελλουσες... κηδεῖες!...
Ποῖος θὰ ὠφελῆται ἀπ’ αὐτές ; Μὲ τὴ δική μου γνώμη
‘Πρῶτα... οἱ κληρονόμοι!...
Νὰ ξέρουμε οἱ ἄνθρωποι πὼς θὰ κληρονομήσουνε
Γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ξανοιχτοῦν στὰ ἔξοδα τοῦ σπιτί.
Μέλλουσες χήρες, δευτέρων, γιὰ ν’ ἀντικαταστήσουνε
Καὶ πρὶν ἀπ’ τὸ «Τετέλεσται!» τὸν δόλιο μακαρίτη!...
Αὐτὸ τὸ μέτρο θάπρεπε παντοῦ νὰ ἐπεκταθῇ
Κι’ ὅτι εἶνε ἀγνωστοποιήτον νὰ... γνωστοποιηθῇ!..

ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Γυνακεῖες σιλουέττες

40 ΕΤΩΝ...

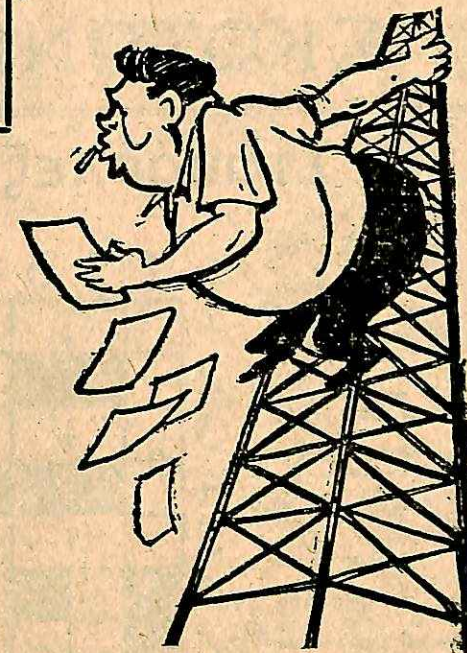
Στὰ σαράντα τῆς τὰ χρόνια
‘Εχει πλέον καταλάβει
‘Οτι δὲν θὰ εἶν’ αἰώνια
Τόσα κάλλη δροσερά.
Μὰ δὲν νοιώθει ἀπελπισία
Καὶ τὸ κόστη δὲν τὸ παύει
Κι’ ἔτσι, δίνει σημασία
Στὰ παιδιὰ τὰ... νεαρά !

Τὸν καιρὸ τῆς δὲν τὸν χάνει
Καὶ νὰ ζεῖ ἡ κατεργάρα,
‘Αλλὰ ὅτι καὶ νὰ κἀν
Εἶναι πλέον... σαραντάρη !..

50 ΕΤΩΝ...

‘Ετὼν πενήντα, τὰ φιλιὰ
τῆς ἔχουνε θυμώσει.
Κι’ αὐτὸς ὁ χρόνος, τὰ μαλλιά
τῆς τάχει ἀσημώσει !...
‘Ετὼν πενήντα!... Κι’ ἀπορεῖ
νὰ ζῇ χωρὶς ἐλπίδες
Τώρα ἔχει γίνει σοβαρὴ
Κι’ ἔχει ἀρκετὲς ρυτίδες!..

Τὸ παίρνει, ἀπόφασι λοιπόν,
Πὼς ἔφτασε κι’ ἡ Δύσις!...
‘Οταν ὁ ἔρωσ εἶναι ἀπᾶν
‘Υπάρχουν ἀνανήσεις !..

...ΚΑΙ Η ΜΑΝΙΩ

ΣΙΝΕΜΑ

Μου ἄρχισες τὰ μου καὶ μὰ...
Πᾶς νὰ μὲ φᾶς μὲ τὰ λιμὰ.
Λόγια μου εἶπες ἱταμά
Καὶ κάνεις τὸν ντερίση
‘Εγὼ φοφῶ γιὰ σινεμά
Κι’ ὅτι μου λὲς βρὲ καπαμά
Σκάρτε καὶ ἀπίστα Θωμά
Δὲν μ’ ἔχει συγκινήσει !

Τρελαίνομαι γιὰ τὸ πανί
Μονάχ’ αὐτὸ μὲ συγκινεῖ
‘Εχω καρδὰ κι’ εἶμαι γυνή
Γι’ αὐτὸ δὲν κατορθώνεις
Νὰ μὲ ἀλλάξης τὸ μυαλό
Ρεζίλη ἀντρα, ζιγκολό,
Καὶ θάχω καὶ σὲ προκαλῶ
Λατρεῖα τῆς ὀθόνης !

‘Απὸ τὴ ζωὴ τί νὰ χαρῶ ;
‘Εσένα, τριό μου καρρῶ
Βλέπω τὸν Μπογκάρτ καὶ θαρρῶ
Πὼς μ’ ἔχει ἀγκαλιασμένῃ
Βλέπω τὸν Πάουελ τὸν κομψό
Κι’ ἀπ’ τὰ χειλάκια του διψῶ
Φιλὶ ἀτόφιο—ὄχι λειψὸ—
Καὶ μὲν... μεθυσμένη

Καὶ ὅλ’ αὐτὰ στ’ ὁμολογῶ
Πὼς δὲν στὰ λέω μόνο ἐγὼ
καὶ τίς σκίες πού κυνηγῶ,
Δὲν εἰμ, ἐγὼ μονάχα
Κάθε ‘Αθηναία λαχταρᾷ
Τὸν Μπογκάρτ νάχει μιὰ φορὰ
Κι’ ὅχι ‘Αθηναῖο φουκαρά
Σάν ἐρωμένο χάχα !

‘Ιδοὺ ὁ λόγος ἀδρεφὰς
πού ἀπεχθάνομαι τὸ φᾶς
Καὶ εἶνε πόθος μου κρυφός
Τοῦ σινεμά τὰ μέρη
‘Αλλὰς τε ἐκεῖ τρόπον τινὰ
Σάν ἡ ταινία ἀρχινᾷ
Πάντοτε μέσ’ τὰ σκοτεινὰ
Κάποιος μου βάζει, χέρι !

Η ΜΑΝΙΩ

Ο ΒΑΓΓΟΣ

ΣΙΝΕΜΑ

Πάω στὸ σπῑτί, βρὲ Μανιὼ
Π’ ἀντίθεμά σου τὸ γονεῖό
Καὶ σὲ ζητάω μὲ τὸ στανιά
Κι’ ἄφαντ’ ἔχεις γίνει...
Πού πᾶς ὡρὴ καὶ τριγυρνᾷς
Γιὰ μάπα ἐμένα μὲ περνᾷς
Καὶ διαρκῶς μὲ τυραννᾷς
Καὶ ζῶ μὲ ἀσπιρίνη ;

Στὸ σινεμά μου λένε πᾶς...
Μὴ θάμῃ θλάκας καὶ λαπιᾶς
‘Αν δὲν φροντίζω καὶ παππᾶς
Νάρθῃ νὰ σὲ διαβάσῃ...
Στὸ σινεμά νυχθημερῶ...
‘Αντὶ νὰ δῖνῃς τὸ «παρῶ»
Στὸ σπῑτί ὅλο τὸν καιρὸ—
‘Ακου καὶ δῶσε βάση !

Πᾶψε νὰ τρέχῃς ἀδρεφᾷ
Στὸ Ρεξ, Τιτάνια καὶ ‘Ορφῆ—
Ψῆσε στὸ σπῑτί ἕνα καφεῖ
Νὰ κῆτω νὰ τὸ ποῖμε
Τὸ σινεμά τὸ τακτικὸ
‘Εσπερο, Πάνθο, ‘Απτικό
Νὰ μὴ μὲ πιάσῃ τὸ κακό
Καὶ νὰ μὴ σκοτωθῶμε!..

Κάτσε στὸ σπῑτί μιὰ σταλιά
‘Εσὺ τὸ ἔκανες δουλειὰ
Καὶ φῖλμ καινούργια καὶ παλὰ
‘Εφτά φορές τὰ βλέπεις
Τρέχεις ἐδῶ, τρέχεις ἐκεῖ
Σὲ κίνησι εἶσαι διαρκῇ
Γνώμη σοφὴ λέω συζυγικὴ
Κι’ ἄς μὴ μοῦ ἐπιτρέπῃς

‘Εγὼ τὸ θεωρῶ ντροπὴ
Κι’ αὐτὸ τὸ γλέντι θὰ κοπῇ
Κι’ ἀφοῦ αὐτὸ σοῦ τῶχῳ πεῖ
Σκέψου καὶ κανόνισου...
Καὶ ξέρετο, ἄκαρδη γυνή
‘Εάν αὐτὸ σὲ συγκινεῖ
Καὶ κάνεις κ ρ ᾶ γιὰ τὸ πανί
Σοῖ δίνῃ τὸ π α ν ῖ σου !

Ο ΒΑΓΓΟΣ

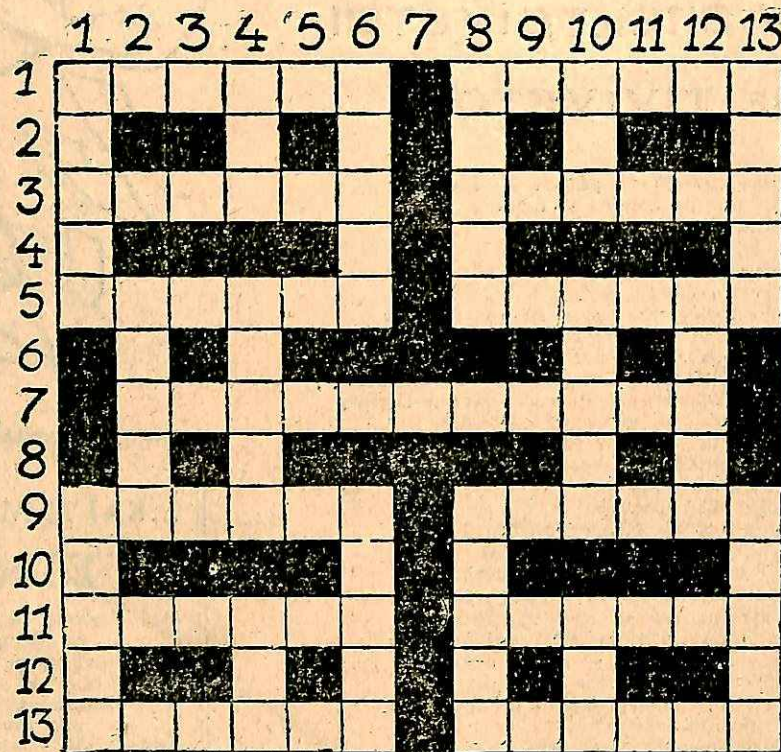
ΣΚΟΤΩΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΩΡΑ...

Σταυρόλεξον ύπ' αριθμό 10.

Οριζοντίως:
1) Ο μὴ γνωρίζων
2) Πρωτεύουσα φιλικού Κράτους.
3) Άγγλος φιλόσοφος. — Ζη στα βόρ
5) Μέρος της εκκλησίας. — Έτσι εἶνε ὁ βοθητικός στρατιώτης.
7) Στρατηγὸς τῶν Αρκαίων. — Όνομα ἐνδόξου ἑλληνικοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ.
9) Ἀστεία (ἐξ. λέξ.). — Όλοι παραποιούνται ὅτι ἔχουν.
11) Κατέθηκε στὸν Ἀδὴ γιὰ τὴν καλὴ του. — Γεωμετρικὸν σχῆμα.
13) Ἀλλοτε εἶνε χαρὰς καὶ ἄλλοτε λύπης. — Εὐθυμογράφημα.

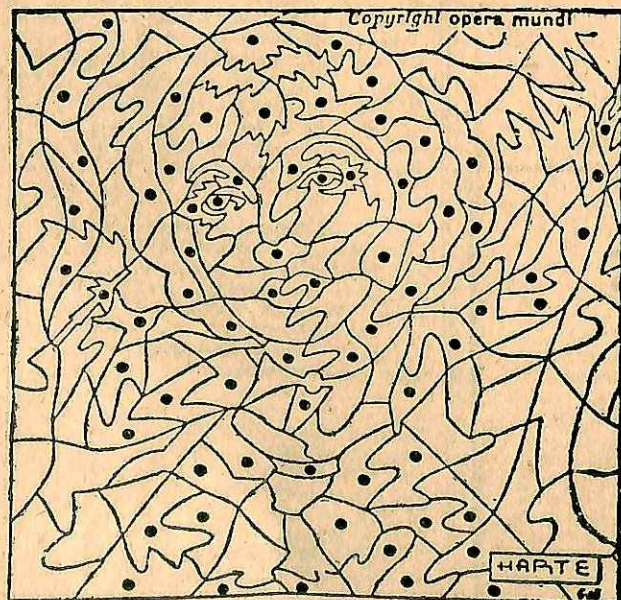
Καθῆτως:
1) Ὑψατος Ἀρμοστής. — Ὑπάρχουν πολλὰ στὰ Σκανδιναυικά Κράτη.
2) Δυσβάστακτος ἀσβένιστος.
4) Συνοικία ἐγγὺς τῶν Ἀθηνῶν. — Ψυχὴ ταραχὴ. — Ἐπαχὴ τοῦ ἐτοῦς.
6) Ὁ... Κέρβερος τῆς ἐρήμου. — Τὸ τέλος τοῦ βασιλείου.

8) Ὅσοι καπνίζουν τὸν καπνὸ τῆς Χώρας αὐτῆς, τὴν ἔχουν πολὺ καλά. — Κάθε τι στὸν κόμην ἔχει τὸ δικό του.
10) Εἶδος καρβουνίου. — Ἡ

Ἡ ἔχει δύο (ἐν.). — Ὅρος σκακιού.
12) Ὑπάρχει στὴν Ἀφρική καὶ στὸ... Ζάμπειον!! (αἰτ. ἐνικ.).
13)... Βαρὼν — Εὐτυχία.
Α. ΜΕΤ-Σ

ΓΙΝΕΣΘΕ ΣΚΙΤΣΟΓΡΑΦΟ!

Εάν μαυρίσετε μὲ τὸ μολύβι σας τὰ κενὰ ποὺ σημειώνονται μὲ τελείες, θὰ ἔχετε ἓνα ὠραίο σκίτσο τῆς Κλωντὲ Κολμπέρ.
«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελὶς 48.

Αἰνίγματα

1) Μετράς καὶ βλέπεις τέσσερα διαβάσεις, βλέπεις τρία πῶς τώρα γίνεται αὐτό: ἴδου ἡ ἀπορία!
2) Πέ-ω κι' εὐθὺς τὴν σκέψι σου στὰ περασμένα φέρνω. Μὰ πρόσεξε. Τὸ πρῶτο μου τὸ γράμμα ἂν ἀλλάξω κάτω ἀπὸ τὸ βῆρος σου θὰ ἴδῃς τότε νὰ γέρνω καὶ περπατῶ καὶ πιά φερὰ δὲν ἔχω νὰ πετάξω.

Κυβόλεξον

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

Νὰ συμπληρωθῇ ὥστε νὰ διαβάζονται ὀριζοντίως καὶ καθῆτως αἱ ἴδιαι λέξεις.

Σύνθεσις

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

Νὰ συμπληρωθῇ ὥστε νὰ διαβάζονται τέσσαρες δυοιαὶ λέξεις ὀριζοντίως καὶ καθῆτως, ἓκ τῶν ὁποίων ἡ μία, δύο φορές.

Λύσεις

τῶν προηγουμένων

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ ΑΡ' 9

Οριζοντίως:
1) ΕΛΛΗΝΕΣ — ΠΝΕΥΜΩΝ
3) ΠΟΥΝΤΡΑ — ΑΙΘΡΙΟΣ
5) ΤΣΟΚ — ΦΙΛΟΜΑΘΕΙΑ
7) ΝΗΜΑΤΙΟΝ — ΕΣΥ — ΣΩ.

9) ΣΙ — ΙΟΝ — ΦΟΡΟΛΟΓΩ.
11) ΥΠΟΘΗΚΕΥΣΙ — Ε. Ι. Ρ. Ε.
13) ΔΡΑΜΑΤΑ — ΦΟΡΤΙΟΝ.

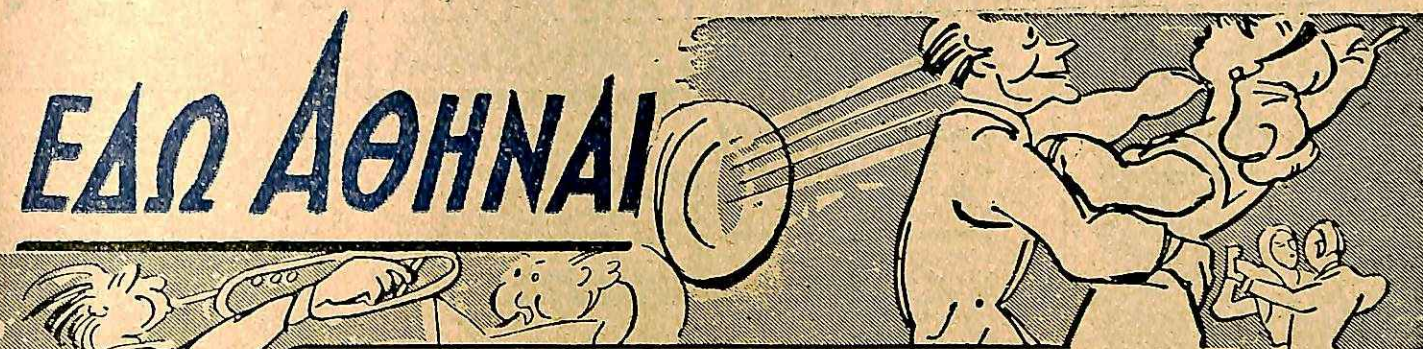
15) ΑΝΑΖΗΤΩ — ΣΧΗΜΑΤΑ
Καθῆτως:
1) ΕΡΠΕΤΟΝ — ΣΟΥΗΔΙΑ
3) ΛΟΥΚΟΥΜΙ — ΣΟΝΑΤΑ
5) ΝΟΤΑ — ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΗ
7) ΣΤΑΣΙΜΟΣ — ΒΕΛΑΖΟ
9) ΠΛΑΝΟΣ — ΚΟΤΣΙΦΑΣ
11) ΕΥΘΡΑΥΣΤΟΝ — ΑΡΧΗ
13) ΜΟΙΡΕΣ — ΠΟΛΙΤΙΚΗ
15) ΝΥΣΤΑΖΩ — ΩΚΕΑΝΙΑ.

1) ΕΡΠΕΤΟΝ — ΣΟΥΗΔΙΑ
3) ΛΟΥΚΟΥΜΙ — ΣΟΝΑΤΑ
5) ΝΟΤΑ — ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΗ
7) ΣΤΑΣΙΜΟΣ — ΒΕΛΑΖΟ
9) ΠΛΑΝΟΣ — ΚΟΤΣΙΦΑΣ
11) ΕΥΘΡΑΥΣΤΟΝ — ΑΡΧΗ
13) ΜΟΙΡΕΣ — ΠΟΛΙΤΙΚΗ
15) ΝΥΣΤΑΖΩ — ΩΚΕΑΝΙΑ.

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

— Δὲν ντρέπεσαι μικρὲ νὰ πηγαίνεις στὸ σχολεῖο καὶ νὰ καπνίζεις;
— Λάθος κάνεις κύριε. Ἐγώ... γυρίζω ἀπ' τὸ σχολεῖο!
Ὁ παιτὴς:
— Ἐγώ... ἔνα σωρὸ ποιήματα ἀλλὰ εἶμαι ἀπόρροιστος νὰ... δημοσιευθῶν πρὶν πεθάνω.
Ὁ φίλος του:
— Ὁ Θεὸς νὰ σοῦ δῇν χρόνια!

Cellar
ΚΡΙΕΖΑΤΟΥ 1
ἔχετε καλύτερο;
ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΤΕ ΜΑΣ
στὸ
34.838

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Κυριακή, 1 Δεκεμβρίου

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΟΜΠΩΝ 1-7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΜΙΛΙΑΙ
14.00 (Τὸ λογοτεχνικὸν ἔταρτο τοῦ κ. Σπύρου Μυριελάκη).
16.45 «Εὐγένιος Βούλγαρις» ὑπὸ τῆς Κας Στεφ. Χατζάκη).
17.45 (Γιὰ νὰ γνωρίσουμε τὴν Ἑλλάδα: Ὀμιλία τῶν κ. Π. Γαζή καὶ Κλ. Παράσχου).
19.30 (Ἡ ἑλληνικὴ ὑπαίθριος). Ὀμιλία τῶν κ.κ. Α. Μουστακίδη καὶ Ν. Τωμαδάκη.
20.20 (Τὰ ἑλληνικὰ ζητήματα, ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Χρηστίδη).
14.25 ΣΚΕΤΣ.
ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.45 (Ἔργα τοῦ Χαίντελ).
11.00 (Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» τῆς συμφωνικῆς συναυλίας τῆς Κρατ. ὀρχήστρας).
17.00 (Κλασσικὰ τραγούδια ἀπὸ τὴν χορωδία τοῦ Ἀγίου Θεωμὰ τῆς Λευκίας).
21.25 Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Ε.Ι.Ρ. ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΟΜΠΗ
22.00 (Ἡ Γ' πράξις ἀπὸ τὴν «Μανὼν» τοῦ Μασσενέ).
ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
13.30 (Ἡ ὀρχήστρα Σαυγιουλ καὶ τραγουδοὶ ἀπὸ τὸν Νίκο Γούναρη).
16.00 (Τραγούδια ἀπὸ τὴν Γκιόρντι Γκάλλαντ καὶ τὸν Μπίγγκ Κρόσμου).
16.15 (Ἐλαφρὸ ποικίλον πρόγραμμα).
17.15 (Παλιὰ ἐπιτυχίαι).

Δευτέρα 2 Δεκεμβρίου

ΟΜΙΛΙΑΙ
08.30 (Τὸ πεντάλεπτον τῆς ὁμιλίας).
14.10 (Τέχνη καὶ ζωὴ: «Ὁ φιλομαρὸς καὶ ὁ φιλόσοφος» τοῦ κ. Π. Φλώρου).
17.30 (Ἡ ὥρα τῶν Σκακιῶν).
17.40 (Ὀμιλία τοῦ κ. Σ. Σκιαδάρεως: «Ἡ χορευτικὴ μουσικὴ στὰ 13ο καὶ 14ο αἰῶνα».)
ΩΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
16.00 (Ὁ «Πλίνθος» καμικὴ σκητὴ ἢ «Τὸ δάσος τῶν γάνων» παραμυθία, τραγουδιὰ καὶ ποιήματα).
20.45 (Ἡ ἐβδομαδιαία ἀνασκόπησις ὑπὸ τοῦ κ. Π. Σιφναίου).
ΡΕΣΙΤΑΛ ΠΙΑΝΟΥ
21.30 (Ἡ Δις Ρίτα Μπουμπουλί, δούσῃ ἔργα Ἑλλήνων συνθετῶν).
ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
23.15 (Μουσικὴ δωματίου μὲ ἐργὰ τοῦ Σομπέρτ).
ΟΠΕΡΕΤΤΕΣ
16.35 (Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν «Εὐθύμη Χίρως» τοῦ Λεχάρ).
ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
12.00 (Μουσικὴς Σελίδες).
ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.45 (Ἐλαφρὰ ἑλληνικὰ τραγούδια).
08.00 (Ποικίλον ἐλαφρὸν πρόγραμμα).
08.45 (Μουσικὴ ἀπὸ φυσαρμόνικας).

11.30 (Ποικίλον ἐλαφρὸν πρόγραμμα).
13.30 (Διαφορὸν σελίδες ἐλαφρῆς μουσικῆς).
14.45 (Μουσικὰ πορτραῖτα).
16.10 (Μουσικὴ γιὰ τὸν καθένα).
22.00 (Τραγούδια ἀπὸ τὸν Ζωρὴ Γκεταρύ).
22.20 (Ποικίλον ἐλαφρὸν πρόγραμμα).
ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
19.30 (Ὁ Ὀμιλος τῆς Κας Γεωργίας Μυτάκη).

Τρίτη, 3 Δεκεμβρίου

17.30 (Πολιτικὴ ὁμιλία).
17.50 (Ἡ ὥρα τῶν φίλων τοῦ ραδιοφώνου. Ὀμιλία τοῦ κ. Δ. Μπαταζῆ).
19.30 (Ἡ ὥρα τοῦ Ἀγρότου).
20.45 (Ἐβδομαδιαία ἐξωτερικὴ ἀνασκόπησις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέα Ἰωσήφ).
ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
17.40 (Ἡ δευτέρα Σουίτα ἀπὸ τὸν «Πέερ Γκύντ» τοῦ Γρήγκ).
22.00 (Συμφωνικὴ συναυλία).
ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
08.00 (Δίσκοι στὴν τύχη).
12.00 (Μουσικὴς σελίδες).
ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
08.45 (Ἐλαφρὰ ἑλληνικὰ τραγούδια).
11.30 (Ἐλαφρὸ ποικίλον πρόγραμμα).
14.10 (Μουσικὴ γιὰ πιάνο).
14.45 (Μουσικὰ πορτραῖτα).
16.10 (Μουσικὴ γιὰ τὸν καθένα).
16.40 (Κλασσικὴς μελωδίας σὲ μοντέρνους ρυθμούς).
21.30 (Μουσικὴ κόκτεϊλ).
23.30 (Χορευτικὴ μουσικὴ).
ΔΗΜΟΤΙΚΑ
07.45 (Δίσκοι).

Τετάρτη, 4 Δεκεμβρίου

ΟΜΙΛΙΑΙ
08.30 (Τὸ πεντάλεπτον τοῦ σηπτιέ).
17.30 (Ἡ φυσιογνωσία τῆς ὥρας).
21.30 (Ποιητικὴ δρασμός).
ΩΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
18.00 (Μαθήματα ρυθμικῆς. «Τὸ ταξίδι τοῦ Σεβάχ» (παραμυθία) παιχιδί).
ΡΕΣΙΤΑΛ
19.30 (Τραγούδι ἀπὸ τὴν Δίδα Εἰς Μομφερράτου).
23.15 (Ἔργα γιὰ βιολὶ ἀπὸ τὸν κ. Τάνην Σουλτσε).
ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
17.40 (Παλιὰ μουσικὴ).
ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
12.00 (Μουσικὴς σελίδες).
ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.45 (Ἐλαφρὰ ἑλληνικὰ τραγούδια).
08.00 (Ἐλαφρὰ μουσικὴ).
08.45 (Ἡ ὀρχήστρα Ἐρικ Κάουτς).
11.30 (Ἐλαφρὸ ποικίλον πρόγραμμα).
13.30 (Ἡ ὥρα τῶν ἀκροστών).
14.45 (Μουσικὰ πορτραῖτα).
16.10 (Μουσικὴ γιὰ τὸν καθένα).
21.30 (Ἐλαφρὰ ἑλληνικὰ τραγούδια).
23.15 (Ἐλαφρὰ καὶ ξένοι χοροὶ).

23.35 (Ἐλαφρὰ ἑλληνικὰ τραγούδια).

Πέμπτη, 5 Δεκεμβρίου

ΟΜΙΛΙΑΙ
08.30 (Τὸ πεντάλεπτον τῆς νύκτας).
13.50 (Ἡ Ἑλλάς στὸν ἀγῶνα).
14.10 (Τέχνη καὶ ζωὴ. Ἐξωτερικὴ ἀνασκόπησις ὑπὸ τοῦ κ. Φ. Μπουμπουλίδη).
17.45 (Ἡ Ἐφημερίδα τοῦ Σταθμοῦ).
ΩΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
18.00 (Ἐφημερίδα χρονολογία φημὰ διήγημα, ἀνέκδοτα, ἀλληγογραφία).
ΡΕΣΙΤΑΛ
21.30 (Ἔργα γιὰ βιολοντσέλλο ἀπὸ τὴν Δίδα Λήδα Κουρούκλη).
ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΟΜΠΗ
23.15 (Ἀποσπάσματα ἀπὸ ὁπερῆς).
ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
08.00 (Δίσκοι στὴν τύχη).
12.00 (Μουσικὴς σελίδες).
13.30 (Ποικίλον πρόγραμμα).
22.00 (Ἀγγλικά λαϊκὰ τραγούδια).
22.20 (Δίσκοι στὴν τύχη).
23.45 (Τοιγγραφικὴ ἀσκοπία).
ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
08.35 (Ἐλαφρὰ ἑλληνικὰ τραγούδια).
14.45 (Μουσικὰ πορτραῖτα).
16.10 (Μουσικὴ γιὰ τὸν καθένα).
16.40 (Ἡ Πατρισταία Ρομπινσὼ καὶ Μπίλλυ Μέγερ).
17.30 (Μουσικὴ σὲ ρυθμούς δάσος).
18.15 (Φωνοταινίες).
ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
17.45 (Δίσκοι).
19.30 (Κρητικὰ τραγούδια ἀπὸ τὸν Ὀμιλόν Ποσειδάκη).

Παρασκευή 6 Δεκεμβρίου

ΟΜΙΛΙΑΙ
08.30 (Τὸ πεντάλεπτον τῆς νύκτας).
17.30 (Πολιτικὴ ὁμιλία).
17.50 (Ἡ ἀποσκευαστικὴ ὥρα).
18.10 (Ἡ ἀποσκευαστικὴ τῆς Ἑλλάδος).
19.50 (Ἡ ὥρα τοῦ Ἀγρότου).
ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
18.00 (Βυζαντινὴ μουσικὴ).
22.00 (Βραδυνὸ καὶ τέρτο).
13.30 Τὸ ΣΕΣΤΕΤΤΟ τοῦ Ε.Ι.Ρ.
ΠΟΙΚΙΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
12.00 (Μουσικὴς σελίδες).
14.10 (Ἡ ὀρχήστρα Ἀλμπέρτ Σάντερ).
16.40 (Καντοναίτες).
ΕΛΑΦΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
07.45 (Ἐλαφρὰ ἑλληνικὰ τραγούδια).
08.00 (Ποικίλον ἐλαφρὸν πρόγραμμα).
08.45 (Κινηματογραφικὸν ὄργανον).
11.30 (Ποικίλον ἐλαφρὸν πρόγραμμα).
14.45 (Μουσικὰ πορτραῖτα).
16.10 (Μουσικὴ γιὰ τὸν καθένα).
21.30 (Ἐλαφρὰ ἑλληνικὰ τραγούδια).
23.15 (Ἐλαφρὰ καὶ ξένοι χοροὶ).

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελὶς 51.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 1-7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 1 Δεκεμβρίου

Πρωινό Πρόγραμμα

06.45 Έμβλημα (δ)
06.50 Πρωινή μουσική (δ).
07.30 Α' Δελτίον ειδήσεων
07.45 Έργα του Χαίντελ (δ)

Λάγκο από το ορατόριο «Ερής». Η Όρχηστρα Περιπάτου της Βοστώνης. Διευθ. Άρθουρ Φήντλερ. Πασσακάλια (διασκευή Χάλδωρεν). Ο Άλμπερτ Σάμmons, βιολί, και ο Λάιονελ Τέρνις, βιόλα. Κοντσέρτο για όρχηστρα αρ. 26 («Μουσική πυροτεχνημάτων») με τα έξι μέρη: «Αλλέγκρο», «Αντάντε», «Αλλέγκρο», «Φιλαρμονική του Βερολίνου», Διευθ. Χανς φον Μπέντνερ.

08.00 Αναμετάδοσις της θείας λειτουργίας εκ του Ι. Ναού της Μητροπόλεως.

Μεσημερινό Πρόγραμμα

11.00 Αναμετάδοσις από το θέατρον «Ολύμπια» της Συμφωνικής Συνέλευσης της Κρατικής Όρχηστρας υπό την διεύθυνσιν του κ. Θεοδώρου Βαζανιάνη, με σολίστ την Καν Τύχα Τουρλιτάκη.
Γιόχαν Κρίστιαν Μπάχ: Συμφωνία σε ρε μείζον, Αλλέγκρο κόν σπρίτο, «Αντάντε, Ρόντο - Πρέστο, (Πρώτη έκτελεσις) Γεωργ. Αξιώτη : «Στόν κάμπο», συμφωνικό έντερο μέτρο. (Πρώτη έκτελεσις) Βάγκνερ : Μπαλλάντα από το μουσικό δράμα «Ο ιπτάμενος Όλλανδός».

ροί).

Σάββατον, 7 Δεκεμβρίου

ΟΜΙΛΙΑΙ
14.10 (Αδελφική ομιλία).
17.30 (Η Ώρα για τα σύγχρονα προβλήματα).
17.40 (Ομιλία της Κας Σοφίας Σπανοπούλου).
18.00 (Εφημερίδα ώρα: Στίβος, «Η ζωή του Χάιντεν»).
ΣΟΒΑΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
14.45 (Μουσικά πορτρέτα).
ΡΕΣΙΤΑΛ
22.20 (Τραγούδια από την ομιλία Φανό Κ Μιρένι Φλερύ).
ΟΠΕΡΕΤΤΕΣ
21.30 (Αποσπάσματα από διάφορα όπερες).
ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗ
08.00 (Δίσκος στην τύχη).
12.00 (Μουσικές σελίδες).
16.40 (Μουσική υπαλήθευ).
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
08.45 (Έλαφρα ελληνικά τραγούδια).
11.30 (Έλαφρα ποικίλο πρόγραμμα).
13.30 (Η Ώρα των ακροατών).
16.10 (Μουσική για τον καθένα).
22.00 (Έργα για συμφωνική τζαζ).

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

07.45 (Τραγούδια από δίσκους).
13.30 (Ο ήμιλος της Κας Α. Φροδότης Παπανικολάου).

Βέρντι : «Πάτερ». Άρια από την όπερα «Η δύναμις της πεπρωμένης».

Μπράμς : In Συμφωνία σε ντο ελάσσον. (Ούν πόκο σαστενέτο - Αλλέγκρο. Αντάντε σαστενέτο. Ούν πόκο αλλεγκρέτο γκρατσioso. Αντάτσιo - Αλλέγκρο νόν τρόππο μά κόν μπρίο).

13.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.

13.10 Έκπομη για την ψυχγωγία των Βρετ. Δυνάμεων.

13.30 Έλαφρα μουσική από την όρχηστρα Σουγισούλ. Τραγούδι ο Νίκος Γούναρης.

«Η καρδιά μου», ταγκό (Μπλάνκο).

«Όσο σ' αγαπώ δεν μ' αγαπάς», ταγκό (Γούναρης).

«Αμαπόλα», ρούμπα, (Λακάλ).

«Ονειρά θα μου πής», ρωμάντσα (Παρασκευά).

Διάφορες επιτυχίες.

14.00 Το λογοτεχνικό τέταρτο του κ. Στράτη Μυριδάκη.

14.15 Έμεις κι' ο κόσμος.

14.25 Σκέψ. «Το ελληνικό φάος», ιστορικό σκέψ. του κ. Διον. Ρώμα.

Εσπερινό Πρόγραμμα

16.10 Τραγούδια από την Τζούντι Γκάρλαντ και τον Μπίνγκ Κρόσμπι.
16.15 Έλαφρα ποικίλο πρόγραμμα (δ).

«Ευθύμης αναμνήσεις», επιλογή. Η Όρχηστρα Παλλέντιουμ του Λονδίνου. Διευθ. Κλάιφφοντ Γκρήνγουντ.

«Μην αναστενάζεις πιά» (Κάουρρντ, διασκ. Τόμπσον). Ο Τζώρτζ Μελακίνο με την όρχηστρα του.

«Τίν πόν Άλλεϋ», επιλογή. Η «Αίθορος Μόρτον και ο Ντέιβ Κέϋ σε δυο πιάνο, με μπαταρία και κοντραμπάσο.

«Μην του μή» (Άλερτ, διασκ. Μελακίνο). Ο Τζώρτζ Μελακίνο με την όρχηστρα του.

«Αγάπη μου», από την ταινία «Η Άννιτα και ο διάβολος» (Μακέντεν - Μπέρκμαν) Η Ροσίτα Σερράνο με την όρχηστρα Χομπέργκερ.

«Κουδανέζικη εισαγωγή» (Τζώρτζ Γκέρσουιν). Η όρχηστρα του Πάλ Γουάιτμαν. Πιάνο η Ρόζα Λίντα.

16.45 Πνευματικές μορφές: «Ευγένιος Βούλγαρις», υπό της κ. Στεφανίας Χατζάκη.

17.00 Η Χωροδία του Άγιου Θωμά της Δειψίνας, με διευθυντή τον Κάρλ Στράουμπε (δ).

Μπάχ : «Εσένα Ήχω βά θα ύμνησω».

Μπράμς : «Στης νύχτας την ησυχία».

Μπράμς : «Αυτός που κοιμίζει τα παιδιά», λαϊκό.

Σάιν : «Η δύναμις της Φύλλης».

Σάιν : «Καλύτερα όσος πτό πολύς καιρός περάσει».

17.15 Γαλλική έκπομη

17.45 Για να γνωρίσουμε την Ελλάδα.

«Σκρά» υπό Παντελή Καψή.

17.55 Δημοτικά τραγούδια

18.05 «Ιωάν. Βηλαράς», υπό Κλέωνος Παροσχού.

18.15 Παλιές επιτυχίες (δ)

«Μιάν απ' αυτές τις μέρες» κουϊκ-στέπ (Μπρούνης).

«Ο Μάριο Λορέντσι, άρπα, με το ρυθμικό του συγκρότημα και τραγούδι.

Παλιές γνωστές μελωδίες. Ο Ρόμπινσον Κλάρκε όργανο, και η Πατρίσια Ρόσμπορω, πιάνο.

«Τόσο μικρή» (Γκαστόν Κλαρέ). Η Λουσιέν Μπινουαγιέ με την όρχηστρα «Ι-ζα Βολέν».

«Μίλα μου γι' αγάπη» (Λενουάρ). Ο Τόμ Τζόουνς με την όρχηστρα του.

18.30 Έκπομη για την ψυχγωγία των Βρετ. Δυνάμεων.

19.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.

19.10 Συνέχεια έκπομης για τις Βρετ. Δυνάμεις.

19.30 Η ελληνική υπαίθριος. «Η Ύδρα και η σταδιοδρομία της», υπό του κ. Α. Μυστακίδη.

19.40 Ησιώτικα τραγούδια

19.50 «Η Αραβική κρατική στη Κρήτη», υπό του κ. Ν. Τερζακίδη.

20.00 Έκπομη για τις ένοπλες Δυνάμεις μας.

20.30 Β' Δελτίον ειδήσεων

20.45 Τα ελληνικά (ημέρα τα, υπό του κ. Χρ. Χρηστίδη).

21.00 Έμεις κι' ο κόσμος.

21.15 Αθλητικά ειδήσεις.

21.25 Η Όρχηστρα του ΕΙΡ.

21.55 Έμεις κι' ο κόσμος.

22.00 Μελοδραματική έκπομη (δ).

«Η Γ' πράξις από την όπερα του Μασσενέ «Μαβόν»». Ερμηνεύται τών κυριωτέρων ρόλων η ύψιφωνος Ζερμίν Φερλάντ, ο τέτονος Ρουκατσέφσκι, ο βαρύτονος Βιλνιέ, και ο βαρύφωνος Γκενέ, με χορωδία και όρχηστρα που διευθύνει ο Έλι Κόνν.

23.00 Γ' Δελτίον ειδήσεων

23.15 Χωροδία πρόγραμμα (δ).

Ντόρζακ : Σλαβικοί χοροί αρ. 2, σε μι ελάσσον (διασκ. Κράϊσλερ). Ο βιολιστής Βάσα Προχόντα με συνοδεία πιάνου από τον Όττο Γκράφ.

Επιλογή από μελωδίες του Λίστ. Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. Χανς Σμιτ - Ισσερσπετ. Σόλο πιάνο ο Βίλλυ Στέχ.

12.30 Έκπομη για την ψυχγωγία των Βρετ. Δυνάμεων.

13.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.

13.10 Συνέχεια της έκπομης για τις Βρετ. Δυνάμεις.

13.30 Διάφοροι σολίστ έλαφράς μουσικής (δ)

Κοντσέρτο για κλαρινέτο, από την ταινία «Δεύτερο ρεφραίν» (Άρ-

23.00 Γ' Δελτίον ειδήσεων

23.15 Χωροδία πρόγραμμα (δ).

Ντόρζακ : Σλαβικοί χοροί αρ. 2, σε μι ελάσσον (διασκ. Κράϊσλερ). Ο βιολιστής Βάσα Προχόντα με συνοδεία πιάνου από τον Όττο Γκράφ.

Επιλογή από μελωδίες του Λίστ. Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. Χανς Σμιτ - Ισσερσπετ. Σόλο πιάνο ο Βίλλυ Στέχ.

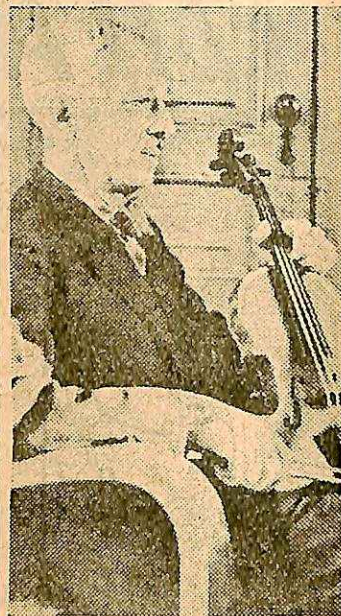
12.30 Έκπομη για την ψυχγωγία των Βρετ. Δυνάμεων.

13.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.

13.10 Συνέχεια της έκπομης για τις Βρετ. Δυνάμεις.

13.30 Διάφοροι σολίστ έλαφράς μουσικής (δ)

Κοντσέρτο για κλαρινέτο, από την ταινία «Δεύτερο ρεφραίν» (Άρ-

Ο κ. Τόνι Σούλτσε εις το πρόγραμμα της Τετάρτης

08.00 Έλαφρα μουσική (δ)
08.30 Πεντάλεπτο ύμνους: «Η επιδημική παρατιδία» υπό του καθηγητού κ. Σόλωνος Βέρα.
08.35 Συνέχεια έλαφράς μουσικής (δ).
08.45 Μουσική για φουσκά, μόνικα (δ)

Μεσημερινό Πρόγραμμα

11.30 Έλαφρα μουσικό πρόγραμμα (δ).

12.00 Μουσικές σελίδες (δ)

Μπάχ : Τοκκάτα και Φούγκα σε ρε έλ. Η Φιλαρμονική της Φιλαδέλφειας. Διευθ. Λεοπόλδος Στοκόφσκυ.

Βόλφ : «Ιταλική σερενάδα» σε σόλ μείζ. για όρχηστρα δωματίου. (Επεξεργασία Μάξ Ρέγκερ). Η Φιλαρμονική της Πράγας. Διευθ. Γιόζεφ Καϊλμπερτ.

Ντόρζακ : Σλαβικοί χοροί αρ. 2, σε μι ελάσσον (διασκ. Κράϊσλερ). Ο βιολιστής Βάσα Προχόντα με συνοδεία πιάνου από τον Όττο Γκράφ.

Επιλογή από μελωδίες του Λίστ. Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. Χανς Σμιτ - Ισσερσπετ. Σόλο πιάνο ο Βίλλυ Στέχ.

12.30 Έκπομη για την ψυχγωγία των Βρετ. Δυνάμεων.

13.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.

13.10 Συνέχεια της έκπομης για τις Βρετ. Δυνάμεις.

13.30 Διάφοροι σολίστ έλαφράς μουσικής (δ)

Κοντσέρτο για κλαρινέτο, από την ταινία «Δεύτερο ρεφραίν» (Άρ-

τη Σω). Ο συνθέτης και η όρχηστρα του.

Διάφορες επιτυχίες από τον πιανίστα Κάρλ Γκίμπους.

«Το τέλος του ταξιδιού» σλόου-φός (Τσάρλς - Μίλλερ). Ο Άμπρουζ και η όρχηστρα του. Τραγούδι η Άνν Σέλεν.

«Ινδιάνικο τραγούδι της αγάπης», από την όπερέττα «Ρόζ Μαρί» του Φρίμλ. Ο Τόλλεφσεν, ακορντεόν σόλο, με συνοδεία βιολιού και πιάνου.

«Κολομπέλλας», σερενάτα (Πιερά). Κιθάρα ο Τζίνιο Μπορντίν.

13.50 Έμεις κι' ο κόσμος.

14.10 Τέχνη και ζωή

«Οι φίλοι μας οι ξένοι» υπό του κ. Π. Φλώρου.

14.20 Μουσικό διάλειμμα.

14.30 Β' Δελτίον ειδήσεων.

14.45 Μουσικά πορτρέτα (δ).

«Πάλ Γουαίτμαν».

Εσπερινό Πρόγραμμα

16.00 Χρηματιστήριο

16.10 Μουσική για τον καθένα (δ).

«Η μικρή Τονκινέζα», του-στέπ (Σκόττο - Κριστινέ). Η όρχηστρα Αλφρέντο Κάμπολι. Σφύριγμα από τον Ρόναλντ Γκάρλεϋ.

«Η πρώτη μου, η τελευταία μου, η μοναδική μου» (Σήζαρ - Γκρένελ). Ο Άντυ Ράσελ με την όρχηστρα του Πάλ Γουέστον.

«Φίλα με ξανά» (Χέρμπερτ). Η όρχηστρα Παλλέντιουμ του Λονδίνου. Διευθ. Ρίτσαρντ Κρήν.

«Θα σε βλέπω στ' όνειρό μου» κουϊκ-στέπ (Κάρον - Τζόουνς). Ο Όσκαρ Ρόμπιν και το συγκρότημα του «Αστρου» ρυθμού, με τραγούδι.

«Η πόλκα του Βασιληά» Μουσική, στίχοι και έκτελεσις από τον Σάρλ Τρενέ.

«Μοναξιά» (Ντιούκ Έλινγκτον). Σόλο πιάνο ο συνθέτης.

«Παπαρούνες» (Μορέ). Η όρχηστρα Αλφρέντο Κάμπολι. Σφύριγμα από τον Ρόναλντ Γκάρλεϋ.

16.35 Αποσπάσματα από την όπερέττα του Λέχαρ «Η εύθυμη χήρα».

Ερμηνεύται οι Ντιντλές, Λυμιέρ, Άρνου, Ζυγκάιν, Ντεκόμπ, Ζιγιάρ, Μοντινι, Ντιφόν, Σερνιά, και Ρεζέλλε. Χορωδία και όρχηστρα «Οντέον» με διευθυντή τον Πάλ Μενσάρ.

17.00 Ανακοινώσεις.

17.10 Μουσικό διάλειμμα.

17.15 Γαλλική έκπομη.

17.30 Η Ώρα των σκακιστών.

17.40 Μουσική ομιλία.

«Η χορευτική μουσική από τον 13ο και 14ο αιώνα» υπό του κ. Σπύρου Σκιαδάρεση, με έκτελεσις δίσκων.

18.00 Η Ώρα του παιδιού

(Νηπιακή ώρα)

«Ο Πιπίνος» (κωμική σκηνή). «Το δάσος των Νάνων» (παραμυθία).

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1-7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1946

Τραγουδάκια - Ποιήματα.

18.20 Μουσικό διάλειμμα.

18.30 Έκπομη για την ψυχγωγία των Βρετ. Δυνάμεων.

19.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.

19.10 Συνέχεια έκπομης για τις Βρετ. Δυνάμεις.

19.30 Δημοτικά τραγούδια από τον ήμιλο Γεωργιάς Μιτάκη.

«Ένας λεβέντης διάβαινε», καλαματιανός.

«Μία Βλαχοπούλα ωμορφή».

«Ποιά δόλια μάνα θλίβεται» (του τραπέζιου).

«Διαμάντι είσαι και ρουμπίνι».

20.00 Έκπομη για τις ένοπλες Δυνάμεις μας.

20.30 Γ' Δελτίον ειδήσεων

20.45 Η εβδομαδιαία ανασκόπηση υπό του κ. Π. Σιφνίκιου, Γεν. Διευθυντού του ΕΙΡ.

21.00 Έμεις κι' ο κόσμος.

21.15 Η σημερινή Αγγλία

21.30 Ρεσιτάλ πιάνου της διδως Ρίτας Μπουλνιδου με έργα Έλληνων συνθετών :

Βάρβογλη : «Γυνώντας απ' την εκκλησία» και «Ο μικρός Νέγρος» και «Ο χορός της κουκλάς».

Παπαϊωάννου : «Σκλάβας λύτρωση».

Καζάσογλου : «Εμπροστού».

Κολομοίρη : Πρελούδια αρ. 1 και 4.

Λεβίδου : «Εμπροστού» Μαργαρίτη : Βουκολικά αρ. 1 και 2.

22.00 Τραγούδια από τον Ζώρζ Γιεταρύ (δ).

(Ειδική διλοκήφια του Ραδιοφωνικού Σταθμού Παρισίων).

22.15 Έμεις κι' ο κόσμος.

22.20 Έλαφρα μουσικό πρόγραμμα (δ).

Μουσική από ταινίες του 1937. Η Βρετανική Όρχηστρα Γκωμόν. Διευθ. Λουίς Λεβύ.

«Λάουρα», φός τρότ, από την ομόθυμη ταινία (Μέρσερ - Ράσκιν). Η όρχηστρα του Φρέντυ Μάοτιν.

«Θα τριγυρίω» (Γουίλντερ). «Πάντοτε κάνεις να πονά αυτόν που αγαπάς» (Φίσερ - Ρόμπερτς) και «Χάρτινη κουκλά» (Μπλάκ). Οι Μίλς Μπράδερς.

Επιλογή από τραγούδια της Γκρέισου Φλάντς. (Διασκ. για δύο πιάνο Χάρρυ Πάσο - Ντέις).

Η Πατρίστια Ρόσμπορω και ο Αίδορ Ντένις.

«Τσατανούγκα του τσού», κουϊκ-στέπ (Ο Τζόουν Λόος με την όρχηστρα του).

«Δεν υπάρχει έσος» (Άνταρ - Χόππερ - Ντάγκον) και «Κάποιος να με προσέχη» (Ι. και Γ. Κέρ-

σουίν) Τραγούδι ο Φράνκ Σινάτρα με την όρχηστρα του. Άσελ Στόρνταλ.

«Ένας κήπος το παλιού κόσμου». Η όρχηστρα Αλφρέντο Κάμπολι.

«Η μόνη μου σκέψις για σένα» (Νόουμπλ, Διασκ. Τόμπσον). Ο Τζώρτζ Μελακίνο και η όρχηστρα του.

23.00 Α' Δελτίον ειδήσεων

23.15 Μουσική δωματίου, με έργα Σουμπερτ (δ).

Σονατίνα σε σόλ έλ. για πιάνο και βιολί, έργ. 137 αρ. 3 (Αλλέγκρο τζιούστο. Αντάντε, Μενουέτο, Αλλέγκρο δό-α-τε). Ο Άρθουρος Ντέ Γκρέφ και η Τζόλδη Μένγκες.

Κουνιέντετο σε λα μείζ. («Κουνιέντετο της πέστοφας») με τα έξι μέρη :

«Αλλέγκρο βιδάσε», Αντάντε, Σκέρτσο - Πρέστο. Θέμα και παραλλαγές, Φινάλε - Αλλέγκρο τζιούστο. Πιάνο ο Φράντς Ρούππ.

βιολί ο Βίλχελμ Στόας, βιόλα ο Βάλεντιν Χέρτ.

Βιολοντέλλο ο Άνταν Βάλτερ και κοντραμπάσο ο Λούντβιχ Γέγκερ.

24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό υπαγορεύσεως.

ΤΡΙΤΗ, 3 Δεκεμβρίου

Πρωινό Πρόγραμμα

06.45 Έμβλημα (δ)
06.50 Έκπομη για την ψυχγωγία των Βρετ. Δυνάμεων.
07.20 Πρωινή γυμναστική.
07.30 Α' Δελτίον ειδήσεων
07.45 Δημοτικά τραγούδια
08.00 Δίσκος στην τύχη.
08.45 Έλαφρα ελληνικά τραγούδια (δ).

Μεσημερινό Πρόγραμμα

11.30 Έλαφρα μουσικό πρόγραμμα (δ).
12.00 Μουσικές σελίδες (δ)
Σουμπερτ : Β' και Γ' μέρος από τη Συμφωνία αρ. 3 σε ρε μείζ. (Αλλεγκρέτο, Μενουέτο). Μεγάλη Συμφωνική Όρχηστρα από μέλη της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου, Διευθ. Έριχ Κλάιμπερ.

Φ

λυ Κουντς.
Επιλογή από ρομπές.
Το συγκρότημα «Κουμπά-
να Μαρίμπα» με τρα-
γουδι.
«Γίρα, γίρα», ταγκό.
(Ντισέπολο) 'Η ορχήστρα
'Αντρέ Καστελάνετς.
«Χάρλεμ» ('Εντι Κά-
ρολ, διασκ. Μούντυ). 'Ο
Τζέιμς Μούντυ με το σεξ-
έιττο του.
16.40 Κλασικές μελωδίες.
σε μοντέρνους ρυθμούς.
«Μ' ένα σιδηρικό έλκυ-
θρο» φόν - τρότ (Σκόττ)
πάνω στην «Τρόικα» του
Τσαϊκόφσκυ. 'Η ορχήστρα
Χάλ Κέμπ.
«Άκου το τραγούδι μου
Βιολέττα», ταγκό πάνω σε
θέμα της όπερας «Τρα-
βιάτα» του Βέρντι. (Δια-
σκ. Κλόζε και Λούκας).
'Ο Τζόου Λόος και η ορ-
χήστρα του.
«Μπολερό» (Ραβέλ, δια-
σκ. Τζακ Πένν). 'Ο δια-
σκευαστής και η ορχή-
στρα του.
'Ο Μπάχ πηγαίνει
στην πολιτεία» φόν - τρότ
(Τέμπλετον). 'Η ορχή-
στρα Μπέννυ Γκούντμαν.
«Ανατολίτικο» φόν - τρότ
(Κιούι, διασκ. Γουάιτμαν
και Γκρέεφ). 'Ο Πάβ Γου-
άιτμαν και η ορχήστρα
του.
«Μαύρα μάτια» (διασκ.
Φερράρι). 'Ο Χάρρυ Λόρ-
ου με το σεξέιττο του.
«Βιεννέζικο καπρίτσιο»,
βάλς (Κράισλερ). 'Ο Βί-
κτωρ Σιλδέστερ και η χο-
ρευτική του ορχήστρα.
«Βίλλια», φόν - τρότ πα-
νω στην ομώνυμη μελωδία
από την «Εύθυμη χήρα»
(Λέχαρ). 'Ο Άρτι Σά
και η ορχήστρα του.
17.00 Ανακεινώσεις.
17.10 Μουσικό διάλειμμα.
17.15 Γαλλική έκπληξη.
17.30 Πολιτική έμμιλξη.
17.40 'Η Β' Σειρά από τον
«Πέερ Γκύντ» του
Γκρήγκ, έργο 55 (δ).
'Ο θόρυος της 'Ιγκ-
ορντ, «Αραβικός χορός».
«'Η επιστροφή του Πέερ
Γκύντ», «Το τραγούδι
της Σαβείγκ». 'Η Νέα
Συμφωνική Ορχήστρα
του Λονδίνου. Διευθ. Εύ-
γένιος Γκούσσεν.
17.55 'Η Όρα των φίλων
του Ραδιοφώνου.
«Πώς λειτουργεί ο ρα-
διοφωνικός πομπός» υπό
του κ. Διον. Μπαταϊμή.
18.10 'Η ανεικοδμήσεις της
Ελλάδος.
18.20 Μουσικό διάλειμμα.
18.30 Έκπληξη για την ψυ-
χαγωγία των Βρετ. Δυ-
νάμεων.
19.00 Ειδήσεις στην αγγλι-
κή. Αναμετάδοσις εκ
Λονδίνου.
19.10 Συνέχεια έκπληξης
για τις Βρετ. Δυνάμεις.
19.30 'Η Όρα του άγροτου.
20.00 Έκπληξη για τις ένο-
πλες Δυνάμεις μας.
20.30 Γ' Δελτίον ειδήσεων
20.45 Εβδομαδιαία εξωτερι-
κή ανακρίσεις υπό
του κ. Ανδρέα 'Ιωσήφ.
21.00 Έμεις κι' ο κόσμος.
21.15 'Η σημερινή Άγγλις
21.30 Μουσικό κεντίλι (δ)
«'Η ήχη μιας σερανα-
τας» (Γκρήνερ - Πουερ)
«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 54.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1-7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1946

Τραγουδι, η "Ανν Σέλτον
με την ορχήστρα Στάνλεϋ
Μπλάκ.

«Δέν είνε αλήθεια γλυ-
καία;» φόν-τρότ ('Ειτζερ).
'Ο Μάριο Λορέντσι, αρ-
πα, με το ρυθμικό του
συγκρότημα.

«Στο μονοπάτι για το
Νοβάχο» (Μάρκς - Τσαρλς
- Ντέ Λάνγκε). Τραγουδι
δ Μπίνγκ Κρόσμπυ και οι
«Αντρίους Σίστερς με την
ορχήστρα Βικ Σαίν.

«Λαμπρό Γουόκ» (Νόελ,
Γκρέϋ, διασκ. Κούλς).
'Ο Τζόρτζ Μελακρίνο με
την ορχήστρα του.

«Σ' αγαπώ» (Μαρία Γκρέ-
δερ). 'Η Ροσίτα Σερρά-
νο με συνοδεία κιθάρας.
Γνωστά βάλς. Δύο πινα-
να ο Ράβιτς και ο Λάν-
τάουερ.

«Γονίζετε το θετικό» ά-
πό την ταινία «Έρχονται
τα κύματα» ('Αρλεν-Μέρ-
εϊρ). 'Η ορχήστρα Μάρκ
Γουόρνου με τραγουδι
από τον Τζέρρυ Γουέιν.

«Βγαίνοντας», μπενκιν
(Ρούλ - Ντόουν). 'Ο Ρο-
μπέρτο 'Ινγκλές με την
ορχήστρα του.

21.55 Έμεις κι' ο κόσμος.
22.00 Συμφωνική Συναυλία

Νττόρλακ : «Καρναβά-
λι», εισαγωγή. 'Η Τσεχι-
κή Φιλαρμονική Ορχήστρα
Διευθ. Βάκλαβ Τάλιχ.

Βέμπερ : Κομμάτι σε
φόρμα κοντσέρτου, σε φα
έλασσον, έργο 79 για
πιάνο και ορχήστρα. (Λορ-
γκέτο αφφειτουόζο, Αλ-
λέγκρο πασιονάτο, 'Αν-
τάτζιο. Τέμπο ντι μάρσια
Πιού μόσσο. Πρέστο τζιού-
στο). 'Ο πιανίστας Ρο-
μπέρ Καζαντέζυ και η
Συμφωνική των Παρισίων.
Διευθ. Εύγένιος Μπιγκό.

Ρίμσκυ - Κόρσακωφ :
Σουίτα από την όπερα
«'Ο χρυσός πετεινός» (Εί-
σαγωγή και πρόλογος, 'Η
σκηνή του ύπνου και η
προειδοποίηση της πεινι-
νού. Το ανάκτορο του βα-
σιλέως Ντοντόν. 'Ο χορός
του βασιλέως Ντοντόν και
της βασιλίσσης Στασεμά-
σα. Πρελούδιο, Γαμήλιο
ευδατήριο. Θάνατος του
βασιλέως Ντοντόν). 'Η
Συμφωνική του Λονδίνου.
Διευθ. Εύγένιος Γκούσ-
σεν.

Βένρικς : «Θριαμβευτι-
κό τραγούδι». 'Η Κρατι-
κή Ορχήστρα της Σοβιε-
τικής Ένώσεως. Διευθυ-
της Χάκ.

23.00 Δ' Δελτίον ειδήσεων
23.15 Τραγούδια από την
Δανία.

«Και τί μ' αυτό;» ('Ατ-
τίκ).
«Πες μου γιατί φεύγεις»
σόδου (Γιάννη Καστριώ-
τη).

«Τώρα που χειμώνισσε»
αμπανέρα (Χρ. Χαϊροπού-
λου - Κώστα Γιαννίδη).
«Αμαπόλα», ρομπία,
(Λακάλ).

23.30 Χορευτική μουσική.
24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό
παγορεύσεως

ΤΕΤΑΡΤΗ, 4 Δεκεμβρίου

Πρωινό Πρόγραμμα

06.45 Έμβεκτηρία (δ)

06.50 Έκπληξη για την ψυ-
χαγωγία των Βρετ. Δυ-
νάμεων.

07.20 Πρωινή γυμναστική.

07.30 Α' Δελτίον ειδήσεων

07.45 Έλαφρά ελληνικά
τραγούδια (δ).

08.00 Έλαφρά μουσική (δ).

08.30 Τε πεντάλεπτο του
σπιτιού :

«Το αγροτικό σπίτι»,
υπό της Δίδος Αντωνίας
Κουτούπη.

08.35 Συνέχεια έλαφρής
μουσικής (δ).

08.45 'Η ορχήστρα 'Ερικ
Κόουτς (δ).

Μεσημερινό Πρόγραμμα

11.30 Έλαφρό μουσικό πρό-
γραμμα (δ).

12.00 Μουσικές σελίδες (δ)

Φράνκ : Β' μέρος (Αλ-
λεγκρέττο) από τη Συμ-
φωνία σε ρε έλ. 'Η 'Ορ-
χήστρα Κοντσέρτγκεμπί-
ου του 'Αμστερνταμ. Δι-
ευθυντής Βίλεμ Μένγκελ-
μπεργκ.

Λόττι : 'Αρια. 'Ο Βιο-
λοτίστας Λέο Πετρόνι με
συνοδεία πιάνου.
Παγκονίνι : «Καμπανέλ-
λα» (διασκ. για πιάνο ά-
πό τον Λίστ). 'Ο πανί-
στας 'Ιγνάτιος Παντερέφ-
σκυ.

Ντέ Φάλλια : «Παντουί-
μα» και «Χορός της φα-
τιάς» από το μπιλλέτο
«'Ο μάγος 'Εωσας». 'Η
Συμφωνική του ΕΙΑΡ. Δι-
ευθ. Βίλλυ Φερρόρο.

12.30 Έκπληξη για την ψυ-
χαγωγία των Βρετ. Δυ-
νάμεων.

13.00 Ειδήσεις στην αγγλι-
κή. Αναμετάδοσις εκ
Λονδίνου.

13.10 Συνέχεια της έκπλη-
ξης για τις Βρετ. Δυ-
νάμεις.

13.30 'Η Όρα των άνορα-
τών :

Δίσκοι κατέκλογήν των
14.00 Έμεις κι' ο κόσμος.

14.10 Αθλητική έμμιλξη

14.20 Μουσικό διάλειμμα

14.30 Β' Δελτίον ειδήσεων

14.45 Μουσικά πορτραί-
τα (δ).

«Ρόμπερτ Στόλτσ»

Έσπερινό Πρόγραμμα

16.00 Χορηματιστήριο.

16.10 Μουσική για τον κα-
θένα (δ).

«Αρχίζω να βλέπω το
φόν» (Τζέιμς - Τζόρτζ.
'Ελλινγκτον - Χότζες).
Το συγκρότημα 'Ινκ
Σπότε με τραγουδι από
την 'Ελλα Φίτατζεράλντ.

Η δ. Ρίτα Μπουμπουλίδου
είς το πρόγραμμα της δευ-
τέρας

«Τα χορευτικά χρόνια»,
επιλογή. 'Η ορχήστρα
Ντρουρ Λέιν. Διευθυντής
Τσάρλες Πρέντις.

«Τίκο - Τίκο», σάμπα.
(Αμπρέ - 'Ολιδέιρα), α-
πό την ταινία «'Η καλλι-
νή της πλάς». 'Η 'Εθελ
Σμιθ με το συγκρότημά
της.

Επιλογή από βάλς. 'Ο
«Αίθορ Μορτον και όντέ-
ιβ Κέϋ σε δύο πιάνο, με
μπιταρία και κοντρα-
μπάσο.

«Βαθεία στην καρδιά
του Τέζας» (Σουάντερ -
Χέουεϋ). Το συγκρότημα
Μέρου Μάκς.

«Λέρο - Λέρο» (Λά Σέρ-
δα - Φρασάο) και «Μπερ-
τε δι άτρεβίδο» (Πεσε).
'Η 'Εθελ Σμιθ με ορχή-
στρα.

16.40 Διάσημοι σελις (δ)
Σούπερτ : «Εμπρο-
πύ» σε σι ύφ. μεζ., έρ-
γον 142 άρ. 3. 'Ο πα-
νίστας Βίλχελμ Κέμπερ.
Γκοντάρ : «Νανούρισμα
'Ο βιολοντσέλλιστας Πά-
ουλ Γκρύνμπερ. Στο πιά-
νο δ Μπρούνο Χίντσε-Ρά-
ινχολντ.

Σοπέν : Μπαλλάντα ά-
ριθ. 2 σε φα μεζ. 'Ο πα-
νίστας 'Αλφρέδος Κορτώ.
17.00 Ανακεινώσεις.

17.10 Μουσικό διάλειμμα.

17.15 Γαλλική έκπληξη.

17.30 'Η φυσιοκρατική άρα.

17.40 Παλιά μουσική (δ).

Μπάχ : Βρανδεμβούρ-
γιο Κοντσέρτο άρ. 4 σε
σολ μεζ. ('Αλλέγκρο, Αν-
τάντε, Πρέστο) 'Η Φιλαρ-
μονική του Βερολίνου. Δι-
ευθ. 'Αλοίς Μέλιχαρ.

18.10 'Η άρα του παιδιού
(Για παιδιά 8-12 ετών)
Μάθημα ρυθμικής.
«Ταξίδι του Σεβάχ βα-
λασσινό» (παραμύθι)
Παχινιδί.

18.20 Μουσικό διάλειμμα.

18.30 Έκπληξη για την ψυ-
χαγωγία των Βρετ. Δυ-
νάμεων.

19.00 Ειδήσεις στην αγγλι-
κή. Αναμετάδοσις εκ
Λονδίνου.

19.10 Συνέχεια έκπληξης
για τις Βρετ. Δυνάμεις.

19.30 Ρεσιτάλ τραγουδιού
της δος Εύας Μουφερ-
ράτου.

Τσέτσι : «Γύρω στέ εί-

δολό μου».
Μπραμς : «Κυριακή»,
«Γλυκά μαγουλάκια» και
«Τσιγγάνικο τραγούδι».
Ρ. Στράους : «'Ονειρο
του δελινοού» και «Σερε-
νατα».

Μποτρέλ : «Κοιμήσου,
άγορι μου».
Ραβέλ : «Έβραϊκή με-
λωδία» και «Αμπανέρα».

Πονηρίδη : «Νανούρι-
σμα».

Καζάσογλου : «Τραγου-
δάκι».

Λαυράγκα : «Αγιοκλη-
μα».

20.00 Έκπληξη για τις ένο-
πλες Δυνάμεις μας.

20.30 Γ' Δελτίον ειδήσεων

21.00 Έμεις κι' ο κόσμος.

21.15 'Η σημερινή Άγγλις

21.30 Ποιητική βραδυά.

«Οι νύχτες του Φημιού»
υπό συνεργάτου μας.

21.50 'Η ορχήστρα του ΕΙΡ.

22.15 Έμεις κι' ο κόσμος

22.20 Χορευτική μουσική

23.00 Δ' Δελτίον ειδήσεων

23.15 Ρεσιτάλ βιολιού του
κ. Τώνη Σουλτσε.

Ταρτίτι : Γκράβε.

Μπετόβεν : Ρωμάντσα
σε φα μεζ.

Κράισλερ : «Πρωινή καν-
τάδα της Προδηγίας».

Λεκάιρ : Σαραμπάντα
και Τομπούρινο.

Αρένσκυ : Σερενάτα.

23.35 Έλαφρά ελληνικά
τραγούδια (δ).

«Δυό πράσινα μάτια»,
βάλς (Κιούση - Κατριδά-
νι) 'Η Καίτη Παρίτση
και ο Τώνης Μαρούδας.
με την ορχήστρα Σου-
γιούλ.

«Ποιά νάσαι σύ;», ρο-
μάντο-αλόου (Σακελλα-
ρίου - Γιαννακοπούλου -
Παπαδοπούλου Σουγιούλ)
'Ο Νίκος Γούναρης με
την ορχήστρα Σουγιούλ.

«Στ' Λαρό'σα βγαίν' ο αύ-
γερινός» (Βέμπο - Μοσχού-
τη). 'Η Σοφία Βέμπο με
την ορχήστρα Σουγιούλ.

«Τα δυό σου μάτια», φόν-
(Σεϊτανίδη - Οικονομίδη)
'Ο Γούναρης και ο Πολυ-
μέριος με την ορχήστρα
Σεϊτανίδη.

«Καλώς ήλθες στα δει-
ρά μου», ρομάντο-αλόου
(Φερμάνογλου - Χαϊροπού-
λου). 'Η Καίτη Παρίτση
με ορχήστρα. Διευθ. Κ.
Γιαννίδη.

«Μπέμπα», σουίγκ (Σα-
κελλαρίου - Γιαννακοπού-
λου - Παπαδοπούλου-Σου-
γιούλ). 'Ο Γούναρης και
το Τρίο Μέλωντι με την
ορχήστρα Σουγιούλ.

«Δέν πειράζει» (Χαιρο-
πούλου). 'Η Κάκια Μεν-
δρι με την ορχήστρα Α.
Γεωργιάδη.

«Πλακώτικη κιθάρα»,
ταγκό - καντάδα (Κιούση
- Παπαδοπούλου). 'Ο Βι-
σβάρδος και η Μίρκα
Στρέπ με την ορχήστρα
Σουγιούλ.

24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό
παγορεύσεως.

ΠΕΜΠΤΗ, 5 Δεκεμβρίου

Πρωινό Πρόγραμμα

06.45 Έμβεκτηρία (δ)

«Αρχίζω να βλέπω το
φόν» (Τζέιμς - Τζόρτζ.
'Ελλινγκτον - Χότζες).
Το συγκρότημα 'Ινκ
Σπότε με τραγουδι από
την 'Ελλα Φίτατζεράλντ.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1-7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1946

06.50 Έκπληξη για την ψυ-
χαγωγία των Βρετ. Δυ-
νάμεων.

07.20 Πρωινή γυμναστική.

07.30 Α' Δελτίον ειδήσεων

07.45 Δημοτικά τραγούδια

08.00 Δίσκοι στην τυχ.

08.30 'Η άρα της γυναικας :

«'Η γυναίκα και το
πνεύμα», υπό του κ. 'Ιω.
Παπαϊωάννου.

08.40 Έλαφρά ελληνικά
τραγούδια (δ)

Μεσημερινό Πρόγραμμα

11.30 Έλαφρο μουσικό πρό-
γραμμα (δ).

12.00 Μουσικές σελίδες (δ)

Μπετόβεν : Άντατζιο
(σε διασκευή για ορχή-
στρα) από την Σονάτα
σε ντο έλασσον («Ιαση-
τική»). 'Η Φιλαρμονική
του Βερολίνου.

Βιενιάφσκυ : «Σκερτσό
και Ταραντέλλα», έργ. 16.
'Ο βιολιστής Γιόσας Χαί-
φες.

Ρ. Στράους : «'Ια και-
δρα καμώματα του Γιλ-
'Ολβενσπύγκελ», συμφωνί-
κό ποίημα, έργο 28. 'Η
Φιλαρμονική της Βιέννης.
Διευθ. Κλέμενς Κράους.

Γκλίνκα : «Ρουσλάν και
Λουτμίλλια», εισαγωγή.
'Η Συμφωνική της 'Ινδια-
ναπόλ'ας. Διευθ. Φάμπι-
εν Σεβίτσκυ.

12.30 Έκπληξη για την ψυ-
χαγωγία των Βρετ. Δυ-
νάμεων.

13.00 Ειδήσεις στην αγγλι-
κή. Αναμετάδοσις εκ
Λονδίνου.

13.10 Συνέχεια της έκπλη-
ξης για τις Βρετ. Δυ-
νάμεις.

13.30 Ποιητική μουσική (δ)

Μαρσέλ Πουί : «Χαρού-
μενη εισαγωγή». 'Η 'Ορ-
χήστρα του Βελγικού Ε-
θνικού Ραδιοφωνικού 'Ι-
δρυμάτος των Βρυξελλών.
Διευθ. Φράντς Άντρέ.

Ντεμπυσσύ : «Κήποι
στη βροχή» 'Ο πιανίστας
Μπέννο Μαυσέγεβιτς.

Σαίν - Σάνς : «Εισαγα-
γή και Ρόντο καπριτσιό-
ζο». 'Ο βιολιστής Γιόσας
Χάιφες και η Φιλαρμονι-
κή του Λονδίνου. Διευθ. Τζών
Μπαρμπρόλι.

Τσαϊκόφσκυ : «Μαζέπ-
πα», κοζάκιος χορός. 'Η
ορχήστρα Χάλλεϋ. Διευθ.
Σέρ Χάμιλτον Χάρτυ.

13.50 'Η Ελλάδα στον έ-
να

14.00 Έμεις κι' ο κόσμος.

14.10 Τέχνη και ζωή

«Γεώργιος Στρατήνης»
υπό του κ. Φίλιππου Μπου-
μπουλίδη.

14.20 Μουσικό διάλειμμα.

14.30 Β' Δελτίον ειδήσεων

14.45 Μουσικά πορτραί-
τα (δ).

«Γκλέν Μίλλερ».

Έσπερινό Πρόγραμμα

16.00 Χορηματιστήριο.

16.10 Μουσική για τον κα-
θένα (δ).

θένα (δ).

«Μπλάκ Βάνιτζ», επιλο-
γή. 'Η ορχήστρα Ντεμπ-
ρόϋ Σόμερς.

«Λάμπεις μέσα στα ά-
ειρά μου» (Νοβέλλο-Χάρτ-
λεϋ). 'Η ορχήστρα Φρέντ
Χάρτλεϋ με τραγουδι από
τον Ντέιβιντ Λούντ.

«Επειδή είναι αγάπη»,
(Φόρσάιτ - Κάρο) 'Ο Αρ-
θουρ Γιάνγκ και ο Ρέτζι-
ναλντ Φόρσάιτ σε δύο
πιάνο.

«Ζηλεία», τσιγγάνικο
ταγκό (Γιάκομπ - Γκάντε)
'Η Ορχήστρα Περιπιδίου
της Βοστώνης. Διευθυντής
Φάντλερ.

«Τραγουδά», ούαν-στέπ
(Σαρά Τρενέ). Τραγουδι
από τον συνθέτη.

«Μπορούσε να συμβή, σε
σένα» (Βαν Χάουζεν, δια-
σκ. Μελακρίνο). 'Ο Τζόρτζ
Μελακρίνο με την ορχή-
στρα του.

«Τα εύθυμα τέλη του
19ου αιώνας», επιλογή ά-
πό βάλς. 'Η ορχήστρα
Ντεμπρόϋ Σόμερς. Τρα-
γουδι ο Ρέιμοντ Νιουέλ
και χορωδία.

16.40 Οι πιανίστες Πατρί-
σις Ρέσσμπορ και
Μπίλλυ Μένερλ (δ).

17.00 Ανακεινώσεις

17.10 Μουσικό διάλειμμα

17.15 Γαλλική έκπληξη.

17.30 'Η εφημερίδα του
Σταθμού.

18.00 'Η άρα του παιδιού :

18.20 Μουσικό διάλειμμα.

γυναικες του Ουίνδσντ», εισαγωγή. Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. Ερίκ Κλάιμπερ.

Τσαϊκόφσκι : «Ανταντίνο σε ύψος τραγουδιού» από την 4η Συμφωνία. Η Ορχήστρα Κονσέρτζκεμπάου του Αμστερντεμ. Διευθ. Βίλλεμ Μένγκελμπεργκ.

Σοπέν : 3η μπαλλάντα σε λα ύφ. μεζ. έργο 47. Ο πιανίστας Κλάουντιο Αρράου.

Σαμπριέ : «Χαρούμενο έμβλημα». Η Ορχήστρα των Συνταγών Λαμουρέ. Διευθ. Αλμπέρτ Βόλφ.

12.30 Έκπομπή για την ψυχαγωγία των Βρετ. Δυνάμεων.

13.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.

13.10 Συνέχεια της έκπομπης για τις Βρετ. Δυνάμεις.

13.30 Το δεξέτιο του ΕΙΡ. 14.00 «Εμείς κι' ο κόσμος». Η ορχήστρα «Αλμπέρτ Σάντλερ» (δ).

14.30 Β' Δελτίον ειδήσεων 14.45 Μουσική πορτραίτ (δ).

«Αλμπέρτ Μπρόϊ».

Εσπερινό Πρόγραμμα

16.00 Χρηματιστήριο 16.10 Μουσική για τον καθένα (δ).

«Η αγάπη είναι το πιο γλυκό πράγμα» (Νόουμπλ-Τόμπσον). Ο Τζωρτζ Μελακρίνο με την ορχήστρα του.

«Επιλογή από επιτυχίες του Μπίλλυ Μέγερλ. Σολο πιάνο δ συνθέτης.

«Νύχτα και μέρα», από την όπερέττα «Ευθυμία ζωντοχώρα» (Πόρτερ). Η ορχήστρα Πάλ Γουάιτμαν με τραγούδι από τον Φίλ Ντιού και τις αδελφές Πίκενς.

Μελωδίες του Βίκτωρ Χέρμπερτ. Η ορχήστρα Αντρέ Κοσπελάνετς.

«Η μόνη μου σκέψις για σένα». Ο Μπίγκ Κρόσμπυ με συνοδεία ορχήστρας.

«Ο γελοιοποιός στο γάμο» (Έρικ Κόουτς). Συμφωνική Ορχήστρα. Διευθ. δ συνθέτης.

16.40 Καντονέττες (δ) «Μαρία Μαρί» (Ντι Κάπουα). Ο τενόρος Τζιουζέππε Λούγκο.

«Σ' αγαπάω», χότα (Σερράνο). Ο τενόρος Μιγκέλ Φλέτα.

«Ο ήλιός μου», ναπολιτάνικο. Ο Βαρούτονος Ρικάρντο Στρατσιάρι.

«Η σερενάτα του γαϊδάρου» (Ράιτ - Φόρεστ - Στόβαλ - Φρίμλ). Ο τενόρος Τζέουντς.

«Γύνα στο Σορριέντο», ναπολιτάνικο (Ντε Κουρτίς). Ο τενόρος Τζιουζέππε Λούγκο.

«Αύ-Αύ-Αύ», Ισπανικό (Πέρεθ-Φρέιρε). Ο τενόρος Τζιοβάννι Μαρτινέλι.

«Νίνος», βενετσιανικό, (Ντε Λέβα-Τανάρα). Ο τενόρος Τζιοβάννι Μαρτινέλι.

«Τζιαννίνα μου !».

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΓΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1-7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1946

24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό υπαγορεύσεως.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 7 Δεκ)βρίου

Πρωινό Πρόγραμμα

06.45 Έμβεστηρία (δ)

06.50 Έκπομπή για την ψυχαγωγία των Βρετ.Δυνάμεων.

07.20 Μουσική διαλείμματα.

07.30 Α' Δελτίον ειδήσεων

07.45 Δημοτικά τραγούδια.

08.00 Δίσκοι στην τύχη.

08.45 Έλαφρά ελληνικά τραγούδια (δ).

Μεσημερινό Πρόγραμμα

11.30 Έλαφρό μουσικό πρόγραμμα (δ).

12.00 Μουσικές ασελίδες (δ)

Μπετόβεν : Παραλλαγές σ' ένα θέμα του Παϊζέλλο. Ο πιανίστας Βίλχελμ Κέμπφ.

Μποροντίν : «Στις στέπες της Κεντρικής Ασίας». Η Συμφωνική Ορχήστρα του Λονδίνου. Διευθ. Αλμπέρτ Κόουτς.

Κιρίν : «Στη φωνή του κούκου». Τραγούδι η ύψιφωτος Ράουτα Βάρα. με συνοδεία της Φιλαρμονικής του Βερολίνου. Διευθ. Χανς Σμιτ - Ισσερστετ.

Σαρασάτε : «Θαπατεάδο» (άρ. δ από τους «Ισπανικούς χορούς», έργο 23). Ο βιολιστής Γιάσα Χάιφες με συνοδεία πιάνο από τον Ιζντόρ Αχρόν.

Ραβέλ : «Το βάλες, χορογραφικό ποίημα». Η Συμφωνική του Αγίου Φραγκίσκου. Διευθ. Πιέρ Μοντέ.

12.30 Έκπομπή για την ψυχαγωγία των Βρετ.Δυνάμεων.

13.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.

13.10 Συνέχεια της έκπομπης για τις Βρετ. Δυνάμεις.

13.30 Η ώρα των άρχων.

Τραγούδια κατ' έκλογην των.

14.00 «Εμείς κι' ο κόσμος»

14.10 Αδελφική έμφιλια.

14.20 Μουσικό διάλειμμα.

14.30 Β' Δελτίον ειδήσεων

14.45 Μουσική πορτραίτ (δ).

«Λότες Λέεμαν».

Εσπερινό Πρόγραμμα

16.00 Χρηματιστήριο

16.10 Μουσική για τον καθένα (δ).

«Θησαυρό μου» (Μπεκοτσί). Η ορχήστρα Μαντάνι.

«Στη λεωφόρο», επιλογή (Μπερλίν). Η ορχήστρα

17.00 Ανακοινώσεις

17.10 Μουσικό διάλειμμα.

17.15 Γαλλική έκπομπη.

17.30 Πολιτική έμφιλια.

17.40 Μουσικό διάλειμμα.

17.50 Η θερηκευτική ώρα.

«Ο Άγιος Νικόλαος», υπό του κ. Ανδρέα Κεραμίδα.

18.00 Βυζαντινή μουσική από την Χερωδία του κ. Γεωργιάδη.

18.10 Η ανοικοδομησις της Ελλάδος.

18.20 Μουσικό διάλειμμα.

18.30 Έκπομπή για την ψυχαγωγία των Βρετ.Δυνάμεων.

19.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοσις εκ Λονδίνου.

19.10 Συνέχεια έκπομπης για τις Βρετ.Δυνάμεις.

19.30 Η ώρα του άρχου.

20.00 Έκπομπή για τις ένοπλες Δυνάμεις μας.

20.30 Γ' Δελτίον ειδήσεων

21.00 «Εμείς κι' ο κόσμος»

21.15 Η σημερινή Αγγλική

21.30 Έλαφρά ελληνικά τραγούδια (δ)

«Χθες το βράδυ άνοιξε η καρδιά», σλόου-φός (Γιαννιδί - Γιαννουκάκη). Η Δανάη με την ορχήστρα Α. Γεωργιάδη.

«Μορφη Αθήνα» (Σαββίδη - Γούναρη). Ο Γιουνάρης και ο Μαρουδάς με την ορχήστρα Σουγιουλ.

«Σαν κι' απόψε», ταγκό (Γιαννακοπούλου - Σακελλαρίου - Γιαννιδί) με τη Σοφία Βέμπο.

«Ιστοί δεν ζή ή αγάπη» ταγκό (Φατσέα-Ζουμπέρι). Ο Πολυμέρης με την ορχήστρα Κορινθίου.

«Μάτια έρωτευμένα», βάλς (Κοφινιώτη - Βάμπρη). Το τρίο Βάμπρη με την ορχήστρα Ταρτσίστρα.

«Μαράτα», ρούμπα (Κοφινιώτη - Ραπτή). Η Κακια Μένδρη με την ορχήστρα Σουγιουλ.

21.55 «Εμείς κι' ο κόσμος»

22.00 Βραδυό κονσέρτο.

Ντεμπισσύ : Σονάτα για πιάνο και βιολί. Η Μαρσέλ Γκαζέλ και η Ζακελίν Σάλομονς.

Σωσσόν : «Το άενσο τραγούδι». Η ύψιφωτος Μάγκη Τέιτ με το Κουαρτέτο Έγχόρδων Μπλεχ και τον Τζέραλντ Μούρ, πιάνο.

Μποροντίν : Νυκτερινό, από το Κουαρτέτο για έγχορδα αρ. 2. Το Κουαρτέτο Έγχόρδων Λένερ.

Ντυπάρκ : «Έκστασις». Η ύψιφωτος Μάγκη Τέιτ. Στο πιάνο ο Τζέραλντ Μούρ.

Αίρλαντ : Τρίο αρθ.3 σε μι μεζ. Το Τρίο Βέρα Κάντροβιτς.

23.00 Δ' Δελτίον ειδήσεων

23.15 Έλληνικοί και ξένοι χοροί (δ).

Ο αγαπητότατος εις τους ακροατές του Ραδιοφωνικού μας Σταθμού «Αγλαΐα», κ. Φ. Φιλίππης, ο οποίος από σημερινον συνεργάζεται και εις το «Εδω» Αθηνών.

της Παιδικολογίας :

«Από την πόρτα σου περνάω, σуртό.

«Μαράθηκα, Διαμαντολά μου», πηδηχτό.

«Αντώνη μου, τί σκέφτεσαι;» (του τραπέζιου) «Λαγκάδι, ξερολάγκας», κολαματιανό.

20.00 Έκπομπή για τις ένοπλες Δυνάμεις μας.

20.30 Γ' Δελτίον ειδήσεων

21.00 «Εμείς κι' ο κόσμος»

21.15 Η σημερινή Αγγλική

21.30 Μουσική από όπερες (δ).

«Οι γάμοι, του Νακίρι», εισαγωγή (Λίνκε). Η Ορχήστρα της Γερμανικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. Βάλτερ Λούτς.

«Αρία από την «Φρειδερίκη» (Λέχαρ). Ο τενόρος Μαρσέλ Βίττρις και η Ορχήστρα της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. Κλεμενς Σμάλστιχ.

Επιλογή από την όπερέττα «Ο εξαδέλφος από το Ντίνγκοντα» (Κύνκε). Η Ορχήστρα της Γερμανικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. δ συνθέτης.

Επιλογή από την όπερέττα «Μιά νύχτα στη Βενετία» (Στράους). Ο τενόρος Ένγκελς και η Ορχήστρα της Γερμανικής Όπερας του Βερολίνου.

Διευθ. Γιόχανες Σούλερ.

22.20 Έκπομπή για συμφωνική τζάζ (δ).

22.15 «Εμείς κι' ο κόσμος»

22.20 Ρεσιτάλ τραγουδιών της ύψιφωτος Κας Μιρέν Φλερ.

Παράδοσια.

Κερουμπίνι : «Αβε Μαρία».

Κοκάρο : «Χάι Λούλι».

Φοάνκ : «Νυκτερινός και ο νόμος των ρόδων».

Ντυπάρκ : «Η προηγούμενη ζωή».

Μασσενέ : «Αρία από την όπερα «Θαίς».

Βαρόννη : «Ευνοκία».

Λαυράνκο : «Παραμύθη».

19.30 Κινηματογραφικό έσπινν (δ)

22.00 Α' Δελτίον ειδήσεων

23.15 Έκπομπή από το «Μεσοπόμο μενούζο».

24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό υπαγορεύσεως.

Η δίσ Μαίρη Σμιτοπούλου εις το πρόγραμμα των ενόπλων Δυνάμεων.

της Παιδικολογίας :

«Από την πόρτα σου περνάω, σуртό.

«Μαράθηκα, Διαμαντολά μου», πηδηχτό.

«Αντώνη μου, τί σκέφτεσαι;» (του τραπέζιου) «Λαγκάδι, ξερολάγκας», κολαματιανό.

20.00 Έκπομπή για τις ένοπλες Δυνάμεις μας.

20.30 Γ' Δελτίον ειδήσεων

21.00 «Εμείς κι' ο κόσμος»

21.15 Η σημερινή Αγγλική

21.30 Μουσική από όπερες (δ).

«Οι γάμοι, του Νακίρι», εισαγωγή (Λίνκε). Η Ορχήστρα της Γερμανικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. Βάλτερ Λούτς.

«Αρία από την «Φρειδερίκη» (Λέχαρ). Ο τενόρος Μαρσέλ Βίττρις και η Ορχήστρα της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. Κλεμενς Σμάλστιχ.

Επιλογή από την όπερέττα «Ο εξαδέλφος από το Ντίνγκοντα» (Κύνκε). Η Ορχήστρα της Γερμανικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. δ συνθέτης.

Επιλογή από την όπερέττα «Μιά νύχτα στη Βενετία» (Στράους). Ο τενόρος Ένγκελς και η Ορχήστρα της Γερμανικής Όπερας του Βερολίνου.

Διευθ. Γιόχανες Σούλερ.

22.20 Έκπομπή για συμφωνική τζάζ (δ).

22.15 «Εμείς κι' ο κόσμος»

22.20 Ρεσιτάλ τραγουδιών της ύψιφωτος Κας Μιρέν Φλερ.

Παράδοσια.

Κερουμπίνι : «Αβε Μαρία».

Κοκάρο : «Χάι Λούλι».

Φοάνκ : «Νυκτερινός και ο νόμος των ρόδων».

Ντυπάρκ : «Η προηγούμενη ζωή».

Μασσενέ : «Αρία από την όπερα «Θαίς».

Βαρόννη : «Ευνοκία».

Λαυράνκο : «Παραμύθη».

19.30 Κινηματογραφικό έσπινν (δ)

22.00 Α' Δελτίον ειδήσεων

23.15 Έκπομπή από το «Μεσοπόμο μενούζο».

24.00 Ειδήσεις σε ρυθμό υπαγορεύσεως.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ Β.Β.С.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 1-7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Κυριακή, 1 Δεκεμβρίου

6.00 Ειδήσεις

6.30 Κλασική μουσική, Μπαξ, Ουίλλιαμς, Σιμπέλιους.

8.00 Ειδήσεις.

8.15 Θεατρική Όργανο, 9.30 Μουσική τζάζ.

10.00 Ειδήσεις.

11.45 Μουσική χορού, (Ορχήστρα Σολέστερ).

13.00 Ειδήσεις.

14.00 Ορχήστρα Β. Β. С. Τζεμινιάν, Σομπέρτ.

15.00 Ειδήσεις.

16.00 Μουσική παρέλασις.

17.30 Μουσική χορού.

18.00 Ειδήσεις.

18.30 Μουσική και τραγούδι.

19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρου.

19.30 Δίσκοι κατ' έκλογην.

22.00 Ειδήσεις.

23.45 Εύθυμη Βραδυά.

00.45 Ειδήσεις.

Δευτέρα, 2 Δεκεμβρίου

3.00 Ειδήσεις.

8.15 Δίσκοι κατ' έκλογην.

10.30 Ορχήστρα έλαφρά μουσική.

15.00 Ειδήσεις.

13.15 Κλασική μουσική: Έλγχαρ, Κοντάου.

14.30 Μουσική χορού. Ορχήστρα Τέντ Χιθ.

15.00 Ειδήσεις.

16.30 Ορχήστρα Β. Β. С.

19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρου.

20.15 Δίσκοι κατ' έκλογην.

20.45 Ορχήστρα Β. Β. С.

22.00 Ειδήσεις.

23.15 Ορχήστρα Β. Β. С.

00.45 Ειδήσεις.

Τρίτη, 3 Δεκεμβρίου

8.00 Ειδήσεις.

8.45 Πιάνο.

10.00 Ειδήσεις.

10.15 Ορχήστρα Β. Β. С.

11.00 Μουσική χορού. Ορχήστρα Έρικ Ουίντσαν.

11.30 Μουσική χορού.

12.30 Μουσική μινιατούρες.

13.00 Ειδήσεις.

13.15 Ορχήστρα έλαφρά μουσική.

17.20 Δίσκοι κατ' έκλογην.

19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρου.

19.30 Ειδήσεις.

20.15 Δίσκοι κατ' έκλογην.

22.00 Ειδήσεις.

23.15 Ορχήστρα Β. Β. С.

15.00 Ειδήσεις.

Πέμπτη, 5 Δεκεμβρίου

7.30 Δίσκοι κατ' έκλογην.

8.00 Ειδήσεις.

9.15 Πρωινή μουσική.

10.00 Ειδήσεις.

10.15 Μουσική μινιατούρες. (Ορχήστρα Σίντνεϋ Φίλιπς).

11.00 Χορευτική μουσική χίττρα Σίντνεϋ Φίλιπς).

12.30 Έλαφρά μουσική.

13.00 Ειδήσεις.

13.15 Μουσική χορού. Ορχήστρα Τζέραλντο.

16.00 Συμφωνική Ορχήστρα : Έλγχαρ.

17.15 Ορχήστρα.

18.00 Ειδήσεις.

18.30 Πιάνο.

19.00 Ειδήσεις Εικοσιτετράωρου.

21.15 Μουσική χορού. Ορχήστρα Τζέραλντο.

23.15 Μουσική χορού. Ορχήστρα Σολέστερ.

Παρασκευή 6 Δεκεμβρίου

8.00 Ειδήσεις.

8.15 Δίσκοι κατ' έκλογην.

9.15 Πρωινή μουσική.

10.00 Ειδήσεις.

10.15 Ορχήστρα του Σταθμού.

12.30 Έλαφρά μουσική.

13.00 Ειδήσεις.

13.15 Ορχήστρα Σταθμ.δ.

15.00 Ειδήσεις.

ΑΙ ΩΡΑΙ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ

ΩΡΑ	ΣΤΑΘΜΟΣ	ΚΥΜΑΤΑ
07.00 - 07.15	Λονδίνον Έλληνικά	41.75-31.50-25.30-31.56
08.00 - 08.15	Παρίσι Γαλλικά	25.1
08.30 - 08.45	Λονδίνον Γαλλικά	48.56-11.61-31.50-25.30
09.00 - 09.15	Λονδίνον Γαλλικά	31.88 (25.20) (31.48)
09.16 - 09.30	Λονδίνον Αγγλικά (Αναμετάδοσις Αμερικής)	31.88 (31.43) 25.30 (25.20)
09.30 - 09.45	Λονδίνον Γαλλικά (Αναμετάδοσις Αμερικής)	31.50 (31.48) 25.30 (25.25)
10.00 - 10.15	Λονδίνον Γαλλικά	31.50 (31.48) 25.30 (25.25)
10.16 - 10.30	Λονδίνον Γαλλικά	31.80-24.49
10.31 - 10.45	Λονδίνον Έλληνικά	31.50-25.30, 19.61 30.96
10.46 - 11.00	Λονδίνον Αγγλικά	31.50-25.18
11.01 - 11.15	Λονδίνον Αγγλικά (Αναμετάδοσις Αμερικής)	41.01-31.88-25.49
11.16 - 11.30	Μόσχα Έλληνικά	41.50-25.75-30.30
11.31 - 11.45	Λονδίνον Τουρκικά	19.25
11.46 - 12.00	Λονδίνον Αγγλικά	30.30-25.17-19.75
12.01 - 12.15	Κανσάς Γαλλικά	16.75
12.16 - 12.30	Παρίσι Έλληνικά	31.51-25.1
12.31 - 12.45	Αγκυρα Έλληνικά	31
12.46 - 13.00	Παρίσι Γαλλικά	25.31
13.01 - 13.15	Αγκυρα Γαλλικά	31
13.16 - 13.30	Λονδίνον Έλληνικά	31.50-25.30-19.10
13.31 - 13.45	Λονδίνον Αγγλικά	11.75-30.96-31.01-25.42
13.46 - 14.00	Λονδίνον Αγγλικά (Αναμετάδοσις Αμερικής)	48.54-41.61
14.01 - 14.15	Λονδίνον Γαλλικά	48.54-41-61.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ B. ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

1.—Ο ΑΠΕΡΓΗΣ. με την
όρχηστρα του: Φ. Α.
πέρης — Τ. Ανδρούτσος —
1. Γουναρίδης — Ν. Ράλλης,
τραγουδι: Μ. Βήχος.
1.—Λύγες καρδιές αγα-
πούνε.
2.—Είσαι πάντα στην καρ-
διά μου.
3.—Πόνι μου πώς θα μπο-
ρέσω να σε ξεχάσω.
4.—Πιστούνια.
2.—«ΑΝΩΜΑΛΟΣ ΠΡΟΣ-
ΓΕΙΩΣΙΣ»
Εύθυμο σκέτος του ΠΕΔΡ-
ΓΟΥ ΖΗΡΑ.
Παίζουν οι: Υποσημνίας
Σ. ΞΥΔΗΣ, επισημνίας Μ.
ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ, σημνίτης Κ.
ΤΑΤΑΚΑΣ, σημνίτης Ν. ΜΙ
ΧΑΛΙΔΗΣ.
Ραδιοσημνοθεσία ΚΩΣΤΑ
ΖΑΦΕΙΡΗ.
3.—ΜΑΡΟΥΣ ΚΑ ΠΑΝΤΕ-
ΛΙΑΔΟΥ—τραγουδι.
1.—«Αν είν' αυτό αγάπη
δεν ξέρω,
2.—«Ηρθεσ άργά.
Κατάρτισε προγράμμα-
τος και καλλιτεχνική επιμέ-
λεια: ΚΩΣΤΑ ΖΑΦΕΙΡΗ.

Παραίτο για το κρασί σας!
Πού το βρίσκετε;
Δεν ξευρετε; Εξή τηλέφωνώ
στην
ΟΙΝΚΑ Α.Ε.
τηλέφ. 54.349 και
μου δείχνει άμεως αν θέλω
0.2

ADAM'S

BAR

"Ηρχισεν ή λειτουργία της
Αϊδούσης 'Εστιατορίου εις
παλαιόν 'Αγγλικόν ρυθμό

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 4

ΤΗΛ. 21.523

ΣΧΕΔΙΑ - ΕΠΙΒΛΕΨΙΣ
ΜΑΡΙΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΩΡΑ

1-7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
Αί έκπομπαι της Γαλλικής
"Ωρας μεταδίδονται την μέν
Κυριακήν από 17.15-17.45,
πας δε άλλας ημέρας από
17.15-17.30.
Κυριακή 1 Δεκεμβρί-
ου: 'Η γαλλική μουσική δια
μέσου των χρόνων.
Δευτέρα 2: Ειδήσεις
από τη Γαλλία. 'Επικαιρία.
Βεντέτες του κινηματογράφου.
'Η Βίβλαν Ρομάνς.
Τρίτη 3: Ειδήσεις από
τη Γαλλία. 'Ελαφρά μουσική.
Τετάρτη 4: Το τέταρ-
το των Νέων.
Πέμπτη 5: Ειδήσεις
από τη Γαλλία. Φιλολογικό
χρονικό. Μουσική.
Παρασκευή 6: Ει-
δήσεις από τη Γαλλία. Μου-
σική κατά προτίμησιν των
άκροατών.
Σάββατο 7: Ειδή-
σεις από τη Γαλλία. Καλ-
λιτεχνικό χρονικό. Μουσική.

Αί έκπομπαι διά την
'Ελλάδα από το Β.Β.С.
εις την 'Ελληνικήν

Καθημερινώς: 7.00-7.15:
Ειδήσεις και διυλία (Τρίτη
και Σάββατον: Μάθημα
Αγγλικής) Μέτρο 267,
41.32, 31.50 25.30.

Καθημερινώς: 13.45-14.00:
Ειδήσεις και επιθεωρήσεις
του τύπου (Την Δευτέρα: Μάθημα
'Αγγλικής) Μέ-
τρο: 41.32 31.50 30
96, 25.30, 19.61.

Καθημερινώς: 20.00-20.30:
Ειδήσεις και ποικίλον πρό-
γραμμα. Μέτρο 41.32 31
50 25.30 19.61.
'Ε'Η Μ. Βρετανία κατά
την παρουσαν εβδομάδα

Δευτέρα: Χρονικόν από ραδιο-
φώνου.
Τρίτη: Μουσική.
Τετάρτη: Ομιλία και άθρον
Πέμπτη: Βρετανοί διανοούμε-
νοι.

Παρασκευή: Χρονικόν από ρα-
διοφώνου.
Σάββατον: Πολιτική διυλία
και επιστημονική διυλία.

Ειδική έκπομπή διά την Κύ-
προν εις 'Ελληνικήν γλώσ-
σαν

"Ωρα: 20.30-20.45 Καθ' ή
κάστην Κυριακήν. Τετάρτην
και Παρασκευήν Μέτρο: 31.32
και 24.92.

Οί 33 συνεργάται του

«'Εδω 'Αθήναι»

Κανένα άλλο ελληνικόν
περιοδικόν και εις οι-
ανδήποτε εποχήν, δεν
συνεκέντρωσε τόσους έ-
σλεκτους συνεργάτας ό-
σους τό

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ».

'Ιδού τὰ δνόματά των:

ΑΙ ΚΥΡΙΑΙ:
Αιλικα Νάκου, Σοφία
Σπανούδη, Αντιγόνη Με-
ταξά.

ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ:

Σπύρος Μελάς, Στρά-
της Μυριβήλης, Στάμος
Μηράννης, Σπ. Παναγιω-
τόπουλος, Μ.Καρυδάτης,
Π. Φλώρος, Α. Καραντώ-
νης, Ν. Πετμεζάς (Λαύ-
ρας), Κ. Κροντηράς, Ι.
Παπαδόπουλος, Γ. Ροπαί-
της, 'Αντ. Μυστακίδης,
Β. 'Ιμπροχάρης, Α. Δε-
λακοβιάς, Γ. Φουσσάρας.

==

'Επίσης:
'Εκ του Δημοσιογραφι-
κού μου:

Οί κ. κ. Σπ. Μεταξάς,
Π. Τρουμπούνης, Ι. Μετα-
ξάς, Χρ. 'Εμμ. 'Αγγελω-
μάτης, Μ. Κανελλής, 'Αχ.
Μαμάκης, 'Αλεξ. Πώπ,
Μιχ. Κυριακίδης, Θ. 'Α-
μουτζόπουλος, Μ. Λαμπρι-
νίδης, Ε. Θεμόπουλος.

ΣΚΙΤΣΑ:

Οί κ.κ. Φ. Δημητριάδης,
και Α. Βλασσόπουλος.

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡ-
ΓΑΣΤΑΙ:

Εις κάθε φύλλον μας
υπάρχουν επίσης έκλεκτοι
έκτακτοι συνεργάται δια-
κεκριμένων 'Ελλήνων λο-
γογράφων και δημοσιογρά-
φων, καθώς και εν μετα-
φράσει τὰ τελευταία άρι-
στοτεχνία της ξένης
Λογοτεχνίας.

Σύνολον:
30 ΤΑΚΤΙΚΟΙ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ
πλουτίζουν κάθε έβδομάδα
τό

«'Εδω 'Αθήναι»

Τύπος Α. Ε. «'Η Πρωτα

ΕΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΚΟΚΚΙΝΟ 'Η ΓΑΛΑΖΙΟ ΑΙΜΑ;

Του ΜΠΕΛΟΣ ΝΤΡΑΥΙΝ

'Αγαπητέ Γκάμπορ.
Αυτό είναι το τελευταίο γράμ-
μα που σου στέλνω, γιατί ά-
πό αύριο αλλάζω ζωή. Στις 4
μ.μ. θα γίνω αρχόντισσα! Φυ-
σικά σου κι' εγώ ξέρουμε πως
δεν θα είμαι παρὰ μία ίμιτα-
σιόν αρχόντισσας, αλλά με την
προίκα μου και τὰ διαμαντι-
κά μου καθώς και με τ' όνομα
που θα έχω από αύριο θα μπο-
ρούσε κανείς να με περάσει γι'
αληθινή κυρία της άριστοκρα-
τίας.

Γκάμπορ! 'Ηθελα να ξέρω
πόσες γενιές πρέπει να πε-
ράσουν για να γίνη μία αλη-
θινή αρχόντισσα. 'Ισως ή κό-
ρη μου να γίνη ή τουλάχιστον
ή κόρη της κόρης μου. 'Εγώ
άμως θα μείνω πάντα απλή ί-
μιτασιόν.

'Η γιογάι μου δούλευε σκλη-
ρά όλη μέρα για να μπορέση
να σπείνη τη μητέρα μου στο
σχολείο κι' ή μητέρα μου πά-
λι σκατώνόταν όλη μέρα στο
μαγαζί για να μείνη καλρός σε
μείνα να μαθαίνω γράμματα
και να πηγαίνω στο χοροδι-
δασκείο να μαθαίνω τους χο-
ρούς της μόδας. Κι' εγώ επί-
σης θα κάμω το καθήκον μου
προς τὰ παιδιά μου όταν γεν-
νηθούν. Τὰ βλέπω από τώρα
να μου απλώνουν τὰ χεράκια
τους και να μου λένε: Τί θα
γίνω, μαμά. Όταν μεγαλώσω;

'Εγώ πάντως θα τους δώσω
έναν καθός πρέπει νατέρας.
Ναι, Γκάμπορ! 'Ενε κοντούσι-
κος ό άρραβωνιαστικός μου:
μούρχεται ως τον άίμο. Είναι
παχύς, κοκοφισισμένος και γέ-
ρος, αλλά έχει ένα όνομα που
μαγεύει κάθε κορίτσι στη Βου-
δοπέστη κι' ή υπογραφή του
αξίζει πολλά έκαστομύρια πέ-
γκος. Φαντάσου ότι από αύριο
θα έχω αυτό το μεγάλο όνομα!

"Όλες οι γνωστές μου μου
λένε πως πρέπει να είμαι, ύπε-
ρήφνη για την κατάρτησί μου.
Και πράγματι είμαι, γιατί
δεν τον έπιασε στην παγίδα
μόνα πὸ χρήμα μου αλλά και
ό ίεαυτός μου... 'Εχεις τρία
χρόνια να με δεις, και κάθε
μέρα γίνωμαι ώμαρρότερη. 'Ε-
χω λιγερὸ ψηλὸ ανάστημα, έ-
λόδρασσο πρόσωπο, λεπτά πό-
δια, σπήςος γεμάτο... Τὸ κά-
θε τι επάνω μου είνε έλκυστι-
κά. Αύριο, ή δεσποινίς θα θε-
σιασθῇ στὸν ιερό θωμό ποὺ γά-
μου, όπως λένε, κι' ή μεταμό-
φωσις θα είνε πλήρης!

"Ω Γκάμπορ! Γιατί ὁ πατέ-
ρας σου να μην είνε κύριος κα-
θὼς πρέπει; Γιατί... 'Ας ή-
ταν άσωτος, ας ήταν χαρτο-
παίκτης, ας ήταν δεισιδαιμό-
νης! Αρκεί μόνον γάταν άριστοκρα-
της! Δυστυχώς δεν είνε παρὰ
ένας παιδικὸς φίλος τῆς πα-
τέρας μου και συνάδελφός του
έπιπλοποιὸς μονάχα. 'Αλλά να
ὁ πατέρας μου είχε τύχη και
πλούτισε, ενώ ὁ δικός σου δεν
μόρεσε να κάμη περιουσία.
Κι' ενώ εσύ ήσουν υποχρεωμέ-
νος να εργάζεσαι, για να σπου-
δάσης, εγώ κολλώποσα στὰ
πλούτη. Κι' άμως με όλη την

ἀνατροφή που πήρα, νοιώθω
πως κάτι άνάποδο υπάρχει μέ-
σα μου. Από αύριο θα προσ-
ποιάμαι τη μεγάλη κυρία χω-
ρίς καν πράγματι να είμαι.
'Εκείνο όμως που με άνησυχεί
είνε ότι ίσως είμαι, και μία
ίμιτασιόν γυναικά! Οί πρόγο-
νοί μου είχανε κάκινο αίμα
στις φλέβες τους κι' οι άπόγο-
νοί μου θα έχουν φυσικά γαλά-
ζιο. Στις δικές μου όμως φλέ-
δες τί αίμα τρέχει;

'Ακουσε, Γκάμπορ! Προ-
χέτες τὸ πρωί κλείστηκα στο
δωμάτιό μου κι' έσφουγγάρισα
τὸ πάτωμα επίτηδες για να δο-
κιμάσω τὸν εαυτό μου. Γονα-
τισμένη με μία βούρτσά και
σαπούνι. Ξυπόλητη, παιδεύτη-
κα άρα πολλή, 'ίρωσα, κόπη-
καν τὰ χέρια μου, αλλά τὸ πά-
τωμα δεν έκθαρίσε... Φαντά-
σου να μην είμαι εις θέσιν να
σφουγγαρίσω ένα δωμάτιο έ-
γώ! ή έγγονή μιας γυναικάς,
που σφουγγάριζε άμεσδύς ο-
λο τὸ σπίτι! Κι' αν την άπύ-
ναμε, θα τὸ σφουγγάριζε άκό-
μα, μολοντί είνε έξηνητα πέν-
τε χρονών.

Δεν τρέχει λοιπόν πια τὸ
κόκκινο αίμα στις φλέβες μου,
αλλά ούτε δέβαια και τὸ γαλά-
ζιο άριστοκρατικό αίμα... Και
δεν ξέρω που να κατατάξω
τὸν εαυτό μου... Τὸ κατα-
λαβαίνεις;

"Ω Γκάμπορ! Θα ήθελα να
είχα την τόλμη να φύγω μαζί

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—'Η ήχώ είνε πολλές φο-
ρές άραιότερη από τη φωνή
που επαναλαμβάνει.
—'Η μυθολογία δεν άναφέ-
ρει καμμιά έρωτική παρεκ-
τροπή διά τὰς Χάριτας. 'Ι-
σως γιατί ήσαν πάντοτε μα-
ζί και αί τρεις.

—Τὸ μόνον ίσως σφάλμα
του Θεού είνε ότι πολλές
φορές σ' άλλους δίνει μὸ
μου μία καλή άρετή και σ'
άλλους μόνον άφθονα φα-
γίττα.

—'Η άεία του καλού αν
θράπου φαίνεται περισσότε-
ρα στη δυστυχία, άπας ά-
κριβώς ή φύλας στο δαδί γί-
μεται μεγαλύτερη και λαμ-
πρότερη άμα τὸ γυρίσουμε
πρὸς τὰ κάτω.

—Οί άνδρες μπορούν, να
φιλοσοφούν καλλίτερα από
τις γυναίκες, για την αν-
θρώπινη καρδιά. Οί γυναί-
κες όμως θα διαβάζουν πάν-
τοτε καλλίτερα στην καρ-
διά των άνδρών.

—'Η εύγνωμοσύνη είνε
βαρὺ άρτίον που όλοι άγώ-
νίζονται να τὸ ξεφορτωθούν.
—Οί φίλοι είνε άρσά
άνθη που διατηρούνται μὸ
νον στο θερμόκηπτο της εὐ-
τυχίας μας.

—Δύο πράγματα είνε ά-
χώριστα με τὸ μέμνος: 'Η
πολλὴ υποσχέσεις και ή
πολλὴ δικαιολογίες.

σου εκείνη τη νύχτα πρὸ τρι-
ών έτών... Θυμάσαι; Τὸ σεγ-
γάρι που ήταν ολόγιομο, την
πύργα του περιβολιού που έ-
τρεξε τη μυρουδιά της δροσιάς
στο γρασίδι, τὸ τραγούδι του
γαλλίου — μια μαγευτική νύ-
χτα τὸς καλοκαιριοῦ καμωμένη
για έρώτα! — τὰ λόγια της
άνανης που είπαμε;...

'Αναγκαζόμουν να σπκαθῶ
στις μύτες για να με φίλησης,
επειδή ήσουν ψηλότερος μου...

"Όμως δεν μπόρεσα να τ' ά-
ποφασίσω τότε. Και τὰ άγα-
πημένα σου μάτια γεμίσαν πύ-
κρα τη στιγμή τὸς χωρισμού!
Μου είπες πως θα σ' εύρισκα
πάντα πρόθυμο να παντρευ-
τούμε όποτεδήποτε κι' αν τὸ
σπερμαίνα...

"Ω Γκάμπορ! Πόσο σε χρει-
άζομαι τώρα!...

Πόσες γενιές θα χρειασθούν
στὰ παιδιά των παιδιών μας
για να γεννηθῇ μία μεγάλη κυ-
ρία, Γκάμπορ;

Κάθε τι μου φαίνεται ανά-
ποδο σήμερα... 'Η καρδιά
μου πονεί και δὲ μπορώ να σκε-
φθῶ τίποτε...

'Εδω πάνω στο μικρὸ γρα-
φείο μου έχω έναν όδηγὸ σιδη-
ροδρόμου που μου λέει πως ή
άπόσταση που μας χωρίζει είνε
μόνο τέσσερις ώρες με τὸ
ταξίνο και πως έχω άκόμα άρ-
κετή άρα για να τὸ πάρω και
ναρθα σε σένα που αγαπῶ!

'Αν έρθω δεν υπάρχει κα-
νείς λόγος να σου στείλω αυτό
τὸ γράμμα. Πάλι, αν δεν έρ-
θω, σκέπτομαι τώρα ότι καλλί-
τερα είνε να μὴ τὸ δας. Θα τὸ
κάμω...

'Η μεγάλη στιγμή έφθα-
σε!... Τὸ μέλλον μου βρίσκε-
ται όλο στὰ χέρια μου. Δεν
χρειάζεται παρὰ θάρρος και ά-
πόφασις. Οί πρόγονοί μου τὸ
είχαν, και πολύ μάλιστα. 'Αλ-
λά εγώ... Τὸ έχω εγώ που
δεν τρέχει πια κόκκινο αίμα
στις φλέβες μου, ούτε γαλάζιο
άκόμα; Σε μισή άρα θα τὸ
ξέρω.

'Η δυστυχισμένη σου
Μιλίτσα.

Οί γάμοι ενός ζεύγους έκ-
τομυριούχων αξίζουν έκτενή
περιγραφή σε κάθε έφημερίδα.
Φωτογραφίες τῶς «εύτυχούς
ζεύγους» προσελκύουν τὸς ά-
ναγνώστες από την πρώτη σελί-
δα. 'Η καμαριέρα άπλώσε
μια τέτοια έφημερίδα πάνω
στο τραπέζι καθώς έκαστοποι-
οῦσε τὸ γραφείο που ή δεσποι-
νίς Μιλίτσα, ή κυρία της, είχε
άφήσει.

Σ' ένα τάσι υπήρχε ένας σω-
ρός από σάχτη. 'Η καμαριέ-
ρα άδειασε τὸ τάσι πάνω στην
έφημερίδα κι' ή σάχτη έππεσε
στο μέρος που ήταν τυπωμέ-
νες οι φωτογραφίες των νεονύ-
μων. 'Εσκέπασε τὰ μειδιόντα
ποσώπα του μικροσκοπικοῦ
γαμπρού και της άρσας νύ-
φης — δεν πείραζε όμως για-
τί ή σάχτη ήτανε πιά κρύα.

ΜΠΕΛΟΣ ΝΤΡΑΥΝΙ

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

Είδοποιεί τούς κ.κ. 'Ιατρούς και την πελατείαν του, ότι παραλαμβάνει άνελλιπώς κατά 15ήμερον όλα τὰ είδη

ΠΕΝΙΚΙΛΛΙΝΗΣ

'Ιδιαιτέρως έφιστάται ή προσοχή έ-
πι των νέων σκευασιών πενικιλλίνης
ήτοι:

Α χορηγούμενα από τοῦ στόματος με επίσης θαυματουργά άποτελέσματα, διά τὰ έντερικά κ.τ.λ.
ΤΡΟΧΙΣΚΟΥΣ από τοῦ στόματος επίσης διά τὰ άναπνευστικά νοσήματα, (ρινοφάρυγγος

καρχίας και τούς στερουμένους ψυγείων διαδέτομεν ΠΕΝΙΚΙΛΛΙΝΗ ΚΡΥΣΤΑΛ-
ΛΙΝΗ ενέσεις, που δεν χρειάζονται ψύξιν.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελίς 58

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελίς 59

